

โครงการออกแบบเสนอแนะสถาปัตยกรรม
ภายใน วังแก้ว รีสอร์ท ระยอง

นางสาว ธนัญญาภัส ทองจำรูญ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศิลปศาสตร
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายในและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555 - 2556

โครงการออกแบบเสนอแนะสถาปัตยกรรมภายใน วังแก้ว รีสอร์ท ระยอง

Design Proposal Interior Architectural Design For Wang Kaew Resort Rayong

นางสาวณัฏฐาภัส ทองจำรุง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

.b.	12642575
.i.	

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2555-2556

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
(สถาปัตยกรรมภายใน)

.....คนบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์บุญสนอง รัตนสุนทรากุล)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รศ.บุญสนอง	รัตนสุนทรากุล	ประธานกรรมการ
รศ.กฤษฎา	อินทรสถิตย์	กรรมการ
รศ.ประสิทธิ์	สุไลมาน	กรรมการ
ดร.อัมภิกา	สวัสดิ์ศรี	เลขานุการกลุ่ม

กรรมการและเลขานุการกลุ่ม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบเสนอแนะสถาปัตยกรรมภายใน วังแก้ว รีสอร์ท ระยอง
(Design Proposal Interior Architectural Design For
WangKaew Resort Rayong)
ชื่อนักศึกษา นางสาวธัญญาภัส ทองจำรูญ
ภาควิชา สถาปัตยกรรมภายใน
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการเสนอแนะโครงการนี้คือ เพื่อต้องการเน้นให้เห็นความสำคัญของการออกแบบตกแต่งภายใน ตลอดจนการศึกษาหาข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งโครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่สมบูรณ์ ตามมาตรฐานสากลที่มุ่งเน้นให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างชาติ โดยได้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ และศึกษาหาข้อมูลจากโครงการใกล้เคียงในเรื่องนโยบาย เพื่อที่จะบรรลุตามจุดประสงค์ที่ได้วางเอาไว้

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะความต้องการ และพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร จึงได้ทำการศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.ศึกษาหาข้อมูลจากโครงการใกล้เคียง ถึงสภาพการณ์และแนวโน้มความต้องการห้องพัก และการท่องเที่ยว
ของจังหวัดระยอง
- 2.ศึกษาสภาพแวดล้อม บริเวณที่ตั้งของโครงการ และตัวอาคาร
- 3.ศึกษาพฤติกรรม และอัตรากำลังของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 4.ศึกษาความต้องการพื้นฐานที่ประกอบขึ้นเป็นโครงการได้
- 5.ศึกษาแนวทางการตกแต่งภายใน การเลือกวัสดุที่เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

- 1.สภาวะการณ์ท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่สำคัญ มีแนวโน้มความต้องการห้องพัก และสถานที่พักผ่อนที่ใกล้ชิดธรรมชาติ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้คนรู้จักการอนุรักษ์มากขึ้น
- 2.การจัดวางตัวอาคารมีผลมาจากพฤติกรรมการใช้อาคารเป็นหลัก
- 3.การใช้งานทั้งภายใน และภายนอกมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน
- 4.งานระบบต้องมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการ
- 5.วัสดุอุปกรณ์ และพนักงานที่ดีจะทำให้โครงการมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ที่ตั้งและตัวอาคาร ควรมีความเหมาะสมกัน ในเรื่องของขนาด และการวางตำแหน่ง เพราะจะ
ช่วยในเรื่อง
 ความสวยงาม และใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่
2. การศึกษาโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียง จะช่วยให้รู้ข้อดี และข้อเสีย เพื่อมาปรับใช้ใน
โครงการได้อย่าง
 เหมาะสม
3. ต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมให้มาก เช่น การสร้างรีสอร์ท ไม่ควรทำลายสภาพแวดล้อม ควร
สร้างให้มี
 ความกลมกลืนกับธรรมชาติให้มากที่สุด
4. เนื่องจากจังหวัดระยอง มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย อีกทั้งยังมีสถานที่ที่แวดล้อมไปด้วย
ธรรมชาติ จึง เหมาะแก่การทำธุรกิจรีสอร์ท เพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้ที่เดินทางทั้งชาว
ไทย และชาวต่างชาติ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม โครงการออกแบบเสนอแนะสถาปัตยกรรมภายใน วังแก้ว รีสอร์ท ระยองได้สำเร็จเสร็จสิ้นลงได้ตามวัตถุประสงค์ ก็เพราะจากความร่วมมือให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ในด้านต่างๆ ตลอดจนได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีมาตลอด จากบุคคล และคณะ บุคคลต่างๆ ซึ่งได้รับความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

- ขอขอบคุณ คุณแม่และยายที่คอยอบรมสั่งสอน และเป็นห่วงเป็นใยเสมอ
- ขอขอบคุณ อาจารย์ประสิทธิ์ อาจารย์วิวิ และอาจารย์กฤษฎา ที่คอยให้ คำแนะนำที่ดี
- ขอขอบคุณ คณาจารย์ทุกๆท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ตลอด 5 ปีที่ผ่านมา
- ขอขอบคุณ พี่ปุก พี่นูน พี่แพท พี่เกื้อ พี่นิว ที่คอยให้ความช่วยเหลือตลอดมา
- ขอขอบคุณ เพื่อนๆ ที่คอยเป็นห่วงเป็นใย และทำให้ได้หัวเราะกันเสมอ
- ขอขอบคุณ พี่ซิมที่คอยให้ความเชื่อเหลือมาตลอด
- ขอขอบคุณ พี่ดีที่คอยช่วยเหลืองาน และเลี้ยงข้าวบ่อยๆ
- ขอขอบคุณ น้องแฮม น้ำผึ้ง ทรัพย์ จำ แบล มาย จิม หยก ปาล์ม เมย์ กระจ่าง แพร จำย ไนท์ แนน เจนนี่ เหล่ามือปืนทั้งหลาย ที่คอยช่วยเหลืองานอย่างดี และทำเต็มที่
- ขอขอบคุณ ผู้อ่านวิทยานิพนธ์เล่มนี้ทุกคน ที่ไม่ทำให้หนังสือเล่มนี้เหงาอยู่บนชั้นวาง
- ขอขอบคุณ ทุกคนที่อาจจะไม่ได้กล่าวถึงด้วยค่ะ ขอขอบคุณมากๆค่ะ

นางสาวธนัญญาภัส ทองจำรุง

ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์

คำนำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นด้วยความทุ่มเท และตั้งใจเป็นอย่างมากของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า ได้ รวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ทั้งศึกษาจากแหล่งข้อมูลเก่าที่มีอยู่จาก ห้องสมุด และข้อมูลใหม่ จากพื้นที่จริงในปัจจุบัน จนนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจกับปัญหา และหาแนวทางการแก้ปัญหา ทั้งทางด้าน การเลือกใช้วัสดุ สี รวมถึงการใช้ เทคนิคและงานระบบต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ในที่สุดท้าย ข้าพเจ้าได้เสนอผลงานการออกแบบโครงการเสนอแนะที่มาจากการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น จนสามารถคลี่คลายมาสู่งานออกแบบ ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเกิดเป็นประโยชน์ในการค้นคว้าหาข้อมูลแก่ทุกๆท่าน โดยเฉพาะกับผู้สนใจ ในโอกาสต่อไป

นางสาวธนัญญาภัส ทองจำรูญ

ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ
กิตติกรรมประกาศ
คำนำ
สารบัญ
สารบัญตาราง
สารบัญภาพประกอบ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ประวัติ ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 เหตุผลในการเสนอแนะวิทยานิพนธ์	3
1.4 วัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์	3
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย	3
1.6 ขอบเขตการศึกษาข้อมูล	4
1.7 ขอบเขตของโครงการ	4
1.8 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์	5
1.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์	6

บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานประกอบโครงการ

2.1 นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย	7
2.2 ข้อมูลและสภาพทั่วไปของจังหวัดระยอง	10
2.3 ประวัติความเป็นมาของธุรกิจโรงแรมรีสอร์ท	24
2.4 การแบ่งประเภทของรีสอร์ทตามการบริการ	26
2.4.1 การแบ่งระดับของโรงแรมรีสอร์ท	26
2.4.2 การแบ่งประเภทของโรงแรม	27
2.4.3 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรีสอร์ท	31
2.4.4 การแบ่งประเภทของรีสอร์ท	33
2.4.5 องค์ประกอบภายในของรีสอร์ท	34
2.5 องค์ประกอบของรีสอร์ท	37
2.6 การแบ่งหน่วยงานภายในรีสอร์ท	39
2.7 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท	46
2.8 ระบบเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมรีสอร์ท	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.8.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายในและภายนอก	80
2.8.2 ระบบปรับอากาศ	82
2.8.3 ระบบแสงสว่าง	86
2.8.4 ระบบเสียง	92
2.8.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย	94
2.8.6 ระบบไฟฟ้า	96
2.8.7 ระบบอุปกรณ์อื่นๆ	96
2.9 ข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท	98
2.9.1 จิตวิทยาในการเลือกผ้าและสี	98
2.9.2 จิตวิทยาการใช้สี	99
2.9.3 อิทธิพลของสีต่อการออกแบบตกแต่งภายใน	99
2.10 การศึกษาวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบรีสอร์ท	101
2.11 การออกแบบสถานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	105
2.11.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	105
2.11.2 ลักษณะของสถานที่พักเชิงอนุรักษ์	106
2.12 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ	113
- เฉวงรีเจนท์ บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)	114
- เดอะ เจริญ ภูเก็ต (THE CHEDI PHUKET)	127
- อลันตา รีสอร์ท (ALEGNTA RESORT)	136
- เดอะ พันวาบุรีรีสอร์ทแอนด์สปา (THE PANWABURI RESORT & SPA)	144
- การ์เด้น คลิฟ รีสอร์ท แอนด์ สปา (GARDEN CLIFF RESORT & SPA)	152
- บุราสารี รีสอร์ท (BURA SARI RESORT)	157
- อมารี คอรัล บีช รีสอร์ท (AMARI CORAL BEACH RESORT)	166
- พัทยาแมริออทรีสอร์ทแอนด์สปา(PATTAYA MARRIOTT RESORT&SPA)	178
- แกรนด์ เมอเคียว ฟอ์จูน (GRAND MERCURE FORTUNE)	189

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ	
3.1 การศึกษาสภาพแวดล้อมที่ตั้งโครงการ	201
3.2 การศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรมของอาคาร	203
3.3 การศึกษาองค์กรสายงานการบริหารและอัตรากำลัง	205
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ	
4.1 การวิเคราะห์ทำเลที่ตั้งโครงการ	225
4.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวอาคารของโครงการ	226
4.3 การวิเคราะห์ทางด้านสถาปัตยกรรม	228
4.3.1 แนวความคิดในการออกแบบอาคาร	228
4.3.2 การวิเคราะห์รูปแบบสถาปัตยกรรม	228
4.3.3 ลักษณะโครงสร้างอาคาร	231
4.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร	231
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร	236
- ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและพื้นที่ใช้สอยของรีสอร์ท (Bubble Diagram & Relationship Matrix)	
4.6 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยโครงการ	241
- การวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ใช้สอย (Area Requirement)	
บทที่ 5 สรุปผลงานการศึกษาสู่แนวทางการออกแบบ	
5.1 แนวความคิดในการออกแบบตกแต่งภายในโครงการ	278
5.2 สรุปแนวทางการออกแบบตกแต่งภายในส่วนต่างๆ	278
- การจัดวางผังพื้นที่ (Lay-Out Plan)	
- แนวความคิดในพื้นที่ส่วนต่างๆ (Theme)	
- ภาพทัศนียภาพของพื้นที่ส่วนต่างๆ (Perspective)	
- แบบจำลองส่วนโถงต้อนรับ (Model)	
บรรณานุกรม	306

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ระยอง เป็นจังหวัดหนึ่งที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย พื้นดินและแผ่นน้ำอุดมด้วยทรัพยากร แร่ธาตุ มีธรรมชาติ หาดทรายที่สวยงาม อากาศดี มีความหลากหลายทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร เดินทางสะดวกทำให้ระยองเป็นเมืองแห่งการพักผ่อนตากอากาศ ศูนย์กลางการพัฒนาในภาคตะวันออก ทั้งการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม ประมง และธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

ในปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความเจริญทางด้านเทคโนโลยี จำนวนสถานที่ท่องเที่ยว ที่พักตากอากาศ และจำนวนประชากร นักท่องเที่ยวในจังหวัดระยองได้เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องมีการค้นหาแหล่งท่องเที่ยว ที่พักตากอากาศที่ใหม่ๆ มาดึงดูดและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเสมอ ซึ่งในความเป็นจริงมักมองข้ามที่จะพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม ทำให้ไม่นานนักแหล่งท่องเที่ยวทั้งเก่าและใหม่ก็เริ่มเสื่อมโทรมเช่นกัน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวคงความสวยงามได้ถาวรและทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งเป็นแหล่งทำเงินให้แก่ประเทศที่สำคัญมากที่สุดแหล่งหนึ่ง

นอกจากนี้ประชาชนยังขาดจิตสำนึก และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาดความเข้าใจในกระบวนการทางนิเวศวิทยา ที่บอกถึงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัว ที่มีผลกระทบต่อกันไปเป็นลูกโซ่ ดังนั้นการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงควรสร้างจิตสำนึกและความรู้พื้นฐานทางด้านนิเวศวิทยาแก่ประชาชน เจ้าของกิจการและนักท่องเที่ยวควบคู่กันไปพร้อมๆกัน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จึงเริ่มเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ที่น่าสนใจ ท่วงโยต่อสภาพแวดล้อมและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่จะเกิดผลในเชิงอนุรักษ์ระยะยาว เพราะสามารถกระตุ้นจิตสำนึกที่ดีให้แก่ประชาชน นักท่องเที่ยว ขณะมาพักผ่อน และทำกิจกรรมผจญภัย ได้อย่างไม่รู้สึกลำบาก

ในราวเดือนตุลาคม พ.ศ.2510 ผู้เริ่มการก่อตั้งบริษัทวังแก้ว (คุณหญิงอุไร ลืออำรุง) ได้เดินทางไปเที่ยวจังหวัดระยอง ได้เห็นที่ดินบริเวณ ลานทองกลาง เขาแหลมเทียน มีลักษณะของที่ดินเป็นป่า มีต้นไม้หายากนานาชนิด ทั้งไม้ดอก ไม้ใบ ไม้ผล และไม้ที่เป็นสมุนไพร ริมทะเลมีก้อนหินใหญ่รูปร่างสวยงามแปลกตา บางตอนทะเลติดกับภูเขา ซึ่งลักษณะเหล่านี้หาได้ไม่ถี่ยัก จึงได้ชักชวนบุคคลที่มีความคิดเห็นตรงกัน ในการที่จะพัฒนาสถานที่พักตากอากาศระดับมาตรฐานขึ้น โดยต้องการให้ผู้เข้าพักได้สัมผัสกับธรรมชาติของทะเล ชายหาดภูเขา และชมความงามของธรรมชาติผสมกับการบำรุงรักษาป่าไม้และสัตว์ป่า จึงเป็นจุดกำเนิดของสวนวังแก้ว

นโยบายของบริษัทที่วางไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 นั้นต้องการให้คนไทยและเด็กรุ่นต่อไปได้รู้จักและสัมผัสใกล้ชิดกับธรรมชาติ โดยการรักษาความงามของธรรมชาติไว้ เพื่อศึกษาพันธุ์พืชและสัตว์ หรือได้เดินเที่ยวตามป่าเขา ได้รู้จักความร่มรื่นและความสงบตามธรรมชาติ โดยทั้งนี้นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณ และสิริมงคลของสวนวังแก้ว ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมราชินีนาถ และพระบรมโอรสาธิราช ได้เสด็จพระราชดำเนินเยือนสวนวังแก้วในปีนั้น

ด้วยศักยภาพของพื้นที่สวนวังแก้ว ในปัจจุบันถ้ามองในราคาของอสังหาริมทรัพย์ (กว่า 350 ไร่ ติดทะเลและถนน) ก็ไม่น่าเชื่อว่าจะมีรีสอร์ทใดสามารถรักษาพื้นที่ขนาดใหญ่เช่นนี้ ให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ได้มากกว่า 30 ปี โดยไม่ได้เกิดความสูญเสียตามสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศแต่อย่างใด

นับเป็นโอกาสอันดีที่ผู้บริหารวังแก้ว ในปัจจุบันได้สานต่อเจตนารมณ์ของผู้ก่อตั้ง ที่จะเก็บความสวยงามของธรรมชาติและความสะดวกเป็นส่วนตัวของแขกผู้มาพัก ในพื้นที่อันกว้างใหญ่และงดงามแห่งนี้ไว้เป็นนโยบายหลักโดยตลอด

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของรัฐบาล และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. เพื่อเป็นการรองรับและส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ของประเทศไทย
3. เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติแก่ประชาชน
4. เพื่อเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกแก่ประชาชนให้เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับระบบนิเวศน์แก่นักท่องเที่ยว ให้เกิดความรัก ความหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติและนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต
5. เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้ทางด้านนิเวศน์วิทยาและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมจริงด้วยตนเอง
6. เพื่อเป็นที่รองรับกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และพจญภัย รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพ สัมมนา และนันทนาการต่างๆ

1.3 เหตุผลในการเสนอแนะวิทยานิพนธ์

1. เป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ซึ่งกำลังได้รับความนิยมและมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน
2. เป็นโครงการที่ให้ประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวผ่านต่อไปถึงบุคคลทั่วไป ในการทำให้เกิดจิตสำนึก เข้าใจ และตระหนักถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิต

1.4 วัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์

1. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการออกแบบทางสถาปัตยกรรมภายในที่สอดคล้องกับความต้องการต่อกลุ่มบุคคล และการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้
2. เพื่อสร้างความกลมกลืนกันระหว่างสถาปัตยกรรมภายใน สถาปัตยกรรม และภูมิสถาปัตยกรรม
3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ข้อมูล ระบบหน่วยงาน วิธีการดำเนินงานในรีสอร์ท
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรม ความต้องการของกลุ่มบุคคลที่เข้ามาใช้และให้บริการในโครงการ
5. เพื่อศึกษาถึงเอกลักษณ์ท้องถิ่นของจังหวัดระยอง ที่จะนำไปใช้ในการออกแบบ

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษารายละเอียดของโครงการ
 - ความเป็นมาของโครงการ
 - วัตถุประสงค์ของโครงการ
 - เหตุผลในการเลือกทำโครงการ
 - ที่มาของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา
 - สภาพแวดล้อมและอิทธิพลที่มีต่อโครงการ
2. ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร
 - ลักษณะพื้นที่ใช้สอยในโครงการ
 - องค์ประกอบต่างๆในโครงการ
 - สายงานและการบริหารของหน่วยงานต่างๆในโครงการ
 - ความสัมพันธ์ส่วนต่างๆของอัตรากำลัง
 - ลักษณะ และพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
 - ศึกษาพื้นที่ใช้สอยของแต่ละหน่วยงาน ขนาดสัดส่วนของเฟอร์นิเจอร์ ที่เหมาะสมในโครงการ
 - งานระบบและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ
3. วิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบโครงการลักษณะเดียวกันและใกล้เคียงเพื่อศึกษา

4. รวบรวมข้อมูลเนื้อหาจัดแสดงโครงการ เพื่อศึกษาวิเคราะห์หาแนวทาง การ ออกแบบ

สถาปัตยกรรมภายในส่วนต่างๆ

5. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้า สรุปลผลการวิจัยเพื่อนำไปสู่การนำเสนองาน

1.6 ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาหารายละเอียดความเป็นมาของโครงการ
 - ประวัติความเป็นมาของโครงการ
 - วัตถุประสงค์ของโครงการ
 - ที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ
 - สายงานและการบริหารของหน่วยงานต่างๆในโครงการ
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของโครงการ
 - ความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆภายในอาคาร
 - ศึกษาพื้นที่ใช้สอยของแต่ละหน่วยงาน ขนาดสัดส่วนของเฟอร์นิเจอร์ ที่เหมาะสมในโครงการ
 - งานระบบและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
4. การศึกษาวิเคราะห์โครงการ
5. ศึกษางานระบบต่างๆในตัวอาคาร

1.7 ขอบเขตของโครงการ

โครงการ มีอาคารทั้งหมด 7 อาคาร โดยแต่ละอาคารมี 3-4 ชั้น เนื้อที่ 12,400 ตรม. ขอบเขตของโครงการมีดังนี้

1. ห้อง LOBBY HALL
2. ห้อง LOBBY LOUNGE
3. ห้อง COFFEE SHOP
4. ห้อง RESTAURANT
5. ห้อง GRAND BALLROOM
6. ห้อง SEMINAR
7. ห้อง BANQUET
8. ห้อง KARAOKE
9. ห้อง FITNESS
10. ห้อง INTERNET CAFÉ
11. ห้อง KIDS CLUB
12. ห้อง SOUVENIR SHOP
13. ห้อง PREMIER SUITE
14. ห้อง DELUXE SUITE
15. ห้อง SUPERIOR SUITE

- 16.ห้อง OFFICE ผู้จัดการ
- 17.ห้องศูนย์บริการทางธุรกิจ
- 18.ห้องผู้คุมอาหาร
- 19.ห้องซ่อมบำรุง
- 20.ห้องเครื่องไฟฟ้า
- 21.ห้องควบคุม
- 22.ห้องอาหารพนักงาน
- 23.ห้องรับส่งของ
- 24.ห้องครัวไทย
- 25.ห้องทำงานพ่อครัว
- 26.ห้องพักพนักงาน
- 27.ห้องน้ำชาย-หญิง

- 28.ห้องเก็บของ
- 29.บันได / ลิฟต์

1.8 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์

1. ห้อง LOBBY HALL
2. ห้อง LOBBY LOUNGE
3. ห้อง COFFEE SHOP
4. ห้อง RESTAURANT
5. ห้อง GRAND BALLROOM
6. ห้อง BANQUET
7. ห้อง KARAOKE
8. ห้อง FITNESS
9. ห้อง INTERNET CAFÉ
- 10.ห้อง KIDS CLUB
- 11.ห้อง SOUVENIR SHOP
- 12.ห้อง PREMIER SUITE
- 13.ห้อง DELUXE SUITE
- 14.ห้อง SUPERIOR SUITE

1.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

ด้านสังคม

1. ช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวความสวยงาม จังหวัดระยอง ให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางขึ้นแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
2. นักท่องเที่ยวเกิดจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจในระบบนิเวศวิทยาและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
3. เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ช่วยดึงเยาวชนชนจากการมั่วสุมตามสถานบันเทิง
4. ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันในกลุ่มนักท่องเที่ยวเพราะกิจกรรมในโครงการช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์และศักยภาพแก่นักท่องเที่ยว
5. เป็นการส่งเสริมนโยบายไทยเที่ยวไทย

ด้านเศรษฐกิจ

1. เกิดสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และผจญภัยดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางการเงิน
2. เกิดความรู้ในการรักษาสภาพแวดล้อมและใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าทั้งในแง่การลงทุนและการอนุรักษ์
3. ช่วยกระจายรายได้ ลดการว่างงานของบุคคลในท้องถิ่น

ด้านการศึกษา

1. นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหย่อนใจพร้อมกับการได้รับความรู้ทางนิเวศวิทยา
2. ส่งเสริมความรู้ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดระยอง

บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

2.1 นโยบาย และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย

รัฐบาลโดยคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติได้กำหนดให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งประเทศไทยโดยกำหนดกรอบเป้าหมายในการบริหารอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวตลอดระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8-9 ไว้ว่าจะต้องดำเนินการส่งเสริมเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามา เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปี และส่งเสริมให้คนไทยเดินทางเที่ยวภายในประเทศ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

จากกรอบเป้าหมายดังกล่าว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้พิจารณากำหนดให้มีแผนงานบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตามกรอบระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-9 และแผนงานระยะสั้นตามรอบปีงบประมาณ และเพื่อให้มีการเตรียมการล่วงหน้ากับภาวะการณ์ตลาดอันเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจท่องเที่ยวประจำปี 2545-2548 โดยมีสาระสำคัญทั้งในด้านการบริหารองค์กรที่รับผิดชอบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการตลาดท่องเที่ยวโดยเฉพาะแนวคิดในการรณรงค์ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี 2546 ททท. จัดให้เป็นปีของ UNSEEN IN THAILAND ท่องเที่ยวเมืองไทยในมุมมองที่คุณไม่เคยเห็นและคาดหวังว่าจะเกิดกระแสการท่องเที่ยวอย่างล้นหลาม เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งอาจก่อผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อวิถีชีวิต ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเข้าใจและ รู้จักใช้สถานที่เที่ยวอย่างถูกต้องเพื่อให้ลูกหลานได้มีโอกาสเห็นถึง ความงดงามของประเทศไทย เหมือนที่ท่านเคยสัมผัส

นโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรการท่องเที่ยวควบคู่กับสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงคุณภาพของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะยาว และคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ และมรดกของชาติสืบไป
2. สนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการให้บริการอำนวยความสะดวกแก่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้วยโครงข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งภายใน และภายนอกประเทศ
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในมิติใหม่ มุมมองใหม่ จะมุ่งเน้นเรื่องความเข้าใจในพื้นที่ที่ไปเยี่ยมชม ดังนั้น การสื่อความหมายให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยว จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีความจำเป็น เพราะก่อให้เกิดคุณค่าในการท่องเที่ยว คือนอกจากจะรู้และเข้าใจในพื้นที่ที่ตนไปเยี่ยมชมแล้ว จะเกิดความตระหนัก รัก และหวงแหนในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ

4. ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวรวมทั้งพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคมขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคนี้

5. ส่งเสริมการผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ เพื่อรองรับนโยบายเปิดตลาดเสรีด้านการค้าบริการ ตลอดจนสนับสนุนให้บุคลากรชาวไทยมีงานทำในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

6. กำกับดูแลให้นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 รวมทั้งผลักดันให้มีการกวดขันให้มาตรฐานต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างจริงจังสืบไป

7. ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และส่งผลดีต่อการพัฒนาสังคมทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคมส่วนรวมของประเทศสืบไป

8. ส่งเสริมเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น พักอยู่นานวัน ใช้จ่ายเพิ่มมากยิ่งขึ้นและเดินทางกระจายไปทั่วทุกภูมิภาคโดยคำนึงถึงความสามารถหรือข้อจำกัดในการรองรับของแต่ละแห่ง

9. สร้างค่านิยมให้ชาวไทยเพิ่มการท่องเที่ยวและใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศกระจายไปทั่วภูมิภาคตลอดปี เพื่อเพิ่มดุลการการท่องเที่ยวให้มีมากขึ้น และเป็นการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นอันเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

10. พิจารณาประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมในลักษณะของการลงทุน ร่วมทุน หรือให้การส่งเสริมลักษณะการลงทุนเพื่อประโยชน์โดยส่วนรวมของชาติและองค์กร

ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย : นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว)

นโยบายการตลาดการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทย ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และมีความหลากหลาย ในสิ่งที่น่าสนใจทางการท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2. เร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศโดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีคุณภาพเดินทางมาประเทศไทยอยู่พักนานวัน และใช้จ่ายมากขึ้น รวมทั้งให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศกระจายไปทั่วทุกภูมิภาค และมีการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี

3. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับประเทศกลุ่มอาเซียน กลุ่มเอเชียตะวันออก กลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า และ จีนตอนใต้) กลุ่มเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย) กลุ่มอนุทวีป (บังคลาเทศ อินเดีย ศรีลังกาและไทย) เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคเอเชีย และแปซิฟิก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มจำนวนของนักท่องเที่ยวและเพิ่มการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศ
2. เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อมโดยมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาด้านบริการให้สามารถแข่งขันได้
4. เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นสื่อในการสร้างความภูมิใจในความเป็นไทย
5. เพื่อกระจายรายได้และการจ้างงานทางการท่องเที่ยวออกสู่ภูมิภาคมากขึ้น

เป้าหมาย

เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ จึงกำหนดเป้าหมายการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับที่ 8 ทำให้ “คน” เป็นจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนาประเทศ

โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับ ทั้งด้านการวางแผน และการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเกิดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมโดยรวม จึงกำหนดเป้าหมายดังนี้

1. ทำรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศให้ขยายตัวโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 14 ต่อปี ในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนา
2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้ขยายตัวโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ต่อปี ในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ
3. เพิ่มจำนวนชาวไทยให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศให้ขยายตัวโดยเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ต่อปี ในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนา

ตารางสถิตินักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย ปี 2545

ภูมิภาค	จำนวนนักท่องเที่ยว	อัตราการเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา (ร้อยละ)
เอเชียตะวันออก	4,540,517	5.50
ยุโรป	1,663,545	8.71
อเมริกา	459,018	9.10
เอเชียใต้	254,725	1.64
โอเชียเนีย	322,080	15.70
ตะวันออกกลาง	189,486	23.08
แอฟริกา	67,347	16.68

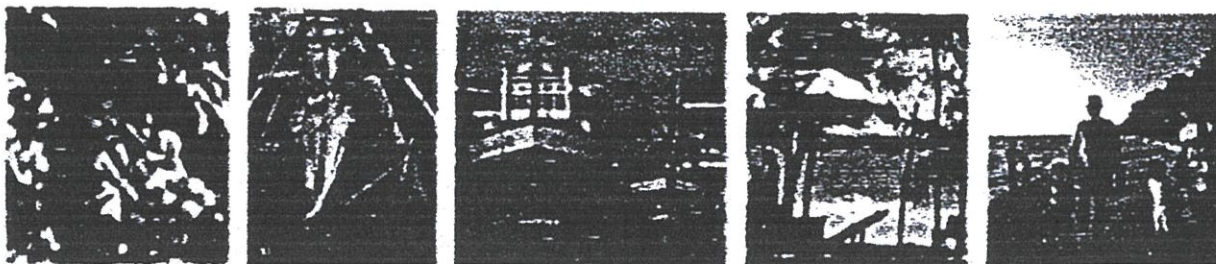
ที่มา: รายงานประจำปีสำนักสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

กลยุทธ์พัฒนาการท่องเที่ยว

1. สำรวจวางแผนและกำหนดมาตรการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
2. จัดระบบข้อมูลติดตามสภาพของทรัพยากรท่องเที่ยวรวมทั้งงบประมาณฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ
3. กระจายงานพัฒนาการท่องเที่ยวในส่วนที่สามารถเลี้ยงตัวได้ และไม่เป็นภาระงบประมาณ ให้เข้าสู่ภาคเอกชนโดยเฉพาะด้านการตลาดและการฝึกอบรมกระจายงานในส่วนที่ต้องการความรู้ ความเชี่ยวชาญพิเศษ และงานในส่วนที่ต้องการข้อมูลเฉพาะ
4. ระดมกำลังความคิด ความสามารถของสถาบันการศึกษา ชมรมท้องถิ่น ตลอดจนชุมชนในการเฝ้าระวังอนุรักษ์ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรท่องเที่ยวตามศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น
5. พัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นระบบและเกิดความคิดริเริ่มใหม่ ๆ มีนวัตกรรม (Innovation) ด้านการบริหารและการบริการท่องเที่ยว ตลอดจนปลูกจิตสำนึกของบุคลากรท่องเที่ยวให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และมีความภาคภูมิใจที่ได้บริการคนไทยด้วยกัน
6. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น ให้มีความรู้เกี่ยวกับภูมิสถาปัตยกรรม การวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความกลมกลืนกับภูมิทัศน์และศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น
7. หนุนแรงค์ให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และให้ธุรกิจท่องเที่ยวพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างถูกต้อง
8. ให้ความสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่เอกชนไทยที่เข้าไปปรับปรุงการคมนาคมทางบกในประเทศเพื่อนบ้าน ในช่วงที่ต่อจากชายแดนไทย
9. ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ภัตตาคาร และโรงแรมเอเชีย โดยการพัฒนาหลักสูตรในภาษาสากลร่วมกับสถาบันที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ

2.2 ข้อมูลและสภาพทั่วไปของจังหวัดระยอง

ปัจจุบันระยองเป็นเมืองที่มีชื่อเสียง เป็นที่คึกคักของบรรดานักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากที่สุด เพราะเมืองระยองมีหลายสิ่งหลายอย่างที่นักท่องเที่ยวต้องการ เช่น ชายฝั่งทะเลที่สวยงามและสวยงาม มีสวนผลไม้ขนาดมหึมา มีอาหารทะเลที่สดน่ารับประทานตลอดทั้งบรรดาสินค้าผลิตภัณฑ์และอาหารจากทะเล เช่น กะปิชั้นดี น้ำปลาที่มีคุณภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นของดีเมืองระยองเกือบทั้งสิ้น

เมืองระยองเป็นถิ่นกำเนิดของบิดาท่านสุนทรภู่กวีเอกแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ในอดีต ดังนั้นจึงทำให้ชื่อเสียงเมืองระยองเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง ถึงแม้ว่าจะเป็นเมืองเล็กๆก็ตามที่

แต่อีกมุมมองหนึ่งของเมืองระยองคือ ภาพลักษณ์ของเมืองอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก ในนามโครงการอีสเทิร์น ซีบอร์ด ซึ่งในอนาคตอันใกล้นี้ เมืองระยองและเมืองชายฝั่งทะเลตะวันออกจะกลายเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญของภูมิภาคนี้

การเดินทาง

การเดินทางของการขนส่งสินค้าจากท่าเทียบเรือไปสู่ดินแดนทางตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศในกลุ่มอินโดจีน จะสามารถทำได้โดยสะดวกรวดเร็ว หรือการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปสู่เมืองระยอง ก็สามารถไปได้หลายเส้นทาง โดยเฉพาะเส้นทางด่วนมอเตอร์เวย์ ซึ่งใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงเมืองระยองเพียงชั่วโมงเศษเท่านั้นและมีเส้นทางหลวงหมายเลข 3 หรือถนนสุขุมวิทเดิม ผ่านสมุทรปราการ เมืองชลบุรี ออกสู่อำเภอศรีราชา บางละมุง พัทยา และสัตหีบ เลาะเลียบไปตามฝั่งทะเลถึงบ้านฉางและเข้าสู่เมืองระยองด้วยระยะทางราว 220 กิโลเมตร หรือจะใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 34 และ 36 ซึ่งเป็นเส้นทางหลวงที่ตัดใหม่จากเมืองชลบุรีขนานไปกับเส้นทางสายสุขุมวิทเดิมถึงอำเภอบางละมุงแล้วจึงแยกเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 36 ไปสู่เมืองระยองเช่นกัน ซึ่งมีระยะทางประมาณ 185 กิโลเมตร

อีกเส้นทางหนึ่งจะเริ่มต้นจากเมืองชลบุรีไปสู่อำเภอบ้านบึง ตามเส้นทางสาย 344 แล้วตัดแยกไปตามถนนสาย 3138 ไปอำเภอปลวกแดง เข้าสู่อำเภอบ้านค่าย แล้วก็ถึงเมืองระยองสำหรับเส้นทางนี้ จะมีระยะทางเพียง 179 กิโลเมตรเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีเส้นทางหลวงแผ่นดินจากเมืองระยองที่ตัดเชื่อมไปยังแผ่นดินอีสาน ทำให้ความสะดวกสบายและรวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก โดยใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 331 และ 304 ไปสู่อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนเข้าสู่โคราช โดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯเลย

ลักษณะภูมิประเทศ

ระยองเป็น 1 ใน 4 จังหวัดชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก อันประกอบด้วย เมืองชลบุรี เมืองระยอง เมืองจันทบุรี และเมืองตราด แต่ละเมืองที่กล่าวมานี้ นับเป็นเมืองชายฝั่งทะเลที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร ผลไม้ พืชสวน และอาหารการกินต่างๆ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่เป็นป่าเขาลำเนาไพร และชายหาดริมทะเลที่สวยงามไปตามแนวชายฝั่งทะเลเรื่อยไปจนถึงจังหวัดตราด

สภาพภูมิประเทศของเมืองระยองนี้ ถือว่าเป็นพื้นที่ราบลาดลงสู่ชายฝั่งทะเล และเป็นที่ดินหรือเนินเขาเกือบตลอดชายฝั่งทะเล ลักษณะของดินในแถบนี้จึงเหมาะในการปลูกพืชสวน พืชทางการเกษตร เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด กล้วย และ กระท้อน เป็นต้น

พื้นที่เมืองระยองจะเป็นภูเขาและที่ราบชายฝั่งทะเล แม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านเขตของเมืองระยอง ได้แก่ แม่น้ำระยอง แม่น้ำแกลง ฯลฯ ซึ่งแหล่งกำเนิดของแม่น้ำเหล่านี้ มาจากเทือกเขาที่ทอดยาวอยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

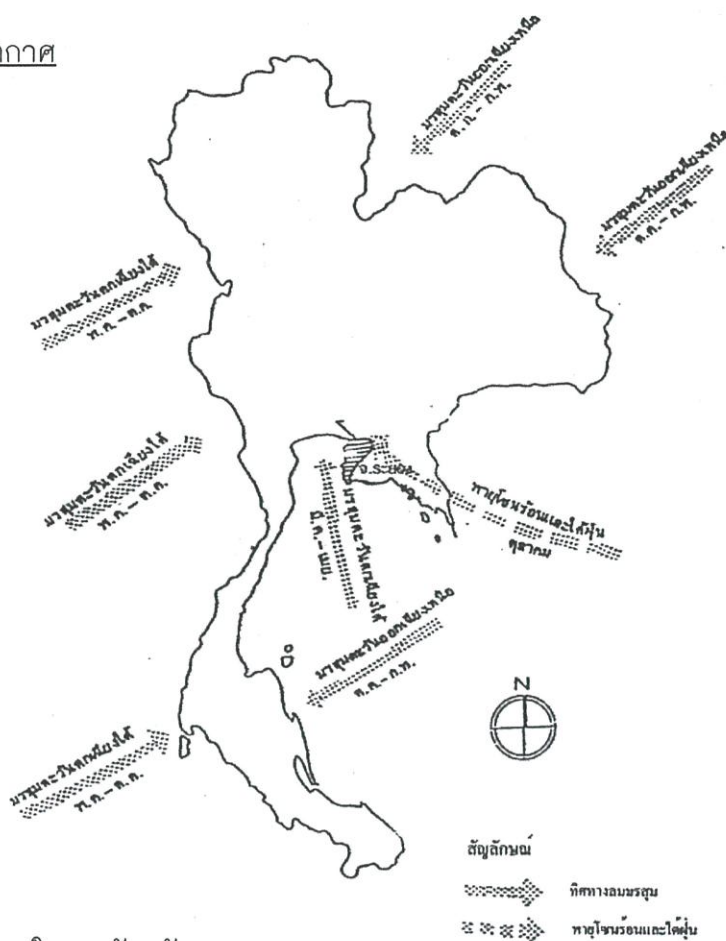
ปัจจุบันเมืองระยองเป็นจังหวัดเล็กๆ ที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเลตะวันออก และอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เมืองหลวงเพียง 180 กิโลเมตรเท่านั้น บนพื้นที่ของจังหวัดระยองมีเพียง 3,552 ตารางกิโลเมตร และสามารถแบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ 56 ตำบล 368 หมู่บ้านโดยมีประชากรทั้งหญิงและชายรวมกันราวสี่แสนกว่าคน ประชากรส่วนใหญ่ของเมืองระยองมีอาชีพหลัก เช่น ทำไร่ ทำนา ทำสวน ปลูกผลไม้ และการประมง ตลอดจนอุตสาหกรรมหนักอีกหลายโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่ ฯลฯ

จังหวัดระยองมีอำเภอต่างๆ คือ อำเภอเมือง อำเภอเมืองแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ กิ่งอำเภอเขาชะเมา กิ่งอำเภอสุนทรภู่ กิ่งอำเภอนิคมพัฒนา การคมนาคมไปมาระหว่างจังหวัดสู่อำเภอ หรือระหว่างอำเภอต่ออำเภอนับว่ามีความสะดวกสบายมาก เนื่องจากได้มีการตัดถนนลาดยางถึงกันหมด

อาณาเขตติดต่อของจังหวัด

ทิศเหนือ	ติดต่อเขตอำเภอหนองใหญ่ ตำบลป่อทอง อำเภอศรีราชา จังหวัด ชลบุรี
ทิศใต้	ติดต่ออ่าวไทย มีชายฝั่งยาวประมาณ 100 กิโลเมตร
ทิศตะวันออก	ติดต่อเขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่ออำเภอสัตหีบ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศในเขตจังหวัดระยอง

ที่มา : แผนการใช้ที่ดินจังหวัดระยอง พ.ศ. 2535

เนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดระยองนั้นอยู่ติดทะเล และภูเขาไม่มากนัก จึงทำให้อุณหภูมิโดยเฉลี่ยของบริเวณนี้เหมาะแก่การพักผ่อนเป็นอย่างมาก คือ ไม่ร้อนจัด หรือหนาวจัดมากเกินไป อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีของจังหวัดระยอง คือ 27.9 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ 32.8 และ 24.6 องศาเซลเซียส

สถานที่ตั้งสามารถที่จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ทั้งสองด้าน คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดมาจากทะเลอันดามันและอ่าวเบงกอล กับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดมาจากทะเลจีนใต้และประเทศจีน จึงทำให้บริเวณนี้มีฝนตกในปริมาณที่มากเมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณอื่นๆของประเทศ

แผนที่แสดงทิศทางลมมรสุมบริเวณชายฝั่งทะเล

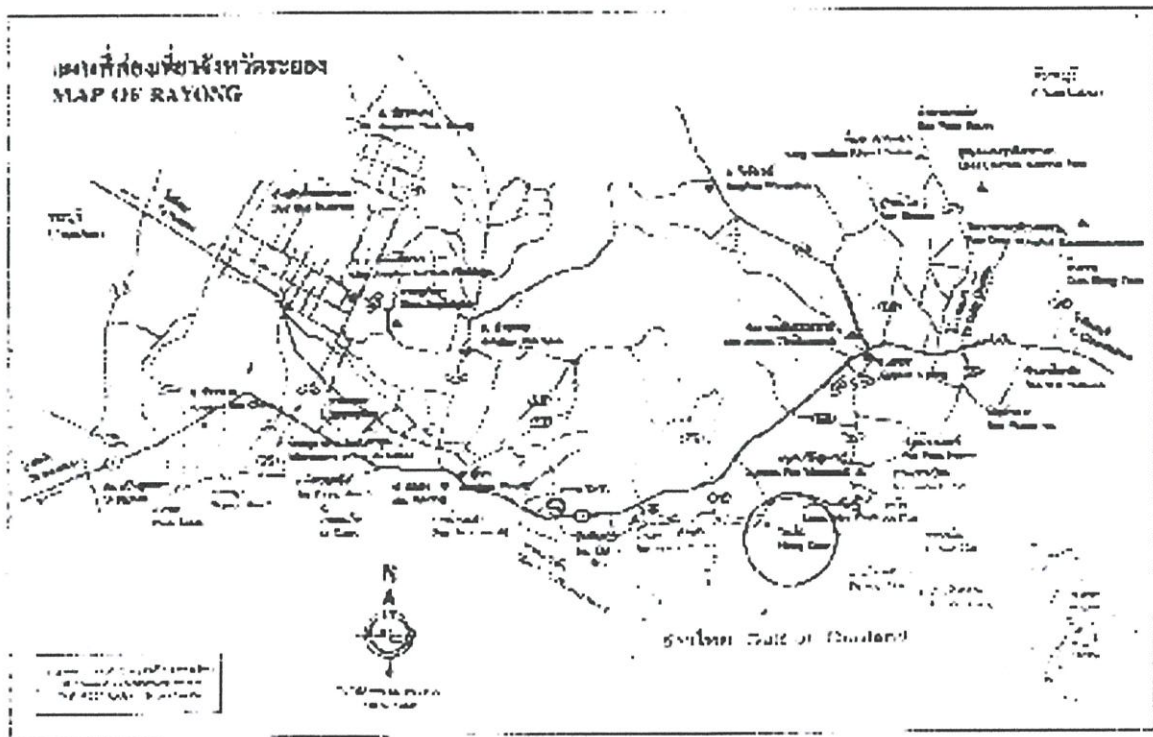
ปริมาณน้ำฝนตลอดปีของจังหวัดระยอง มีปริมาณเท่ากับ 1,321.6 มม. จังหวัดระยอง มีปริมาณน้ำฝนต่อปีน้อยเดือนที่มีฝนตกหนาแน่นมีเพียง 2 เดือนต่อปี คือในเดือนกันยายนและตุลาคม ซึ่งเป็นผลมาจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่วนจังหวัดจันทบุรีและตราดมีเดือนที่มีฝนตกหนาแน่นถึง 6 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคม

ส่วนเดือนที่มีฝนเบาบางใน 3 จังหวัดนี้ คือ จังหวัดระยอง มีฝนเบาบางนานถึง 8 เดือนระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน เดือนมิถุนายนและเดือนสิงหาคมด้วย จังหวัดจันทบุรีมีฝนตกเบาบาง 5 เดือน ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมีนาคม ส่วนจังหวัดตราดมีช่วงที่ฝนตกเบาบางเพียง 4 เดือน ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ จากการที่มีฝนตกหนาแน่น จึงเป็นข้อจำกัดที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวชายทะเล ดังนั้นจังหวัดระยองจึงเป็นจังหวัดที่มีความได้เปรียบกว่า อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายทะเลมากกว่าด้วย

เดือนที่มีฝนตกหนาแน่น คือปริมาณฝนตกมากกว่า 200 มม. ต่อเดือน
เดือนที่มีฝนตกเบาบาง คือปริมาณฝนตกน้อยกว่า 100 มม. ต่อเดือน

การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองเป็นหนึ่งในสามจังหวัดของพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ตามโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของรัฐบาลประกอบด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ซึ่งในส่วนของจังหวัดระยอง ได้กำหนดให้พัฒนาแหล่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นวัตถุดิบในการผลิต รวมถึงอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ โดยรัฐจะสร้างท่าเรือน้ำลึกและจัดระบบบริการพื้นฐานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่อุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้นที่มาบตาพุด

ที่ตั้งของจังหวัดระยองอยู่ไม่ห่างจากเมืองพัทยาซึ่งเป็นสถานพักตากอากาศประเภทชายทะเลที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก โดยห่างกันเพียง 60 กิโลเมตรสนามบินอู่ตะเภาซึ่งเป็นสนามบินพาณิชย์สำรองของท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพฯ และปัจจุบันใช้เป็นที่รับส่งผู้โดยสารเที่ยวบินเช่าเหมาส่งที่จะมายังเมืองพัทยา ก็ตั้งอยู่ที่อำเภอบ้านฉาง จึงนับได้ว่ามีศักยภาพในการพัฒนาค่อนข้างสูง

สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยองส่วนใหญ่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติแบบหาดทรายชายทะเล และเกาะ สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติแบบป่าเขาและน้ำตก คือ อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวงซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเสริมได้สถานที่ท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์นั้น มีเพียงแห่งเดียวคืออนุสาวรีย์สุนทรภู่ที่ บ้านกร่ำ อำเภอแกลง นอกจากนี้ยังมีชุมชนประมงที่น่าสนใจ ได้แก่ ชุมชนประมงปากน้ำระยอง บ้านเพ และปากน้ำประแสร์

สิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีของจังหวัดนี้อีกอย่างหนึ่งได้แก่ สวนผลไม้ ซึ่งมีทั้ง เงาะ ทุเรียนและมังคุด ในอำเภอแก่ง ด้วยศักยภาพในการพัฒนาต่างๆ ข้างต้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ใน พ.ศ.2523 ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวในจังหวัดทั้งสามมีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาขึ้นมารองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งจะขยายตัวขึ้นในอนาคต และได้เสนอให้พัฒนาการท่องเที่ยวโดยให้ความสำคัญแก่ชายหาดของจังหวัดระยองเป็นอันดับแรก

ภาพรวมการพัฒนา

พื้นที่ชายฝั่งของจังหวัดระยอง ตั้งแต่หาดปลาเจดีย์ถึงแหลมเจริญ ปากน้ำระยองอยู่ในเขตพื้นที่ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักและชุมชนชายฝั่งทะเลตะวันออก จึงคงเหลือเพียงชายหาดตั้งแต่หาดแม่รำพึงจนถึงปากน้ำประแสร์ ที่ใช้พัฒนาการท่องเที่ยวและนันทนาการได้

ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ตามชายหาด ตั้งแต่บ้านเพจนถึงแหลมทองหลวง เนื่องจากอยู่ใกล้ชุมชนคือสุขาภิบาลบ้านเพ และมีความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า และประปามากที่สุด ชายหาดอื่นๆ ที่เหลือแม้ว่าจะมีความสวยงามไม่แพ้กัน แต่ขาดปัจจัยสนับสนุนทางด้านนี้จึงมีการพัฒนาไม่มากนัก

เมื่อเปรียบเทียบกับเมืองพัทยาหรือชะอำและหัวหิน ลักษณะเด่นของชายหาดจังหวัดระยองก็คือ ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกิดขึ้น มีลักษณะเป็นที่พักผ่อนแบบเงียบสงบ (PASSIVE BEACH) ซึ่งแตกต่างจากเมืองพัทยา ที่มีลักษณะเป็นชายหาดแบบสนุกสนาน (ACTIVE BEACH) นอกจากชายหาดแล้ว สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดระยอง คือ เกาะเสม็ดที่มีชายหาดทรายแก้วอันสวยงาม การพัฒนาที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยขาดการวางแผนและควบคุมที่ดีพอ ทำให้คุณค่าทางการท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ปัญหาโดยส่วนรวม

1) ขาดการพัฒนาชายหาด

ชายหาดของจังหวัดระยองยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ขาดการวางแผนการใช้ที่ดินและอาคาร ขาดสาธารณูปโภค ขาดความหลากหลายของกิจกรรมที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาพักผ่อน และใช้เวลาอยู่ในพื้นที่ได้นานวันขึ้น

2) ความเสื่อมโทรมของเกาะเสม็ด

ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม และนิเวศวิทยาของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้าหมู่เกาะเสม็ดอันเป็นผลมาจากผู้เยี่ยมชมที่เดินทางมาเยือนเป็นจำนวนมาก ประกอบกับการ พัฒนาที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกบนเกาะ ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมโดยไม่อาจควบคุมได้

3) ถนนสุขุมวิทแออัด

เส้นทางเชื่อมระหว่างจังหวัดและภายในจังหวัดที่สำคัญ คือ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) เริ่มมีความแออัด หากชุมชนอุตสาหกรรมหลัก และท่าเรือน้ำลึกพัฒนาจนเต็มรูปแบบจะทำให้การจราจรติดขัด จนเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งและการท่องเที่ยว

4) ขาดการพัฒนาการขนส่งท่าเรือ

ยานพาหนะและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการขนส่งทางทะเล ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ขาดการควบคุมดูแล กำกับตรวจสอบความแข็งแรง น้ำหนัก อุปกรณ์ช่วยชีวิตและอุปกรณ์การสื่อสารประจำเรือ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย นอกจากนี้แล้วคุณภาพของเรือยังไม่เหมาะสมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวระดับคุณภาพ ขาดท่าเทียบเรือเฉพาะเพื่อการท่องเที่ยว

5) ขาดที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกชายหาด

จังหวัดระยองยังขาดที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมาตรฐานนานาชาติที่จะดึงดูดให้ผู้มาเยี่ยมเยือน โดยเฉพาะชาวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาพักผ่อน โดยเฉพาะที่พักและ สิ่งอำนวยความสะดวกตามชายหาด (BEACH ACCOMODATIONS)

6) ขาดบุคลากร

การขยายตัวของที่พักอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหาความขาดแคลนบุคลากรด้านบริหาร ในธุรกิจโรงแรม และธุรกิจท่องเที่ยวระดับต่างๆเป็นอย่างมาก

ศักยภาพในการพัฒนา

1) อยู่ใกล้แหล่งอุตสาหกรรมและชุมชนเมืองใหม่

การพัฒนาอุตสาหกรรมและชุมชนเมืองที่เกิดขึ้นที่แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี และมาบตาพุดจังหวัดระยองนั้น จะดึงดูดให้มีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้ามาทำงานบริเวณนี้ ประชากรเหล่านี้ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ มีวันหยุดที่แน่นอน นับเป็นตลาดการท่องเที่ยวและนันทนาการที่สำคัญในอนาคต

2) โอกาสในการรองรับผู้เยี่ยมเยือนจากเมืองพัทยา

การพัฒนาเมืองพัทยาซึ่งอยู่ตรงกลาง ระหว่างชุมชนอุตสาหกรรมหลักและท่าเรือ น้ำลึกแหลมฉบังกับมาบตาพุด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจพาณิชย์ระดับภูมิภาคของพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกในอนาคต บทบาทของเมืองพัทยาก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เป็นเมืองตากอากาศเพียงอย่างเดียวทำให้ผู้มาเยือนที่รักความเป็นธรรมชาติไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นที่ยังคงเป็นความธรรมชาติไว้

3) มีรูปแบบของชายหาดเฉพาะตัว

รูปแบบของชายหาดของจังหวัดระยอง ยังคงมีลักษณะเป็นชายหาดแบบเงียบสงบ นับเป็นข้อได้เปรียบเชิงการตลาดที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ประการหนึ่งในการแข่งขันกับสถานที่ท่องเที่ยวประเภทเดียวกันของจังหวัดอื่นๆ

4) ยังมีชายหาดที่ยังไม่ได้พัฒนาอีกมาก

จังหวัดระยองมีชายหาดที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ เป็นแนวยาวต่อเนื่องกัน และยังไม่ได้รับการพัฒนาอีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งพื้นที่ตอนในยังมีปริมาณอีกมากสำหรับรองรับการพัฒนาในอนาคต พื้นที่ดังกล่าวนี้มีความสะดวกในการเข้าถึง และโครงสร้างพื้นฐานบางส่วนได้รับการพัฒนาบ้างแล้ว

กรอบการพัฒนาส่วนรวม

จังหวัดระยองเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ชายฝั่งตะวันออก ซึ่งเป็นบริเวณที่ตั้งถิ่นฐานของชุมชนเมืองที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่งในอนาคตทรัพยากรการท่องเที่ยวและนันทนาการของจังหวัดโดยเฉพาะชายหาดยังมีอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา ในขณะที่การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกที่แหลมฉบังและมาบตาพุดกำลังเป็นรูปเป็นร่างขึ้นประชากรที่ต่างๆเริ่มเข้ามาทำงานและตั้งหลักแหล่งในบริเวณดังกล่าว ประชากรเหล่านี้ต้องการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จังหวัดระยองจึงมีความจำเป็นต้องมีการเตรียมการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวและนันทนาการเพื่อรองรับตลาดใหม่ที่จะเกิดขึ้น นอกเหนือจากตลาดเดิมที่มีอยู่แล้ว

วัตถุประสงค์ในการพัฒนา

- 1) เพื่อให้มีการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวไปในทิศทางที่เหมาะสม ขณะที่ยังคงรักษาคุณค่าการใช้สอยระบบนิเวศน์ และสิ่งแวดล้อม สามารถเกิดประโยชน์ต่อมหาชนได้สืบไป
- 2) เพื่อพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้สามารถสนองความต้องการและการขยายตัวของตลาดใหม่
- 3) เพื่อให้เกิดผลดีต่อภาวะเศรษฐกิจและการมีงานทำของประชากรในพื้นที่
- 4) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีการประสานงานแผนงานและองค์การในพื้นที่ระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน

แนวทางการพัฒนาส่วนรวม

1) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นับเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง โดยที่สถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของจังหวัดระยองยังมีการพัฒนาไม่มากนักจึงควรสงวนรักษาสภาพแวดล้อมเดิมไว้การพัฒนาที่จะเกิดขึ้นควรดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเดิม ในขณะที่นักท่องเที่ยวยังคงได้รับความสะดวกสบายตามประสงค์

2) พัฒนาเมืองประสานกับสถานที่ท่องเที่ยวเป็นฐาน

การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดระยองควรใช้สถานที่ท่องเที่ยวเป็นฐาน (Resort Base) โดยมีชายหาดเป็นสิ่งดึงดูดสำคัญ ชายหาดของจังหวัดระยองนี้ มีลักษณะเด่นตรงที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและนันทนาการแบบเงียบสงบ (Passive Beach) จึงควรใช้ข้อได้เปรียบนี้เป็นรูปแบบหลักของการพัฒนาต่อไปแต่เนื่องจากชายหาดมีความยาวมาก แต่ต้องสามารถคงรูปแบบดังกล่าวไว้ได้ ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆควรได้รับการพัฒนาตามเพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเสริม

3) พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเสริม

สนับสนุนให้พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเสริมต่างๆแม้ว่าชายหาดและทะเลเป็นตัวดึงดูดความสนใจของผู้มาเยี่ยมเยือนที่ได้อยู่แล้วแต่ก็ควรพัฒนากิจกรรมเสริมด้านต่างๆ อาทิ เช่น การกีฬา การดูแลรักษาสุขภาพและอื่นๆ อย่างสมบูรณ์แบบ เพื่อดึงดูดให้ผู้มาเยี่ยมเยือนขยายวันพักให้ยาวนานขึ้น

4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนให้พัฒนาโครงข่ายให้สามารถรองรับการกระจายปริมาณการจราจรโดยเฉพาะผู้มาเยี่ยมเยือนไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆอย่างสะดวก พัฒนาท่าเรือท่องเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางทะเลพร้อมกันนั้น ในสถานที่ท่องเที่ยวจะต้องได้รับการพัฒนาระบบสาธารณสุขการอย่างพร้อมมูล เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้มาเยี่ยมเยือน และป้องกันมิให้เกิดภาวะต่อสภาพแวดล้อม

5) ควบคุมการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

เร่งรัดให้มีการใช้มาตรการทางกฎหมายด้านต่างๆที่มีอยู่ในการควบคุมการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมตลอดจนเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้อยู่ในทิศทางและคุณภาพที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

6) พัฒนากำลังคนในธุรกิจโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยว

เร่งรัดให้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังคนด้านบริการระดับต่างๆ ในระยะสั้นๆ และวางแผนผลิตบุคลากรในด้านนี้เตรียมไว้รองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในอนาคต

7) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ความมั่นใจต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นับเป็นข้อดึงดูดให้ผู้มาเยี่ยมเยือนเดินทางมาเยือนประการหนึ่ง จึงควรมีแผนและมาตรการในการรักษาความสงบเรียบร้อยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันมิให้มีอาชญากรรมและจัดให้มีการเตรียมการป้องกันบรรเทาอุบัติเหตุ และสาธารณสุขอย่างพร้อมมูล

สถิติและแนวโน้มการท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง

สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง ปี 2545

ในปี พ.ศ. 2545 มีผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดระยอง จำนวนทั้งสิ้น 2,414,498 คน โดยมีอัตราการด้อยละ 2.58 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชาวไทย โดยมีจำนวน 2,133,739 คน มีอัตราการด้อยละ 1.15 และเป็นชาวต่างประเทศ จำนวน 280,759 คน มีอัตราการด้อยละ 12.23

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว พบว่าเป็นนักท่องเที่ยวจำนวน 1,584,520 คนมีอัตราการด้อยละ 4.32 โดยคิดเป็นคนไทย 1,356,577 คน และมีอัตราการด้อยละ 2.65 เป็นนักท่องเที่ยวจำนวน 227,943 คน โดยมีอัตราการด้อยละ 13.19 ตามลำดับ

จำนวนแขกผู้มาเยี่ยมเยือนตามประเภทของที่พัก จะพบว่าส่วนใหญ่จะพักที่โรงแรม / เกสต์เฮาส์ / บังกะโล / รีสอร์ท / โดยคิดเป็นร้อยละ 80.12 รองลงมาคือพักที่บ้านญาติ/เพื่อน / บ้านพักรับรอง และอื่นๆ

สำหรับระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว จะมีเวลาพำนักเฉลี่ย 2.15 วัน แยกเป็นระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวคนไทย 1.96 วัน และนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 3.29 วัน ในส่วนของค่าใช้จ่ายของผู้มาเยี่ยมเยือนที่ใช้จ่ายในจังหวัด เมื่อรวมทุกหมวดค่าใช้จ่ายแล้วพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 1,7255.11 บาท โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย 1,369.56 บาท และเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้มาเยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ 2,108.31 บาท ทั้งนี้ จะเกิดรายได้ทั้งหมด 6,838.76 ล้านบาท โดยแยกเป็นรายได้จากคนไทยจำนวน 5,039.93 ล้านบาท และชาวต่างประเทศ 1,798.83 ล้านบาท ตามลำดับ

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง ไม่ว่าจะเป็นเกาะเสม็ด ชายหาดต่างๆเช่น หาดแม่รำพึง บ้านเพ ยังคงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานครอยู่เสมอ เพราะระยะทางซึ่งไม่ไกลนักและความพร้อมทางด้านที่พัก จึงทำให้นักท่องเที่ยวนิยมไปพักผ่อนในวันหยุดสุดสัปดาห์หรือช่วงที่มีวันหยุดยาวนานติดต่อกันหลายวัน

: ข้อมูลจาก รายงานโครงการสำรวจสถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคตะวันออกปี 2545 กองสถิติและวิจัยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางของผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดระยอง

วัตถุประสงค์หลักของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย คือ เพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อน สูงถึง ร้อยละ 76.09 สิ่งจูงใจของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ส่วนใหญ่เนื่องจากได้ร่ำค่าแนะนำและ ชักชวนรองลงมาคือ จากวารสารการท่องเที่ยว ส่วนสิ่งจูงใจในด้านการโฆษณาของบริษัท นำเที่ยว วิทย์และการโทรทัศน์ ยังมีบทบาทน้อยมาก

วัตถุประสงค์หลักของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศคือ เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน เช่นกัน มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 96.60 รองลงมาคือ เพื่อธุรกิจ ร้อยละ 2.71

การพักผ่อนของนักท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง

นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ นิยมพักที่โรงแรมเกสต์เฮาส์, บังกาโล/รีสอร์ทมากที่สุด โดยเฉพาะชาวต่างประเทศเป็นอัตราร้อยละ 98.89 และมีส่วนน้อยที่พักบ้านญาติ/บ้านเพื่อนและที่พักในอุทยานแห่งชาติ ส่วนชาวไทยพักที่บ้านญาติหรือเพื่อนและบ้านพักรับรองทางราชการมีสัดส่วนที่น้อย ร้อยละ 23.82 ระยะเวลาในการพักผ่อนเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวประมาณ 2-3 วัน โดยเฉลี่ยจะพักห้องละ 1-3 คนและกลุ่มมากกว่า 5 คนขึ้นไป

ที่พักในจังหวัดระยอง มีจำนวนสถานที่พักผ่อนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว 177 แห่ง จำนวนห้องพัก 7,800 ห้อง มีอัตราการเข้าพักเฉลี่ย ร้อยละ 34.79 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,269,576 คน โดยเป็นชาวไทยร้อยละ 82.24 ห้อง และสถานที่พักนอก

เมือง 151 แห่ง จำนวน 5,393 ห้อง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในบริเวณชายหาดบ้านเพ-วังแก้วและบนเกาะเสม็ด ที่พักมีหลายระดับราคาแตกต่างกันตามมาตรฐานของที่พัก แต่ส่วนใหญ่แล้วที่พักบนชายฝั่งจะมีมาตรฐานที่ดีกว่าที่พักบนเกาะเสม็ด เพราะบนเกาะเสม็ดจะเป็นลักษณะที่พักแบบชั่วคราว

จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดระยอง จำแนกตามสถานที่พัก ปี 2545

สถานที่พัก	นักท่องเที่ยว					
	ไทย	ร้อยละ	ต่างประเทศ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. โรงแรม, เกสต์เฮ้าส์, บังกาโล, รีสอร์ท	1,044,159	76.98	255,417	98.89	1,269,576	80.13
2. บ้านญาติบ้านเพื่อน	264,052	19.46	1,866	0.82	265,918	16.78
3. ที่พักในอุทยานแห่งชาติ	23,311	1.72	660	0.29	23,971	1.51
4. บ้านพักรับรองของทางราชการ	-	-	-	-	-	-
การ	19,318	1.42	-	-	19,318	1.22
5. อื่น ๆ	5,737	0.42	-	-	5,737	0.36
รวม	1,356,577	100.00	227,943	100.00	1,584,520	100.00

จากตาราง จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวนิยมพักค้างคืนที่โรงแรมมากถึงร้อยละ 80.13 ซึ่งทำให้การพัฒนาสถานที่พักผ่อนตากอากาศในจังหวัดระยอง มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

การประมาณการ

จังหวัดระยองมีแนวโน้มของผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็น 6.30 ล้านคนใน พ.ศ. 2554 โดยมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 5.80 ในช่วง พ.ศ. 2533-2554 ทั้งนี้ใน พ.ศ. 2554 โครงสร้างตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดระยองยังคงมีสัดส่วนของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเป็นส่วนใหญ่ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มและกระจายไปตามแหล่งท่องเที่ยวและชายหาดต่างๆ ซึ่งมีการพัฒนาที่พักในรูปแบบต่างๆ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้มีการเดินทางมาสู่พื้นที่จังหวัดระยองมากขึ้น

ประมาณการจำนวนผู้เยี่ยมเยือนของจังหวัดระยอง ปี พ.ศ. 2534-2554

จังหวัดระยอง	2533	2539	2544	2549	2554
ชาวไทย	1,785,580	2,576,200	3,452,410	4,576,680	5,833,250
ชาวต่างประเทศ	144,780	208,540	283,720	375,190	467,720
รวม	1,930,360	2,784,741	3,736,130	4,951,870	6,300,970

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดระยองที่มีบทบาทในการรองรับผู้เยี่ยมเยือนสูงตามลำดับ คือ บริเวณหาดบ้านเพ ซึ่งรองรับผู้มาเยี่ยมเยือนถึงร้อยละ 98.46 ของทั้งจังหวัด รองลงมาคือ เกาะเสม็ด กลุ่มพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง และบริเวณหาดแม่พิมพ์

แสดงประมาณการจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

แหล่งท่องเที่ยว	2534	2539	2544	2549	2554
จังหวัดระยอง	1,930,360	2,784,741	3,736,130	4,951,870	6,300,970
-หาดแม่รำพึง	369,090	532,440	714,340	946,790	1,204,730
-บ้านเพ	1,900,690	2,741,930	3,678,730	4,875,760	6,204,140
-หาดแม่พิมพ์	425,840	614,310	824,170	1,092,370	1,389,990
-เกาะเสม็ด	779,930	1,736,430	2,329,690	3,087,770	3,929,010
-น้ำตกเขาชะเมา-	512,760	972,210	1,354,660	2,359,770	3,946,350

สรุปลักษณะตลาดและแนวโน้ม

ตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง มีส่วนแบ่งการตลาดคิดเป็นร้อยละ 2.56 ของนักท่องเที่ยวทั้งประเทศหรือร้อยละ 23.35 ของนักท่องเที่ยวในกลุ่มพื้นที่เมืองพัทยา ระยอง จันทบุรีและตราด โดยเป็นตลาดผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยร้อยละ 92.50 และตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศร้อยละ 7.50 ตลาดผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยของจังหวัดระยองมีการกระจายแทบทุกกลุ่มอาชีพ โดยส่วนมากเป็นพนักงานและลูกจ้างบริษัท เป็นผู้ที่พักผ่อนร้อยละ 75.41 และไม่พักผ่อนร้อยละ 24.59 โดยเป็นผู้พักโรงแรมร้อยละ 13.04 บังกะโลร้อยละ 52.17 และพบว่ามีผู้นิยมกางเต็นท์พักผ่อนร้อยละ 19.57 เป็นสัดส่วนที่สูงสุดของกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 4 แห่ง

วันพักเฉลี่ยของผู้มาเยี่ยมเยือนชาวไทยประมาณ 2-3 วัน การเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดระยองส่วนมากเป็นการเดินทางเป็นกลุ่มเพื่อนฝูงและกลุ่มครอบครัว โดยมีจำนวนคนมาท่องเที่ยวจังหวัดระยอง ส่วนมากเป็นการเดินทางเป็นกลุ่มเพื่อนฝูงและกลุ่มครอบครัว โดยมีจำนวนคนเฉลี่ยต่อกลุ่มประมาณ 2-5 คน และส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทางร้อยละ 65.5 รองลงมาคือรถโดยสารปรับอากาศ ร้อยละ 15.0

ตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศส่วนใหญ่ ได้แก่ กลุ่มเอเชียตะวันออก แปซิฟิก และกลุ่มยุโรป เป็นผู้ที่พักแรมถึงร้อยละ 96.88 โดยจะพักแรมในที่พักประเภทโรงแรมร้อยละ 50 และบังกะโลร้อยละ 25.0 มีวันพักเฉลี่ยประมาณ 4.9 วัน

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและที่พักในจังหวัดระยองโดยเฉพาะตามชายหาดต่างๆ ประกอบกับโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออกทำให้มีการเดินทางมาจังหวัดระยองมากขึ้นโดยเฉพาะตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ เกาะเสม็ด บ้านเพ หาดสวนวน แหลมแม่พิมพ์ เป็นต้น และการคาดการณ์ผู้มาเยี่ยมเยือนประมาณ 6.3 ล้านคน และชาวต่างประเทศ 0.48 ล้านคน ความต้องการห้องพักในปีดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นเป็น 27,130 ห้อง และจะทำให้เกิดการสร้างงานประมาณ 131,870 คน ใน พ.ศ. 2554

พื้นที่ชายฝั่งของจังหวัดระยอง ตั้งแต่หาดพลาจนถึงแหลมเจริญ ปากน้ำระยอง อยู่ในเขตพื้นที่ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก และชุมชนชายฝั่งทะเลตะวันออก จึงคงเหลือเพียงชายฝั่งตั้งแต่ หาดแม่รำพึงจนถึงปากน้ำประแส ที่ใช้พัฒนาการท่องเที่ยว และนันทนาการได้

ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ตามชายหาด ตั้งแต่บ้านเพ จนถึง แหลมทองกลาง เนื่องจากอยู่ใกล้ชุมชนคือ สุขาภิบาลบ้านเพ และมีความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า และน้ำประปามากที่สุด ชายหาดอื่นๆ ที่เหลือแม้ว่าจะมีความสวยงามไม่แพ้กัน แต่ขาดปัจจัยสนับสนุนทางด้านนี้จึงยังมีการพัฒนาไม่มากนัก

2.3 ประวัติความเป็นมาของธุรกิจโรงแรมรีสอร์ท

ความหมายแต่เดิมนั้น คำว่า “โรงแรม” คือ เป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นที่พักแรมระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยวเท่านั้น

สำหรับในปัจจุบัน โรงแรมได้เพิ่มความสะดวกสบายมีการให้บริการด้านต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยมีองค์ประกอบหลายอย่างมากมายที่จะเป็นขั้นตอนประกอบเป็นโรงแรมขึ้นมาเริ่มจากสถานที่เงินสนับสนุน การออกแบบวางผังอาคาร การออกแบบตกแต่งภายในที่เหมาะสมและถูกต้อง การดำเนินการในงานส่วนอื่นๆที่จะสนับสนุนเป็นองค์ประกอบของโรงแรม โรงแรมในปัจจุบันมีรูปร่าง รูปทรงและโครงสร้างที่มั่นคงสวยงามเพื่อดึงดูดลูกค้ารวมทั้งการให้บริการที่มีต่อลูกค้าเป็นสำคัญ ในการดำเนินการธุรกิจโรงแรมค่อนข้างโยงใยรวมทั้งธุรกิจอื่นๆเข้าไว้ด้วยกันจะเห็นได้ว่า ความสำคัญของโรงแรมนั้นมิได้เป็นเพียงสถานที่รองรับการเดินทางเช่นในอดีตที่ผ่านมา หากแต่ความหมายของโรงแรมในปัจจุบันครอบคลุมไปถึงการทำธุรกิจการติดต่อการพบปะสังสรรค์และการใช้ประโยชน์ทางด้านอื่นๆ ได้อีกมากมาย

2.3.1 ยุคแรกๆของธุรกิจโรงแรม

ธุรกิจโรงแรมเริ่มเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ เรียกว่า “INN” มีสภาพเป็นที่พักค้างคืนและที่พักรับประทานอาหารของผู้ที่เดินทางมาจากแดนไกล ใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราวและเมื่อถึงเวลาที่ต้องไปผู้เดินทางก็อาจมีการให้เงินหรือทรัพย์สินตอบแทนแก่เจ้าของบ้านตามสมควร ต่อมาได้มีการดัดแปลงบ้านให้มีสภาพเป็นโรงแรม โดยจัดสถานที่สำหรับนอนและรับประทานอาหารออกเป็นสัดส่วนผู้เป็นเจ้าของสถานที่ก็จะเรียกว่า “INN KEEPER” ก็จะเรียกค่าบริการจากผู้เดินทางเป็นค่าตอบแทน

นอกจากที่อังกฤษแล้ว ก็ยังมีที่พักคนเดินทางที่เรียกว่า “TAVERN” ในประเทศกรีซมีสตรีคอยให้การปรนนิบัติและมีการบรรเลงดนตรีขับกล่อมต่อมาในยุคอาณาจักรโรมันรุ่งเรือง (ค.ศ. 079) ได้มีการจัดรูปแบบการดำเนินธุรกิจโรงแรมอย่างเต็มที่ แต่ในปี ค.ศ. 500 กิจการโรงแรมก็เสื่อมลง เมื่อถึงช่วงเวลาของยุคประวัติศาสตร์สังคม (SOCIAL EVOLUTION) ก็เป็นระยะพื้นตัวของธุรกิจโรงแรมอีกครั้งและเริ่มกลายเป็นอาชีพที่มั่นคงและแพร่หลาย

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจโรงแรมในระยะแรก จนถึงช่วงที่ได้รับการพัฒนาระบบโรงแรมของประเทศอังกฤษและอเมริกาเริ่มเป็นที่ยอมรับ และเป็นต้นแบบของการดำเนินธุรกิจโรงแรมในสมัยต่อมา

สำหรับคำว่า “HOTEL” จากหลักฐานที่น่าจะเป็นไปได้คือเมื่อสมัยที่ยังไม่มีการดำเนินการธุรกิจโรงแรมอย่างแท้จริงนั้นเจ้าของบ้านเป็นผู้ต้อนรับด้วยตนเองเรียกว่า “HOST” ซึ่งเป็นคำที่มาจากคำว่า “HOSTIALITY” ซึ่งแปลว่า ความอารี ต่อมาธุรกิจนี้ได้เจริญขึ้นอย่างมาก จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพัก, อาหารและเครื่องดื่มลงไป จึงเรียกธุรกิจนี้ว่า “HOSTEL” และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เรียกได้ง่ายและกระชับขึ้นเป็นคำว่า “HOTEL” เป็นต้นมา

สรุปได้ว่า “โรงแรม (HOTEL)” หมายถึง สถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่เจริญขึ้นอย่างจริงจังตามความก้าวหน้าของธุรกิจ จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพัก อาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ เพื่อให้บริการแก่นักเดินทางและได้มีการเรียกธุรกิจนี้ว่า “HOTEL” เป็นต้นมา

2.3.2 ประวัติธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ในสมัยก่อน เมื่อคนไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางไปพักหรือค้างแรมนอกบ้านก็มักจะพักตามบ้านญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก และพักตามศาลาวัดที่มีอยู่ทั่วไปในระหว่างการเดินทาง นอกจากนี้ผู้ที่เป็นหญิงก็ไม่นิยมการเดินทางเพราะเป็นการไม่สมควรและไม่ปลอดภัย จนกระทั่งเมื่อประมาณ 110 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีการจัดที่พักชั่วคราวสำหรับผู้เดินทาง ซึ่งสันนิษฐานว่าเริ่มต้นกันในช่วงที่มีการเล่นพนันห่วยซึ่งตอนนั้นยังไม่ผิดกฎหมาย ผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดจะเดินทางเข้ามาเล่นพนันในกรุงเทพฯ ซึ่งส่วนใหญ่ที่เล่นจะอยู่ที่สะพานเหล็กใกล้กับสะพานหันในปัจจุบัน จะเปิดให้เล่นกันวันละ 3 เวลา คือ เช้า บ่าย ค่ำ ผู้ที่อยู่ไกลก็ไม้อาจที่จะกลับบ้านได้ และการเดินทางในสมัยนั้นยังไม่สะดวก จึงต้องหาที่พักซึ่งนอกจากจะเป็นบ้านญาติหรือคนที่รู้จักแล้ว ก็ยังได้มีการจัดที่พักชั่วคราวไว้บริการใกล้บ่อนสำหรับผู้ที่มาเล่นการพนันด้วย

ที่พักที่จัดขึ้นมีลักษณะแบบห้องเปิดกันโดยตลอด สร้างเป็นแคร์ยกสูงแค่เช่า ให้นอนเรียงแถวต่อกันไปโดยไม่มีการแบ่งแยกเป็นสัดส่วน ต่อมาเมื่อมีผู้ใช้บริการมากขึ้นจึงเริ่มมีการแบ่งเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความสะดวกสบาย ต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นห้องแถวชั้นเดียวและสองชั้น การเรียกเก็บค่าบริการก็จะสูงขึ้นตามลำดับ แต่ก็ยังอยู่ใกล้ๆกับสถานที่เล่นการพนันเช่นเดิมโดยเป็นที่แพร่หลายและเรียกว่า “ที่พักคนเดินทาง”

ในสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ได้มีชาวต่างประเทศเข้ามาเปิดกิจการโรงแรมในประเทศไทย ได้แก่ Captain James White , Carter and Howard C.Wo Thomas และ Lewis ซึ่งลงโฆษณาสถานที่พักในหนังสือพิมพ์ชื่อ Bangkok Calender ของหมอบรัดเลย์ (D.R.Bradley) ซึ่งเป็นหมอสอนศาสนาชาวอเมริกันที่เดินทางเข้ามาอยู่ในเมืองไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2378

ปี พ.ศ.2419 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้มีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้นที่ตำบลคอกควาย ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นโรงแรมโอเรียลเต็ลในปัจจุบัน ซึ่งในสมัยนั้นเป็นเพียงอาคารไม้ชั้นเดียวสร้างขนานกับริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) พระองค์ทรงเคยไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษ (ในสมัยดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระยุพราชเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ) นั้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว (พ.ศ.2455) ได้เสด็จกลับโดยผ่านประเทศสหรัฐอเมริกา พระองค์ทรงเห็นกิจการโรงแรมของต่างประเทศหลายแห่งเมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์พระองค์ทรงมีพระราชดำรัสที่จะให้มีการดำเนินกิจการโรงแรมขึ้นในประเทศไทย จึงมอบหมายให้พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ซึ่งเป็นผู้บัญชาการรถไฟในขณะนั้นได้สร้างโรงแรมหัวหินซึ่งเป็นโรงแรมชายหาดแห่งแรกของประเทศไทย และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้ทรงพระราชทานวังพญาไท เพื่อดัดแปลงเป็นโรงแรมแห่งใหม่ แต่พระองค์เสด็จสวรรคตก่อนจะดำเนินการเสร็จ โรงแรมดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จในสมัยพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ถือเป็นโรงแรมเดอลุกซ์แห่งแรกในประเทศไทยและได้รับการยกย่องว่าเป็น PALACE HOTEL ที่ยอดเยี่ยมที่สุด

โรงแรมที่เกิดขึ้นในสมัยต่อมา คือโรงแรมรัตนโกสินทร์ โรงแรมทรอคราเดโร และต่อมารัฐบาลได้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้ จึงได้สนับสนุนอย่างเต็มที่โดยดำเนินกิจการโรงแรมเป็นตัวอย่าง คือ โรงแรมเอราวัณ เพื่อต้อนรับแขกรัฐบาลเองและแขกต่างประเทศ เพื่อต้องการที่จะสนับสนุนภาคเอกชนให้ดำเนินธุรกิจนี้ โดยรัฐบาลได้ดำเนินการโฆษณาประเทศไทยและแหล่งท่องเที่ยวไปทั่วโลก ขณะเดียวกันก็ได้เปิดหน่วยงานของรัฐบาลขึ้น คือ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.) ในสมัยนั้นเพื่อสนับสนุนภาคเอกชนอย่างจริงจังทุกๆด้าน

2.4 การแบ่งประเภทของโรงแรมรีสอร์ท

2.4.1 การแบ่งระดับของโรงแรม (RESORT HOTEL CLASSIFICATION)

การแบ่งระดับของโรงแรม เพื่อให้แขกสามารถมองสภาพโรงแรมอย่างกว้างๆ เป็นแนวทางให้แขกเลือกโรงแรมที่จะเข้าพักได้ตามต้องการ การแบ่งระดับโรงแรมแตกต่างกันออกไปในแต่ละประเทศ บางแห่งใช้วิธีการแบบง่ายๆ โดยเน้นจุดสำคัญๆ เช่น ราคาห้องพัก ขนาดของโรมแรม แต่บางประเทศคำนึงจุดสำคัญมากมาย

วิธีการจัดระดับของโรงแรมที่นิยม อันเป็นแนวทางอย่างกว้างๆ พิจารณาจากสิ่งเหล่านี้ คือ

1. ราคา คือ ราคาต่อห้องต่อคืนเพื่อเป็นแนวทางให้แขกมองอย่างกว้าง ๆ ตามกำลังเงินที่จะต้องจ่าย
2. สถานที่ตั้ง อาจจะใช้พื้นฐานการจัดระดับตามเขตอันเป็นสถานที่ตั้งของโรงแรม เช่น อยู่ใจกลางเมือง ชานเมืองรอบนอก ชายทะเล เป็นต้น
3. ขนาดของโรงแรม ขนาดของโรงแรมเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางให้แขกรู้ว่ามีความสะดวกสบายมากน้อยเพียงใด เช่นโรงแรมขนาดใหญ่ มักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าโรงแรมขนาดเล็ก แต่แขกบางกลุ่มอาจชอบโรงแรมขนาดเล็ก เนื่องจากจะได้รับการบริการที่อบอุ่นกว่าโรงแรมขนาดใหญ่
4. สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้บริการ

แขกเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเลือกใช้บริการของแขก โรงแรมจึงจำเป็นต้องแจ้งให้ทราบว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส ห้องอาหาร บาร์ ห้องประชุม เป็นต้น

5. มาตรฐาน มาตรฐานเป็นสิ่งที่บอกค่อนข้างยาก ไม่เหมือนกับราคา ขนาดของโรงแรม หรือสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งสามารถบ่งชี้คุณภาพของโรงแรมได้อย่างชัดเจน คุณภาพของการให้บริการแก่แขก อาหารที่เสิร์ฟ การต้อนรับ เป็นเครื่องตัดสินว่ามีมาตรฐานเพียงใด โรงแรมที่มีมาตรฐานที่ดีประเทศหนึ่งอาจมีมาตรฐานกลางของอีกประเทศหนึ่งก็ได้ ฉะนั้นมาตรฐานของการบริการของโรงแรมต่างๆ จึงนิยมเปรียบเทียบกับประเทศนั้นๆ

2.4.2 ประเภทของโรงแรม (TYPE OF HOTEL ACCOMENDATION)

การแบ่งประเภทของโรงแรมแบ่งได้หลายวิธีตามหลักวิชาการ ดังนี้

- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินงาน
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่เข้าพัก

การแบ่งประเภทของของโรงแรมในแต่ละประเภทนั้นสามารถแยกตามแต่ละลักษณะออกได้ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง แบ่งเป็น 4 ประเภท

1.1 โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL)

คือโรงแรมในเมืองใหญ่ๆ ที่มีความสำคัญทางด้านธุรกิจ การค้า การทูต รวมทั้งการท่องเที่ยวโรงแรมประเภทนี้จะให้ความสะดวกสบายต่างๆ ครบครันแก่ผู้มาพักและบุคคลภายนอกเช่น ร้านอาหาร ภัตตาคารหรือบริการสำหรับนักธุรกิจ เช่น ศูนย์ธุรกิจ (BUSINESS CENTER)

1.2 โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL)

คือโรงแรมที่อยู่ในเมืองที่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่อยู่ในชนบท และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์

1.3 โรงแรมสำหรับการพักผ่อนตากอากาศ (RESORT HOTEL)

คือโรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่พักผ่อนตากอากาศตั้งอยู่สถานที่ที่เป็นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายทะเล เป็นต้น มีการบริการด้านต่างๆเช่นเดียวกับโรงแรมในเมืองทั่วไป และมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน

1.4 โรงแรมท่าอากาศยาน (AIRPORTS HOTEL)

โรงแรมประเภทนี้ต้องมีจำนวนห้องพักไม่ต่ำกว่า 100 ห้อง มี

ภัตตาคาร คอฟฟี่ช็อป ห้องจัดเลี้ยง โรงแรมท่าอากาศยานเป็นที่นิยม
การจัดเลี้ยงประชุม ซึ่งเป็นคู่แข่งโรงแรมในเมือง

2. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ดำเนินการ

2.1 ลักษณะอเมริกา (AMERICA – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักรวมค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2-3
มื้อ (ไม่ยกเว้นกรณีที่พักไม่มารับบริการอาหาร) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่แขกผู้เข้าพัก

2.2 ลักษณะยุโรป (EUROPE – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักไม่รวมกับค่าอาหารด้วย ส่วน
ค่าอาหาร แขกที่เข้าพักจะรับบริการจะต้องเสียเพิ่ม

2.3 ลักษณะผสม (DUAL – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่จัดบริการไว้ทั้ง 2 อย่างแรกตามที่กล่าวมาแขกเข้าพัก
สามารถรับบริการแบบไหนก็ได้

3. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม

3.1 โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการต่างๆ
มากมายและพิเศษ ครบครัน

3.2 โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)

มีส่วนที่ให้บริการ และความสะดวกสบายอย่างครบครัน มีการจัดการ
ด้านการบริการและส่วนประกอบต่างๆ เป็นอย่างดี มีระบบการบริการที่
ซับซ้อนมากมาย

3.3 โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการ
และส่วนประกอบต่างๆ ด้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

3.4 โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการ
และส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่างๆมีน้อย หรือบางส่วนก็ไม่มี

3.5 โรงแรมชั้นสี่ (CHEAP HOTEL) เป็นโรงแรมราคาถูก ให้บริการ
ด้านที่พักค้างคืนหรือห้องนอนเพียงเท่านั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยกองวิชาการได้แบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรม
ออกเป็น 5 อันดับเช่นกัน โดยกำหนดจำนวนดาวสำหรับโรงแรมระดับต่างๆ มีเกณฑ์ใน
การกำหนดแตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะคณะส่งเสริม
การลงทุน พิจารณาดังนี้

1. โรงแรมระดับพิเศษ (DELUXE) 5 ดาว

โรงแรมขนาดใหญ่ประเภทหรู ซึ่งมามาตรฐานสากลระดับสูงสุดในทุกด้าน คือทั้งห้องพัก
อาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS) 4 ดาว

โดยทั่วไปจะเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่ตกแต่งดีเป็นพิเศษมีมาตรฐานสูงในด้านบริการและ
ความสะดวกสบาย อาจมีห้องอาหารมากกว่า 1 ห้อง

3. โรงแรมนักท่องเที่ยว (TOURIST CLASS) 3 ดาว

ได้แก่โรงแรมที่ตกแต่งดี ห้องพักกว้างขึ้นและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากขึ้น ส่วนใหญ่จะมีห้องน้ำในตัวโดยมีอ่างอาบน้ำด้วย มีบริการด้านอาหารครบเครื่องขึ้น แต่อาจไม่เปิดจำหน่ายแก่บุคคลภายนอก สำหรับมือเที่ยงและในวันสุดสัปดาห์

4. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS) 2 ดาว

ได้แก่โรงแรมที่มีมาตรฐานด้านห้องพักสูงกว่ากลุ่มดาวเดียว มีห้องพักที่มีห้องอาบน้ำในตัวอยู่บ้าง ในห้องพักอาจมีโทรทัศน์และโทรทัศน์ให้ด้วย มีอาหารให้เลือกมากกว่า แต่ก็อาจไม่ให้บริการแก่บุคคลภายนอกเช่นเดียวกับกลุ่มดาวเดียว

5. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS) 1 ดาว

หมายถึงโรงแรมซึ่งมีขนาดเล็กๆ ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและเฟอร์นิเจอร์แบบง่ายๆ และพอใช้ได้ ห้องพักทุกห้องมีน้ำร้อนและน้ำเย็นพร้อมห้องอาบน้ำและห้องส้วมเพียง (เป็นแบบที่แขกหลายห้องใช้ห้องน้ำร่วมกัน) มีบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้พัก แต่อาจไม่ให้บริการแก่บุคคลภายนอก โรงแรมกลุ่มนี้จะมีบรรยากาศเป็นกันเอง และส่วนมากเจ้าของโรงแรมจะเป็นผู้ดูแลบริหารงานเอง

4. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม

แบ่งประเภทของโรงแรมโดยถือห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

4.1 โรงแรมขนาดใหญ่

เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป เป็นโรงแรมที่จัดอยู่ในมาตรฐานสากลมีการดำเนินกิจการที่ซับซ้อน เป็นโรงแรมที่มีเครือข่ายการดำเนินการขยายเขตไปตามเมือง หรือ ต่างประเทศ

4.2 โรงแรมขนาดกลาง

เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง เป็นโรงแรมที่จัดให้มีบริการที่ได้มาตรฐาน แต่ถ้าตั้งอยู่ในสถานที่ต่างอากาศ ถือได้ว่าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งก็ได้ เนื่องจากจำนวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง

4.3 โรงแรมขนาดเล็ก

เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยสมาชิกภายในครอบครัว ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในชนบท หรือ โรงแรมที่ตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางการเดินทาง

5. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก

5.1 TRANSIENT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกใช้บริการในการพักชั่วคราว หรือมีระยะเวลาสั้นๆ เข้าพักเพียงวันเดียว ไม่มีการจองล่วงหน้ามีที่จอดรถประมาณ 50 ที่ โรงแรมประเภทนี้ส่วนมากจะอยู่นอกเมืองซึ่งเป็นเส้นทางไปยังเมืองอื่น แขกที่เข้าพักจะมาพักผ่อน ชำระร่างกาย หรือพักรถเท่านั้น ตัวอย่างเช่น โมเต็ล (ซึ่งตรงกับความหมายว่าโรงแรมมานูรูตของไทย แต่จุดประสงค์การใช้เหมือนกัน)

5.2 RESIDENT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกผู้มาพัก มาดำเนินการที่ต้องใช้เวลาทำสัญญา

ซึ่งต้องใช้เวลาการเข้าพักยาวนานเป็นเดือน หรือนานกว่านั้น โรงแรมประเภทนี้มี
วัตถุประสงค์เสนอบริการที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อม อัตราค่าเข้าพักเป็น
รายเดือนหรือรายปี

5.3 RESORT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกผู้เข้ามาพักต้องการพักผ่อน หรือพักผ่อนคนใช้
โดยมากจะอยู่บริการตามสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน มีระยะเวลา
การเข้าพักตั้งแต่ 3 วัน ไปจนถึง 30 วัน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล เช่น
โรงแรมแถบภูเก็ต สมุย และพัทยา จะเต็มหมดในช่วงเดือน เมษายน - พฤษภาคม
รวมทั้งวันหยุดสุดสัปดาห์ มีการจัดให้บริการต่างๆมากมายตลอดจนมีการละเล่น การ
แสดงสนุกสนาน หรือจัดทัวร์ต่างๆด้วย

5.4 COMMERCIAL HOTEL

คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่เมืองสำคัญอยู่ตามย่านธุรกิจต่างๆ
ระยะเวลาการเข้าพักจะอยู่ราว 1 - 5 วัน แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ราว 3 - 5 วัน

6. การแบ่งชนิดโรงแรมตามลักษณะการเข้าพัก

6.1 BUSSINESS

คือ โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ โดยมากจะอยู่ตามเมืองใหญ่ ผู้มาพักจะ
ดำเนินธุรกิจส่วนตัว เช่นมาประชุม สัมมนา เป็นต้น

6.2 TOURIST HOTEL

คือ โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อมาพักผ่อนหรือท่องเที่ยว โดยมาก
จะอยู่ตามสถานที่ตากอากาศทั่วไป

6.3 SPORTS

คือ โรงแรม สำหรับนักกีฬา เมื่อมาแข่งขันตามวาระต่างๆ มักอยู่
ใกล้กับสถานที่ที่มีการแข่งขัน

นอกจากนั้นการแบ่งชนิดโรงแรมดังกล่าวแล้ว ยังมีการแบ่งชนิดโรงแรม
อีกอย่างหนึ่ง คือการแบ่งประเภทโรงแรมตามแบบยุโรป มีการดำเนินการคล้ายกันกับ
ชนิดของโรงแรมที่กล่าวมาแล้ว แต่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ ยุโรปมีความ
เจริญก้าวหน้าด้านกิจการโรงแรมมากที่สุด พอแบ่งประเภทโดยสังเขป ดังนี้

- COMMERCIAL HOTEL เป็นโรงแรมธุรกิจมักตั้งอยู่ใจกลางเมือง
หลวง ที่ที่กิจการการค้าใหญ่ๆ หรือท่าเมืองต่างๆ โรงแรมประเภทนี้มักมีที่
ประชุมอยู่ด้วย
- RESIDENT HOTEL คือโรงแรมท่องเที่ยว มักอยู่ในเมืองหลวงหรือ
เมืองที่มีความสำคัญในการท่องเที่ยว เช่น มีสถาปัตยกรรมสำคัญต่างๆ
- RESORT HOTEL โรงแรมที่ตั้งอยู่ตามสถานที่พักผ่อน มีธรรมชาติ
งดงาม เช่น ชายทะเล ริมหาด ภูเขา เทือกเขาที่มีหิมะและสถานที่เล่นสกี
- SEASONAL HOTEL คือโรงแรมที่เปิดในช่วงของฤดูกาลการท่องเที่ยว มัก
เปิดช่วงระหว่าง เดือนตุลาคม - พฤษภาคม เพื่อใช้เล่นสกีและปิดในช่วงฤดู
ร้อน
- PENSION คือ ที่พักคนชรา มักอยู่ในชนบทที่มีบรรยากาศที่ดี
- HOSPITAL คือ โรงพยาบาล เป็นสถานพยาบาลที่มีการบริการบางส่วนคล้าย

กับโรงแรม

- BAHOTEL คือ โรงแรมขนาดเล็ก มีเฉพาะในยุโรปและอเมริกาเหนือ
- HIPOTEL คือ สถานที่พักบริเวณที่มีสนามกีฬาขนาดใหญ่ อาจเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่เก็บตัวของนักกีฬา
- TERMAL คือที่พัก ที่มีแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติ มีการบริการอาบน้ำแร่ และการบริการเหมือนโรงแรมทั่วไป
- BETRW HOUSE คือบ้านพักที่อยู่ในชนบท
- REST HOUSE คือ บ้านพักที่เป็นบังกะโล มักตั้งอยู่ในสถานที่พักผ่อนทางธรรมชาติที่งดงาม สำหรับผู้มาพักเป็นครอบครัวหรือต้องการความเป็นส่วนตัว

2.4.3 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรีสอร์ท

2.4.3.1 ลักษณะทั่วไปของโรงแรมตากอากาศ

โรงแรมตากอากาศมักอยู่ในบริเวณที่มีภูมิประเทศที่สวยงามอากาศดี มุ่งบริการด้านที่พัก อาหารและการบริการ และด้านพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้มาพัก อันได้แก่นักท่องเที่ยวและผู้ที่มาพักผ่อนจริงเป็นสำคัญดังนั้นโรงแรมตากอากาศจะต้องมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากโรงแรมประเภทอื่นๆ ในหัวข้อต่างๆดังนี้

ลักษณะทำเลที่ตั้ง

- 1.โรงแรมตากอากาศจะตั้งอยู่ในทำเลที่มีภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการพักผ่อนแวดล้อมด้วยธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ทะเล ภูเขา แม่น้ำ ป่าไม้ ทะเลสาบ
- 2.บรรยากาศของโรงแรมพักตากอากาศเป็นบรรยากาศที่บริสุทธิ์ ต้องไม่มีสิ่งรบกวน เช่น การจราจร ความแออัดของตึก อาคาร อันก่อให้เกิดการรบกวนประสาทสัมผัส ทางด้านการมองเห็นและเสียง

สภาพแวดล้อม

- 1.ผู้ที่มาพักต้องได้สัมผัสธรรมชาติมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นอากาศบริสุทธิ์ เช่น จากชายเขา ป่า ทะเล สายลม แสงแดด ซึ่งเป็นที่พึงพอใจของผู้ที่มาพักดังนั้นการปรับอากาศจึงไม่มีความจำเป็น อีกทั้งยังเป็นตัวปิดกั้นระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอีกด้วย
- 2.กรณีของเสียงก็เช่นกัน ฉะนั้นโรงแรมตากอากาศไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุกันเสียงเพราะผู้ที่มาพักต้องการสัมผัสกับธรรมชาติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเสียง คลื่น ลม น้ำตก เสียงสัตว์ ฯลฯ ยกเว้นบางห้องที่จำเป็น เช่น คลับ หรือสถานที่เต้นรำ เป็นต้น

3.ลักษณะของตัวอาคารต้องเข้ากับสภาพแวดล้อมไม่เป็นตัวทำลาย ธรรมชาติ เช่น โรงแรมชายทะเล ควรสร้างในแนวราบตามลักษณะของชายหาด หรือ โรงแรมตามเชิงเขาควรมีการลดหลั่นของตัวอาคารตามแนวลาดของเชิงเขา

4.การเน้นด้านมุมมองของผู้ที่มาพัก โรงแรม ตากอากาศควรเน้นข้อนี้เป็นพิเศษ เช่น ภัตตาคาร สระน้ำ ฯลฯ จะต้องกลมกลืนสัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างเต็มที่และเหมาะสม กับการ ใช้สอย เหมือนการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติจริงๆ

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่ง

1. การเลือกวัสดุในการตกแต่งภายในควรเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและท้องถิ่นนั้น เพื่อเน้นถึงเอกลักษณ์ที่เฉพาะตัว สภาพแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมและท้องถิ่นนั้นๆ

2. คำเนิ่งถึงผลกระทบในการใช้วัสดุนั้นเช่น อากาศบริเวณทะเลจะทำปฏิกิริยากับ เหล็กทำให้ผุกร่อน หรือเกิดปัญหา การพัดพาเอากรวดทรายเข้ามายังบริเวณโรงแรม ดังนั้นวัสดุปูพื้นก็ไม่ควรเป็นพรม เพราะทำความสะอาดยาก การเลือกวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและทนทานเข้ากับสภาพแวดล้อม สภาวะเกี่ยวกับอากาศ ลม ฝน เชื้อรา ฯลฯ

3. ห้องน้ำในห้องน้ำชายทะเลควรมีระบบระบายอากาศที่ดี และมีที่กรองทรายเพื่อ ป้องกันการอุดตันของท่อน้ำ

การอำนวยความสะดวกและกิจกรรมเป็นพิเศษ

การจัดตั้งตำแหน่งสระว่ายน้ำและห้องอาบน้ำจืด ควรจัดอยู่ด้านในที่ติดกับ ทะเลมากที่สุด เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นิยมอาบน้ำทะเลแล้วมาอาบน้ำจืดรวมทั้ง การผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าซึ่งเป็นที่สะดวกกว่า ผู้ที่มาพักจะต้องกลับไปอาบน้ำที่ห้องพักและตัว อาคารก็รักษาความสะดวกง่ายอีกด้วย

จัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมด้านนันทนาการ เพลิดเพลินในการพักผ่อนและมี ประโยชน์ต่อการพักผ่อน เช่น กิจกรรมทางน้ำ อาทิจากการเล่นเรือใบ ดำน้ำ ตกปลา หรือการจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆเช่น เทนนิส วอลเลย์บอล ฯลฯ

ความต้องการพื้นฐานในโรงแรมตากอากาศ

นักธุรกิจโรงแรม สถาปนิก รวมทั้ง มัคชนานการ ผู้ออกแบบโรงแรมจำเป็นต้อง อย่งยิ่งที่จะต้องวิเคราะห์ถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้ถ่องแท้เพื่อตอบสนอง ความต้องการนั้นๆได้ถูกต้องและสมบูรณ์ อันหมายถึงความสำเร็จในการออกแบบของ ธุรกิจโรงแรม ซึ่งผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าผู้เช่ามีความต้องการทางด้านต่างๆแบ่ง ออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ

1. ความสะดวกสบาย เป็นอันดับแรกสำหรับผู้เข้าพักทุกคนต้องการ อันหมายถึงความ สะดวกทางด้านบริการทุกประเภท ความสะดวกสบายทางด้านที่พัก ตลอดจน ความปลอดภัย

2. ความต้องการที่นอนอ่อนนุ่ม และสีสันทนสวยงามสดชื่น

3. มีที่พักผ่อนหย่อนใจทั้งที่เป็นส่วนตัว และ ไม่เป็นส่วนตัวคือ บริเวณห้องนอน ซึ่งตัวเองสามารถทำสิ่งใดได้ตามความสะดวก ที่ไม่เป็นส่วนตัวคือบริเวณภายนอกอันเป็นที่ พบปะสังสรรค์

4. ต้องการห้องน้ำที่สะอาด อาบน้ำได้อย่างสะดวกสบายและบรรยากาศในห้องน้ำ ที่สดชื่นมีเครื่องสุขภัณฑ์ที่อำนวยความสะดวกอย่างพร้อมมูล

5. การติดต่อประชาสัมพันธ์ที่สะดวก พร้อมทั้งการบริการอย่างดีของทางโรงแรม

6. ต้องการพักในราคาที่พอสมควร ต้องการความสะดวก ในเรื่องการกิน และ

เครื่องดื่มน้ำ และถ้าต้องการรับประทานอาหารในห้องพักก็สามารถเรียกบริการทางโทรศัพท์ได้ ทั้งอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศนอกสถานที่พักทางโรงแรมก็ควรมี

7. มีอาหารไว้บริการพร้อม ทั้งการอำนวยความสะดวกในห้องพักและนอกสถานที่ด้วยรสชาติอาหารที่ถูกต้อง และอนามัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

8. ที่เก็บเสื้อผ้า สิ่งที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่ต้องการพับเก็บให้มิดชิด เช่น เครื่องชั้นใน

9. ให้มีที่เก็บรองเท้าและเครื่องกีฬา ตลอดจนเครื่องใช้ต่างๆ เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า ร่ม ฯลฯ

10. มีที่เก็บของมีค่า อาจจะเป็นโต๊ะหัวเตียง หรือ โต๊ะแต่งตัวที่มีกุญแจมีเครื่องเสียงหรือเครื่องบันเทิงต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนหนังสือสำหรับอ่านเล่น มีไฟฟ้าหรือแสงสว่างในที่ที่ต้องการและไม่รบกวนเวลานอน

2.4.4 การแบ่งประเภทของรีสอร์ท

สถานที่ตากอากาศจะประกอบไปด้วยที่พัก และส่วนประกอบอื่นที่มีลักษณะแตกต่างกันสามารถแบ่งออกเป็น

2.4.4.1 THE BEACH, GOLF AND TENNIS RESORT สถานที่ตากอากาศประเภทนี้ส่วนใหญ่จะตั้งริมหาด โดยมีส่วนประกอบอื่นๆ คือ สนามกอล์ฟ และ เทนนิส บางแห่งอาจมีศูนย์สำหรับการประชุมเพื่อดึงดูดกลุ่มนักธุรกิจ การออกแบบส่วนใหญ่จะจัดสวนสระน้ำให้สัมพันธ์กับห้องพักและชายหาด การจัดห้องพักต้องให้ได้วิวชายหาดอย่างน้อย 90% และคำนึงถึงการเอาสภาพตามธรรมชาติมาใช้ในการออกแบบให้มากที่สุด

2.4.4.2 THE HEALTH SPA สถานที่ตากอากาศประเภทนี้นอกจากส่วนบ่อน้ำแร่แล้ว ยังประกอบด้วยส่วน HEALTH CLUB ส่วนกีฬากลางแจ้ง และกิจกรรมประกอบอื่นๆ ส่วนใหญ่แล้วผู้ที่มาพักจะเป็นผู้สูงอายุ และการรับประทานอาหารจะนิยมทานในห้องพัก ฉะนั้นทางสั้นจรต่างๆ ต้องให้สั้นและสะดวก ส่วนห้องพักจะมีขนาดใหญ่กว่ามาตรฐานประมาณ 20% ประมาณครึ่งของจำนวนแขกที่ HEALTH SPA นี้จะเป็นแขกจากภายนอกฉะนั้นทางเข้าออกควรแยกกันโดยคำนึงความสะดวกและส่วนใช้สอยที่ต่อเนื่อง

2.4.4.3 THE VACATION VILLAGE สถานที่ตากอากาศประเภทนี้จะมีลักษณะเป็นหมู่บ้านที่ให้บรรยากาศที่สบายๆ เป็นกันเอง และกิจกรรมที่เป็นหมู่คณะ โดยให้ความรู้สึกที่เป็นการพักผ่อนจริงๆ ลักษณะของอาคารจะเป็นอาคารเดี่ยวเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยจัดให้อยู่กับธรรมชาติมากที่สุด สถานที่ตากอากาศประเภทนี้ ได้แก่ CLUB MED เป็นต้น

2.4.4.4 THE TIMEHARING AND CONDOMINIUM RESORT สถานที่ตากอากาศประเภทนี้จะมีผู้ใช้สถานที่มากกว่าสถานที่ตากอากาศประเภทอื่นๆ ถึง 20% เพราะผู้ใช้สถานที่จะเป็นเจ้าของเองหรือเป็นผู้ที่ลงทุนซื้อการใช้ห้อง

โดยจะพลัดเปลี่ยนไปตามสถานที่ตากอากาศอื่นๆ ซึ่งในระยะยาวแล้วจะถูกกว่าการต้องเสียค่าเช่าในการไปสถานที่ตากอากาศแต่ละครั้ง ส่วนประกอบอื่น ๆ สำหรับสถานที่ตากอากาศประเภทนี้จะมีเช่นเดียวกับสถานที่ตากอากาศทั่วไป การออกแบบต้องเน้นให้เห็นความเป็นส่วนตัวและเอกเทศมากกว่าสถานที่ตากอากาศประเภทอื่น ส่วนห้องพักจะมีลักษณะคล้ายอพาร์ทเมนต์ซึ่งมีส่วนนั่งเล่น ทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องนอน ในแต่ละยูนิต ห้องพักผ่อนต่างๆ ต้องมีมาตรฐานที่ดีเนื่องจากผู้ที่มาซื้อ จะเป็นกลุ่มรายได้สูง การออกแบบอาคารต้องให้เห็นวิวและรูปด้านที่น่าสนใจ รวมทั้งการจัดการภูมิสถาปัตยกรรมที่ดี

2.4.4.5 THE TOURIST/ SIGHT – SEEING RESORT สถานที่ตากอากาศประเภทนี้ควรจัดให้ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด และออกแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่ตั้งและสภาพแวดล้อม สำหรับที่ตั้งบางแห่ง การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อแยกทั้ง 2 ส่วน จากกันก็เป็นสิ่งจำเป็น เช่นที่ DISNEY WORLD ในประเทศสหรัฐอเมริกา และใช้ระบบขนส่ง เช่น รถไฟเล็กเพื่ออำนวยความสะดวก

2.4.4.6 THE MULTIRESORT COMPLEX การพัฒนาสถานที่ตากอากาศขนาดใหญ่เป็นการตอบสนองต่อการพัฒนาต่อสังคมเศรษฐกิจการคมนาคมของรัฐ ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงแหล่งท่องเที่ยวที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวและลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสม สถานที่ตากอากาศประเภทนี้ จะเป็นโครงการขนาดใหญ่ ประกอบด้วยถนนที่มีการจัดภูมิสถาปัตยกรรม ขนานกับแนวชายหาดโดยมีโรงแรมทันสมัยสวนกีฬาทางน้ำ ศูนย์การค้าสนามกอล์ฟ และหมู่บ้านตากอากาศอยู่ในโครงการ ศักยภาพในการทำโครงการประเภทนี้จะมีในที่ ๆ มีลักษณะธรรมชาติที่สวยงามเฉพาะตัวหรือที่ ๆ มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ รวมทั้ง สภาพภูมิอากาศที่ดี ปัจจุบันโครงการลักษณะนี้มีการจัดทำในประเทศเม็กซิโกหลายแห่ง และคาดว่าจะเกิดในที่อื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ โครงการลักษณะนี้ต้องมีการสำรวจและศึกษาโดยการทำงานเป็นทีมในทุกๆ เรื่องที่เกี่ยวข้อง

2.4.4.7 THE MARINA HOTEL โรงแรมประเภทนี้มีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อผู้ใช้เรือท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาเล่นกีฬาทางน้ำ โดยใช้เป็นจุดที่พักรับเรือยอร์ชหรือเรืออื่น ๆ และเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับกีฬาทางน้ำต่าง ๆ ในการออกแบบต้องเตรียมส่วนการให้บริการทางเรือที่มีประสิทธิภาพ และให้พื้นที่ส่วนใหญ่ได้ทัศนียภาพทางน้ำมากที่สุด โรงแรมประเภทนี้ จะพิเศษกว่าสถานที่ตากอากาศชายทะเลอื่น ๆ เนื่องจากประเภทของแขกที่มาพัก

2.4.5 องค์ประกอบภายในของรีสอร์ท

2.4.5.1 แนวทางการกำหนดวางองค์ประกอบในพื้นที่ การจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่แต่ละส่วนของโครงการนั้น มีปัจจัยที่ยึดเป็นบรรทัดฐานดังนี้ (เรียงลำดับจากความสำคัญมากไปสู่น้อย)

1. พฤติกรรม
2. พื้นที่ใช้สอย
3. ความเหมาะสม

1. พฤติกรรม เป็นตัวกำหนดแนวทางการวางองค์ประกอบที่สำคัญ

ที่สุด คือการจัดวางองค์ประกอบ (ZONING) นั้นต้องมาจากพฤติกรรมของผู้ใช้อาคารเป็นหลักสำคัญ โดยดูว่ามีพฤติกรรมอย่างไรบ้าง พฤติกรรมใดที่อยู่ในลำดับก่อนหลัง มีลักษณะของพฤติกรรมต่อพื้นที่อย่างไร ตัวอย่างเช่น การลงทะเบียน เมื่อจะ CHECK IN ต้องมีขั้นตอนเป็นอย่างไร ต้องติดต่อกับส่วนไหน ใช้พื้นที่ติดต่อและวางสัมภาระเท่าไร เป็นต้น เมื่อได้ทราบถึงพื้นที่ใช้สอยและตำแหน่งของหน้าที่ต่างๆแล้ว ก็จะได้ข้อกำหนดอย่างแรก ที่จะใช้เป็นแนวทางในการวางองค์ประกอบในพื้นที่

2. พื้นที่ใช้สอย พื้นที่ใช้สอยได้มาจากพฤติกรรม พื้นที่ใช้สอยในแต่ละส่วนเมื่อคำนวณเข้ากับจำนวนของผู้ใช้อาคารในแต่ละพื้นที่ในช่วงเวลาทั้งนี้ในแต่ละส่วนต้องคำนึงถึงเส้นทางสัญจรด้วยจะได้พื้นที่รวมโดยสังเขปในแต่ละส่วนซึ่งอาจจะมากหรือน้อยกว่าพื้นที่ของอาคารที่มีอยู่จริงซึ่งเป็นแนวทางอันดับต่อมาสำหรับการวางองค์ประกอบในพื้นที่

3. ความเหมาะสมในด้านต่างๆ เมื่อศึกษาพฤติกรรมและพื้นที่ใช้สอยแล้วจะทราบถึงข้อกำหนด 2 แนวทางดังกล่าวแล้วข้างต้น ก็คือ จะทราบถึงความสัมพันธ์และพื้นที่ใช้สอย ซึ่งให้ได้มาซึ่งความเป็นไปได้โดยสังเขปแล้ว สิ่งที่จะคำนึงถึงเป็นข้อๆต่อไปคือความเหมาะสมในด้านต่างๆแล้วแต่กรณี

จากปัจจัยหลัก 3 ประการซึ่งเป็นที่ต้องคำนึงถึงเมื่อต้องการจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่(ZONING) อันจะทำให้ได้มาซึ่งความสะดวกในด้านการใช้สอย , ด้านความสวยงามทางสายตา(VISUAL) และความเหมาะสมในปัจจัยทางกายภาพอันจะทำให้เกิดความประทับใจของผู้ที่มาใช้บริการของโครงการ เพื่อเป็นการส่งเสริมการขายของโครงการอีกทางหนึ่ง

ตารางแสดง ข้อแตกต่างระหว่างสถานที่พักตากอากาศกับที่พักในตัวเมือง

สถานที่พักตากอากาศชายทะเล	สถานที่พักในตัวเมือง
<p>1. ผู้ที่มาใช้บริการ ต้องการหาบรรยากาศที่สงบเงียบต้องการสัมผัสกับธรรมชาติที่แท้จริง มีมุมที่ดูวิวทัศน์ได้สะดวก การนอนก็ต้องการให้เพลิดเพลินกับธรรมชาติจนนอนหลับไป</p> <p>2. บรรยากาศของสถานที่ จะเป็นเรื่องที่อาศัยความงามตามธรรมชาตินี้จะช่วยประกอบกับการออกแบบทางสถาปัตยกรรม อันจะผลักดันให้สถานที่พักตากอากาศชายทะเลมีความงามตามลักษณะเฉพาะตัวของอาคารมักไม่สูงมากนักเพื่อที่ไม่ต้องการทำลายธรรมชาติจนเกินไป</p>	<p>1. การพักสำหรับที่พักในตัวเมืองก็เพื่อการพักผ่อน หลับอย่างแท้จริง โดยไม่ต้องการบรรยากาศ หรือ เสียงรบกวนจากภายนอก ต้องการความสงบในการพักผ่อนหรือทำธุรกิจส่วนตัว</p> <p>2. สถานที่พักในเมืองบริเวณที่ดินจะมีน้อยการจัดภูมิสถาปัตยกรรมก็ทำได้เพียงเล็กน้อย จะมีเพียงแต่ตัวสถาปัตยกรรมและบริเวณภายในส่วนต่าง ๆ ต้องตกแต่งให้มั่นคงถาวรสง่างาม ตัวอาคารจะสูงมากเพราะมีเนื้อที่จำกัด</p>

<p>3. ระบบปรับอากาศภายใน ไม่จำเป็นที่ จะต้อง ใช้เครื่องปรับอากาศในทุก ๆ ส่วน หรือตลอดเวลาเพราะอากาศตามธรรมชาติอัน บริสุทธิ์สดชื่นของชายทะเลดีกว่ามากสามารถ เปิดประตูออกไปรับลมทะเลได้ตามต้องการ</p>	<p>3.สถานที่พักในเมืองส่วนใหญ่ต้องใช้ เครื่องปรับอากาศแทบทุกส่วนและทุกเวลาเมื่อ มาพักอยู่แต่ภายในห้องเพราะอากาศภายในตัว เมืองจะไม่บริสุทธิ์และอุณหภูมิสูง โดยเฉพาะใน ฤดูร้อนจำเป็นที่สุด ไม่สามารถจะหาอากาศสด ชื่นจากธรรมชาติอย่างบริเวณทะเลได้เลย</p>
<p>4. สถานที่พักตากอากาศชายทะเล ส่วนมาก หรือแทบทุกแห่งจะต้องมีระเบียงยื่นออกนอก อาคารเพื่อรับอากาศภายนอกหรือออกไปนั่งชม</p>	<p>4. ไม่จำเป็นต้องมีระเบียงยื่นออกไปนอก เป็นผู้ที่ลงทุนซื้อการใช้ห้องโดยจะผลัดเปลี่ยนไป ตามสถานที่ตากอากาศอื่นๆ</p>

ตารางแสดงข้อแตกต่างระหว่างสถานที่พักตากอากาศกับที่พักในตัวเมือง(ต่อ)

สถานที่พักตากอากาศชายทะเล	สถานที่พักในตัวเมือง
<p>ทิวทัศน์ได้</p>	<p>อาคารเพราะไม่มีทิวทัศน์และอากาศบริสุทธิ์ เหมือนชายทะเล</p>
<p>5. การออกแบบสถานที่พักตากอากาศ ชายทะเลจำเป็นที่ต้องมีสระว่ายน้ำและห้องน้ำ สำหรับแขกผู้มาพักอยู่หน้าตัวอาคารหรืออยู่ติด ชายทะเลมากที่สุดเพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับผู้ลงเล่นน้ำทะเลและในสระว่ายน้ำ</p>	<p>5. ไม่จำเป็นต้องมีห้องน้ำและสระว่ายน้ำอยู่ ด้านหน้าเหมือนสถานที่พักตากอากาศ สระว่ายน้ำ อาจอยู่บนดาดฟ้าหรือบางที่อาจไม่ต้องมีก็ได้</p>
<p>6. การใช้วัสดุตกแต่งภายในห้องต่างๆ ของ สถานที่พักชายทะเลจำเป็นต้องเลือกให้ เหมาะสม เพราะอากาศทะเลซึ่งมีความเค็ม อาจจะทำปฏิกิริยาต่อวัสดุบางชนิดได้ สำหรับ วัสดุที่สมควรนำมาใช้ส่วนใหญ่จะเป็น ไม้ หวาย หิน ฯลฯพื้นไม้จำเป็นต้องปูพรมทุก ห้อง</p> <p>เพราะยากต่อการทำความสะอาดเนื่องจากผู้ ที่มาใช้บริการอาจจะมีทรายติดตัวเข้ามาได้ ตลอดเวลา พื้นในส่วนสาธารณะทั่วไป ใช้หิน ปู กระเบื้อง หรือเซรามิคปูพื้นเพราะ เหมาะสมกับอากาศชายทะเลและรักษาง่าย คงทนถาวร</p>	<p>6. วัสดุตกแต่งภายในสถานที่พักในเมือง สามารถใช้วัสดุได้หลากหลายเพราะว่าไม่มี อุปสรรคอันใด นอกจากความเหมาะสมกับการ ออกแบบเท่านั้น ตัวอย่างเช่น การปูพื้น สามารถปูพรมได้ทุกที่</p>

7. ห้องน้ำของสถานที่พักชายทะเล ควรจะติดตั้งที่กรองกรวดทรายในทางระบายน้ำเพื่อป้องกันท่ออุดตันได้ง่าย	7. ห้องน้ำของที่พักภายในตัวเมืองไม่จำเป็นต้องใช้ระบบที่ระบายน้ำแบบกรองทราย เพราะในตัวเมืองไม่มีทรายเหมือนชายทะเล
---	--

ตารางแสดงข้อแตกต่างระหว่างสถานที่พักตากอากาศกับที่พักในตัวเมือง(ต่อ)

สถานที่พักตากอากาศชายทะเล	สถานที่พักในตัวเมือง
8. การป้องกันเสียงจากภายนอกสถานที่พักชายทะเล ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุกันเสียง เพราะผู้ที่เข้าพักต้องการบรรยากาศของทะเล ซึ่งเป็นธรรมชาติ เช่น เสียงคลื่นซัด เสียงนกร้อง	8. ที่พักในตัวเมืองจำเป็นอย่างมากที่จะต้อง มีวัสดุป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกอย่างเด็ดขาด เพราะโดยมากมักจะเป็นเสียงที่ไม่ต้องการเช่น เสียงรถยนต์ เสียงอึกทึกต่างๆ
9. ขนาดของสถานที่พักตากอากาศชายทะเลมักจะมีขนาดเล็กกว่าที่พักในเมืองในระดับเดียวกันเนื่องจากจำนวนโดยเฉพาะจะเป็นนักธุรกิจบ้าง ก็เป็นในลักษณะการพักผ่อนในตัว หรือเป็นคู่แข่งงานใหม่ๆ ที่มาดื่มด่ำน้ำผึ้งพระจันทร์	9. ขนาดจะใหญ่กว่าที่พักตากอากาศในระดับเดียวกันเพราะในตัวเมืองเป็นศูนย์กลางของรวมทั้งนักท่องเที่ยวทำให้จำนวนผู้ที่เข้ามาพักมีมากกว่า

2.5 องค์ประกอบของรีสอร์ท

โครงสร้างของรีสอร์ท

ธุรกิจด้านโรงแรมเป็นธุรกิจที่ดำเนินงานตลอด 24 ชั่วโมง ต่อวัน และไม่มีวันหยุด จึงต้องมีผู้บริการและพนักงานตลอดเวลาบุคคลเหล่านี้ต้องได้ผ่านการอบรมและมีมาตรฐานการบริการ (STANDARD OF SERVICE) จึงต้องมีการร่วมมือกันระหว่างพนักงานในแผนกต่างๆ เพื่อให้การบริการของโรงแรมเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสูงสุด ทุกโรงแรมจะต้องให้มีโครงสร้าง (STRUCTURE)

โครงสร้าง (STRUCTURE) ประกอบด้วย

1. สายงานหรือแผนผังการลำดับการบังคับบัญชา (CHAIN OF COMMAND OR ORGANIZATION) รายละเอียดในการจัดการนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับขนาดและมาตรฐานของโรงแรมนั้น ๆ ถ้าหากจะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จก็จำเป็นต้องจัดโครงสร้างแบ่งลำดับการบังคับบัญชาให้แผนกต่าง ๆ รับผิดชอบเฉพาะด้าน เพื่อให้กิจการนั้นดำเนินไปด้วยดีไม่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนหรือปะปนกัน ตามนโยบายและระบบที่วางไว้

2. นโยบายและระบบ (POLICIES AND SYSTEM) การสร้างนโยบายหรือการกำหนดนโยบาย และระบบในกิจการโรงแรม ซึ่งมีเจ้าของคนเดียวหรือ

เป็นโรงแรมขนาดเล็ก ส่วนมากเจ้าของหรือผู้ลงทุนจะมอบหน้าที่ให้ผู้จัดการทั่วไป แต่บริษัทธุรกิจโรงแรมนานาชาติซึ่งมีโรงแรมในเครือตั้งอยู่หลายท้องถิ่น และหลายประเทศมีผู้ร่วมลงทุนหลายฝ่าย การดำเนินนโยบายหลัก (MAIN POLICIES) และระบบปฏิบัติงานย่อมาจากสำนักงานใหญ่ (HEAD OFFICE) ซึ่งเป็นสำนักบริการส่วนกลาง เพื่อให้โรงแรมในเครือมีนโยบายและระบบมาตรฐานและแนวทางเดียวกัน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบและควบคุม อย่างไรก็ตามโรงแรมในเครือก็จะมีปัญหา รายละเอียดแตกต่างกัน โดยเฉพาะกฎหมายท้องถิ่น ประเพณี สภาพแรงงาน ฯลฯ ฉะนั้นสำนักงานใหญ่จะต้องร่วมมือกับผู้จัดการทั่วไปกำหนดนโยบายหลักและระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพเต็มที่ ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติกับผู้บริหารและพนักงานทั่วไป

ความต้องการของผู้ดำเนินการรีสอร์ท

แม้ว่าจะมีผู้ต้องการใช้บริการทางด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นตามที่กล่าวไปแล้ว หากแต่จำนวนผู้ที่จะให้บริการก็มีมากขึ้นเช่นกัน จึงจำเป็นต้องอยู่ที่ผู้ดำเนินการของ โรงแรมจะต้องทำการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดเดียวกัน ผู้ดำเนินการโรงแรมจึงต้องสร้าง โรงแรมให้ดีที่สุด ทางด้านสถาปัตยกรรมภายนอกและสถาปัตยกรรมภายใน ภายในงบประมาณที่ได้กำหนดไว้ซึ่งความต้องการของผู้ดำเนินการสามารถแบ่งได้ดังนี้

- ต้องการสถานที่พักตากอากาศชายทะเลที่ได้มาตรฐาน และมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่สวยงามและเข้ากับสภาพแวดล้อม
- มีห้องพักไม่น้อยกว่า 150 หน่วยและไม่เกิน 200 หน่วยต้องการให้โรงแรมเพียงพร้อมไปด้วยความสะดวกสบาย ความสวยงามทั้งของบรรยากาศ เครื่องเรือนที่ใช้ รวมไปถึงของระดับตกแต่งต่างๆภายในโรงแรม ทั้งนี้ก็เพื่อให้การลงทุนไม่เสียไปเฉยๆ แต่กลับนำมาซึ่งผลกำไรและความเจริญก้าวหน้าแก่โรงแรม
- ต้องการมีทั้งส่วนที่พักและบริการต่างๆพร้อมมูล
- เป็นความต้องการที่สำคัญที่สุด คือต้องการให้โรงแรมมีสิ่งดึงดูดให้ผู้ใช้บริการเข้ามาใช้บริการของโรงแรมมากที่สุดและจะกลับมาใช้บริการอีกเมื่อมีโอกาส

ความต้องการของผู้มาใช้บริการ

- ความความสะดวกสบายเป็นอันดับแรกของผู้มาใช้บริการทุกคนต้องการ เพราะจุดมุ่งหมายส่วนใหญ่ในการมาเที่ยวก็คือต้องการเปลี่ยนบรรยากาศและต้องการความสะดวกสบาย รวมทั้งความสดชื่น สนุกสนานอย่างเต็มที่ ไม่ต้องมีสิ่งใดๆมาเป็นตัวขัดขวางความรู้สึกดังกล่าวในระหว่างการท่องเที่ยวพักผ่อน
- ต้องการที่นอนอันอ่อนนุ่ม สะอาด และมีสีอันสวยงาม
- ต้องการมีที่พักผ่อนหย่อนใจทั้งส่วนตัวและในที่สาธารณะ
- ต้องการห้องน้ำที่สะอาด อ่างน้ำได้อย่างสะดวกสบาย มีบรรยากาศสดชื่น
- มีการติดต่อประชาสัมพันธ์ที่ดีมีประสิทธิภาพ
- ราคาห้องพักและบริการต่างๆมีความเหมาะสม

- มีที่เก็บเสื้อผ้าทั้งที่ส่วนที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่สามารถพับได้
- มีที่ผึ่งผ้าเปียก หลังจากลงเล่นน้ำ เช่น อาจมีราวผ้าในห้องน้ำ หรือที่ระเบียงและสามารถพับเก็บได้เมื่อไม่ต้องการใช้
- มีที่เก็บรองเท้า เครื่องกีฬา เครื่องใช้ต่างๆตลอดจนกระเป๋าเดินทาง
- มีที่เก็บของมีค่าเก็บของมีค่าที่ถอดเก็บในบางเวลา
- มีอุปกรณ์บันเทิงต่างๆ
- ต้องการความสะดวกในด้านเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม
- ต้องการการบริการจากโรงแรมที่ดีที่สุดในทุกๆด้าน

2.6 การแบ่งหน่วยงานภายในรีสอร์ท

การจัดองค์กร หมายถึง การจัดแบ่งคนทำงาน โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้ทำเป็นแผนกๆ แต่ละงานจะสอดรับกันในฐานะเป็นองค์กรเดียวกัน จำเป็นต้องให้สายงานบังคับบัญชาชัดเจน และมีการสื่อสารที่ดีด้วย ลักษณะการจัดองค์กรจะเป็นรูปใดนั้นขึ้นอยู่กับโรงแรมแต่ละแห่ง ว่าเป็นโรงแรมประเภทไหน และมีขนาดใหญ่หรือเล็กแค่ไหนด้วย

2.6.1 พนักงานและฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญ(STAFF AND MAJOR DEPARTMENT)

โรงแรมมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมไม่สามารถที่จะดำเนินการและบริหารโดยคนเดียวได้

จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบปฏิบัติในหน้าที่ต่างๆกัน ร่วมมือกันดำเนินการไปสู่ความสำเร็จ สำหรับการบริหารโรงแรมในปัจจุบันเราอาจแบ่งประเภทได้ดังนี้

พนักงานของโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับผู้กำหนดนโยบายและผู้ควบคุมนโยบายไปปฏิบัติ คือ ผู้จัดการทั่วไปและระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่างๆ (GENERAL MANAGER AND DEPARTMENT HEAD)

2. ระดับรองและผู้ช่วยหัวหน้าหรือแผนก (SUB AND ASSISTANT DEPARTMENT HEADS)

3. ระดับหัวหน้า (SUPERVISOR)

4. พนักงานทั่วไป (GENERAL STAFF)

ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของโรงแรมแบ่งเป็น 6 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายจัดการและอำนวยการ (MANAGER AND ADMINISTRATION)

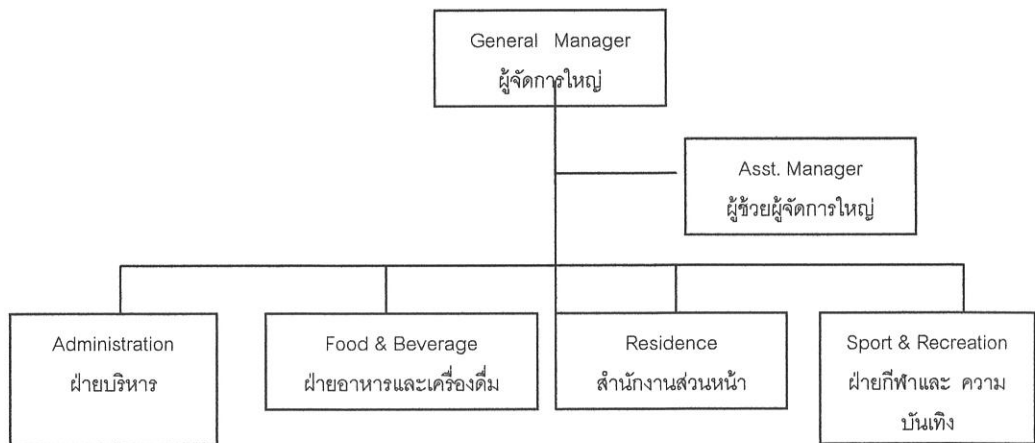
2. ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม (FRONT OFFICE)

3. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT)

4. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING)
5. ฝ่ายครัว (KITCHEN)
6. ฝ่ายช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)

โรงแรมประเภทรีสอร์ท

โรงแรมประเภทรีสอร์ทสายงานการบริหารและการจัดหน่วยงานจะแตกต่างจากโรงแรมขนาดใหญ่เล็กน้อย เนื่องจากรีสอร์ทเป็นโรงแรมประเภทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสุขภาพและการพักผ่อนมากขึ้น จึงมีการเน้นในให้บริการสูงและจะมีการจัดกิจกรรมและสันทนาการต่างๆระหว่างวันที่อยู่ในรีสอร์ท ดังนั้น จึงมีการแบ่งแผนกในเฉพาะด้านออกไปอีก

แผนภูมิแสดงการแบ่งหน่วยงาน โรงแรมรีสอร์ท

จะเห็นได้ว่าการแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรมก็จะขึ้นอยู่กับขนาดของโรงแรม สำหรับโรงแรมขนาดเล็กการจัดองค์กรจะเป็นลักษณะง่าย ๆ และจะเป็นการติดต่อระหว่างตัวพนักงานกับผู้จัดการโดยตรงแลพนักงานสามารถติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นได้เองด้วย

แผนงานและบุคลากรในรีสอร์ท

Hotel Personnel

ธุรกิจหลักๆ ของโรงแรมโดยทั่วไปได้แก่ การให้เช่าห้องพักและขายอาหาร/เครื่องดื่ม ดังนั้น แผนงานที่ถือว่าเป็นงานหลักของโรงแรม (line departments) จึงมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มห้องพักกับกลุ่มอาหาร/เครื่องดื่ม ซึ่งได้แก่แผนกต้อนรับ แผนกแม่บ้าน แผนกบริการอาหาร เครื่องดื่ม แผนกครัว นอกจากนี้ถือเป็นงานช่วยหรืองานสนับสนุน (staff หรือ auxiliary departments) ที่สนับสนุนให้การขายห้องพักและอาหาร/เครื่องดื่มเป็นไปด้วยดี

การวิเคราะห์งานและบุคลากรของแต่ละแผนก

1. แผนกต้อนรับ

ฝ่ายบริการส่วนหน้ามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขาย ตรวจสอบข้อมูลการ

จองห้องพักและขอให้แขกลงทะเบียนแล้วจึงจ่ายห้อง สำนักงานส่วนหน้านั้นอาจเปรียบได้กับศูนย์รวมเส้นประสาทของโรงแรมที่เดียวและมีบทบาทสำคัญยิ่งในการติดต่อประสานงานกับแผนกอื่น ๆ

1.1 ผู้จัดการสำนักงานส่วนหน้า(Front Office Manager)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมให้การดำเนินงานของแผนกต้อนรับเป็นไปโดยราบรื่นและมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังต้อง เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกเข้าทำงานและให้การฝึกอบรม วางงบประมาณของแผนกและควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปตามนั้น

แผนภูมิแสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายบริการส่วนหน้า

1.2 พนักงานต้อนรับ (Receptionist)

พนักงานต้อนรับจะต้องทักทายและให้การต้อนรับแขกอันเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก

ลงทะเบียนแขกและจ่ายห้อง จ่ายกุญแจ ตอบข้อสอบถามและจัดการเกี่ยวกับเรื่องที่แขกไม่พอใจ เตรียมบิลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของแขก ติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแขกนอกจากนี้ยังมีหน้าที่ต้องช่วยโรงแรมในการขายบริการต่าง ๆ ที่โรงแรมจัดไว้ขายแขกอีกด้วย

1.3 พนักงานสัมภาระ (Hall Porter)

พนักงานสัมภาระจะคอยต้อนรับแขกที่เข้ามาในโรงแรม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรม พร้อมทั้งบอกทางไปยังจุดต่างๆ ในโรงแรมอีกด้วย หากเป็นแขกห้องพักก็จะช่วยขนสัมภาระต่างๆ ของแขกขึ้นไปห้องพักเมื่อแขกจะเข้าพัก และช่วยขนลงจากห้องพักเมื่อแขกจะกลับตำแหน่ง Hall Porter นี้ ในเมืองไทยนิยมเรียกว่า Porter กลุ่มหนึ่ง กับ Bell Boy หรือ Bellman โดยมีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหัวหน้าพนักงานสัมภาระในภาษาอังกฤษเรียกว่า Bell Captain

ก. พนักงานเปิดประตู (Doorman)

มีหน้าที่หลักคือช่วยแขกเปิดประตูรถยนต์ขณะนำรถเข้ามาถึงประตูใหญ่ของโรงแรม ซึ่งอาจรวมถึงการเปิดประตูโรงแรมขณะแขกกำลังจะเดินเข้ามาก็ได้

ข. เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก (Concierge)

มีหน้าที่ช่วยเหลือแขก ตั้งแต่เรื่องสัมภาระ การเรียกรถ จองตั๋วละคร จองทัวร์ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว แนะนำร้านค้าที่แขกต้องการไปซื้อของฯลฯ

ค. เจ้าหน้าที่ดูแลแขกพิเศษ (Guest Relations Officer หรือ G.R.O.)

มีหน้าที่บางส่วนคล้าย Concierge แต่มุ่งที่จะให้แขกเกิดความรู้สึกว่าได้รับบริการเป็นส่วนตัวจริงๆ ดังนั้น ในบางรายซึ่งเป็นแขกสำคัญ G.R.O. จะเป็นผู้พาแขกไปส่งที่ห้องพักด้วยตนเองเพื่อให้แขกเกิดความประทับใจบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งคือการแก้ปัญหาเรื่องที่แขกไม่พอใจ

1.4 พนักงานสัมภาระภาคกลางคืน (Night Porter)

จะรับช่วงงานต่าง ๆ ของแผนกต้อนรับ ตั้งแต่ประมาณ 23.00 น. หรือ 24.00 น. และดูแลแทนจนถึงเช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้น โดยจัดการดูแลแขกบางส่วนที่เข้ามาพักตอนดึกและบางคนที่เช็คอินตอนเช้ามืดด้วย ดูแลการรับโทรศัพท์ ดูแลตรวจตราความปลอดภัยทั่วไป จัดหาเครื่องดื่มและอาหารว่างให้แขก เดินเก็บใบสั่งอาหารเข้าที่แขวนไว้หน้าประตูห้องพัก เพื่อให้แผนกครัว นำหนังสือพิมพ์สอดไว้ให้แขกตามห้องพัก และถ้ามีการประชุมหรืองานเลี้ยงตอนเช้าก็ช่วยแผนกอาหารและเครื่องดื่มจัดเตรียมห้องที่จะจัดงาน

1.5 พนักงานรับโทรศัพท์ (Telephonist หรือ Telephone Operator)

มีหน้าที่รับโทรศัพท์แล้วโอนไปตามบุคคลและแผนกต่างๆ จัดข้อความที่มีคนโทรศัพท์ถึงแขกที่บังเอิญไม่อยู่ในโรงแรมในขณะนั้น โทรศัพท์ปลุกแขกตามเวลาที่แขกสั่งไว้

1.6 เจ้าหน้าที่สำรองห้องพัก (Reservations Clerk)

มีหน้าที่ดูแลเรื่องการจองห้องพักของลูกค้า โดยจะต้องยืนยันการจองทางจดหมายหรือเทเล็กซ์หรือแฟกซ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

1.7 พนักงานแคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกใบเสร็จและเก็บเงินจากแขก รวมถึงบริการแลกเปลี่ยนเงินตราด้วย

2. แผนกประชาสัมพันธ์ (Public Relations)

พนักงานโรงแรมที่มีหน้าที่ที่ต้องติดต่อกับแขกถือได้ว่ามีบทบาทในเชิงประชาสัมพันธ์อยู่ด้วย แต่ในบางโรงแรม โดยเฉพาะโรงแรมขนาดใหญ่จะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรง เรียกว่า ผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์ หรือเจ้าหน้าที่แผนกประชาสัมพันธ์

หน้าที่หลักๆ ของตำแหน่งนี้มีดังนี้

- ดูแลเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับแขกสำคัญ หรือที่นิยมเรียกกันว่าแขก V.I.P.
- ติดต่อและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับแขกของโรงแรมให้มากที่สุด
- ติดต่อและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชน

3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Service)

พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มจะแตกต่างจากพนักงานแผนกครัวอยู่อย่างหนึ่ง คือ แผนกบริการมีโอกาสติดต่อกับแขกโดยตรงในขณะที่แผนกครัวส่วนใหญ่จะ

ไม่มีโอกาสเลย ในกรณีของห้องอาหารเล็กๆ ที่มีพนักงานเสิร์ฟเพียง 2-3 คน งานในความรับผิดชอบของพนักงานเสิร์ฟจะมีขอบข่ายกว้างมาก หน้าที่หลักๆ จะเป็นดังนี้

- ตกแต่งหรือจัดแจงห้องอาหารให้ดูดี และสะดวกสบาย
- จัดวางโต๊ะเก้าอี้ และอุปกรณ์เครื่องใช้บนโต๊ะ
- รับจองโต๊ะจากลูกค้าที่โทรศัพท์เข้ามาสั่งจอง
- ต้อนรับลูกค้า
- รับออเดอร์หรือคำสั่งเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจากลูกค้า
- นำอาหารและเครื่องดื่มไปเสิร์ฟ
- เก็บโต๊ะเมื่อลูกค้ารับประทานอาหารเสร็จแล้ว
- กล่าวขอบคุณเมื่อแขกจะกลับ หรือส่งแขก
- ทำความสะอาดห้องอาหาร

ห้องอาหารขนาดใหญ่ จะมีเจ้าหน้าที่มาก หน้าที่ความรับผิดชอบจึงแบ่งกระจายกันออกไปเป็นดังนี้

3.1 ผู้จัดการห้องอาหาร (Restaurant Manager)

ดูแลรับผิดชอบห้องอาหารทุกเรื่อง วาง/กำหนดมาตรฐานของการบริการ

3.2 หัวหน้าพนักงานเสิร์ฟ (ชาย Head Walter/ หญิง

Head Waitress)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมการทำงานของพนักงานเสิร์ฟในเขตความรับผิดชอบของตน

3.3 พนักงานเสิร์ฟอาวุโสประจำเขต (Station Walter/Station Waitress)

มีหน้าที่เสิร์ฟในเขตของตน คอยปรับเปลี่ยนอุปกรณ์บนโต๊ะให้เหมาะสมกับอาหาร

3.4 ผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟ (Commis Walter/Commis Waitress)

มีหน้าที่ช่วยบริการด้านอาหาร จัดโต๊ะ เคลียร์โต๊ะ ยกอาหารจากครัวมาห้องอาหาร

3.5 พนักงานเสิร์ฟเหล้า (Wine Walter/Wine Waitress)

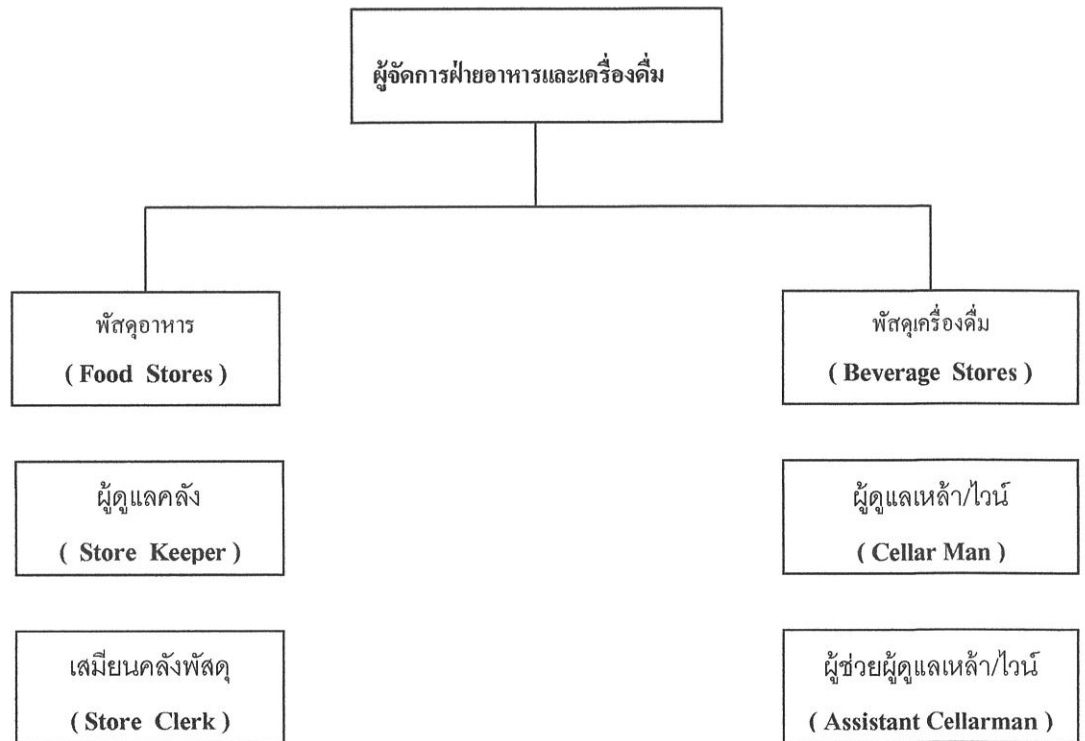
รับออเดอร์เกี่ยวกับเหล้าหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

3.6 พนักงานเก็บเงิน หรือ แคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกใบเสร็จและเก็บเงิน

3.7 พนักงานประจำบาร์ชายเหล้า (Barperson, Barman/Barmaid, Bartender)

พนักงานจะต้องมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับสุรา นอกจากนี้ต้องเป็นคนช่างพูดคุย

แผนภูมิแสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายบริการอาหารเครื่องดื่ม

4. แผนกจัดเลี้ยง (The Catering Department)

แผนกจัดเลี้ยงจะบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มเหมือนกับแผนกอาหารและเครื่องดื่ม แต่มีส่วนแตกต่างกันอยู่โดยแผนกอาหารและเครื่องดื่มจะดูแลห้องอาหารซึ่งเป็นการบริการแขกกลุ่มย่อย ๆ ในขณะที่แผนกจัดเลี้ยงจะต้องเตรียมการและบริการคนครั้งละมากๆ

5. แผนกแม่บ้าน (House Keeping หรือ Accommodation Services)

แผนกแม่บ้านรับผิดชอบความสะอาดเรียบร้อยของที่พัก และแขกหรือผู้มาใช้บริการจะได้รับผลโดยตรงจากคุณภาพของงาน

ตำแหน่งงานในแผนกแม่บ้านโดยทั่วไปจะมีดังนี้

5.1 หัวหน้าแผนกแม่บ้าน (Executive Housekeeper)

การตรวจสอบงานส่วนต่าง ๆ ของแผนกว่าได้มาตรฐานหรือไม่ ควบคุมงบประมาณ

5.2 หัวหน้าแม่บ้าน (Head housekeeper)

ดูแลตรวจตราการทำงานของ ผู้ช่วยแม่บ้านหรือแม่บ้านประจำฟลอร์

5.3 แม่บ้านประจำ ฟลอร์ หรือผู้ช่วยแม่บ้าน (Floor housekeeper)

ดูแลการทำงานของพนักงานทำความสะอาดเฉพาะที่ฟลอร์ใดฟลอร์หนึ่ง

5.4 พนักงานดูแลห้องพัก (Room Attendant)

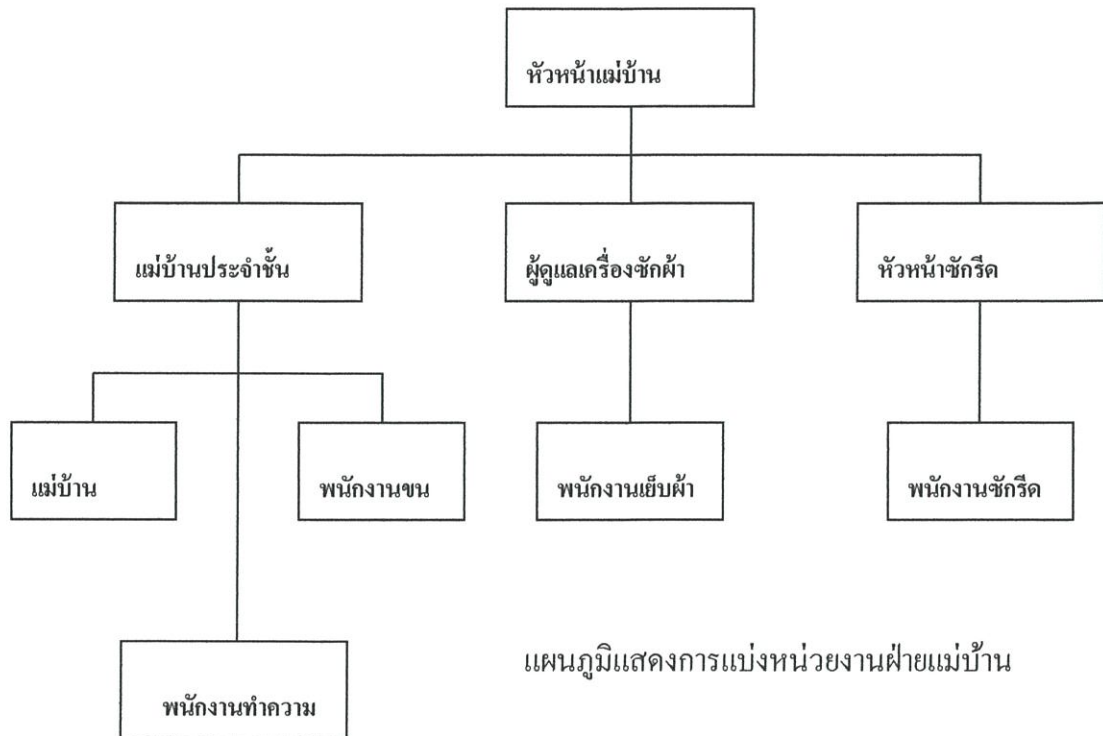
มีหน้าที่ทำความสะอาดและให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าพักของแขก

5.5 พนักงานยกของ/ทำความสะอาด (Houseporter)

มีหน้าที่ยกเฟอร์นิเจอร์หนัก ๆ หรือนำขยะไปทิ้ง

5.6 หัวหน้าห้องผ้า (Linen Room Supervisor)

ต้องรับผิดชอบผ้าทุกชนิดที่ใช้ในห้องพักแขก ผ้าห้องอาหารและ
เครื่องแบบพนักงาน

6. แผนกบริการทั่วไป (Uniformed Service)

แผนกงานที่ให้บริการเบ็ดเตล็ดต่างๆ แก่แขก แต่เป็นงานที่ให้บริการเป็นส่วนตัว แก่แขกมากที่สุดแผนกหนึ่งของโรงแรม ตำแหน่งงานสำคัญๆ ในแผนกนี้ ได้แก่

- Bell Attendant : ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยขนจากบริเวณลิโอบบี้ ไปห้องพัก

และจากห้องพักมายังลิโอบบี้

- Door Attendant : ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยยกจากรถมาไว้ที่ลิโอบบี้ และคอยควบคุมการจราจรที่ประตูทางเข้าโรงแรมด้วย

- Valet parking Attendant : มีหน้าที่อำนวยความสะดวกเรื่องการจอดรถแขก

- Transportation personnel : ดูแลเรื่องรถรับ-ส่งแขก

- Concierge : มีหน้าที่ช่วยแขกในการจองโต๊ะห้องอาหาร จัดแจงเรื่องรถรับส่ง การเดินทาง ซื้อตั๋วละคร กีฬา หรือเข้าร่วมงานนิทรรศการต่างๆ

7. แผนการรักษาความปลอดภัย (Security)

หน้าที่หลักๆ ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเป็นดังนี้ :-

- เผ่าติดตามหรือคอยระมัดระวังบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยว่าจะขโมยทรัพย์สินของโรงแรม หรือทำอันตรายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม
- ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่แผนกอื่นเกี่ยวกับเรื่องรักษาความปลอดภัยและ

ทรัพย์สินที่สูญหายไป

- ดูแลควบคุมกุญแจต่างๆ และ ของมีค่าจำนวนมาก
- ช่วยจัดการฝึกอบรมเทคนิควิธีการดับเพลิงแก่พนักงาน รวมถึงการจัดให้มีการซ้อมดับเพลิงด้วย

ในบางโรงแรม จะมีตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาเวลา (Time-Keepers) ซึ่งประจำอยู่ที่ประตูหลังของโรงแรมอันเป็นทางเข้าออกของพนักงาน

8. บริการต่างๆ สำหรับแขก (Guest Services)

ในโรงแรมทั่วไป โดยปกติจะมีบริการซักรีดเสื้อผ้า ซึ่งถือเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่มีไว้สำหรับแขก นอกจากนี้ บางโรงแรมอาจมีร้านหนังสือ ร้านขายของที่ระลึก ร้านขายยา ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย ศูนย์บริหารร่างกาย บริการให้เช่ารถยนต์ ตลอดจนจนถึงมีศูนย์บริการธุรกิจ เนื่องจากการแข่งขันทางธุรกิจในปัจจุบัน โรงแรมต่างๆ มีแนวโน้มที่จะให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่แขกมากขึ้นเรื่อยๆ

9. ฝ่ายจัดการ (Management)

ในธุรกิจโรงแรม คำว่า “ฝ่ายจัดการ” หรือ Management นั้น หมายถึงผู้บริหารระดับสูงของโรงแรม ได้แก่ ผู้จัดการโรงแรม (Hotel manager) หรือ ผู้จัดการใหญ่ (General Manager) หรือผู้ช่วยผู้จัดการโรงแรม (Assistant Manager หรือ Executive Assistant Manager) ซึ่งทำหน้าที่ดูแลโรงแรมแทนเมื่อผู้จัดการโรงแรมไม่อยู่

นอกจากนี้ โรงแรมอาจจะมีผู้จัดการภาคกลางคืน (Night Manager) ซึ่งดูแลโรงแรมในช่วงกลางคืนด้วย ทั้งหมดนี้ถือเป็น “ฝ่ายจัดการ” ของโรงแรม

2.7 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท

ในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม คำนี้ถึงหลักเกณฑ์ต่างๆ โดยต้องวิเคราะห์ที่ส่วนต่างๆ อาจจำแนกได้เป็นส่วนต่างๆดังนี้

2.7.1 ส่วนทางเข้า (ENTRANCE)

โรงแรมจะมีทางเข้าหลายทางเพื่อแยกทางผู้ที่มาพักจากแขกที่มาใช้กิจกรรมของโรงแรม ทั้งยังเป็นการลดทางสัญจร ทางเข้าแต่ละส่วนจะต้องเห็นชัดเจนตามหน้าที่ใช้สอยและลักษณะของกิจกรรม การออกแบบทางเข้าของโรงแรมต้องพิจารณาถึง

- ในส่วนที่จอดรถรับส่ง สำหรับทางเข้าหลักควรมี CANOPY เพื่อคุ้มแดดและ

ฝน ต้องคำนึงความสูงที่พอเพียงถ้าจำเป็นต้องให้เป็นต้องให้เป็นที่จอดส่งของรถบัส

- ทางรถวิ่งต้องพิจารณาถึงทางสัญจรของรถ โดยจัดที่สำหรับรถที่จอด

คอย บริเวณที่ส่งคนและกระเป๋า รวมทั้งบริเวณที่จอดส่งคนของรถบัสต่างๆเช่น รถทัวร์ ที่พอเพียง และเหมาะสม ส่วนที่จอดรถ ควรจัดทางเข้าที่จอดรถจากทางเข้าหลักให้สะดวกและคล่องตัว

- SIDEWALKS ต้องออกแบบบริเวณทางเดินเท้าให้กว้างพอสำหรับขนของ หรือวางกระเป๋า

2.7.2 โถง(LOBBY)

ล็อบบี้ (LOBBY HALL)

ลักษณะเป็นห้องโถงพักรอขนาดใหญ่ด้านหน้า ประกอบด้วยบริเวณนั่งพักรอไปจนถึงส่วนต้อนรับ แคชเชียร์ ประชาสัมพันธ์ รวมถึงบริเวณที่มีการเดินไปมาโดยทั่วไป และหน่วยงานอื่นๆที่จะคอยให้บริการแก่แขกผู้เข้ามาพักในโรงแรม ห้องโถงควรจะเป็นที่ที่แขกสามารถจะเข้าไปใช้บริการในส่วนอื่นๆต่อไปได้ และโรงแรมโดยทั่วไปควรจะเป็นจุดศูนย์รวมใจกลางของการหมุนเวียนของแขก ดังนั้นโถงนี้ควรจะเป็นส่วนแรกและสำคัญที่แขกจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับโรงแรมนั้นๆ ดังนั้นจึงต้องเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องตกแต่งไว้ให้มีความสวยงามน่าประทับใจ และควรออกแบบให้เห็นความสวยงามจากด้านนอกเข้ามาอีก เพราะจะเป็นการช่วยโฆษณาโรงแรมด้วย

ภาพแสดงบรรยากาศส่วน Lobby Hall

2.7.2.1 ขนาดของห้องโถง (SIZE OF LOBBY)

ขนาดของห้องโถงขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของโรงแรมนั้นๆ รวมถึงจำนวนของร้านค้าที่ให้เช่ากิจการบริการนี้อีกด้วย การออกแบบส่วนนี้ต้องคำนึงว่าส่วนนี้จะให้ความรู้สึกและมีความเหมาะสมกับแขกที่นั่งพักรออย่างไรขณะที่พักรออยู่ ในโรงแรมใหญ่ๆ ห้องโถงเป็นส่วนที่จัดให้มีการออกแบบให้เป็นที่รวมบริการทั้งหลายที่ลูกค้าต้องการ สำหรับในโรงแรมเป็นส่วนที่แขกจะมาใช้ร่วมกันในตอนเย็นและเวลาอื่นๆเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน โถงควรจะมีขนาดใหญ่พอประมาณเพื่อความสะดวกและความเหมาะสม

2.7.2.2 การออกแบบห้องโถง (LOBBY DESIGN)

เพื่อเน้นความสำคัญของโรงแรม การออกแบบจึงต้องมีความโดดเด่น และมีความสง่า เป็นการสร้างบรรยากาศและกำหนดจุดที่ตั้งของกลุ่มพักคอย จะไม่เป็นการสร้างปัญหาการสัญจร การวางชุดรับแขกควรวางในลักษณะตัวเดียวและอยู่กันเป็นกลุ่ม เพื่อที่ว่าแขกที่มาคนเดียวสามารถที่จะเข้าไปนั่งโดยไม่รู้สึกละอาย

2.7.2.3 เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK)

เป็นหน่วยงานส่วนใหญ่ (FRONT OFFICE) ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับ

ขนาดของโถงพักคอยมาก เพราะการติดต่อรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของโถง การลงทะเบียนแคชเชียร์ และประชาสัมพันธ์จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม พนักงานที่เคาน์เตอร์สามารถไปสู่ห้องทำงาน (FRONT OFFICE) ซึ่งอยู่ด้านหลังได้ โดยสะดวก แผนกต้อนรับจะมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันทีที่แขกเข้ามาในโรงแรม และตำแหน่งของเคาน์เตอร์ควรจะอยู่ในที่ที่สามารถมองเห็นหน้าลิฟต์ และบันไดขึ้นลงได้อย่างชัดเจนทั้งแผนกต้อนรับและแคชเชียร์ ตำแหน่งที่ตั้งของประชาสัมพันธ์ไม่แน่นอน อาจอยู่ร่วมกับแผนกลงทะเบียน นอกจากนี้ควรมี BELL CAPTAIN หรือ เคาน์เตอร์ สำหรับ BELL CAPTAIN

ภาพแสดงเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

- การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนหน้า
 - ลักษณะโดยทั่วไป เป็นเคาน์เตอร์ตามยาวอาจแบ่งตามช่วงของเสา ควรจัดให้เห็นเป็นกลุ่มเป็นก้อนของแผนกนี้ด้วย ควรโชว์ด้านหน้าของเคาน์เตอร์ที่ได้รับการออกแบบ และควรลดระดับความสูงของเพดานเพื่อเน้นถึงความสำคัญของเคาน์เตอร์และขอบเขตบริเวณ ส่วนนี้ควรมีการออกแบบให้ชัดเจนด้วยตัวหนังสือ ขนาดสูงประมาณ 10 เซนติเมตร เพื่อการมองได้ชัดเจนในระยะจากทางเข้าและบริเวณพักคอยในโถงโถง
- สัดส่วนของเคาน์เตอร์
 - ลักษณะของเคาน์เตอร์ควรมี 2 ระดับ คือ ส่วนด้านหน้าสำหรับแขกยืนเขียน สูงประมาณ 1.00 เมตร และสำหรับด้านในของพนักงาน สูง 75 เซนติเมตร สำหรับนั่งทำงาน และเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซนติเมตร ช่วงด้านในนี้เว้นช่องให้พนักงานเดินอย่างน้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) สำหรับความต้องการความกว้างของเคาน์เตอร์เพื่อสะดวกในกรณียืนของไปมา ควรกว้างประมาณ 60 – 85 เซนติเมตร ส่วนหลังของเคาน์เตอร์จะเป็นแผงแสดงห้องพัก ช่องใส่กุญแจ กล่องใส่จดหมาย บอร์ดประชาสัมพันธ์ควรจัดไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ไม่ควรให้แขกมองเห็นเคาน์เตอร์ช่องเก็บเงินได้ ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

ตารางแสดง ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรมรีสอร์ท

จำนวนห้องพักของโรงแรม (ห้อง)	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่สำหรับ Front Desk (ตารางเมตร)
50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	10.50	30.00

(ที่มา : หนังสือ HOTEL MOTEL AND CONDOMINIUM)

- อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งในส่วนต่างๆของส่วนให้บริการส่วนหน้า
 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งเพื่อประกอบการออกแบบตัวเคาน์เตอร์ โดยสามารถ
 จัดเป็นส่วนได้ดังนี้

1. ส่วนธุรการ
2. ส่วนติดต่อสื่อสาร
3. ส่วนแคชเชียร์

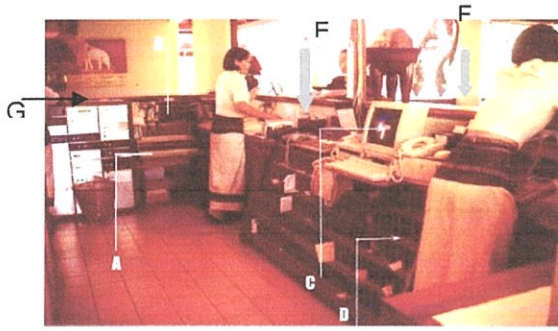
ตารางแสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า

อุปกรณ์ Equipment	ประโยชน์ใช้สอย Function
1. ส่วนธุรการ ชั้นตั้งแผงแสดงห้องพัก Room Rack	แสดงถึงห้องพักที่มีคนพัก ห้องที่จองแล้ว ห้องที่ยังว่าง การตกแต่ง อาจใช้แผ่นโค้ด ที่เรียกว่า Reservation Slip ในแผ่นนี้จะประกอบด้วยสีถึง 3 สี ซึ่งมีความหมายต่างกันเพื่อที่จะเห็นง่าย
ชั้นแสดงข้อมูลการประชาสัมพันธ์ Information Rack	จัดเรียงชื่อแขกที่มาพักตามลำดับตัวอักษรให้คู่กับ Reservation Slip เพื่อรู้ว่าแขกห้องพักไหนและสะดวกในการค้นหาเก็บเอกสารการจองล่วงหน้าหรือกลางทะเลเบียน
ลิ้นชักเก็บแฟ้มเรื่องการจอง Reservation Rack Cabinet	เก็บเอกสารการจองห้องล่วงหน้าหรือบริการลงทะเลเบียน
ช่องจำหน่ายเอกสาร Sales Ticker Boxes	กล่องใส่เอกสารของแต่ละห้อง เพื่อจะใช้ดูได้สะดวกกว่าห้องไหนมีแขกจองไว้แล้ว หรือห้องไหนว่างอยู่
Mails & Keys	ระเบียบ ตามหมายเลขห้องพัก เมื่อเวลาแขก

	ออกไปข้างนอกกุญแจห้องควรเก็บให้ห่างจากแขก
คลังเก็บรักษากุญแจห้องพัก	เป็นที่เก็บกุญแจที่รับคืนจากแขก
ลิ้นชักเก็บแฟ้มเรื่องการจอง Reservation Rack Cabinet	เป็นที่สำหรับมอบรับกุญแจที่แขกฝากหรือคืนกับทางโรงแรม
ตู้เก็บเอกสาร Filing cabinets Function	สำหรับเก็บฟอร์มและอุปกรณ์ต่างๆ
ชั้นเก็บแฟ้ม Brochures Rack	จัดตั้งไว้ในส่วนแขกลงทะเบียน โดยมักจะเป็นแคตตาล็อก แนะนำเรื่อง ต่างๆ เกี่ยวกับโรงแรม
2. ส่วนติดต่อสื่อสาร เครื่องพิมพ์โทรพิมพ์	ใช้ในการต้อนรับและส่งข้อมูลข่าวสารเก็บบันทึกโทรศัพท์ ทางไกลนำเรื่องจากเคาน์เตอร์ส่วนหน้าส่งต่อไปยังแผนก อื่น ๆ เพื่อรวบรวมบัญชี
แผนกโทรศัพท์ Telephone Operator	เป็นแผนกที่ทำหน้าที่รับส่งข่าวสารระหว่างบุคคลภายนอก กับภายในช่วยติดต่อธุรกิจระหว่างแขกที่พักกันคนละห้องหรือแขกกับแผนกต่าง ๆ

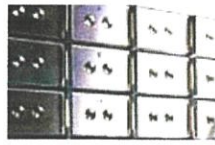
ตารางแสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า(ต่อ)

อุปกรณ์ Equipment	ประโยชน์ใช้สอย Function
แผนกกระจายเสียง Sound & Message relays	ทำหน้าที่บริการเสียงเพลงและดนตรีเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศ ของโรงแรมและยังทำหน้าที่กระจายเสียงเพื่อเรียกแขก หรือ ประกาศต่าง ๆ มักอยู่ด้านหลัง Front office
3. ส่วนแคชเชียร์ เครื่องคิดเลข	เพื่อคิดเงินรวมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับแขกถ้าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
ที่เก็บเงินของ Cashier	เป็นลิ้นชักสำหรับใส่เงินสดและเอกสารสำคัญอื่น ๆ
ช่องเก็บบัญชี	บันทึกใบสั่งต่าง ๆ ของแขกแยกตามเลขห้องเพื่อสะดวกในการอ้างอิง
มาตรวัดโทรศัพท์ Telephone Meters	มิเตอร์บันทึกจำนวนการใช้บริการโทรศัพท์ของแขก เพื่อที่ได้ตัดลงบัญชี
ช่องฝากของมีค่า Safe Depohit box	ใช้สำหรับเก็บของมีค่าของแขก บาง โรงแรมอาจแยกเป็นห้องไว้เฉพาะเพื่อความปลอดภัยในการฝาก
ห้องนิรภัย Safe	ห้องนิรภัยใหญ่เพื่อเก็บบัญชีประจำวัน ภายในจะมีบริเวณสำหรับนั่งตรวจสอบบัญชีแยกต่างหากจากส่วนสำนักงาน

ภาพอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

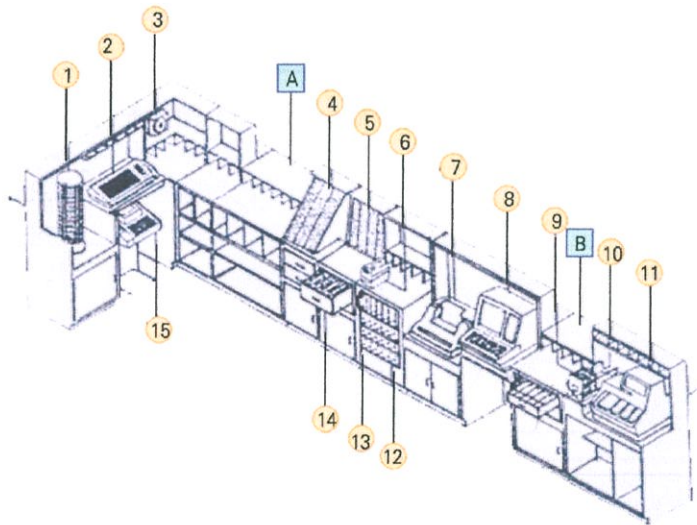
- A. เครื่อง printer
- B. แผงใส่กุญแจ
- C. เครื่องคอมพิวเตอร์
- D. ช่องใส่จดหมาย
- E. บริเวณ Check - In
- F. บริเวณ Check - Out
- G. ตู้ฝากของมีค่า

ตู้ฝากของมีค่า ควบคุม
ด้วยระบบแม่คานิค

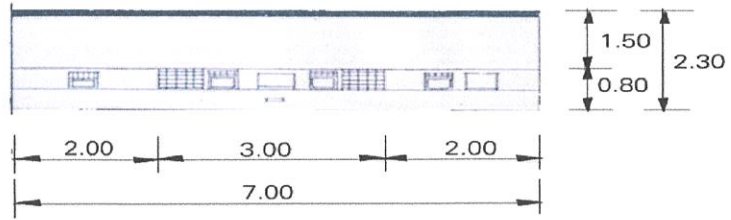
เครื่องใช้ในส่วนของห้อง โถงรถเข็นกระเป๋า
สัมภาระ

ภาพอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

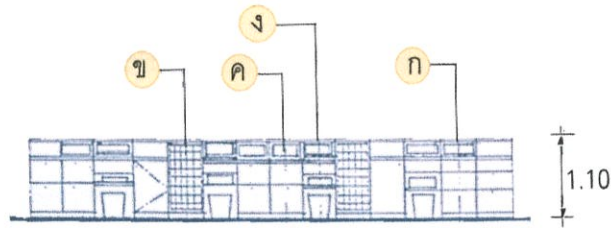
1. แผงใส่รายชื่อแขก	9. ก่องใส่บิลแขก
2. สวิตช์บอร์ดอัตโนมัติ	10. ก่องใส่เวาเซอร์
3. เครื่องตั้งเวลา	11. เครื่องจักรลงเวลา
4. รুমแร็ค	12. ช่องใส่จดหมาย
5. แผงใส่กุญแจ	13. โทรศัพท์
6. เครื่องลงวันที่และเวลา	14. ดินชั๊กใส่กุญแจสำรอง
7. ปริ้นเตอร์	15. เครื่องโทรพิมพ์
8. คอมพิวเตอร์	
- A. บริเวณสำหรับ CHECK - IN B. บริเวณสำหรับ CHECK - OUT

- ผังเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

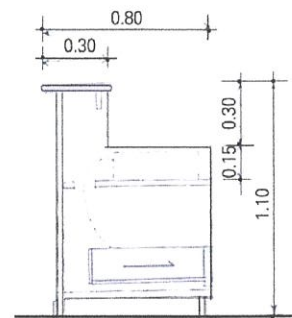
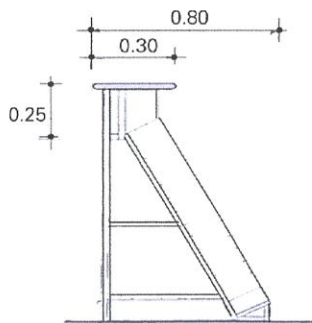

ภาพแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

- รูปด้านในเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

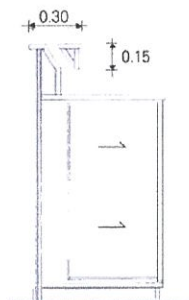

ภาพแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้าด้านใน

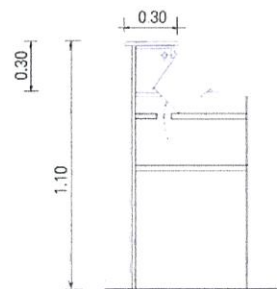

รูปตัด ก บริเวณแคชเชียร์

รูปตัด ข ช่องใส่กุญแจ และจดหมาย

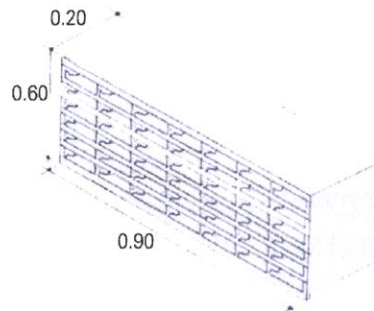

รูปตัด ค ช่องใส่คีย์กุญแจ

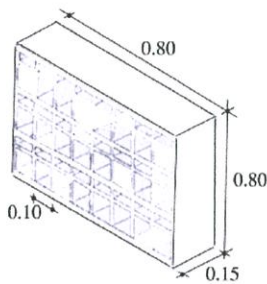

รูปตัด ง การติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์

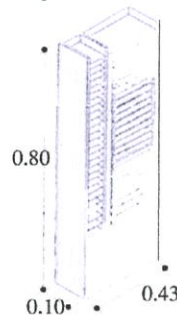
ภาพตัดและขยายพื้นที่ใช้สอยในส่วนเคาน์เตอร์

ชั้นเก็บจดหมายและเอกสารสำคัญ

ชั้นวางจดหมายและกุญแจ

ชั้นเก็บบัตรและกุญแจรวมไว้ด้วยกัน

ชั้นอุปกรณ์เก็บของ

สรุป

พื้นที่ของ LOBBY นี้ต้องจัดให้เหมาะสมกับประเภทของโรงแรมและจำนวนของผู้ใช้ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ของรีสอร์ท รีสอร์ทส่วนใหญ่จะกำหนดพื้นที่ LOBBY 0.6-0.9 ม.2/ห้องพัก โดยไม่รวมส่วนสัญจรไปสู่ส่วนกิจกรรมอื่นๆ การจัดส่วนบาร์ ส่วนภัตตาคาร และส่วนเคาน์เตอร์ขายของในส่วน LOBBY ก็เป็นวิธีที่เพิ่มขนาดของพื้นที่ในส่วน LOBBY โดยไม่เพิ่มขนาดของพื้นที่อาคารทั้งหมด

2.7.1.4 ห้องน้ำสำหรับแขก

นับว่าเป็นอีกส่วนที่สร้างความสุขให้แก่แขกที่มาใช้บริการ ในด้านความสบายถูกอนามัยและสวยงามจากการตกแต่ง แต่ควรระวังในตำแหน่งทางเข้าของห้องน้ำ การออกแบบควรจัดให้มีพื้นที่เล็กๆ หรือทางผ่านสำหรับห้องน้ำสตรีเพื่อที่จะสามารถแต่งหน้าได้ ไม่ควรจัดให้อยู่ใกล้แผนกอาหารหรือเครื่องใช้สอยอื่นๆ

ลักษณะสำคัญในการออกแบบ

- มาตรฐาน จำนวนของส้วมชักโครก ที่ปัสสาวะ อ่างล้างหน้า จะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้และความกว้างของบริเวณนี้

- แสงสว่างการให้แสงสว่างที่พอดีเหมาะสมสามารถช่วยลดความเสียหาย ลดการเกิดอุบัติเหตุได้

- การก่อสร้างผนังควรเลือกวัสดุผิวมันหรือโมเสก แต่พื้นไม่ควรปูหินอ่อนหรือผิวขัดมัน เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองน้ำเพดานอาจฉาบหรือทาสีเพื่อลดเสียงและช่วยกั้นกล่องอากาศ ผนังที่กั้นระหว่างส้วมภายในอาจฉาบด้วยพลาสติกลามิเนต เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด ช่วงล่างควรสูงจากพื้น 15 เซนติเมตร และส่วนสูงไม่ควรเกิน 2.00 เมตร
- การลดระดับเสียงใช้ผนังก่ออิฐกันห้อง เพื่อช่วยลดเสียงจากซັกโครก และเสียงจากท่อน้ำประตูดุควรจะสามารถที่จะหมุนกลับโดยอัตโนมัติเพดานบุด้วยวัสดุกันเสียง
- การระบายอากาศมีความจำเป็นมาก เพื่อให้อากาศหมุนเวียนตลอดและไม่เกิดอากาศอับที่อาจใช้พัดลมดูดอากาศ
- อุปกรณ์ที่ติดตั้งและส่วนประกอบ สำหรับส่วนสาธารณะอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำควรมีความแข็งแรงกว่าห้องน้ำส่วนตัวของห้องพักการซ่อมแซมต้องทำได้ง่ายสะดวก

2.7.1.5 บริเวณสัมปทาน หรือบริเวณแบ่งเช่า

ส่วนต่างๆ ของบริเวณนี้ จะถูกออกแบบโดยผู้ที่มาเช่าสัมปทาน ซึ่งทำให้ทางเดินดูแปลกตา และน่าสนใจขึ้นอีก ทั้งทางเดินที่ได้จัดให้มีแสงไฟส่องให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นระยะแล้ว บริเวณนี้ควรอยู่ใกล้กับห้องโถงสามารถไปมาได้อย่างสะดวก

2.7.2 ล็อบบี้เล่าจั้น (Lobby Lounge)

ภาพล็อบบี้เล่าจั้น โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท

การตกแต่งเป็นลักษณะผ่อนคลายเป็นกันเองของบรรยากาศ ควรมีการใช้แสงสว่างปานกลาง ยกเว้นในส่วนใช้โซฟาล้างบาร์ ซึ่งต้องการความสว่างมากกว่าปกติ เพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้า และสะดวกต่อการทำงาน โคมประดับในจุดที่มีดีกว่าไฟ เป็นส่วนช่วยเสริมสร้าง บรรยากาศการตกแต่งให้เกิดความน่าสนใจ ความเป็นส่วนตัวสำหรับการจัดโต๊ะติดผนังเพื่อแสงที่เบาและอบอุ่น เพราะจะเป็นที่นั่งพักผ่อน และมีเครื่องดื่ม จึงจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้เชื่อเชื่อน่านั่ง อาจจัดส่วนที่นั่งเขียนหรือกรอกแบบฟอร์ม ไว้ตามจุดต่าง ๆ หรือทำเป็นเคาน์เตอร์เล็ก ๆ ยาว สำหรับนั่งเขียนก็ได้

การออกแบบควรระวังเรื่องการป้องกันเสียงจากบริเวณที่ใช้งาน เช่น ส่วนที่เป็นบาร์ ส่วนทางเข้า-ออก ของคนเสิร์ฟ ส่วนที่เป็นครัวต้องมีการออกแบบกันห้องให้เป็นสัดส่วน เสียงรบกวนเหล่านั้นสามารถใช้วัสดุผิวนุ่ม เช่น พรม หรือ ผนัง เพดานที่ใช้

วัสดุกันเสียงสะท้อน อีกทั้งการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย จะมีการจัดส่วนของการแสดงดนตรีเบา ๆ ส่วนของเปียโน ก็เป็นจุดที่สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความประทับใจให้แก่แขกที่มาั่ง ส่วนในบริเวณภายใน ควรจัดกลุ่ม เฟอร์นิเจอร์ ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ โต๊ะส่วนใหญ่จะเป็นโต๊ะขนาดเตี้ย และเก้าอี้ที่มีเท้าแขน นั่งสบาย

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบล็อบบี้เลาจน์

การออกแบบควรระวังเรื่องการป้องกันเสียงจากบริเวณที่ใช้งาน เช่น ส่วนที่เป็นบาร์เบียร์ ส่วนที่ เช้า - ออก ของคนเสิร์ฟ ส่วนที่เป็นครัวควรออกแบบเป็นที่กั้นอย่างดี การใช้วัสดุที่นุ่มเช่น พรม วัสดุที่กันเสียงสามารถช่วยลดเสียงเหล่านั้นได้ และเพื่อให้เกิดบรรยากาศและความน่าสนใจควรมีดนตรีบรรเลง

เฟอร์นิเจอร์ ต้องเป็นกลุ่มหรือมีหลายแบบลักษณะปกติจะเป็นเก้าอี้แบบนั่งสบายคล้ายกับชุดโซฟาแต่เป็นชุดเล็กๆ ประมาณ 4 - 5 คน เก้าอี้และโต๊ะสามารถหยิบได้ โต๊ะควรออกแบบให้ง่ายต่อการทำความสะอาดและการป้องกันรอยต่างที่จะเกิดขึ้น

พรม ที่ใช้ควรมีคุณภาพดี ,ป้องกันการเปื้อน ,หยดน้ำ ,รอยบุหรืใหม่ทำความสะอาดง่าย

ในกรณีในพื้นที่ดูกว้างและโล่งไม่ก่อให้เกิดความไม่น่านั่งและเป็นส่วนตัว การออกแบบควรจัดให้มีการแบ่งพื้นที่ โดยมี PARTITIONS เตี้ย หรือปรับระดับพื้นลดระดับของเพดาน หรือการใช้ชั้นลอยมาคั่นจะช่วยให้มีสัดส่วนน่าดูขึ้น และทำให้บริเวณที่นั่งนั้นดูแปลกตา ปกติเพดานควรมีอย่างน้อย 3 เมตร หรือมากกว่านี้

สภาพแวดล้อม ควรมีเครื่องปรับอากาศที่เพียงพอเพื่อทำให้อากาศมีความสบาย และยังช่วยลดกลิ่นเหม็น กลิ่นบุหรื

ระยะของเส้นทางสัญจรและรวมไปถึงการบริการจะกว้างอย่างน้อย 1 เมตรนอกจากนั้นยังต้องมีการบริการในส่วนที่เป็นเคาน์เตอร์

ภาพแสดงล็อบบี้บาร์ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกต กทม.

ลักษณะของเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือเคาน์เตอร์ส่วนหน้าสูงประมาณ 1.10 เมตร จะเป็นที่สำหรับบริการแขก คือ ด้านหน้าจะเป็น สตุล (STOOL) หรือเก้าอี้สูงสำหรับนั่งสูง 70 เซนติเมตร และเคาน์เตอร์ด้านในสำหรับพนักงานจะสูง 80 - 90 เซนติเมตร เป็นเนื้อที่สำหรับวางสิ่งของที่เตรียมบริการแก่แขกอาจจะมี

SINK หรือตู้เย็น ความกว้างของทางเดินภายในเคาน์เตอร์ของพนักงานอย่างน้อย 1 เมตร ตามปกติเคาน์เตอร์จะวางในแนวผนัง ส่วนที่ติดผนังจะมีโชว์เครื่องตี๋มต่างๆที่มีให้บริการ ความกว้างของตู้โชว์ประมาณ 60 - 65 เซนติเมตร

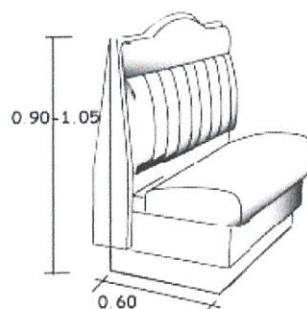

เคาน์เตอร์ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท

ที่นั่ง (Booth)

ภายในส่วน Lobby lounge ที่นั่งควรเป็นชุดกัน สามารถเคลื่อนย้ายได้ตามสะดวก สามารถให้ความสบายแก่แขกผู้มาใช้บริการได้ มีขนาดที่เหมาะสมแก่ความสบายของแขก ทั้งแบบ

Armchair และ Stool สามารถให้แขกเกิดความประทับใจ ในการใช้บริการ

ลักษณะ Booth ที่นั่ง

ระยะห่างระหว่างบาร์และส่วนหลังบาร์ควรมีพื้นที่เพียงพอให้ทำงานได้ อย่างน้อยต้องกว้าง 36 นิ้ว หรือ 90 ซม. ให้บาร์เทนเดอร์ (พนักงานผสมเครื่องดื่ม) ยืนให้บริการลูกค้า และมีที่ว่างพอให้คนอื่นเดินสวนด้านหลังได้ การทำงานของบาร์เทนเดอร์หนึ่งคนอาจจะต้องการที่ว่าง 30 นิ้ว หรือ 75 ซม. ที่ว่างระหว่างที่นั่งควรมีที่มากพอที่จะให้คนรูปร่างใหญ่เดินเข้า-ออกมานั่งได้อย่างสบายๆโดยไม่ชนกับคนที่นั่งอยู่ที่มานั่งข้างๆ

ตารางแสดงองค์ประกอบภายในส่วนล็อบบี้เลาจน์ (Lobby Lounge)

องค์ประกอบ	รายละเอียดประกอบ
1. ชุดโซฟา SOFA SET	โซฟา มีตั้งแต่ 2-3 ที่นั่ง (โยกย้ายได้) หรือ มีลักษณะเป็นโซฟา BOOTH (โยกย้ายไม่ได้) ส่วนมากแล้วการจัดจะจัดให้เข้า SETกันกับเก้าอี้พักผ่อน เสริมด้วย หมอนอิง เพื่อทำให้มีลูกเล่นในเรื่องของงานดีไซน์มากขึ้น
2. เก้าอี้พักผ่อน ARMCHAIR	เป็นเก้าอี้ที่นั่งสบาย 1 ที่นั่ง และสามารถโยกย้ายได้ ลักษณะการใช้เก้าอี้ในส่วนนี้ค่อนข้างหลากหลายในเรื่องของการดีไซน์เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อจนเกินไป และลักษณะการนั่งยังคงการใช้งานที่เหมือนกัน
3. โต๊ะกลาง COFFEE SHOP	การใช้งานคือไว้วางเครื่องดื่ม อาหารว่าง เมนูเครื่องดื่ม แจกันดอกไม้ ที่เขียนบูทรี ของแถมระหว่างการสนทนา หรือ อาจจะใช้เป็นส่วนที่แยกเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ วัสดุที่ใช้ต้องดูหรูหรา ทนทาน และในแง่ของการดีไซน์ต้องแข็งแรงด้วย
4. โต๊ะข้าง SIDE TABLE	เป็นส่วนเสริมทำให้องค์ประกอบในการ SET ชุดโซฟา ให้ดูลงตัว การใช้งานอาจจะเป็นเรื่องของการวางคอมพิวเตอร์ เครื่องดื่ม สามารถเคลื่อนย้ายได้ แข็งแรง ทนทาน
5. ดนตรี MUSIC	เป็นส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศ เครื่องดนตรีที่มักนิยมใช้จะเป็นเครื่องดนตรีชิ้นเดียว ส่วนมากจะเป็น เปียโน ไวโอลิน แอ็กโคโฟน หรือ อาจจะเป็นดนตรีที่อยู่ตามภูมิภาคนั้นๆ หรือ แล้วแต่แนวทางในการออกแบบที่ต้องการให้ส่วนนี้เป็นอย่างไร
6. ไฟ LIGHTING	เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมบรรยากาศ ไฟมีตั้งแต่ ไฟตั้งโต๊ะ ไฟยืน ไฟบนฝ้าเพดาน แสงไฟที่ใช้ในส่วนนี้ จะเป็นไฟที่ต้องช่วยส่งเสริมบรรยากาศให้ดูดี หรูหรา รวมถึงการเลือกดวงโคมที่ใช้ด้วย ควรจะช่วยส่งเสริมในเรื่องของการดีไซน์

2.7.3 RESTAURANT

เป็นอาหารมือเย็นและมือค้ำ บรรยากาศต้องสงบ หรูหราและโรแมนติก ผู้ที่เข้ามาใช้ต้องแต่งกาย ย่อมจะเป็นพิเศษไปตาม ลักษณะของการใช้งาน ส่วนประกอบของ (DINING ROOM) ประกอบด้วยส่วนทางเข้า ส่วนพักรอส่วนรับประทานอาหาร และที่สำคัญคือดนตรีเบาๆ

ภัตตาคารในโรงแรมแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

ก. ภัตตาคารที่ให้บริการอย่างเต็มรูปแบบ เป็นภัตตาคารที่มีบริการอาหารและเครื่องดื่ม อาหารที่บริการจะเป็นอาหารชุดหรืออาหารตามสั่ง มักจะอยู่บริเวณที่ทำเลดี บรรยากาศที่ดี ใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้หรูหรา

ข. ภัตตาคารอาหารเฉพาะ ให้บริการอาหารเฉพาะอย่างเท่านั้น อาจเป็นอาหารประจำชาติต่างๆ เช่น ไทย, ญี่ปุ่น , จีน, อิตาลี ,ฝรั่งเศส ส่วนใหญ่การตกแต่งจะเน้นถึงลักษณะของชนชาติหรือประเภทอาหารนั้นๆ

รูปแบบการให้บริการ และระดับราคาจะแตกต่างกันได้มากในแต่ละภัตตาคารการตกแต่ง

Restaurant จะมีลักษณะพิเศษ และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของการบริการ และเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละโรงแรม ส่วนประกอบใหญ่ ๆ คือ ส่วนทางเข้า , ส่วนพักรอ , ส่วนรับประทานอาหาร

รูปแบบภัตตาคาร ร้าน SAFFRON , PALAPALA อาหารอินเดีย- ไทย

ตารางแสดงรูปแบบภัตตาคารอาหารเฉพาะ

รูปแบบ	การตกแต่ง
ภัตตาคารไทย	มักจะใช้วัสดุพื้นถิ่น เช่น ไม้ไผ่ ใบลาน ไม้สัก จะใช้เครื่องเรือน และภาชนะแวววาว การใช้แสงไฟ นิยมใช้แสงไฟจากโคมไฟห้อยจากเพดาน ไฟกิ่ง ไม่นิยมใช้ไฟสะท้อนเพดานสาดลงมา
ภัตตาคารอาหารยุโรป	การตกแต่งแสงมักจะเป็นลักษณะแสงไฟสลัวๆ ไฟช่อที่มีลวดลายมากๆการตกแต่งบรรยากาศเน้นให้ดูหรูหรา พิถีพิถัน หรือบางรูปแบบเน้นไปในลักษณะของบรรยากาศที่ดูเป็นธรรมชาติ
ภัตตาคารจีน	ตกแต่งลักษณะโคมไฟมีทั้งแบบติดเพดาน หรือเป็นแบบดวงโคม ไม่นิยมใช้ไฟประเภท spot light นอกจากนี้จะมีเวทีแสดง การใช้แสงไฟจะไม่ใช้แสงจากหลอดฟลูออเรสเซนต์ แต่ใช้ไฟจากหลอดไฟที่ผ่านโคมลวดลายออกมา

ภัตตาคารญี่ปุ่น	เน้นการตกแต่งที่เรียบสะอาด นับตั้งแต่เรื่องของการใช้เครื่องถ้วยชาม ผนัง โคมไฟ ที่เป็นวัสดุจากไม้สีอ่อน ปิดด้วยกระดาษบางๆ ไม่เน้นการใช้สีฉูดฉาด วัสดุหลายมากมัก ภัตตาคารญี่ปุ่นจึงสะอาด เรียบง่าย และดูสงบนิ่ง
------------------------	---

ตารางระยะห่างของเนื้อที่ที่ต้องการในส่วนรับประทานอาหาร

ความต้องการ	ระยะห่าง (เมตร)
ทางเดินส่วนทางเข้าออกระหว่าง Dining area กับ Service	1.50 - 1.80
ทางเดินหลักระหว่างแถวโต๊ะ	1.10 - 1.35
ทางบริการต่ำสุดระหว่างชุดที่นั่ง	0.90
ทางบริการสำหรับรถเข็น	1.35
ระยะห่างระหว่างการนั่งและเลื่อนเก้าอี้	0.30
ระยะห่างระหว่างขอบโต๊ะถึงระยะการนั่ง	0.60
ระยะความกว้างของเนื้อที่รับประทานอาหารต่อคน	0.60

การจัดโต๊ะในภัตตาคาร ส่วนบริการอาหาร และเครื่องดื่ม

การจัดโต๊ะในภัตตาคาร ควรแสดงพื้นที่และเส้นทางสัญจรที่ชัดเจน เดินชัดและไม่สับสน มีพื้นที่สำหรับทางเดินลูกค้าเวลาที่นั่งที่สะดวกพอสมควร รวมถึงการบริการของผู้ให้บริการเวลาเข้าเสิร์ฟอาหาร หรือถอนอาหารได้ง่าย สะดวกรวมทั้งหากมีการใช้รถเข็นจะมีระยะเท่าใด ในการบริการต้องเผื่อช่องทางสัญจรเวลามีคนเดินผ่านด้วย

ข้อควรคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า

ไฟฟ้าเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบการสร้างบรรยากาศทำให้เกิดภาพที่ดี มุมชวนมองและการใช้ไฟหลอดสีเน้นจุดสำคัญ ในการใช้ไฟฟ้าชนิดต่างๆ มากมาย การใช้ไฟฟ้าให้มีแสงลอดออกมา หรือการใช้ไฟตรงเหมือนเพดาน เหนือโต๊ะที่นั่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว

2. เพดาน

เพดานควรสูงไม่น้อยกว่า 2.75 เมตร และต้องมีการดูดเสียง มีการเก็บเสียง ป้องกันเสียงจากเครื่องจักร และเสียงที่ซึบมาจากเพดาน ควรติดตั้งดวงไฟในเพดานอย่างปราณีต

3. ผิวของผนัง

ผิวของผนัง อาจจะใช้ได้หลายชนิด เช่น การกรุทับด้วยวัสดุต่อไปนี้ พลาสติกหลอมใยพลาสติก เพื่อความปลอดภัยจากเพลิงไหม้นอกจากนี้ยังมี ผนังกระจกกระจกเงาไม้ โลหะ ผิวพลาสติกทาสีปิดบุผ้าลายหินอ่อน หรืออิฐโชว์เปลือย

4. พื้นและผิวพื้น

พรม ส่วนใหญ่การปูพรมเพื่อการลดเสียงให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบาย พรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้หรือปู(VINYL) และส่วนใหญ่พรมมือจะราคาสูงกว่าและคุณภาพดีกว่า

5. เครื่องเรือน

การออกแบบต้องไปด้วยกันกับลักษณะการตกแต่งภายใน ซึ่งมีให้เลือกตั้งแต่แบบที่สามารถเคลื่อนย้ายได้จนถึงแบบ ซึ่งจะออกแบบเฉพาะสำหรับขนาดและลักษณะของห้อง เครื่องเรือนต้องมีการออกแบบเป็นพิเศษและนั่งสบายเพราะใช้เวลาในการนั่งรับประทานอาหารเป็นเวลานาน การจัดโต๊ะมักปู 2 ชั้นพื้นล่างคลุมยาวลงไป โดยมีเก้าอี้อ่อน พื้นบนคลุมส่วนหน้าโต๊ะใช้ผ้าสีเข้มเพื่อป้องกันความสกปรกและทอของน้ำและเศษอาหาร ผ้าคลุมนี้จะต้องเปลี่ยนทุกครั้งที่แขกรับประทานอาหารเสร็จ ส่วนประกอบมีดังนี้

5.1 เคาน์เตอร์และสตูล

เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธี แล้วแต่ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ คือ แบบตรงแบบตัว U หรือแบบตัว U หลายตัวมาประกอบกัน ส่วนสตูลชนิดติดตายมีพนักหรือไม่มีก็ได้ (จะต้องมีความห่างจากทางเดิน) ถึง 0.55 - 0.60

2.7.4 คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

ลักษณะ Coffee Shop โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท

COFFEE SHOP บริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม โดยมีการให้บริการตามโต๊ะของลูกค้าด้วยสามารถเลือกอาหารจากเมนู ส่วนของหวานจะตั้งเรียงไว้บนถาดใหญ่ในตู้โชว์ที่ดึงดูดสายตา ร้านอาหารนี้ค่อนข้างทันสมัย สำหรับผู้ที่มีรสนิยมสูงและความต้องการความเงียบสงบ การตกแต่งใช้สีที่อ่อนคลาบบรรยากาศสนุกสนานเป็นกันเองไม่หรูหรา

คอฟฟี่ช็อปมักจะเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะมีการจัดเคาน์เตอร์ไว้บริการเสมอ เพราะสะดวกในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มคอฟฟี่ช็อปเป็นสถานที่ที่ต้องการความสบายจึงมีบุคคลหลายประเภท มีครัวต่างหากที่ใช้ปรุงอาหารเบาพื้นที่ครัวประมาณ 20 - 25 % ของพื้นที่คอฟฟี่ช็อป

ข้อคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า เป็นส่วนสำคัญในการออกแบบ การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดความน่าสนใจและการใช้ไฟหลายสีเป็นการเน้นจุดสำคัญ การใช้ไฟที่เน้นโต๊ะที่นั่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว

2. เพดาน เพดานควรสูงอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 2.75 เมตร และต้องใช้วัสดุดูดเสียง ป้องกันเสียงจากเครื่องจักรและเสียงที่ซึ่มมาจากเพดาน

3. ผิวของผนังผิวของผนังอาจจะใช้ได้หลายชนิด เช่นการกรุทับด้วยยิปซัมทนไฟ นอกจากนี้ยังมีผนังกระจก ไม้ โลหะพิดพลาสติกทาสีปิดหรือหินอ่อน เป็นต้น

4. พื้นและผิวพื้น ส่วนใหญ่จะปูพรมเพื่อลดเสียงให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบายพรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้ชนิดของพรมต้องผ่านการคัดเลือกส่วนใหญ่พรมทอมือจะมีราคาสูง การเลือกพรมต้องไม่หนาจนเกินไปเพราะจะทำให้การเข็นรถอาหารยาก

5. เครื่องเรือน การออกแบบต้องสอดคล้องกับการตกแต่งภายในและต้องให้เกิดความสบายในการนั่งเพราะการรับประทานอาหารต้องใช้เวลาในการนั่งที่นาน การจัดโต๊ะมักมีผ้าปู 2 ชั้น ผืนล่างคลุมยาวลง

ไปโดยมักจะเป็นผ้าสีอ่อน ส่วนบนคลุมด้านบนและสีที่เข้มเพื่อป้องกันการเปื้อนซึ่งผ้าคลุมด้านบนนี้ต้องเปลี่ยนทุกครั้งหลังที่แขกรับประทานอาหารเสร็จซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

- เคาน์เตอร์และสตูล เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธีแล้วแต่ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ที่นิยมคือแบบตรงแบบตัว U ส่วนสตูลชนิดติดตายจะต้องห่างจากทางเดิน 55- 60 เซนติเมตร

- โต๊ะติดตาย การจัดนั้นอาจนั่งได้ 2 - 3 ด้าน โต๊ะที่มีที่นั่งเป็นแถวประกอบโต๊ะนั้นเป็นแบบที่เหมาะสมกับที่นั่งที่มีด้านหนึ่งติดกับผนัง บางครั้งอาจทำให้การเข้าออกลำบากขึ้น การแก้ไข คือจัดให้ฐานโต๊ะติดตายกับพื้นแต่หน้าโต๊ะเลื่อนเข้าออกได้เพื่อความสะดวก

- BOOTH ตามปกติโต๊ะควรมีขนาดเล็กเพื่อประหยัดเนื้อที่ แต่ควรมีขนาดพอที่ขาของผู้รับประทานอาหารจะไม่ชนกันซึ่งไม่ควรต่ำกว่า 60 เซนติเมตร และปกติความกว้างของโต๊ะจะประมาณ 75 เซนติเมตร ส่วนความยาวนั้นขึ้นอยู่กับขนาดความกว้างของไหล่ของผู้นั่ง ซึ่งเมื่อเฉลี่ยแล้วความกว้างของแต่ละคนก็จะประมาณ 60 เซนติเมตร ปกติ BOOTH อาจมีความยาว 1.10 เมตร สำหรับนั่ง 2 คน ถ้าหากเป็น BOOTH ที่ด้านหนึ่งติดกับผนังจะต้องคำนึงถึงช่วงแขนของบริการที่เอื้อมเข้ามาบริการด้วยซึ่งไม่ควรเกิน 1.20 เมตร

- โต๊ะอาหาร โต๊ะปกติมีขนาดใหญ่มากควรมี 4 ขา แต่ถ้ามีขนาดใหญ่มากจำนวนขาโต๊ะจะมากกว่านั้นก็ได้ วัสดุที่ใช้ทำโต๊ะอาจเป็นไม้ เหล็ก หรือพลาสติก พื้นผิวของโต๊ะนั้นจะต้องเรียบไม่ว่าจะเป็นด้านบนหรือด้านล่าง วัสดุที่หน้าโต๊ะควรจะทำให้ความสะอาดง่าย

- เก้าอี้ ขนาดของที่นั่งเฉลี่ยแล้วลึกเท่ากับ 43 - 45 เซนติเมตร ความเอียงของพนักพิง 3 - 5 องศา (ไม่นับความหนาของเบาะ) ความสูงของที่นั่ง 43 เซนติเมตร ควรใช้กับโต๊ะสูง 75 เซนติเมตร

- โต๊ะบริการ เป็นจุดบริการในเรื่องของอุปกรณ์ต่างๆ เครื่องปรุง ฯลฯ ปกติอัตราส่วน 1 จุด ต่อที่นั่ง 50 - 60 ที่นั่ง

สรุป

จำนวนที่นั่งในภัตตาคารและค็อฟฟี่ช็อฟขึ้นอยู่กับขนาดประเภทตำแหน่งที่ตั้งของ โรงแรมและการดำเนินงาน โดยทั่วไปแล้วจะคิด .75 x จำนวนห้องพักเป็นจำนวนที่นั่งของภัตตาคารและ 5 x จำนวนห้องพักเป็นที่นั่งของส่วน LOBBY ถ้าเป็นโรงแรมสำหรับการประชุมจะจัดพื้นที่ส่วน COFFEE SHOP มากเพื่อให้พอกับความต้องการในช่วงอาหารเช้า สำหรับ REESORT HOTEL ซึ่งแขกจะทานอาหารทั้ง 3 มื้อ ในโรงแรมอาจจัดส่วนพื้นที่กลางแจ้งหรือ บริเวณสระหรือส่วน เทอเรซต่างๆ เป็นส่วนที่จัดอาหารก็ได้ ฉะนั้นการคิดจำนวนที่นั่งและพื้นที่ในส่วนนี้จะไม่คงที่

2.7.5 ห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL)

บริการการจัดเลี้ยงของโรงแรมมีหลายรูปแบบ แต่ที่นิยมมากได้แก่ การจัดเลี้ยงแบบแวง เควีท (Banquet) บุฟเฟต์ (Buffet) และแบบโต๊ะจีน โดยจัดเลี้ยงรูปแบบใดขึ้นอยู่กับความต้องการของเจ้าภาพ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

การจัดเลี้ยงแบบเป็นทางการ (Formal Catering) เป็นการจัดเลี้ยงที่เน้นรูปแบบการบริการที่เป็นทางการ หรุหระ และอำนวยความสะดวกสบายสำหรับแขก มักใช้รูปแบบ (Banquet) และแบบโต๊ะจีน

การจัดเลี้ยงแบบไม่เป็นทางการ (Informal Catering) เป็นการจัดเลี้ยงแบบเน้นความสะดวกสบาย เพื่อพักผ่อน พบปะสังสรรค์ มักใช้รูปแบบบุฟเฟต์ และค็อกเทล

การจัดเลี้ยงแบบแวงควีท (Banquet)

การจัดเลี้ยงแบบนี้เป็นการจัดเลี้ยงในโอกาสพิเศษ รูปแบบการบริการจะแตกต่างออกไปจากปกติ มักใช้เมื่อมีการเลี้ยงรับรองที่ถือว่าเป็นทางการมากที่สุด ซึ่งเน้นเรื่องความสะดวกสบาย หรุหระ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการบริการ

รูปแบบการจัดโต๊ะ

การจัดโต๊ะมีหลักการเดียวกับการจัดโต๊ะอาหารทั่วไป โดยอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆสำหรับแขก 1 คน จะเตรียมไว้บนโต๊ะจนครบ ตามชนิดของอาหารในรายการอาหารที่เจ้าภาพกำหนดไว้ เนื่องจากเป็นงานจัดเลี้ยงที่มีแขกจำนวนมาก ทางเข้าออกของที่นั่งของแขกจะต้องกว้างพอเหมาะเพื่อให้สามารถเข้าออกได้สะดวก รวมทั้งทางเข้าออกของพนักงานเสิร์ฟ จะต้องจัดทางเข้าและทางออกแยกจากกัน เพื่อไม่ให้เกิดการชนกันหรือต้องคอยหลีกเลี่ยงให้กัน

รูปแบบการจัดห้องจัดเลี้ยงแบบ Banquet

การจัดเลี้ยงแบบบุฟเฟต์ (Buffet)

การจัดเลี้ยงแบบบุฟเฟต์ เป็นการบริการอาหารและเครื่องดื่มรูปแบบหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นงานที่ค่อนข้างเป็นกันเองไม่มีพิธีรีตองมากนัก จุดเด่นของการบริการแบบบุฟเฟต์ คือ แขกรู้สึกเป็นอิสระในการเลือกรับประทานอาหาร

การจัดเลี้ยงแบบบุฟเฟต์ในปัจจุบันมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ

- จัดอาหารทุกชนิดและอุปกรณ์วางไว้ให้แขกที่โต๊ะนั่งรับประทานอาหาร แขกไม่จำเป็นต้องลุกไปตักอาหาร พนักงานจะคอยเสิร์ฟเครื่องดื่มและเก็บจานที่ใช้แล้ว
- อาหารกับอุปกรณ์ถูกจัดแยกกันไว้ โดยอาหารจะจัดไว้บนโต๊ะขนาดใหญ่ แขกจะต้องหยิบจานจากโต๊ะที่นั่งไปตักอาหาร หรือหยิบจานจากโต๊ะที่พนักงานจัดเตรียมไว้ให้
- อาหารและอุปกรณ์ทุกอย่างจัดวางไว้ที่โต๊ะบุฟเฟต์ แขกจะต้องไปตักอาหารและนำอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการรับประทานอาหารมาจากโต๊ะบุฟเฟต์ เพื่อมานั่งรับประทานอาหารที่โต๊ะ

รูปแบบการจัดโต๊ะ

โต๊ะวางอาหารบุฟเฟต์จะต้องตั้งอยู่มุมใดมุมหนึ่งหรือตรงกลางของสถานที่จัดเลี้ยง เพื่อให้แขกสามารถมองเห็นได้ทันทีเมื่อเข้ามาในบริเวณงาน สิ่งสำคัญในการจัดโต๊ะบุฟเฟต์ คือ จะต้องจัดให้แขกที่จะมาตักอาหารเดินไปในทิศทางเดียวกัน แขกจะต้องไม่เดินสวนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของแขก ขนาดของโต๊ะ

การจัดบุฟเฟต์ที่ดีขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ คือ

- จำนวนอาหาร และปริมาณอาหารที่จัดวางควรดูว่ามากพอเพียง อาหารร้อน พนักงานบริการดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือแขกด้วยอัธยาศัยที่ดี
- ห้องควรมีการถ่ายเทได้ดี เพราะมีเตาอุ่นอาหารอยู่ในห้อง
- ควรจัดแสงไฟอ่อน ๆ และไฟส่องเฉพาะจุดไปยังโต๊ะบุฟเฟต์ให้สว่างพอเพียง
- การตกแต่งโต๊ะ ห้อง ควรดึงดูดสายตาแขก
- ทางเดินตักอาหารควรมีความกว้างเพียงพอ และจัดวางให้สะดวกแก่แขกให้แขกสามารถตักอาหารได้สะดวกและรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

การจัดเลี้ยงแบบโต๊ะจีน (Chinese Style)

การจัดเลี้ยงแบบโต๊ะจีนเป็นการจัดเลี้ยงที่เป็นรูปแบบเฉพาะของประเทศในแถบเอเชียมีพิธีการไม่มาก ส่วนใหญ่นิยมจัดในอาคาร

รูปแบบการจัดโต๊ะ

การจัดเลี้ยงแบบโต๊ะจีน มี 2 ลักษณะคือ

- โต๊ะขนาด 8 คน หมายถึง โต๊ะอาหารจะมีการจัดเก้าอี้ อุปกรณ์
เครื่องมือเครื่องใช้

ในการรับประทานอาหารให้สำหรับแขก 8 คนเท่านั้น

- โต๊ะขนาด 10 คน หมายถึง โต๊ะอาหารจะมีการจัดเก้าอี้ อุปกรณ์
เครื่องมือเครื่อง

ใช้ในการรับประทานอาหารให้สำหรับแขก 10 คนเท่านั้น

รูปแบบการจัดเลี้ยงแบบ โต๊ะจีน

ส่วนประกอบในห้องจัดเลี้ยงมีดังนี้

- Banquet Hall คือ ส่วนที่ใช้ทำกิจกรรม ควรออกแบบไม่ให้มีเสาลอยภายในห้องและสามารถแบ่งและรวมห้องกันได้
- Foyer ซึ่งจะต้องจัดให้มีขนาดพอเพียง ทางเข้าส่วนนี้ควรจะมีทางเข้าแยกต่างหาก จาก Lobby
- Banquet pantry ใช้เป็นที่จัดเตรียมอาหารต่าง ๆ ก่อนให้บริการเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะกิจกรรมการจัดเลี้ยงต่าง ๆ จะเป็นไปได้อย่างสะดวก
- Furniture Storage เพื่อสำหรับเก็บ Furniture และเครื่องใช้ต่าง ๆ ของห้องจัดเลี้ยงนี้ เพื่อสะดวกในการจัด เก็บ เมื่อต้องการปรับพื้นที่ทำกิจกรรม
- ห้องน้ำ-ห้องส้วม ต้องจัดแยกชาย-หญิง และอยู่ในตำแหน่งที่ทาง่าย และไม่ประเจิดประเจ้อ

ประเภทของโต๊ะที่ใช้ในการจัดเลี้ยง มี 3 แบบ คือ

- โต๊ะกลม (Round table)
- โต๊ะสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square table)
- โต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้า (Rectangular table)

ห้องประชุมสัมมนา (MEETING ROOM)

การศึกษาครุภัณฑ์ในห้องประชุมสัมมนา

- โต๊ะประชุมสัมมนา

- เก้าอี้นั่งประชุมสัมมนา

โต๊ะประชุมสัมมนา โดยทั่วไป มี 5 ชนิด คือ

ตารางแสดงรูปแบบการจัดโต๊ะประชุมแบบต่างๆ

รูปแบบการจัดห้องประชุม	รายละเอียดประกอบแบบ
	<p>1. โต๊ะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นแบบที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เพราะสามารถจัดที่นั่งได้จำนวนมาก โดยมีตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป การดัดแปลงการใช้งานสามารถทำได้โดยนำโต๊ะหลายๆ ตัวมาประกอบกัน ขนาดของห้องที่ใช้ร่วมกับโต๊ะประชุมนี้จึงควรเป็นห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้า</p>
	<p>2. โต๊ะรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส เหมาะสำหรับห้องประชุมขนาดเล็ก และมีขนาดห้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส จุที่นั่งได้ตั้งแต่ 4-12 ที่นั่ง แต่การใช้โต๊ะแบบนี้สามารถนำมาต่อ หรือดัดแปลงเพื่อการใช้งานในกรณีมีผู้เข้าร่วมประชุมครั้งละมากๆ</p>
	<p>3. โต๊ะรูปแปดเหลี่ยม มีรูปร่างลักษณะที่สวยงาม และสามารถจัดที่นั่งได้เป็นจำนวนมากโดยจัดได้ตั้งแต่ 6 ที่นั่งขึ้นไป ขนาดของห้องที่ใช้กับโต๊ะประชุมนี้ควรเป็นห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้า เช่น กันแต่การใช้โต๊ะแบบนี้ไม่สามารถนำมาต่อหรือดัดแปลงเพื่อการใช้งานในกรณีมีผู้เข้าร่วมประชุมครั้งละมากๆ</p>

ตารางแสดงรูปแบบการจัดโต๊ะประชุมแบบต่างๆ (ต่อ)

รูปแบบการจัดห้องประชุม	รายละเอียดประกอบแบบ
	<p>4. โต๊ะรูปหกเหลี่ยม แปดเหลี่ยม หรือ โต๊ะกลม เหมาะสำหรับการประชุมในห้องเล็ก และไม่พิถีพิถันมากนัก จัดที่นั่งได้ตั้งแต่ 6-12 ที่นั่งแต่การใช้โต๊ะแบบนี้เป็นโต๊ะที่มีรูปแบบตายตัว ดัดแปลงใช้งานด้านอื่นๆ ได้ยาก และจุปริมาณผู้เข้าประชุมได้น้อย</p>
	<p>5. โต๊ะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าและครึ่งวงกลม ดัดแปลงสามารถจัดที่นั่งได้จำนวนมาก โดยมีตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป แต่การใช้โต๊ะแบบนี้เป็นโต๊ะที่มีรูปแบบตายตัว ดัดแปลงใช้งานด้านอื่นๆ ได้ยาก ในกรณีมีผู้เข้าประชุมจำนวนมากกว่า 20 คนขึ้นไป</p>

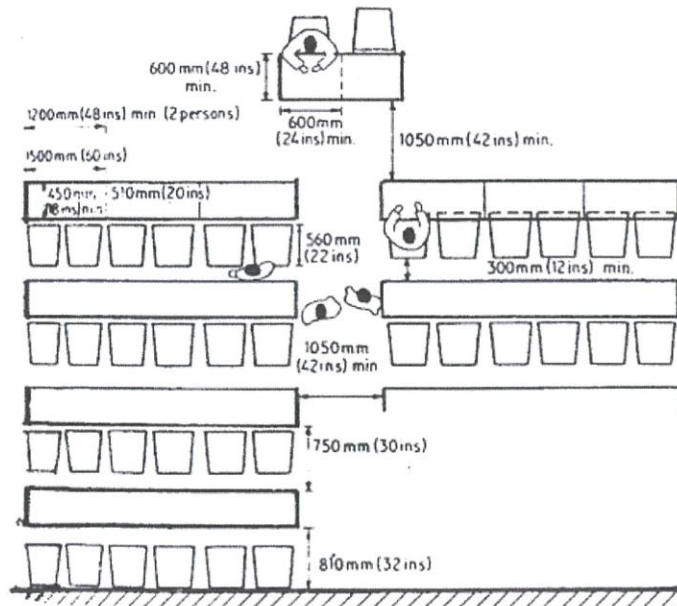
เก้าอี้ของผู้เข้าร่วมสัมมนา แบ่งเป็น

- เก้าอี้ชนิดไม่มีเท้าแขน
- เก้าอี้ชนิดมีเท้าแขน
- เก้าอี้ชนิดมีเท้าแขนปรับหมุนได้

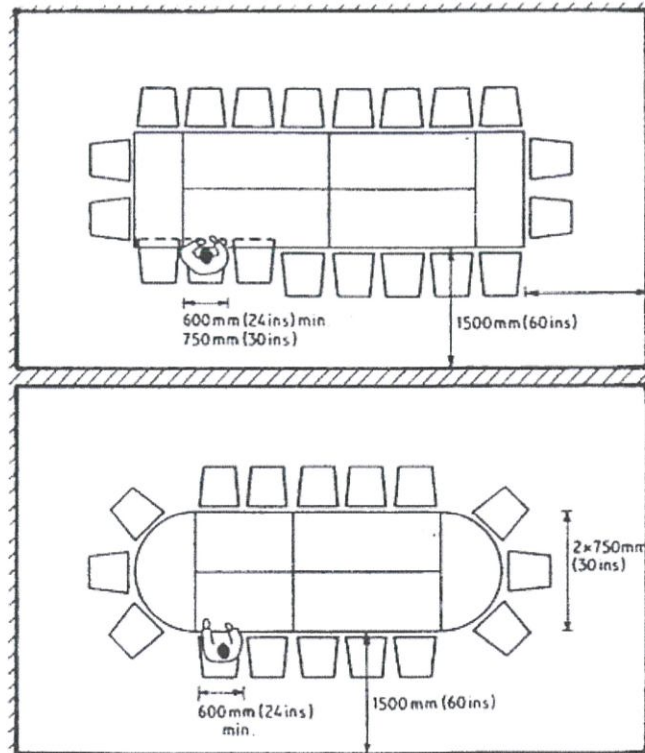
ซึ่งเก้าอี้เหล่านี้สามารถใช้ได้หลายแบบตามแต่ละปรับใช้ให้เหมาะสมกับจำนวนเวลาของการประชุม เช่น ความสะดวกในเปลี่ยนท่าทางในขณะที่ประชุม ใช้เวลานาน

ลักษณะเก้าอี้ห้องประชุมสัมมนา

การจัดประชุมแบบห้องเรียน

การจัดโต๊ะประชุมอยู่กลางห้อง

อุปกรณ์ภายในห้องประชุมสัมมนา ขนาดจอยมี 3 แบบ

1. จอธรรมดาสำหรับห้องประชุม ห้องเรียน ขนาด 100 x 100 ซม.
120 x 120, 175 x 175 ซม.
2. จอธรรมดา สำหรับคนใหญ่ขนาด 2.70 x 3.60 ม., 3.60
x 3.60 ม.
- 3.จอขนาดพิเศษ มีทั้งขนาดธรรมดาจนถึงขนาดใหญ่

ระยะการฉายไปยังจอ

เครื่องฉายควรอยู่ห่างจากจอ 2 - 10 เท่าของความกว้างจอจึงจะทำให้เกิดความสบายในการมอง โดยประมาณให้เครื่องฉายอยู่ใกล้ที่สุดในระยะ 2 เท่าของความกว้างจอ และห่างที่สุด 6 - 10 เท่า ของความกว้างจอยมีไว้เพื่อเขียนคำบรรยายวิชาการ ประกอบในที่ประชุม อุปกรณ์ชนิดนี้ในบางกรณีไม่มีความจำเป็นต้องใช้งาน อาจตัดออกเสียก็ได้ ทั้งนี้เพราะในการประชุม ในเรื่องที่มีความสำคัญๆ จะใช้สไลด์และชาร์ท ประกอบการบรรยายด้วย

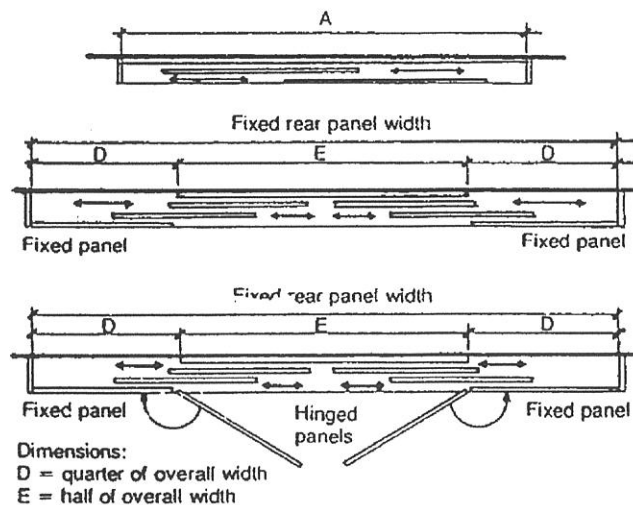
กระดานไวท์บอร์ด

กระดานไวท์บอร์ดมี 2 ชนิด คือ

1. ชนิดติดตายกับผนัง
2. ชนิดเลื่อนเข้าออกกับผนัง

ขนาดที่ใช้กันโดยทั่วไป คือ 1.20 x 2.40 และ 1.20 x 4.80 ม.

MANUAL SLIDING PANELS

กระดานติดเอกสารประกอบ

ลักษณะ และขนาดของกระดานใช้ขนาดเดียวกับกระดานดำ การติดตั้งควรสูงจากพื้น 0.90 ม. ผิวหน้าของกระดานต้องกรุด้วยกระดาษชานอ้อย บุด้วยกัมมะหยี่ เพื่อช่วยในการดูดซับเสียง

ระบบผนังและวัสดุป้องกันเสียง

ระบบผนังกันเปิด-ปิด

เป็นผนังที่ใช้สำหรับกันห้องประชุมที่มีขนาดใหญ่ และจำเป็นจะต้องใช้จัดกิจกรรมหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน เป็นผนังบานเดียว แขนงอยู่บนราว สามารถเลื่อนจากส่วนเก็บมาเรียงต่อประกบกันจะสนิทเป็นผนังทึบ แต่ละบานจะมีอุปกรณ์ ล็อคพื้น และใต้รางเพื่อความแข็งแรงและป้องกันเสียงโดยไม่ต้องมีรางที่พื้น การออกแบบให้ใช้ผนังเลื่อนจะต้องมีส่วนสำหรับเก็บผนังกันให้เรียบร้อยด้วย

ขนาดผนังเลื่อน

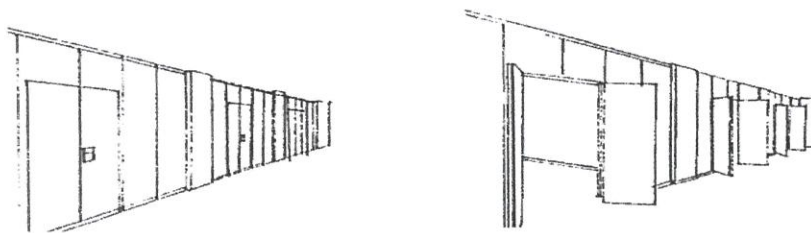
ห้องควบคุมแสงสว่างและเสียงภายในห้องอเนกประสงค์

1. ตำแหน่งของห้องควรอยู่บริเวณด้านหลังเหนือผู้ชมแถวสุดท้าย และควรมีช่องสำหรับผู้ควบคุมแสงสามารถมองเห็นบรรยากาศภายในห้องประชุม อุปกรณ์ที่ใช้ภายในห้องห้องควบคุม มีแผงควบคุมเสียง และแสง, ห้องเก็บต่างๆ พื้นที่นั่งทำงาน โดยขนาดของห้องควบคุมเสียง, แสง ต้องมีขนาดอย่างน้อยที่สุด กว้าง 2.4 เมตร ยาว 3 เมตร ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับที่ใช้ภายในห้องควบคุม ทางเข้าของพนักงานควบคุมควรแยกออกจากทางเข้าสาธารณะ

วัสดุที่มีผลต่อระบบเสียงในห้องอเนกประสงค์

การฟังเสียงที่จะได้รับผลดีจะต้องประกอบด้วย

1 การขจัดเสียง Back Ground ให้มีระดับต่ำ

ส่วนเปิดของผนังเลื่อน

2. การขจัดเสียงสะท้อนกลับ

3. การกระจายเสียงครอบคลุมทุกส่วนภายในห้อง

4. การจัดให้เสียงจากแหล่งกำเนิดเสียงไปสู่ตำแหน่ง

นั่งฟังได้ชัดเจนและมีความดังเหมาะสมซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ประการ จะต้องมีการเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมดังนี้

ก. ชนิดของวัสดุดูดซับเสียง

1. Prefabricate Acoustic Unit คือวัสดุดูดซับเสียงสำเร็จรูป มักทำเป็นแผ่น มี ขนาดมาตรฐาน เช่น 0.60 x 1.20 เมตร, 0.60 x 0.60 เมตร

2. Acoustic Plastered Sprayed-On Material คือวัสดุที่ประกอบด้วยรูพรุน ฟันหรือฉาบด้วยวัสดุที่เป็นเส้นใย

3. Acoustic Blanket เช่น ใยแก้ว, โใบมะพร้าว, ุ่น ผ้าชนิดต่างๆ

วัสดุดูดซับเสียงมีคุณสมบัติ ในการดูดซับเสียงภายในห้องไม่ใช่เป็นตัวควบคุมเสียงผ่านระหว่างห้อง การควบคุมเสียงระหว่างห้องจำเป็นต้องใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดซับเสียงระหว่างห้องได้ดี เช่น

- Acoustic Tile, Sound Absorbing Liners

- Gypsum Board

ข. วัสดุที่มีรูพรุน ดูดซับเสียงได้ดี คือ

1. พรม

2. ผ้า

3. ผนังหรือฟองน้ำ

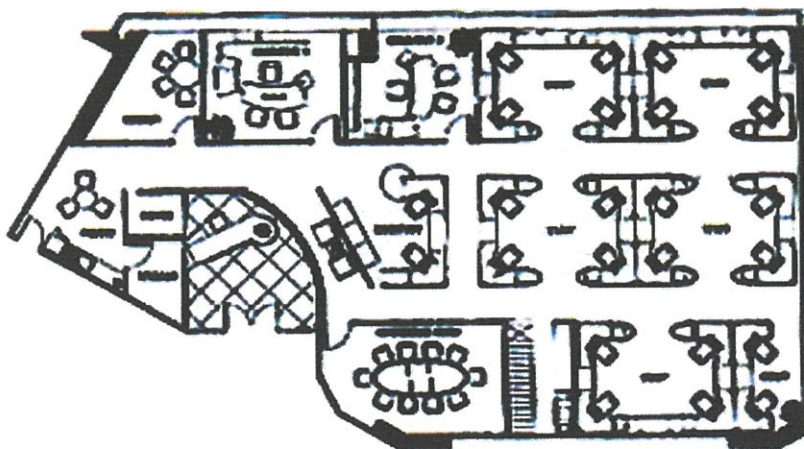
ส่วนบริการธุรกิจ (BUSINESS CENTER)

เป็นห้องบริการความสะดวกในการติดต่อธุรกิจของแขก ภายในมีอุปกรณ์สื่อสาร เช่น เครื่องพิมพ์ดีด คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องโทรสาร ปัจจุบัน จะมี Internet ที่เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการติดต่อธุรกิจที่รวดเร็วขึ้น

การจัดพื้นที่ย่อยสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก

การจัดพื้นที่ ที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อความสะดวกตัวในการทำงาน ได้แก่

1. การจัดพื้นที่สำหรับทางเดินร่วม
2. การจัดพื้นที่สำหรับต้อนรับแขก
3. การจัดพื้นที่สำหรับประชุมปรึกษาหารือ
4. การจัดอุปกรณ์สื่อสาร เช่น เครื่องพิมพ์ดีด คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องโทรสาร และ Internet
5. การจัดพื้นที่สำหรับเก็บเอกสาร
6. การจัดพื้นที่สำหรับป้องกันเสียง

ตัวอย่างการจัดแบบแยกส่วนเฉพาะบุคคล

การจัดห้องทำงานแบบเปิดตามแนวเส้นเรขาคณิต

ประเภทของเครื่องเรือน

ลักษณะเครื่องเรือน ควรเป็นเครื่องเรือนที่มีความแข็งแรง ทนทานและสวยงาม พร้อมทั้งมีประโยชน์ใช้สอยสมบูรณ์ โดยทั่วไป นิยมเครื่องเรือนสำเร็จรูปที่พร้อมยกมาจัดตั้งได้ สะดวกรวดเร็ว แต่บางส่วนจำเป็นต้องมีการออกแบบและจัดทำเป็นการพิเศษเฉพาะ เครื่องเรือนภายในสำนักงานสามารถแยกได้ดังนี้

โต๊ะทำงาน (Desk) โต๊ะทำงานเป็นเครื่องเรือนที่จำเป็นมากสำหรับสำนักงานทุกแห่ง มีขนาดและรูปแบบแตกต่างกันบ้างตามวิธีการใช้งานและตามขนาดของพื้นที่ โดยทั่วไปโต๊ะทำงานควรออกแบบให้สะดวกสำหรับผู้ใช้งาน

แสดงตัวอย่างโต๊ะทำงาน

บางครั้งยังเป็นที่ยอมรับสำหรับการนั่งรับแขกสนทนากันที่โต๊ะนี้ด้วย การกำหนดวัสดุของโต๊ะทำงาน ควรเลือกวัสดุที่ง่ายต่อการทำความสะอาดและมีความคงทน ขนาดของโต๊ะทำงานมีหลายขนาด คือ

- กว้าง 0.65 ยาว 1.20 สูง 0.75 เมตร
- กว้าง 0.70 ยาว 1.50 สูง 0.75 เมตร
- กว้าง 0.80 ยาว 1.80 สูง 0.75 เมตร
- กว้าง 0.90 ยาว 2.00 สูง 0.75 เมตร

โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer Table) ปัจจุบันเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นของสำนักงาน การเลือกแบบที่ตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ควรเลือกแบบและขนาดให้เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น ระดับความสูงของโต๊ะเมื่อวางจอคอมพิวเตอร์ ควรให้มีระดับพอดีกับการนั่งดู ระดับของแป้นคีย์บอร์ดให้วางมือได้สะดวกไม่ยกสูงเกินไป นอกจากนั้นขนาดของโต๊ะต้องติดพื้นที่สำหรับการวางอุปกรณ์อื่นๆ ด้วย ขนาดกว้าง 0.50 x 1.20 x 0.70 ม.

โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์

2.7.6 ห้องพักแขก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนที่สร้างความสุขสบายแก่แขกมากที่สุดในการบริการทุกอย่างของโรงแรม เพราะว่าการได้พักผ่อนอย่างเต็มที่และมีความสะดวกสบาย จะทำให้แขกผู้มาพักนึกถึงความสบายที่เกิดขึ้น จึงต้องมีการพิจารณาความต้องการของแขกและดูว่าแขกจะใช้ห้องพักอย่างไรแล้วจึงจัดสิ่งทีแขกต้องการในการออกแบบตกแต่งภายใน

ลักษณะห้องพัก

ประเภทของห้องพัก มีดังนี้

- Single room
- Twin-bed room
- Double room
- Triple room
- Connecting room
- Adjoining room
- Deluxe room
- Superior room
- Executive room

2.7.6.1 การออกแบบห้องพัก

ห้องพักแขกมีหลายแบบห้องที่มีความต้องการมาก คือห้องที่มีลักษณะเป็นเตียงคู่ การออกแบบเรื่องการใช้สีของห้องควรเลือกใช้สีเดียว เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกจองจากแขกผู้เข้ามาพักและยังสร้างความสะดวกในการดูแลรักษา ส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นออกไป ห้องชุดนับเป็นสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของโรงแรมเพื่อผู้ที่ต้องการพักแบบที่สบายขึ้นและยังเป็นที่ยอดนิยมที่จะมาใช้เป็นสถานที่พบปะกัน และจัดปาร์ตี้เล็กๆระหว่างการประชุมใหญ่

2.7.6.2 ส่วนประกอบของห้องพักแขกโดยทั่วไป

1. เตียงนอน โดยทั่วไปใช้แบบเตียงแฝด (TWIN BED) นอกจากนี้เนื้อที่ไม่อำนวยจึงใช้เป็นเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่

ตารางแสดงขนาดของห้องนอนต่อขนาดเตียง

ลักษณะของห้อง	ขนาดของเตียง(เมตร)	เนื้อที่ห้องพัก (ตารางเมตร)
SINGLE BED	1.00 X 2.00	65
DOUBLE BED	1.80 X 2.00	90
TWIN BED	1.00 X 2.00	100

ตารางแสดงขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป

ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (ม)	ขนาดความยาว (ม)
TWIN BED	0.95	1.90
DOUBLE BED	1.37	2.03
QUEEN SIZE	1.52	2.10
KING SIZE	1.83	2.10

ตารางแสดงขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา

ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (ม)	ขนาดความยาว (ม)
TWIN BED	1.00	2.00
DOUBLE BED	1.50	2.00
SMALL SINGLE	0.90	1.90
SMALL DOUBLE	1.53	1.90

ตารางแสดงขนาดความสูงของเตียง

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	ขนาดความสูง (ม.ม.)	ขนาดความสูง (นิ้ว)
ใช้กันทั่วไป	400 - 450	16 - 18
ใช้สำหรับคนแก่	500 - 600	22 - 24
คำนึงความสะดวก	500 - 600	22 - 24

ข้อกำหนดสำหรับเตียงในโรงแรม

1. ขนาดเหมาะสมทั้งความกว้าง ความยาว ความสูง ต่อขนาดห้องพัก

2. ให้ความรู้สึกสบาย คุณสมบัติของฟูกที่นอนและตัวรองที่นอน

3. มีความทนทาน ประกอบด้วยขอบสันที่แข็งแรง

4. ไม่มีเสียงรบกวนเวลาขยับตัว

5. เคลื่อนย้ายและถอดเก็บง่าย ในการซ่อมแซม

2. แผงหัวเตียง (HEAD BOARD AND BOARDS)

แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญที่กันและรักษาหมอน แผงนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียง ติดกับเตียงหรือเป็นเบาะกันกันกระแทกควรป้องกันการถูกขีดข่วน เช่น กีบตีดพม คราบน้ำมันใส่ผม ความสูงโดยทั่วไปประมาณ 90 เซนติเมตร สำหรับแผงปลายเตียง อาจมีชั้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอนให้เรียบร้อยและควรอย่าติดแน่นเพราะใช้เป็นที่จับเวลาเคลื่อนย้ายเตียง

3. ส่วนรางแขวน (Hang Space in Closet)

โดยปกติใช้เป็นตัวที่ติดตายไว้ทางเข้าห้องพัก และใช้เป็นตัวเก็บสัมภาระเพื่อให้แขกได้ตรวจสอบสิ่งของก่อนจะออกจากโรงแรม ความกว้างของตู้ประมาณ 50 - 60 เซนติเมตร รางแขวนภายในตู้ควรมีความสูงประมาณ 145.50 เซนติเมตร และราวควรอยู่ต่ำกว่าเพดาน 5 - 7 เซนติเมตร เพื่อความสะดวกในการแขวนเสื้อผ้า บานตู้ควรเป็นบานเลื่อน บานพับม ภายในต้องมีแสงสว่างเพื่อสะดวกในการใช้ ส่วนล่างของตู้จะเป็นที่วางรองเท้า

ตารางข้อกำหนดของราวแขวนต่อชนิดของโรงแรม

ข้อกำหนด	โรงแรมขนาดกลาง	โรงแรมชั้นนำ
ราวแขวนยาว SINGLE	0.50 เมตร	0.90 เมตร
DOUBLE	0.90 เมตร	1.20 เมตร
ตู้เก็บของ SINGLE	0.70 เมตร	1.10 เมตร
DOUBLE	1.10 เมตร	1.50 เมตร
โต๊ะเขียนหนังสือ	1.50 เมตร	1.00 เมตร
โต๊ะแต่งตัว	1.50 เมตร	1.50 เมตร

4. ชั้นวางของ (SHELVES IN CLOSET)

ถ้าตู้มีเนื้อที่พอมักจะมีชั้นวางของอยู่ภายในตู้เสื้อผ้าเพื่อวางของ ถ้าเป็นโรงแรมที่พักในระแวกต่างๆ ควรเป็นชนิดเปิดโล่ง

5. ลินชัก

สำหรับโรงแรมควรจัดลินชักสำหรับแต่งตัวหรือโต๊ะเขียนหนังสือ ลินชักมีความสำคัญต่อแขกมากเพื่อเก็บของจุกจิกเล็กน้อย เครื่องสำอาง เครื่องประดับ

6. โต๊ะข้างเตียง (NIGHT TABLE)

ขึ้นอยู่กับขนาดของห้องพัก คือ อาจอยู่ระหว่างเตียงคู่ (TWIN BED) หรือข้างเตียงใหญ่ ส่วนมากจะจัดเป็นชุดรวมสวิทช์ไฟฟ้า โทรทัศน์ วิทยุ และใช้วางโทรศัพท์ได้เช่นกัน ขนาดความสูงของโต๊ะไม่ควรแตกต่างจากขนาดความสูงของเตียงมากนัก คืออย่าให้สูงกว่า 60 - 70 เซนติเมตร โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้เพื่อ

สะดวกในการทำความสะดวก ความกว้างของโต๊ะประมาณ 37 - 45 เซนติเมตร ถ้าอยู่ระหว่างสองเตียงใช้ขนาด 60 เซนติเมตร

7. ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE RACK)

ควรมีความยาวประมาณ 75 - 90 เซนติเมตร ควรติดอยู่กับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือสูงจากพื้นประมาณ 45 เซนติเมตร สำหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

8. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว (WRITING DESK AND DRESSING TABLE) ความกว้างประมาณ 40 - 45 เซนติเมตร ควรเป็นแบบติดตายสูงประมาณ 75 เซนติเมตร ความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43 - 45 เซนติเมตร

ตารางแสดงข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว

แบบเคลื่อนย้ายได้	แบบติดตาย
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีแบบมากมายที่ให้เลือกใช้ 2. การออกแบบและใช้วัสดุที่ดีกว่า 3. ให้ความสะดวกในการเคลื่อนย้าย 4. ใช้ต้นทุนในการผลิตสูง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเลือกแบบอยู่ในเขตจำกัด 2. โดยมากมักสร้างในเนื้อที่น้อย 3. ช่วยลดเนื้อที่การปูพรม 4. ใช้ต้นทุนที่ต่ำกว่าแบบเคลื่อนย้ายได้

9. ผ้าปูที่นอนในห้องน้ำ

ควรเป็นผ้าชนิดที่ทนความชื้นได้ดี จะต้องเป็นวัสดุที่ไม่อมน้ำไม่ติดเชื้อง่าย ไม่ควรมีตะเข็บเพราะน้ำอาจจะขังอยู่บริเวณตะเข็บ

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักแขก

- แผงควบคุมไฟฟ้าที่เตียง พร้อมสวิตช์ไฟในห้อง โทรทัศน์ วิทยุ
- โทรทัศน์สี พร้อมสัญญาณดาวเทียมภายในและต่างประเทศ
- ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก
- เก้าอี้รวมที่มีเท้าแขน
- ชั้นวางกระเป๋าสัมภาระ , ตู้เสื้อผ้า
- โต๊ะกลาง , โต๊ะเขียนหนังสือ
- แผ่นบอกอัตราค่าห้องพัก , ประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรม
- ตู้เย็นขนาดเล็ก , มินิบาร์
- ตู้เซฟส่วนบุคคล (ติดตั้งในตู้เสื้อผ้า)
- โทรศัพท์สายตรงจากห้องพัก
- เครื่องโทรสารสายตรง และจุดเชื่อมต่อสัญญาณคอมพิวเตอร์ภายในห้องพัก
- อุปกรณ์สำหรับรีดผ้า (บางโรงแรมจะมีไว้ในตู้เสื้อผ้า)

10. ห้องน้ำแขก

ส่วนห้องน้ำในห้องพัก ควรเป็นส่วนที่มีเนื้อที่ไม่ใหญ่มากนัก เนื้อที่ประหยัดที่สุด และมีการจัดวางกลุ่มสุขภัณฑ์เพื่อสะดวกในการเดินท่อน้ำ ส่วนมากงานระบบท่อน้ำของห้องพักแขกแต่ละคู่จะติดกัน เพื่อรวมท่อน้ำประปา ท่อน้ำทิ้ง ท่อส้วม สุขภัณฑ์ภายในห้องน้ำ จะมีดังนี้ อ่างล้างหน้า กระจก โรงแรมชั้นนำจะมีกระจกสำหรับโกนหนวด โดยเฉพาะ อ่างอาบน้ำ ที่มีระบบน้ำอุ่น น้ำเย็น โถชักโครก ฝักบัว

ลักษณะห้องน้ำในห้องพัก

2.7.6.3 ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

แสงสว่างในห้องพักมีความสำคัญมาก เพราะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับโรงแรม มีการจัดวางตำแหน่งไฟที่โต๊ะเขียนหนังสือ ไฟที่หัวเตียงซึ่งมีที่บัง เพื่อใช้ว่าคนใช้ไฟคนหนึ่งจะไม่รบกวนอีกคนหนึ่งในเตียงเดียวกัน ควรติดตั้งสวิตช์สามทางเพื่อสะดวกในการดับไฟ ห้องพักแขกควรมีแสงไฟที่เพียงพอแต่ก็ไม่มากจนเกินไป

ลักษณะการวางตำแหน่งไฟในห้องพัก

ตำแหน่งที่ให้แสงไฟในห้องพักแขก

1. เหนือทางเข้าบริเวณห้องพัก ควรใช้ดวงไฟประมาณ 60 - 100 วัตต์

2. โต้ะแต่งตัวและเขียนหนังสือควรมีไฟติดอยู่เหนือกระจกส่องหรือโคมไฟตั้งโต้ะ ประมาณ 100 วัตต์
3. ไฟที่หัวเตียงมักจะอยู่ที่เหนือขึ้นไป ในกรณีเตียงแฝดอาจติดแบบสองจุดเหนือโต้ะข้างตรงกลางหรือใช้แยกจากกันเลยก็ได้ประมาณ 40 - 100 วัตต์
4. ห้องน้ำ เป็นไฟแยกแต่ละดวงด้วยสวิตช์แยกภายในห้องน้ำ ไฟเหนืออ่างล้างหน้าหรือกระจกตามปกติจะคลุมด้วยสวิตช์เดียวกันใช้ไฟ FLUORETSCENT ประมาณ 30 วัตต์
5. ตู้เสื้อผ้า ใช้ไฟ FLUORETSCENT ประมาณ 15 วัตต์
6. บริเวณกลางห้องควรเป็นแสงสว่างที่ให้ความสว่างได้ทั่วมีสวิตช์อยู่ที่ทางเข้าห้องพัก

ตำแหน่งติดปลั๊กและสวิตช์

- ปลั๊กตัวเมียทั่วไป สูงเหนือระดับพื้น 0.30 เมตร
- ปลั๊กสำหรับเครื่องใช้ที่วางบนโต้ะ สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
- สวิตช์สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
- ปลั๊กเครื่องโขนขนาดสูงเหนือระดับพื้น 1.35 เมตร

ห้องน้ำแขก

1. ผนังห้องน้ำ

ผนังด้านอ่างอาบน้ำจะปูกระเบื้องเคลือบจากของอ่างถึงเพดาน ผนังด้านอื่นฉาบปูนเรียบทาสีหรือวัสดุที่ดีกว่า เช่น VINYL WALL PAPER ก็ได้ผนังด้านหลังโถส้วมปูกระเบื้องเคลือบ

2. พื้นห้องน้ำ

พื้นที่อ่างอาบน้ำต้องใช้กระเบื้องเซรามิค บริเวณที่อ่างน้ำการปูกระเบื้องต้องเอียงลาดเพื่อให้น้ำไหลลงท่อได้สะดวก

3. อ่างอาบน้ำ

ที่มีฝักบัว ขนาดอย่างน้อยที่สุด 1.50 - 1.70 เมตร

4. อุปกรณ์ในห้องน้ำชนิดทองเหลือง

ควรแข็งแรงทนทาน โดยเฉพาะหัวก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็น มีตัวตัดของก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็นโดยเฉพาะ

5. โถส้วม

ควรเป็นแบบยาวหรือแบบกลมเปิดข้างหน้าที่นั่งเป็นพลาสติกแข็งสามารถยกขึ้นได้ โดยไม่ล้มหรือโถส้วมที่สำเร็จรูปตามท้องตลาด

6. น้ำร้อน

ที่ใช้สำหรับห้องพักควรมีเครื่องปั๊มติดไว้ โดยเฉพาะเมื่อเวลาเปิดน้ำร้อนจะออกมาทันที สะดวกต่อการใช้งานเมื่อต้องการใช้

7. ที่แต่งตัวและที่อาบน้ำ

จะต้องมีอุปกรณ์ดังนี้

1. กระจกฝ้า
2. กระจกม้วนรวมทั้งที่ยึดกระจกสำหรับห้องส้วม
3. ราวแขวนผ้าเช็ดตัว ราวที่อาบน้ำและที่โถส้วมอย่างละ 1 ราว
4. มีผนังกันแยกออกจากกัน
5. ที่แขวนผ้าเช็ดตัวแบบซิง หรือแบบวางซ้อนกัน
6. ราวจับโครเมียมขนาด 60 ซม. อยู่เหนืออ่างน้ำที่ยึดราวต้องแน่นหนา
มาก
7. ที่วางสบู่
8. พรหมยางปูภายในอ่าง
9. อ่างล้างหน้า ล้างมือ ที่วางสบู่
ควรมีลักษณะที่สวยงาม สะดวกต่อการใช้งานและการวางตำแหน่ง
ของสุขภัณฑ์นี้เพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย
10. กระจกเงาขนาดไม่น้อยกว่า 0.50 ถึง 1.00 เมตร ติดอยู่
เหนืออ่างล้างหน้า
11. เคา้นเตอร์ล้างหน้าที่กั้นน้ำกระเซ็นด้านหลังควรใช้วัสดุทนน้ำ

2.8 ระบบเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมรีสอร์ท

ในที่นี้จะขอล่าวถึงข้อมูลเชิงเทคนิคในเฉพาะส่วนที่ทำการออกแบบมีอยู่หลายประเภท ดังนี้

- 2.8.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายในและภายนอก
- 2.8.2 ระบบปรับอากาศ
- 2.8.3 ระบบแสงสว่าง
- 2.8.4 ระบบเสียง
- 2.8.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย
- 2.8.6 ระบบไฟฟ้า
- 2.8.7 ระบบอุปกรณ์อื่นๆ
 - 2.8.7.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน ภายนอกทาง

อิเล็กทรอนิกส์

2.8.1 ปัจจุบันระบบสื่อสารทั้งภายใน และภายนอกของโรงแรมจะใช้ระบบโทรศัพท์ ซึ่งในปัจจุบันสามารถแบ่งได้เป็น 4 ชนิด คือ

1. Private Manual Branch Exchange

การใช้โทรศัพท์ เข้า – ออก กระทำได้โดยเชื่อมต่อบริการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกโดยผ่านพนักงานต่อสาย โดยปกติช่วยการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้มากกว่า 50 คู่สาย และติดต่อภายนอกได้กว่า 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน

2. Private Automation Brance Exchange

เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกและภายในหรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย เหมาะสำหรับการใช้ในธุรกิจ สำนักงานซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย

3. Private Manual Exchange & Private Automation Brance

เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยแยกเป็นระบบอิสระโดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงาน การบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้

4. Interroom or Direct Speech System

เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องทำงานสู่ห้องประชุม

ระบบโทรศัพท์ PABX

เป็นระบบที่นิยมใช้ในธุรกิจ เนื่องจากมีการเพิ่มหรือกระจายสายภายในได้มากกว่าทั้งยังสามารถใช้ได้ในขณะที่มีการติดต่อเข้าไปในหน่วยงานอื่นๆ

การนำระบบ PABX ไปใช้พิจารณาได้จาก

- ปริมาณการใช้ การติดต่อจำนวนคู่สาย
- ระบบการติดต่อ ซึ่งดำเนินไปตามขั้นตอน
- ความต้องการอื่นๆ

การปฏิบัติตามหลัก PABX

ในการกำหนดหมายเลขโทรศัพท์ในหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะกำหนดหมายเลขห้องและหมายเลขชั้น เช่น

ห้องหมายเลข	11	บนชั้น	3	0311
ห้องหมายเลข	14	บนชั้น	4	0414

ตำแหน่งที่ควรติดตั้งโทรศัพท์

ตำแหน่งที่ติดตั้งควรคำนึงถึงการใช้ในยามฉุกเฉินและการรักษาบำรุงได้สะดวกเป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แก่

1. ในลิฟท์ ห้องเครื่องลิฟท์
2. ห้องวิทยุ โทรทัศน์
3. ห้องครัว ภัตตาคาร บาร์ ที่เตรียมอาหาร
4. ทุก 3 - 4 ชั้นในบริเวณชานพัก
5. โถงต้อนรับ
6. โถงห้องจัดเลี้ยง
7. ส่วนพักคอยต่างๆ

8. ห้องพักพนักงานและส่วนทานอาหาร
9. ฯลฯ

2.8.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่พบโดยทั่วไป มี 3 ระบบ คือ

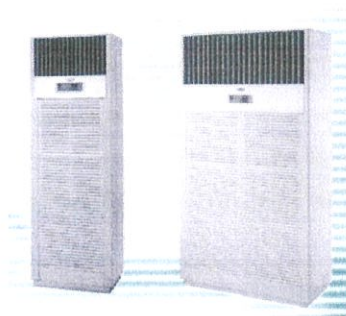
1. ระบบแอร์แบบชุด (Package Type Air Condition)
2. ระบบแยกส่วน (Split Type Air Condition)
3. ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type Condition)

1. ระบบแอร์แบบชุด (Package Air Condition)

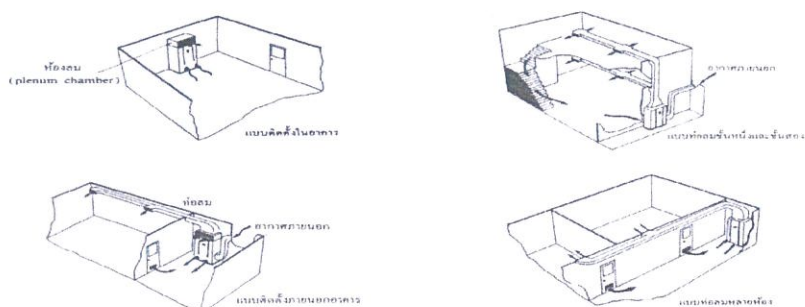
อุปกรณ์ส่วนประกอบทั้งหมดจะถูกบรรจุให้อยู่ภายในตู้เดียว มีขนาดเล็ก ราคาถูกและสะดวกในการติดตั้งแต่อายุการใช้งานสั้นและไม่มีการถ่ายเทอากาศภายในและภายนอก สำหรับการใช้นั้นเหมาะสำหรับใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก เช่น ห้องนอน ห้องทำงาน เป็นต้น มีขนาด 0.5 ถึง 5 ตัน

ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบชุด

ข้อดี	ข้อเสีย
มีขนาดเล็กติดตั้งง่าย ราคาถูก เหมาะที่จะนำไปใช้ตามบ้านเรือนหรือสำนักงานขนาดเล็กการบำรุงรักษาทำได้ง่าย โดยการถอดเครื่องปรับอากาศลงมาทั้งเครื่อง	ถูกจัดให้ใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก การติดตั้งจะทำให้อาคารขาดความสวยงาม เพราะต้องเจาะผนัง มีเสียงรบกวนมาก

ภาพแสดงลักษณะของแอร์แบบชุด (PACKAGE TYPE AIR CONDITION)

ภาพแสดงลักษณะของการติดตั้งแอร์แบบชุด (PACKAGE TYPE AIR CONDITION)

2. ระบบแยกส่วน (Split Type Air Condition)

เครื่องปรับอากาศที่มีการแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนทำความเย็นและท่อทำความเย็นไว้ในบริเวณปรับอากาศกับหน่วยงานระบบความร้อน (ชุดท่อระบายความร้อน เครื่องอัดความดัน) ซึ่งเป็นส่วนระบายความร้อนไว้ภายนอกบริเวณเครื่องปรับอากาศ เชื่อมต่อกันด้วยท่อเป็นเครื่องปรับอากาศที่มีขนาดกลางมักใช้กับห้องที่มีขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ เช่น ห้องทำงาน สำนักงาน หอประชุมที่ไม่ใหญ่มากนักมีขนาดตั้งแต่ 1.5 ตัน ถึง 60 ตัน มีการส่งลม 3 แบบ

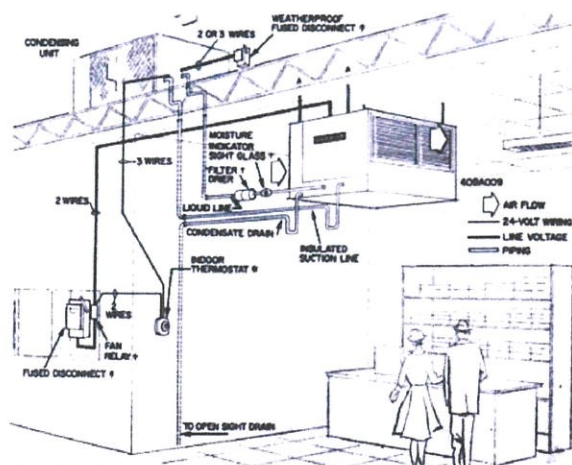
1. เครื่องส่งลมชนิดตั้งเป่าใช้ตั้งกับพื้น

2. เครื่องส่งลมชนิดตั้งมีท่อต่อออกไปแบบนี้สามารถใช้ได้กับห้องที่มีขนาดใหญ่ เพราะสามารถจ่ายท่อลมจ่ายแอร์ไปตามที่ต่างๆได้ตามต้องการ

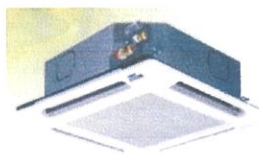
3. เครื่องส่งลมชนิดนอน (ต่อท่อลม) จะต่อท่อลมหรือไม่ก็ได้ถ้าต่อท่อลมก็สามารถจ่ายแอร์ไปในที่ต่าง ๆ เครื่องส่งความเย็นชนิดนี้จะใช้เมื่อไม่มีตั้งพื้นหรือเมื่อต้องการให้เครื่องอยู่สูงระบบที่แขวนอยู่ในช่วง 2 - 3 เมตร สูงมากก็ไม่ดี เพราะลมไปเป่าลมร้อนระดับบนๆลงมา แต่ถ้าต่ำเกินไปจะเป่าโดนคน

ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน

ข้อดี	ข้อเสีย
1. เครื่องเดินเรียบ เพราะอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดเสียง จะอยู่ภายนอกอาคาร 2. มีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ 3. หน่วยงานทำความเย็นสามารถออกแบบให้สวยงามได้	1. มีท่อน้ำยาระหว่างหน่วยทำความเย็นกับหน่วย ระบายความร้อน ทำให้ต้องเจาะผนังอาคาร 2. ความร้อนสามารถแทรกซึมเข้าไปในท่อต่างๆ ได้ ทำให้ประสิทธิภาพลดลง 3. การกระจายอากาศไม่ทั่วถึง

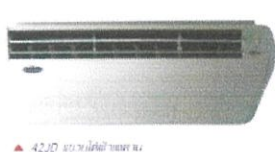
ภาพลักษณะการติดตั้งแอร์ระบบ (Split Type Air Condition)

FAN COIL แบบฝังเพดาน

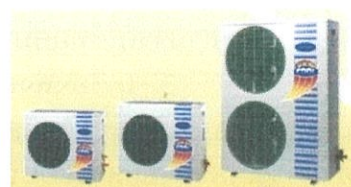
FAN COIL แบบซ่อนในเพดาน

FAN COIL แบบแขวนเพดานและตั้งพื้น

CONDENSING UNIT แบบต่างๆ

ภาพอุปกรณ์ต่างๆของระบบแอร์

3. ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type)

เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ เรียกอีกอย่างว่า “ Chilled “ หรือ Chilled Water System แบ่งการทำงานออกเป็น 3 เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้ คือ

3.1 เครื่องซิลเลอร์ (Chilled Water System) คือ เครื่องทำความเย็น ประกอบด้วยอุปกรณ์ 4 ส่วน คือ

- คอมเพรสเซอร์ มี 2 แบบ คือ แบบลูกสูบและแบบหอยโข่ง สำหรับขนาดเครื่อง 120 ตันขึ้นไป จะใช้คอมเพรสเซอร์ แบบหอยโข่ง ซึ่งมีราคาแพงกว่า แต่จะช่วยลดการสั่นสะเทือนและสามารถเกิดคอมเพรสเซอร์ไว้ในส่วนทำความเย็นและส่วนระบายความร้อนได้เลย สามารถประหยัดเนื้อที่ได้น่ามาก
- ส่วนระบายความร้อนซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง
- ลินลดความดัน
- ส่วนทำความเย็นซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลางเครื่องต้องตั้งในที่โล่ง หรือที่เครื่องสามารถระบายความร้อนออกนอกได้โดยสะดวก

เครื่องเป่าลมเย็น (Air Heading Unit)

ถ้าเป็นขนาดเล็กเรียกว่า “ Fan Coil Unit “ ขนาดใหญ่เรียกว่า “ Air

Heading Unit “ ทำหน้าที่หลักของเครื่องเป่าลมเย็น คือ ดูดอากาศภายในห้องเข้ามาในเครื่องเข้าไปในท่อโดยตรงหรือต่อกับท่อซึ่งทำหน้าที่เป็นอุโมงค์ให้ลมเย็นวิ่งกระจายไปตามห้องอีกที

3.3 쿨링타워เวอร์ (Cooling Tower or Condensing Unit)

ทำหน้าที่คล้ายกับหม้อน้ำในรถยนต์ คือ ระบายความร้อนจากน้ำที่ออกมาจากเครื่องเพื่อให้ลมเย็นจะได้หมั่นเวียนนำกลับไปใช้ระบายความร้อนจากเครื่องใหม่

3.4 ถังขยายน้ำ

ทำหน้าที่เป็นถังพักให้น้ำที่ขยายตัว เนื่องจากมีอุณหภูมิสูงขึ้น (เมื่อเปิดเครื่อง) และเป็นแหล่งเติมน้ำเข้าระบบเพื่อทดแทนน้ำบางส่วนที่รั่วออกไปที่ปั๊มน้ำหรือวาล์วบางตัวปกติถังขยายน้ำจะต้องอยู่ที่ตำแหน่งสูงสุดของระบบ โดยควรอยู่ใกล้ด้านที่ติดตั้งตัวปั๊มน้ำ ถังนี้โดยทั่วไปขนาดบรรจุจะประมาณ 1,000 ลิตร

3.5 ปั๊มน้ำ

มี 2 ชุดชุดหนึ่งเป็นปั๊มน้ำเย็นทำหน้าที่หมุนเวียนน้ำเย็นระหว่างส่วนทำความเย็นของเครื่องซิลเลอร์กับเครื่องเป่าลมเย็นอีกชุดหนึ่งเป็นปั๊มน้ำร้อนทำหน้าที่หมุนเวียนทั้งที่เป็นตัวกลางระบายความร้อน ระหว่างส่วนระบายความร้อนของเครื่องกับ쿨ลิ่งทาวเวอร์

3.6 เครื่องกรองน้ำ

ทำหน้าที่ปรับสภาพน้ำก่อนนำไปเติมในระบบ เป็นการช่วยลดการเกิดตะไคร่ ตะกรันและการกัดกร่อน

3.7 ท่อน้ำ

เป็นท่อเหล็กฉนวนยางหรือโฟมหุ้มกันไม่ให้ไอน้ำมาเกาะท่อ ซึ่งเย็นหรือหยาบและหยาบหากเป็นเมนขนาดใหญ่ควรทำรางน้ำไว้จับได้ท่อ เมื่อน้ำรั่วหรือเวลาซ่อมจะได้ไม่เกิดปัญหาเรื่องน้ำหยด การเดินท่อต้องสามารถที่จะกลับมาดูแลท่อได้สะดวก ฉนวนที่หุ้มท่อ โดยปกติจะมีอายุประมาณ 10 ปี แล้วจึงเปลี่ยนใหม่

สารเคมี ใช้เติมเข้าระบบทั้งทางด้านน้ำเย็นและน้ำร้อนเพื่อฆ่าราและตะไคร่น้ำไม่ให้เกาะตัวภายในเครื่อง

ข้อดีข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type)

ข้อดี สามารถกระจายความร้อนได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่างบนเพดาน

Centrifugali Machine ประกอบด้วยส่วนทำงานเป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็น ให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

Air Heading Unit แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- Air Heading ใช้ลมเป่า Coil นำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง

- Air Heading จะเป่าลมผ่าน Coil เย็นและนำลมผ่านสู่ช่องท่อแล้วกระจายไปยังส่วนต่างๆ ของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ Cooling Tower หรือ

Condensing เป็นตัวถ่ายความร้อนและส่งความเย็นให้กับ Centrifugal Machine

2.8.3 แสงสว่าง

การจัดแสงสว่างเพื่อการตกแต่งภายในอาคาร

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แสงสว่างที่เกิดจากธรรมชาติ (NATURAL LIGHT)

เป็นส่วนหนึ่งในการจัดตกแต่งห้องให้สำคัญยิ่ง เพราะแสงจากธรรมชาตินี้ให้แสงที่นุ่มนวลและไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของวัสดุตกแต่ง ข้อเสียของแสงชนิดนี้ก็คือ ยากแก่การควบคุมระดับการส่องสว่างของแสง แสงจะไม่สม่ำเสมอเพราะบางโอกาสจะให้แสงมากหรือน้อยกว่าปกติเวลาที่อากาศไม่สดใส การใช้แสงจากธรรมชาติใช้ได้ 2 วิธี คือ

วิธีแรก การใช้แสงส่องโดยตรงตามทิศทางหรือ อาจผ่านกระจกฝ้า เพื่อให้นุ่มนวลขึ้น

วิธีที่สอง การกำหนดให้แสงสว่างกระทบกระจกเงาหรือผนังสีอ่อน ๆ แล้วสะท้อนแสงตามทิศทางที่ต้องการ

2. แสงสว่างที่เกิดจากพลังงานหรือแสงไฟฟ้า (ARTIFICIAL LIGHT)

หรือเรียกว่าแสงประดิษฐ์เป็นแสงที่เราสามารถใช้ได้โดยตรงจากหลอดไฟหรือโคมไฟ ปัจจุบันเป็นที่นิยมกันมากมีผลิตภัณฑ์ทางด้านนี้เกิดขึ้นมากมายและสามารถให้แสงสว่างได้ตามความต้องการ แต่บางครั้งก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะสีของแสงไฟมีผลทำให้สีของวัสดุตกแต่งเปลี่ยนแปลงไปจะเป็นผลดีเมื่อต้องการเปลี่ยนสีวัสดุด้วยแสงไฟตามต้องการแสงไฟที่นำมาใช้ในการตกแต่งมากในปัจจุบันมีสองอย่าง ได้แก่ หลอดเรืองแสงหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าหลอดนีออนส์และอีกประเภทหนึ่งคือหลอดชนิดที่มีไส้หลอด

หลักการให้แสงสว่างที่ดี

- เพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องแคล่วในการทำงาน
- ช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศโดยทั่วไป ทำให้ผ่อนคลายอารมณ์และความตึงเครียดได้

นอกจากหลักการดังกล่าวในการเลือกใช้แสงให้ได้ประโยชน์สูงสุดควรมีข้อพิจารณา ดังนี้

- ความเข้มข้นของแสงสว่างต้องมีความพอดี
- ควรเลือกใช้แสงที่มีความผสมกลมกลืนกับพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกันไม่ให้สภาพของแสงตัดกันมากเกินไป ทั้งความเข้มอ่อนในการส่องสว่างและสีของแสงไฟ

3. การควบคุมแสงสะท้อนควรคำนึงถึงวัสดุโดยรอบไม่ว่าจะเป็นผนัง ฝ้าบานมู่ลี่ เครื่องเรือนหรือสิ่งประดับตกแต่งอื่น ๆ การกำหนดทิศทางของแสงไม่ควรให้แสงส่อง

ตรงเกินไปและควรสะท้อนแสงได้ไม่เกิน 45 % เท่านั้น แต่หากต้องการเน้นพื้นที่นั้นเป็นพิเศษ เช่นการตกแต่งหน้าร้านอาจใช้ได้บ้าง แต่ไม่ควรให้มีหลายจุดเพราะจะทำให้ลายตาได้

4. ในกรณีไม่ต้องการให้แสงสว่างมากอาจเลือกใช้ให้แสงสะท้อนส่องขึ้นเพดาน จะช่วยให้แสงนุ่มนวลขึ้น

5. การใช้แสงจากหลอดที่ส่องสว่างของดวงโคมจะให้แสงที่สว่างยิ่งขึ้น การเลือกใช้จึงควรให้ความเข้มของแสงที่พอเหมาะ

ระบบการให้แสงสว่างภายในโรงแรม

ความมุ่งหมายของการให้แสงสว่างเพื่อให้สามารถเห็นสิ่งของได้ง่ายหรือที่เรามองเห็นวัตถุนั้น เนื่องจากแสงสะท้อนจากวัตถุเข้ามายังตาเรา การที่จะสะท้อนออกมาได้นั้นต้องมีแหล่งกำเนิดแสงสว่างออกไปยังวัตถุสะท้อนเข้ามายังตาเรา การที่ตาเราจะเห็นชัดเจนเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแสงที่สะท้อนเข้ามายังตาของเราจากการทดลองเมื่อเราค่อยๆเพิ่มแสงสว่างจะได้ความจริงว่า

ความต้องการการส่องสว่างมองวัตถุชัด

- เพื่อเพิ่มแสงสว่างมากขึ้นตามความสามารถของการมองเห็นจะเป็น

ปฏิกภาค

โดยตรงต่อการมองเห็นเมื่อเพิ่มต่อไปการเห็นเด่นชัดจะไม่เป็นปฏิกภาคกับแสงสว่าง

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังเทียน

ตารางความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังไฟ	
ความสูงของการติดตั้งห่างจากพื้น (ฟุต)	ขนาดของดวงไฟ (วัตต์)
7 - 10	40
8 - 12	60
10 - 14	75
12 - 16	100
17 - 20	160
17 - 27	250
25 - 35	400
30 - 40	500

ตารางแสงสว่างที่จำเป็นสำหรับการใช้งานในสถานที่ต่างๆ กัน หน่วยเป็นจุด

ฟุตต่อกำลังเทียน ร้านอาหาร คอฟฟี่ช็อป ล็อบบี้เล่าจัน

โต๊ะเก็บเงิน 50 ฟุตกำลังเทียน

ห้องครัว 70 ฟุตกำลังเทียน

ห้องอื่น 30 ฟุตกำลังเทียน

แสงและการให้แสง

การให้แสงสว่างเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในงานสถาปัตยกรรมและการออกแบบ ตกแต่งภายในโรงแรมแสงเป็นส่วนที่ช่วยเน้นให้เห็นลักษณะรูปทรงของอาคารและช่วยสร้าง

บรรยากาศเชื้อเชิญเข้ามา ประโยชน์ของการให้แสงจะเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยแสงที่ใช้ในอาคารควรจะเป็นส่วนที่ช่วยเน้นลักษณะการออกแบบภายในและเน้นวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งสร้างความรู้สึกให้เกิดความสูงลิ่ว รู้สึกว่าเล็กลงสร้างสรรค์ให้มีคุณค่า

หลอดแสงชนิดต่างๆ รวมทั้งแสงที่ใช้กับการออกแบบตกแต่ง

- หลอดที่มีไส้ INCANDESCENT จะทำให้อุณหภูมิสูงขึ้นและจะให้แสงในโทนร้อนมีแสงค่อนข้างไปในทางแดง - เหลือง เหมาะที่จะใช้กับร้านอาหาร และห้องนอน

- หลอด FLUORESCENT และหลอดไม่ใช้ไส้อื่นๆ จะมีประโยชน์มากเนื่องจากมีอายุการใช้งานที่นานกว่าและมีแสงนุ่มนวลเหมือนธรรมชาติ โดยมากใช้กับสวนที่ต้องการทำงาน เช่นโต๊ะทำงาน ทางสัญจรครัว - แสง INFRA - RED HEATING ใช้ในส่วนบริเวณบริการต่าง ๆ ส่วนที่ต้องการใช้ทำอาหาร และในบางครั้งอาจใช้ในห้องน้ำเพื่อสร้างความรู้สึกอบอุ่น

ชนิดของโคมและการกระจายแสง

1. DIRECT แสงสว่างข้างล่าง 90 - 100 % ส่องขึ้น 100 %
2. INDIRECT แสงสว่างข้างล่าง 10 % ส่องขึ้น 90 - 100 %
3. SEMI - DIRECT แสงสว่างข้างล่าง 60 - 90 % ส่องขึ้น 10 - 40 %
4. SEMI - INDIRECT แสงสว่างข้างล่าง 10 - 40 % ส่องขึ้น 80 - 90 %
5. GENERAL DIFFUSE แสงสว่างข้างล่าง 40 - 60% ส่องขึ้น 40 - 60 %

วิธีการติดตั้งดวงโคม (LIGHTING METHOD)

1. การใช้ดวงโคมติดเพดาน (CEILING MOUNTED FITTING)
2. การใช้ดวงโคมห้อยลงมา (SUSPENDED OR PENDENT FITTING)
3. การใช้ดวงโคมติดผนัง (WALL BRACKETS)
4. การใช้ดวงโคมซ่อน (CEILING RECESSED UNITS)
5. การใช้ดวงโคมตั้งโต๊ะ (TABLE LAMP)

หลักการให้แสงสว่างในส่วนต่าง ๆ ของรีสอร์ท

1. โถงทางเข้า (ENTRY HALL)

เพื่อให้สายตาสามารถปรับตัวเข้ากับแสงความเข้มของแสงควรกำหนดให้เป็นระดับตั้งแต่ทางเข้าถึงส่วนห้องโถงซึ่งความเข้มของแสงบริเวณนี้ประมาณ 20 LUX และเน้นส่วนของ RECEPTION COUNTER ความเข้มของแสงประมาณ 400 LUX สีของแสงที่ให้ความรู้สึกโล่งในส่วนทางเข้าเป็นส่วนสำคัญแสงที่ใช้สีเหลืองอ่อนให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง

การให้แสงในส่วนทางเข้าเป็นหัวใจสำคัญของการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมค่าความสว่างของแสงไฟสำหรับทางเข้ามีค่าเท่ากับ 30 กำลังเทียนซึ่งเป็นค่าที่เหมาะสมแต่ก็สามารถที่จะให้ค่าที่มากหรือน้อยกว่านี้ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการออกแบบอีกเหตุผลหนึ่งก็คือถ้าโคมไฟที่ได้รับการออกแบบที่สวยงามแล้วในตอนกลางวันที่แสงสว่างเพียงพอก็ไม่จำเป็นต้องเปิดแต่ก็ยังช่วยให้เกิดความสวยงามเข้ากับสภาพแวดล้อมได้

ลักษณะของการส่องสว่างควรจะสอดส่องลงทางเดียว ถ้ากรณีที่ใช้ดวงโคมติดผนัง

หรือเสาคาร์จะให้มีการส่องสว่างกระจายโดยรอบและอยู่สูงแสงอันจัดจ้าของบริเวณนี้แสดงถึงความยิ่งใหญ่หรูหราได้ ความจ้าของแสงไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนดวงไฟที่ใช้แต่ยังขึ้นอยู่กับวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบด้วย

ข้อปฏิบัติในการเลือกใช้แสงไฟฟ้าในส่วนทางเข้าใหญ่

1. ไม่ควรใช้ไฟซ่อน เพราะรักษาทำความสะอาดและยังดูไม่เหมาะสม
2. ระวังแสงไฟเข้าตา ในกรณีที่ตรงทางเข้าประตูอยู่สูงกว่าระดับถนนทำให้เวลาเดินออกมาแสงอาจจะสาดเข้าระดับสายตาพอดี

3. สำหรับโรงแรมชั้นหนึ่งไม่ควรใช้แสงไฟสลัว ๆ เพราะจะลดความหรูหราของการออกแบบภายใน

2. โถงต้อนรับ (LOBBY)

เป็นส่วนบริการที่ต้อนรับผู้ให้บริการ (ทั้งผู้ที่จะมาพักอาศัยและผู้ที่มาใช้บริการด้านอื่น ๆ) เป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่ามีการบริการระดับใดและใหญ่โตหรูหราทั้งรูปแบบและวัสดุ จะมี 2 ส่วน คือ ส่วนพักผ่อนและเป็นส่วนนัดพบของแขก

ฉะนั้นการใช้แสงไฟควรมีความสว่างพอสมควรไม่จ้าเกินไปเพราะแขกจะรู้สึกถ้าไปนั่งแล้วจะดูเด่นเกินไปและทางกลับกันถ้ามืดเกินไปแขกก็จะรู้สึกเหมือนที่บริเวณนั้นอาจไม่ให้บริการ การให้แสงไฟสำหรับบริเวณโถงต้อนรับใช้ได้ทั้งแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ เพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรมและเปิดให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน ถ้าเป็นกลางวันก็อาจใช้แสงธรรมชาติเข้ามาช่วยก็จะเป็นการประหยัดและยังมีความสวยงามแบบธรรมชาติอีกด้วย แสงธรรมชาตินี้ส่องเข้ามาได้ทั้งทางผนังและเพดาน

ข้อควรระวังในการใช้แสงธรรมชาติ

1. แสงธรรมชาตินั้นมีรังสีอุตราไวโอเล็ต ทำให้ของที่โชว์อาจจะมีการซีดจางลงของสีและวัสดุบางอย่างอาจเสื่อมสภาพเร็วขึ้น เช่น พลาสติกจะเหลืองลง และเปราะหักง่าย

2. แสงธรรมชาติจะแผ่ความร้อน ทำให้ต้องมีการป้องกันความร้อนภายในอาคาร โดยการเปิดพัดลมหรือแอร์ที่มากกว่าปกติซึ่งเป็นการสิ้นเปลือง

3. แสงธรรมชาติควบคุมไม่ได้ บางชั่วโมงแสงจ้า บางชั่วโมงแสงอ่อนมืดครึ้ม ทำให้แสงสว่างนั้นไม่แน่นอนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ

4. หากใช้แสงที่ส่องผ่านเพดานที่ทำเป็นกระจกเวลาฝนตกแล้วไม่ดูแลรักษาให้ดีก็จะทำให้ชุ่มมัวลงและสกปรกได้

การใช้แสงประดิษฐ์ในบริเวณโถงพักผ่อน

1. ส่วนประชาสัมพันธ์หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม

ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักจะเป็นเคาน์เตอร์และตู้สูงด้านหลังสำหรับเก็บจดหมายและกุญแจห้องดวงไฟจึงต้องเป็นแบบติดเพดานให้ลำแสงสาดลงมายังส่วนหน้าเคาน์เตอร์และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตาคน

2. ส่วนพักผ่อน

ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลางการใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อยเป็นช่อและ

โคมไฟตั้งโต๊ะ ไฟฝังเพดานและไฟติดผนังลักษณะการกระจายแสงของโคมควรทั้งกระจาย ทั้งแสงขึ้นลง และรอบด้าน สำหรับแสงไฟที่ตั้งโต๊ะไม่ควรกระจายรอบเพราะจะทำให้แสง เข้ามายังตาคนที่นั่งได้ควรเป็นแสงที่ขึ้นลงเท่านั้น

3. ส่วนบริการโทรศัพท์และทางเข้าห้องน้ำ

ควรใช้แสงไฟพอสมควรเพื่อพอมองเห็นทางเดินเท่านั้นก็พอเพราะคนที่จะใช้ โทรศัพท์ขอความเป็นส่วนตัวและแสงสว่างทางเข้าห้องน้ำก็ไม่ควรสว่างมากเกินไปเพราะจะทำให้คนที่เข้าไปใช้รู้สึกเขิน

โดยสรุปแล้วบริเวณส่วนโถงต้อนรับเป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภทจากที่กล่าว มาแล้วข้างต้นจะเห็นว่าบริเวณโถงพักคอยมีส่วนปลีกย่อยหลายส่วนการใช้ไฟก็ควรมีหลาย ประเภทที่เหมาะสมกันแต่ที่สำคัญและน่าสังเกตคือถ้าใช้ดวงไฟหลายดวงซึ่งแต่ละดวงมีกำลัง ส่องน้อยเมื่อรวมกันแล้วจะมีแสงที่พอดีและมีความสวยงามมาก ควรมีการให้แสงสว่างที่ ต้องการความพิเศษ เช่น โต๊ะทำงาน โทรศัพท์ ที่อ่านหนังสือ บอร์ดประกาศและโฆษณา ของโรงแรม ตู้โชว์ของร้านค้า สำหรับหลักการในการให้แสงไฟนั้นใช้ผสมระหว่าง DIRECT LIGHT และ INDIRECT LIGHT ส่วนที่เป็น INDIRECT LIGHT นั้นเพื่อที่จะใช้ แสงไฟส่องกระทบฝ้าเพดานแล้วสะท้อนกลับมา ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและไม่เกิดเงา

4. ส่วนทางเดิน (CORRIDOR)

แสงไฟในส่วนทางเดินจะเป็นแสงที่ให้ความรู้สึกบรรยากาศน่าประทับใจและสงบ เยียบแสงสว่างจะต้องมีความสว่างเพียงพอที่จะเห็นหมายเลขห้องและเห็นที่สำหรับเสียบ กุญแจได้สำหรับระยะการติดตั้งดวงไฟที่เหมาะสมให้คิดระยะห่าง 2 เท่า ของความสูง ระหว่างพื้นถึงเพดานทางเดิน และถ้าเป็นไปได้สวิตช์ไฟควรอยู่ใกล้กับประตูห้องพักแขก เพื่อที่จะติดตั้งไฟฉุกเฉินประจำทางเดินในแต่ละชั้น

ข้อปฏิบัติสำหรับการให้แสงสว่างส่วนทางสัญจร

1. ตามทางแยกหรือหัวมุม หรือบริเวณที่มีสิ่งกีดขวางอยู่ ควรจะให้แสงสว่างมากขึ้น
2. ทางเชื่อมระหว่างห้องพักไม่ควรจะสว่างมาก ควรพอที่จะให้เห็นหมายเลขห้อง และช่องสำหรับเสียบกุญแจก็เพียงพอ
3. ส่วนที่ใช้สอยร่วมกัน เช่น บริเวณห้องน้ำ โขฟาพักคอย แท่นเชียบูหรี นาฬิกา ติดผนังหรือว่าป้ายบอกทางต่างๆ ควรจะมีแสงสว่างที่มากขึ้น
4. ไม่ควรใช้แสงสว่างในทางเดินมาทำลายความโดดเด่นในส่วนบริการอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น โถงต้อนรับ ห้องอาหาร เป็นต้น
5. การให้แสงสว่างควรมีความต่อเนื่องกัน เพื่อการปรับสภาพสายตา
6. ส่วนที่ต้องการความปลอดภัยควรให้แสงสว่างที่มากขึ้น เช่น หน้าบันได หน้า ลิฟต์ ทางเดินต่างระดับ หน้าประตู ทางไปโรงรถ สระน้ำ เป็นต้น
7. ควรจะให้แสงสว่างโดยเน้นจุดปลายทางเป็นสำคัญ เช่น ทางเดินไปสระน้ำ หรือไปห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับเล่นกีฬาหรือว่ายน้ำควรให้แสงสว่างในส่วนนั้นมาก ทั้งนี้นอกจากจะเห็นได้ชัดเจนแล้วยังเป็นการนำสายตาได้เป็นอย่างดีและมีความสวยงาม
8. ถ้าเป็นป้ายที่ไม่ใช่ตู้ไฟ ต้องมีแสงสว่างที่ส่องให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน เห็น ได้ในระยะไกลไม่ต่ำกว่า 5 เมตร (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของป้ายด้วย)

ไฟฉุกเฉิน การให้แสงกรณีฉุกเฉินมักจะต้องติดตั้งไว้ประมาณ 20 % ความเข้มของการส่องประมาณ 100 LUX ในตอนกลางวัน เพื่อลดความแตกต่างของแสงที่มากเกินไประหว่างภายนอกอาคารกับภายในอาคารและลดแสงประมาณครึ่งหนึ่งในตอนกลางคืน

5. ห้องพัก (GUEST ROOM)

การให้แสงในด้านหัวเตียงซึ่งเป็นเตียงแฝดซึ่งอยู่ระหว่างเตียงทั้งสองหรือเป็นโคมไฟตั้งโต๊ะข้างเตียงและควรมีสวิตช์ที่สามารถเอ้าเปิด - ปิดได้โดยไม่ต้องลุกขึ้นจากที่นอน ความเข้มของแสงประมาณ 200 LUX ไฟกลางห้องโดยปกติประมาณ 800 LUX โดยมีสวิตช์ที่บริเวณทางเข้าห้องที่โต๊ะแต่งตัวก็มักจะติดตั้งที่เหนือกระจก

ไฟในห้องพักสามารถติดตั้งได้ 5 แบบ คือ ไฟห้อยจากเพดาน ไฟฝังในเพดาน ไฟติดผนัง ไฟกึ่ง โคมไฟที่ตั้งและเคลื่อนย้ายได้ตัวสวิตช์ ปิด - เปิด ควรจะอยู่ที่ทางเข้าประตูและควรมีที่ควบคุมปริมาณของแสง (DIMMER) สำหรับไฟในห้องควรใช้หลอดไฟส่วนห้องน้ำควรเป็นไฟฟลูออเรสเซนต์เป็นหลัก อาจมีโคมหลอดสวยงามบริเวณโต๊ะเครื่องแป้ง ตำแหน่งของไฟที่เหมาะสมในห้องคือบริเวณใกล้เตียง บริเวณกลางห้อง หน้ากระจก ในห้องน้ำ (สว่างมาก) ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความหรูหราของห้องพักและราคา

6. ภัตตาคาร (RESTAURANT)

ภัตตาคารเป็นส่วนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะ โดยจะเน้นความสำคัญกับการให้บริการอาหารในมือค้ำค่อนข้างมาก ฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การให้แสงในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าให้บริการอาหารประเภทใดและมี CONCEPT ในการออกแบบอย่างไร

แสงที่ใช้ในภัตตาคารเป็นตัวช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการรับประทานอาหาร โดยปกติแสงในภัตตาคารจะใช้แสงจากหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนข้างไปทางสีแดง - เหลือง ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเองและเกิดความหุหุรหามากกว่าหลอดไฟนีออน การให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักใช้แสงหลาย ๆ ชนิดปะปนกัน แล้วแต่ลักษณะการออกแบบและประโยชน์ใช้สอย การให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ นอกจากนี้การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษ เช่น สวิตช์สำหรับหรี่แสงนั้นมีประโยชน์ในภัตตาคาร เพราะจะปรับให้สว่างหรือสลัวก็ได้และการให้แสงจัดในบริเวณที่ต้องการเน้นหรือจุดที่น่าสนใจ เช่น เหนือโต๊ะอาหารเหนือเคาน์เตอร์จะทำให้ภัตตาคารสวยงามขึ้น

สรุปวิธีการพิจารณาการใช้แสงในส่วนภัตตาคาร

1. รูปแบบโดยทั่วไปของภัตตาคารเป็นแบบไหนก็ควรเลือกรูปแบบให้เหมาะสม
2. พิจารณาจากแปลน การวางเฟอร์นิเจอร์ที่สมบูรณ์แบบแล้วทำให้แสงไฟที่

วางไม่ผิด ในกรณีที่ภัตตาคารนั้นใหญ่และหลายระดับอีกทั้งมีเวทีแสดงดนตรี

3. กำหนดความสว่างของไฟตามความเหมาะสมของแต่ละแบบ
4. ในกรณีที่มิไฟสลัวบ้างก็ต้องให้แขกสามารถอ่านเมนูเห็น

5. ศึกษาโครงสร้างของเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไฟไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
6. มีวิธีป้องกันแสงสะท้อนที่ดี ในกรณีที่ไม่ต้องการการสะท้อนแสง
7. แสงไฟที่ห้อยจากเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
8. สำหรับไฟที่ห้อยต้องไม่อยู่ในตำแหน่งที่ถูกศีรษะได้ เช่น อยู่เกินระดับศีรษะ หรือเหนือเฟอร์นิเจอร์ที่คนเข้าไม่ได้ เช่น เหนือโต๊ะ เป็นต้น

7. คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

เป็นส่วนบริการอาหารอย่างเป็นกันเองส่วนนี้เน้นการบริการอาหารแบบรวดเร็ว บรรยากาศโดยรวมจึงควรสบาย ๆ เป็นกันเองไม่หรูหราเกินไปนัก

การให้แสงสว่างส่วนนี้ควรให้สว่างปานกลางมีความสว่างทั่วบริเวณ ไม่ควรเล่นไฟแสงเป็นจุด ๆ ให้มากนักหากเป็นไปได้ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้ให้มาก ๆ ก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัดและยังทำให้บรรยากาศโดยรวมดู RELAX ขึ้นด้วย การเลือกหลอดไฟอาจเลือกใช้หลอดแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับหลอด ฟลูออเรสเซนต์ (FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตามสิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือระวังการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตาผู้รับประทานอาหาร

8. ครั้ว (KITCHEN)

การให้แสงไฟสำหรับครั้วในปัจจุบันนั้น มักจะมีปัญหาเรื่องการสะท้อนของวัตถุ เช่น สแตนเลสสตีล การให้แสงสว่างมักจะให้แสงที่สว่างมากเท่ากันทั้งห้องเพื่อความสะดวกสบายในการทำงาน

2.8.4 ระบบเสียง

เสียงเป็นพลังงานที่ไม่สามารถผ่านสุญญากาศได้ต้องผ่านตัวกลางทั้งอากาศของเหลวและของแข็งหูคนโดยทั่วไปจะได้ยินเสียงที่ความถี่ประมาณ 16 - 2,000 HZ

2.8.4.1 หลักการจัดระบบเสียงภายในห้อง

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดีต้องคำนึงถึงการสะท้อนเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายเสียง ทั้งนี้มีความเกี่ยวข้องกับ

- การเลือกใช้วัสดุ
- การออกแบบรูปร่างของห้อง
- การจัดเครื่องเรือน

2.8.4.2 การดูดเสียง

พลังงานของเสียงประกอบด้วย AIR PRESSURE ซึ่งเกิดจากการไหวตัวของมัชฌิมในรูปแบบและขนาดที่เคลื่อนเสียงประสาหูรับได้

PREFABRICATED ACOUSTICAL UNITS แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. เป็นแผ่นสำเร็จรูป รูพรุน หรือผิวหน้าขรุขระ แบ่งเป็น
 - 1.1 ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆ
 - 1.2 ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆ และใช้ยิปซัมหรือ LIMES เป็นตัวยึด
 - 1.3 MINERAL หรือไส้ไม้อ่อน ผสมกับ MINERAL

BINDER ซึ่งไม่ติดไฟ เช่น แผ่น SOFTION

2. เป็นแผ่นสำเร็จรูปที่เจาะรูพูนด้วยเครื่องจักร และมีรูเป็น PATTERN แบ่งเป็น

1.1 เป็นแผ่นที่มีผิวหน้าแข็งและแกร่ง เจาะรูพูน ใช้สำหรับเป็น แผ่นปิดหน้า หรือเป็นตัวยึดกับวัสดุดูดเสียงที่อ่อนนุ่ม

1.2 เป็นแผ่นวัสดุที่มีผิวหน้าอ่อนนุ่มกว่าแบบแรก เจาะรูพูน สามารถที่จะทาสีได้โดยไม่ทำให้คุณสมบัติดูดเสียงลดลง

1.3 เป็นวัสดุแบบเดียวกับ แบบที่ 2 แต่เจาะให้ทะลุเป็นทาง บาง หรือทำเป็นร่องซึ่งสามารถดูดเสียงได้ดี

3. เป็นแผ่นที่ผิวหน้าเป็นใย (FISSURE SURFACE)

อาจทำได้จากวัสดุหลายชนิด เช่น จาก MINERAL UNIT เป็นเม็ดหรือพวก CORK มีคุณสมบัติดูดเสียงวัสดุชนิดนี้ผิวหน้าหยาบเป็นหลุมเป็นบ่อ มาก แบ่งเป็น

1.1 เป็นแผ่นทำด้วยใยไม้บางๆ เช่น ชักบผสมกับ MINERAL BINDER ผิวหน้าเรียบปานกลางและหยาบ

1.2 ทำด้วยไส้ไม้ชนิดต่างๆ เช่น ไส้ไม้สน ไม้ปล้อง ฯลฯ วัสดุประเภทนี้ติดตั้งยากแต่ราคาถูก

การทาสีบนแผ่นวัสดุดูดเสียง

การพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนการทาสีแผ่นวัสดุดูดเสียงเป็นอย่างมาก เพราะวัสดุบางชนิดเมื่อทาสีไปแล้วจะทำให้คุณสมบัติเปลี่ยนไป

1. วัสดุที่เป็นแผ่นบางๆ ดูดเสียงด้วยการสันไหวตัว และวัสดุที่มีรูพูน ผิวหน้าเป็นรูขรุขระ ถ้าการทาสีแล้วไม่ไปอุดรูก็สามารถใช้สีทุกสีทาได้

2. วัสดุจาก ACOUSTIC PLASTER หรือ FIBER BOARD เมื่อทาสี แล้วสีจะไปเคลือบทำให้คุณสมบัติการดูดเสียงลดลง

2.8.4.3 เสียงรบกวน (NOISE)

คือ เสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไป เป็นเสียงที่เราไม่ต้องการ เสียงรบกวนทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงทำให้ประสาทหูเสื่อมลง อาจทำให้เป็นผลเสียทางอารมณ์และอาจเกิดโรคประสาทได้

2.8.4.4 การใช้ระบบกระจายเสียงในส่วนต่างๆ

ระบบกระจายเสียงประชาสัมพันธ์และเสียงเพลง ซึ่งเปิดจากสถานีวิทยุ หรือเทปไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมรีสอร์ทสำหรับระบบที่ใช้แยกเป็น

- โดยทั่วไป ได้แก่ ส่วนของแขกและส่วนทำงานเจ้าหน้าที่

- เฉพาะส่วน ได้แก่ บริเวณโถงทางเข้าของส่วนห้องสัมมนา ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง และนิทรรศการ

- ระบบกระจายเสียงทั่วไป ใช้ระบบ CENTRAL SOUND

TRANSMISSION หรือ AM / FM ควรแยกใช้เฉพาะห้องพักแขก

สรุบบระบบเสียง

1. ที่แผนกต้อนรับและแผนกประชาสัมพันธ์จะมีเครื่องเสียงประกอบด้วย

เครื่องขยายเสียงและเครื่องเทป 4 ช่องทาง

2. บริเวณห้องโถงและทั่ว ๆ ไป จะมีลำโพงติดซ่อนในเพดาน
3. ในห้องนอนมีลำโพงซ่อนในเพดาน ที่หัวเตียงจะมีสวิทช์
4. การเดินสายระบบเสียงแยกออกจากระบบอื่นๆทั้งหมดเดินในท่อ

2.8.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย

ในอาคารต่างๆ ระบบที่จัดสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระบบป้องกันอัคคีภัย เพราะเมื่อเกิดเพลิงไหม้ขึ้นแล้วจะสร้างความเสียหายให้กับอาคารได้ ดังนั้นอาคารควรจะมีระบบนี้เพื่อช่วยบรรเทาเพลิงไหม้ก่อนที่ระดับเพลิงจะมา

ระบบเตือน และ ป้องกันอัคคีภัย สามารถแบ่งได้หลายประเภท คือ

1. ป้องกันการเกิดเพลิงไหม้ในชั้นแรก โดยการออกแบบที่ตัวอาคาร กำหนดแยกส่วนใช้งานที่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ออกไปจากส่วนใช้สอยอื่นๆ หรือการใช้วัสดุทนไฟ เช่นผนังโครงสร้าง ค.ส.ล. หรือกระจก เป็นต้น การกำหนดเขตที่อาจเป็นอันตรายให้งดสูบบุหรี่

2. การเตือนภัยเมื่อเกิดเพลิงไหม้ (FIRE ALARM) ซึ่งมีวิธีเตือนภัยให้แก่ผู้พักอาศัยภายในอาคารได้หลายวิธี คือ

2.1 เตือนด้วยคน โดยจัดให้มีปุ่มสัญญาณแจ้งเพลิงไหม้ (FIRE ALARM) ไว้ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัด โดยไม่ควรอยู่ห่างไกลเกิน 50 เมตร จากจุดต่างๆ ปุ่มสัญญาณจะอยู่ในกล่องโลหะทาสีแดงและมีช่องกระจกบางๆปิดอยู่ เพื่อป้องกันการกดปุ่มสัญญาณโดยอุบัติเหตุ พร้อมทั้งมีท่อนโลหะเล็กไว้สำหรับทุบกระจกเพื่อกดปุ่มเตือนภัย

2.2 ระบบเตือนภัยอัตโนมัติ มี 2 วิธี คือ

2.2.1 แบบเตือนด้วยอุณหภูมิ (HEAT DETECTOR) โดยใช้หลักที่ว่าเมื่ออุณหภูมิในบริเวณเครื่องสูงผิดปกติ เครื่องก็จะแจ้งเตือนให้ทราบทันที ซึ่งปัจจุบันที่นิยมใช้กัน คือ

- FIXED TEMP DETECTOR เลือกตั้งอุณหภูมิได้ระหว่าง 136 F
- RATE OF RISE DETECTOR ใช้อัตราการเปลี่ยนไป จะใช้ 165 F ก็ได้ คืออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้เครื่องก็จะเตือนทันที (รัศมีของเครื่องใช้ได้ 6 เมตร) แปลงอุณหภูมิภายในนั้นเป็นเกณฑ์ เช่น ในห้องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 70 F แล้วอุณหภูมิเปลี่ยนสูงขึ้นรวดเร็วเครื่องก็จะทำงาน(รัศมีในการทำงานประมาณ 15 เมตร)

2.2.2 แบบเตือนด้วยควัน (SMOKE DETECTOR)

คือเมื่อมีควันเกิดขึ้นขึ้นในบริเวณนั้นมากผิดปกติสัญญาณจะแจ้งทันที ซึ่งโดยมากจะติดตั้งในโถงบันได SMOKE DETECTOR ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน คือ

- LIGHT BEAM มีหลอดไฟให้แสงผ่าน แสงที่ตัว SMOKE DETECTOR เป็นตัวแสง คือ ถ้ามีควันไฟบังแสงก็จะทำให้วงจรทำงานทันที ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้แบบนี้เป็นส่วนใหญ่ โดยติดตั้งไว้ในท่อแอร์ก็ได้

- LONIZATION TYPE มีราคาแพง ทำงานโดยใช้ปฏิกิริยาทางเคมี คือ จะเกิดประจุเมื่อมีควันมาก

- HUMIDITY TYPE ใช้ความชื้นเป็นตัวนำให้วงจรสัญญาณแจ้งเตือนภัยของเครื่องทำงาน คือ เมื่อเกิดเพลิงไหม้มักจะเกิดความชื้นขึ้นมาด้วยความชื้นนี้ก็จะป็นสื่อที่จะทำให้วงจรทำงาน

2.2.3 การจำกัดบริเวณเพลิงไหม้ขึ้นเฉพาะบริเวณ

เช่น ห้องซึ่งใช้เครื่องปรับอากาศที่มีระบบท่อลม จะทำให้ลุกลามไปตามท่อลมได้จึงมักมีการติดตั้งประตูกั้นไฟในท่อด้วย การควบคุมจะถูกสั่งการจากห้องควบคุม ประตูกั้นไฟนี้จะทำให้ไฟไม่ลุกลามไปต่อและยังมีส่วนทำให้บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้นั้นเป็นห้องอับอีกด้วย

2.2.4 การหนีไฟ

ควรมีบันไดหนีไฟทุกชั้นกระจายอยู่ห่างกันไม่เกิน 90 เมตร เพื่อกระจายคนสู่พื้นด้านล่างได้เร็วที่สุด โดยบันไดหนีไฟที่ต้องควบคุมพัดลมอยู่บนสุด หรือช่องบันไดหนีไฟ โดยการดูดอากาศจากภายนอกเข้าไปข้างในและในขณะเดียวกันก็จะมีพัดลมดูดอากาศ ดูดควันจากบริเวณ SMOKE STAGE ซึ่งมีอยู่ทุกชั้น ไล่ควันจากบริเวณหนีไฟ

2.2.5 ระบบพจญเพลิง มีหลายระบบด้วยกัน คือ

- ระบบดับด้วยคน ได้แก่ ทราาย ถังดับเพลิง และระบบหัวฉีดน้ำ เป็นต้น ระบบฉีดน้ำเป็นระบบที่มีราคาไม่ค่อแพง แบบท่อเป็ยก ได้แก่ ท่อดับเพลิงพร้อมหัวฉีดน้ำ ซึ่งมีน้ำในท่อที่พร้อมที่จะใช้ทันที แต่เนื่องจากเป็นระบบที่ต้องมีถังน้ำขนาดใหญ่สำหรับสำรองน้ำและต้องทำท่อความดันน้ำรอการใช้

- ระบบดับแบบอัตโนมัติ มีลักษณะการควบคุม 2 แบบ คือ แบบควบคุมด้วยตัวเองได้แก่ ระบบที่ทำงานเมื่อถูกกระตุ้นด้วยความร้อน ณ จุดที่เกิดเพลิงไหม้และแบบควบคุมด้วยพนักงานในห้องควบคุม โดยจะใช้คู่กับระบบเตือนภัย

สารที่ใช้ในการดับเพลิง มี 2 ชนิด

1. แก๊สมักเป็นสารที่ไม่ช่วยในการติดไฟและหนักกว่าอากาศใช้ในการปิดหรือคลุมบริเวณเพลิงไหม้ให้ขาดออกซิเจน ซึ่งใช้ในการเผาไหม้ทำให้ไฟไม่ติดแบบนี้มีราคาแพงมากเนื่องจากมีอุปกรณ์มากและใช้ความพิถีพิถันเป็นพิเศษ เช่น การติดตั้งท่อแก๊ส บีมแก๊ส ถังบรรจุแก๊ส ส่วนแก๊สที่ใ้ซ้มักจะเป็นแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หรือแก๊สฮาโลน ซึ่งชนิดหลังเป็นแก๊สที่ไม่ทำให้อุณหภูมิลดลงต่ำจนเป็นอันตรายต่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์และยังมีประสิทธิภาพสูงอีกด้วย

2. น้ำมีหลักการดับเพลิง โดยอุณหภูมิของวัตถุเชื้อเพลิงไม่ให้ถึงฉนวนและใช้สกัดเชื้อเพลิงบริเวณเพลิงไหม้ระบบนี้เรียกว่า “ระบบหัวฉีดอัตโนมัติ”

ระบบหัวฉีด SPRINKLE SYSTEM

จัดวางท่อทางนอนไว้เป็นจุดๆใกล้เพดาน ท่อเหล่านี้จะมีหัวฉีดซึ่งเป็นแบบที่สร้างขึ้นไว้เมื่ออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้ (ประมาณ 135 F - 160 F) หัวฉีดก็จะฉีดน้ำเป็นฝอยลงมา ระบบ SPRINKLE SYSTEM มีอยู่ 2 แบบ คือ

- ท่อเต็ม (WET TYPE) ระบบมีน้ำอยู่ตลอดในท่อหลักและท่อแยก
- ท่อเปล่า (DRY TYPE) ไม่มีน้ำอยู่ในท่อแยกเว้นแต่เมื่อเกิดเพลิง

ไหม้

โดยทั่วไปจะจำกัดในอาคารที่ไม่ติดระบบระบายความร้อน

ระยะห่างของหัวฉีด SRINKLE HEAD ขึ้นอยู่กับ การก่อสร้างเพดาน ระยะห่างของการวางตง ประเภทของการใช้พื้นที่และ เนื้อที่รวมทั้งหมด เช่น

- โครงสร้าง ไม่มีฝ้า อาคารที่ไม่ป้องกันไฟ (NON - FIRE ROOF BUILDING) ควรมีหัวฉีด 1 หัว / 7 ตารางเมตร
- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ควรมี 1 หัวฉีด / 6.5 ตารางเมตร
- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่ายปานกลาง ควรมี 1 หัวฉีด / 9 ตารางเมตร
- สำหรับอาคารทนไฟ ควรมี 1 หัวฉีด / 18 ตารางเมตร
- อาคารทั่วไป ควรมี 1 หัวฉีด / 8 ตารางเมตร

2.8.6 ระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าของโรงแรม ต่อสายไฟหลักจากเมนหลักของการไฟฟ้า นครหลวง โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีแผงสวิตช์แรงสูง หม้อแปลงไฟฟ้า แผงเมนสวิตช์แรงต่ำประกอบเข้าด้วยกันเป็น UNIT SUBSTATION โดยใช้หม้อแปลงชนิด DRY TYPE CASTSEIN ซึ่งกินเนื้อที่น้อย สะดวกต่อการบำรุงรักษาและยังสามารถที่จะติดตั้งในห้องแบบธรรมดาได้
2. มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไว้สำรอง กรณีที่ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าเกิดการขัดข้อง ซึ่งมีสวิตช์อัตโนมัติสามารถเดินเครื่องได้เองและจ่ายไฟในส่วนที่สำคัญๆ เช่น ไฟแสงสว่าง ส่วนทางเดินลิฟต์ ห้องเย็น ห้องครัว
3. สายไฟซึ่งใช้เดินในท่อเดินท่อเป็นแบบ BUS DUST ซึ่งสะดวกต่อการแยกสายไฟเข้าแผงประจำชั้นแต่ละชั้นกินเนื้อที่น้อย ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในช่วงของระบบ
4. ในห้องพัก ระบบแสงสว่างออกแบบให้สามารถ เปิด - ปิด ได้ใน สวิตช์หลักที่หัวเตียงและที่ประตูห้อง เพื่อความสะดวกของผู้ใช้ห้องและยังสามารถที่จะ แยกปิดแต่ละส่วนได้
5. วงจรย่อยที่แยกเข้าห้องพัก ใช้วงจรอิสระไม่ปะปนกัน ดังนั้นในกรณีที่ไฟฟ้าห้องใดเกิดขัดข้องก็สามารถเข้าไปแก้ไขโดยไม่ส่งผลกระทบต่อห้องอื่นๆ

2.8.7 ระบบอุปกรณ์อื่นๆ

1. ระบบประชาสัมพันธ์และบริการเพลง

ประกอบด้วย ตัวกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่น CD และลำโพง ซึ่งติดตั้งตามส่วนต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรมมีวงจรของไมโครโฟนติดตั้งเพื่อใช้ ประชาสัมพันธ์
2. ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่การจัดและการติดตั้งอุปกรณ์ ประกอบด้วยระบบสายอากาศหลัก (TELEVISION) เครื่องขยายสัญญาณและเครื่อง กระจายสัญญาณไปยังเครื่องรับแต่ละเครื่องโทรทัศน์วงจรเปิดและเชื่อมต่อเข้ากับระบบ

VHF

3. ระบบส่งเอกสาร

เครื่องมือที่ติดตั้งใช้สำหรับการส่งเอกสาร บัญชี ใบส่ง หรือจดหมายติดต่อระหว่างส่วนบริการ ส่วนทำงานต่างๆ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีความรวดเร็ว แน่นนอนในการแจ้งข่าวสารต่างๆดังนี้

- ระบบท่ออากาศจะใช้ระบบท่ออากาศติดต่อระหว่างส่วนกลางไปยังสถานีย่อย เช่นในส่วนของแคชเชียร์ของภัตตาคาร บาร์ หรือติดต่อกับส่วนปฏิบัติงานอื่น ๆ เช่น ห้องทำงาน ห้องหัวหน้า ห้องทำงานแม่บ้าน

- ระบบสายพานเป็นการส่งโดยการเคลื่อนที่ของสายพานหรือโซ่

- ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นการส่งข้อมูลโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยแท่นพิมพ์ อักษรและจอภาพ สามารถป้อนข้อมูลไปยังแหล่งเก็บข้อมูลและเรียกข้อมูลที่บันทึกเอาไว้มาใช้ได้ตลอดเวลา การส่งข้อมูลในระบบนี้จะรวดเร็วและแน่นนอนในการแจ้งข่าวสารมากกว่าระบบอื่น

4. ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบ CLOSED CIRCUIT โดยเป็นระบบโทรทัศน์วงจรปิด ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. กล้องรับภาพ TV. CAMERA

2. จอรับภาพ TV. MONITOR

3. SEQUENTIAL SWITCHER อุปกรณ์ควบคุมต่างๆ

นอกจากนี้ยังมีการรักษาความปลอดภัยในระบบ CARD TOUR อีกด้วย คือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเดินตรวจตราทั่วอาคารตลอด 24 ชม. ป้องกันคนที่ไม่มีความสิทธิเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต

5. ระบบ KEY CARD

เป็นระบบที่นำมาใช้แทนกุญแจ โดยการใช้ในลักษณะเป็นบัตร ขนาด 2 X 3 นิ้ว ซึ่งทำงานร่วมกับคอมพิวเตอร์

การใช้งานเมื่อแขกเข้ามา CHECK IN พนักงานต้อนรับจะป้อนข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของแขกลงในคอมพิวเตอร์ จากนั้นคอมพิวเตอร์จะบันทึกรหัสสำหรับแขกลงใน CARD ซึ่ง CARD จะใช้เป็นกุญแจห้องสำหรับเปิดประตูในห้องพัก และยังสามารถใช้บัตรนี้แทนการใช้เงินเมื่อเข้าใช้บริการในส่วนอื่นๆของโรงแรม เช่น LOBBY LOUNGE , COFFEE SHOP , RESTAURANT เป็นต้น โดยการบริการยืมบัตรนี้ให้แก่พนักงานหลักจากการใช้บริการ ซึ่งพนักงานจะนำบัตรไปยังแคชเชียร์แล้วทำการบันทึกข้อมูลค่าบริการต่างๆ ที่ผู้มาพักได้ใช้ระหว่างที่เข้าพัก ซึ่งเป็นบริการที่สะดวกสบายและรวดเร็วแก่แขกผู้เข้าพัก

6. ระบบแผนควบคุม (CONTROL PLAN)

เป็นระบบที่อยู่ภายในห้องพัก ซึ่ง CONTROL นี้จะเป็นตัวควบคุมระบบต่างๆทั้งหมดภายในห้องพัก โดยแผนควบคุมที่ใช้อาจจะวางบนโต๊ะหรือจะติดกับหน้าโต๊ะข้างเตียงก็ได้

ส่วนประกอบของ CONTROL PLAN

1. แผนควบคุมวิทยุ ประกอบด้วย

- ปุ่มเปลี่ยนคลื่น
 - ปุ่มหรี - เร่งเสียง
 - ปุ่มปิด -เปิดวิทยุ
2. แผงนาฬิกาบอกเวลา ซึ่งสามารถตั้งเวลาปลุกได้
 3. แผงควบคุมไฟฟ้าภายในห้องในจุดต่างๆ เช่น ENTRANCE , BEDROOM , LIVING ROOM
 4. แผงควบคุมทีวี ประกอบด้วย
 - ปุ่มเปิด - ปิดทีวี
 - ปุ่มเปลี่ยนช่อง
 - ปุ่มหรี - เร่งเสียง
 5. แผงควบคุม AIR CONDITIONING ประกอบด้วย
 - ปุ่มเปิด - ปิดเครื่อง AIR CONDITIONING
 - ปุ่มปรับระดับความเย็น
 6. แผงควบคุมการบริการ เช่น DO NOT DISTURB เมื่อกดปุ่มนี้ไฟสัญญาณที่ติดไว้หน้าห้องจะสว่างขึ้นเมื่อแม่บ้านเห็นก็จะเข้ามาทำ ความสะอาด

2.9 ข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท

จิตวิทยาการใช้สี

สีทุกสีมีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์มาก เพราะสามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ ทั้งร้อนแรง อบอุ่น ชุ่มชื้น เยือกเย็น กระปรี้กระเปร่า ซึ่งการออกแบบตกแต่งภายในนั้นจำเป็นต้องให้สีที่มีความสัมพันธ์ตามหน้าที่ ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นๆ ทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และบางเวลาก็ยังช่วยแก้ความรู้สึกที่บกพร่องต่างๆได้ เช่นการใช้สีที่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น อบอุ่น ได้ตามต้องการ

2.9.1 จิตวิทยาในการเลือกผ้าและสี

ในการเลือกชนิดและสีของผ้ามาควรคำนึงถึงสีสันทัน ลวดลายว่าเหมาะสมกับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมนั้นหรือไม่ การจัดโดยไม่พิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นอาจทำให้ผลงานออกแบบนั้นผิดเป้าหมายได้ พอที่จะแยกความรู้สึกที่ได้จากการตกแต่งผ้าชนิดต่าง ดังนี้

1. ผ้าไหม จะให้ความรู้สึกมีพิธีรีตอง เป็นระเบียบให้ความสง่างามแก่สถานที่
2. ผ้าม่านมเหยี่ ให้ความรู้สึกหรูหรา พุ่มเฟิอย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา
3. ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง สนุกสนาน
4. ผ้าย่าน ให้ความรู้สึกโปร่งสบาย โรแมนติก
5. ผ้ายูกไม้ ให้ความรู้สึกน่ารัก โรแมนติก
6. วัสดุอย่างชนิดบาง ให้ความรู้สึกแข็งแรง ชิงชัง เป็นทางการ น่าเชื่อถือ
7. ม่านไม้ไผ่ ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ สบาย

นอกจากนี้เนื้อผ้ายังมีอิทธิพลให้ความรู้สึกด้วย

1. ผ้าเนื้อหยาบ ให้ความรู้สึกหนักแน่น มีความเป็นพิเศษ สำหรับใช้ในห้อง ขนาดเล็กจะรู้สึกอึดอัด ควรใช้ในห้องขนาดใหญ่
2. ผ้าเนื้อเรียบ ให้ความรู้สึกเบา ผ่อนคลาย เหมาะกับห้อง ขนาดเล็กๆแคบๆ

2.9.2 จิตวิทยาการใช้สี

สีมีอิทธิพลในทางจิตวิทยาแก่นุษย์มาก ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกอิทธิพลของสีต่ออารมณ์มีรายละเอียดคร่าว ๆ ได้ดังนี้

- สีเทา (grey) ให้ความรู้สึกเป็นทางการ บางครั้งก็ดูเย็นชา
- สีดำ (black) ให้ความรู้สึกลึกลับ มีด ทุกข์โศก น่ากลัว มีพลัง
- สีขาว (white) ให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ เปิดเผย สันติภาพ
- สีแสด ให้ความรู้สึก ตื่นเต้นเร้าใจอบอุ่นค่อนข้างร้อนแรง บาดตา
- สีเหลือง (yellow) ให้ความรู้สึกสดชื่น มีชีวิตชีวา สนุกสนาน เป็นสีที่มองเห็นชัดที่สุด ในงานสถาปัตยกรรมภายใน มักจะใช้ขาวมาช่วย
- สีแดง (red) ให้ความรู้สึกตื่นเต้น สะดุดตามากที่สุด แสดงความก้าวร้าว กล้า ถ้าเป็นสีแดงชาดให้ความรู้สึกมั่นคงสมบูรณ์
- สีน้ำเงิน (blue) ให้ความรู้สึกสงบ ขรึม มีศักดิ์ศรี สุภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น สุขุม ลึกลับ
- สีเขียว (green) ให้ความรู้สึกเป็นกลาง พักสายตา เป็นกันเอง น่ารักใจ ร่าเริง สดชื่น กระจ่มกระชายสุขุม เยือกเย็น สันติ
- สีชมพู (pink) ให้ความรู้สึกน่ารัก นุ่มนวล อ่อนโยน บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา อ่อนางความเป็นผู้ดี
- สีม่วง (violet) รู้สึกเยือกเย็น ขรึม สงบ เงียบ บางครั้งให้ความรู้สึกเศร้า ลึกลับในตัว บางครั้งทำให้ดูเปื้อนตา

การใช้สีนอกจากจะให้ผลทางด้านความงามแล้ว จะต้องคำนึงถึงด้านจิตวิทยาด้วย

2.9.3 อิทธิพลของสีต่อการออกแบบตกแต่งภายใน

ปัจจุบันนี้ สิ่งที่มีอิทธิพลและควรคำนึงในการออกแบบตกแต่งภายใน คือ การใช้สี สีจะช่วยเพิ่มความงามให้กับส่วนต่างๆภายในอาคาร ส่วนใดที่มีความสว่างน้อยสีก็สามารถช่วยให้ส่วนนั้นสว่างขึ้นได้ แต่ในขณะเดียวกันการใช้สีที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้คุณค่าของงานนั้นลดลงไป สีจึงมีอิทธิพลในการให้ความรู้สึกอย่างมาก นับตั้งแต่เครื่องใช้ เครื่องประดับตลอดจนถึงที่อยู่อาศัย ด้วยเหตุนี้สีจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้

การใช้สีในการตกแต่งภายในของตัวอาคาร จะต้องศึกษาค้นคว้าว่ามีความเหมาะสมเพียงใด เพื่อที่จะได้ผลงานที่ออกมาสวยงาม มีคุณค่า เหมาะสมกับอาคารและประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด

สีที่ใช้ในการตกแต่งภายในส่วนต่างๆของโรงแรม

โถงต้อนรับ

เป็นสถานที่ที่มีคนชุกชุมมาก ดังนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อบอุ่นและเบิกบานใจ นอกจากนี้จะมีการเพิ่มลายลงไปบ้างเพื่อให้ดูงามยิ่งขึ้น

ห้องทำงาน

ใช้เป็นที่ทำงานในเวลากลางวันเป็นส่วนมาก อาจจะใช้สีที่มีเนื้อสีเข้มชั้นกว่ากว่าสีสำหรับห้องนอน โดยทั่วไปเราจะรู้สึกเบื่อหน่ายในสีเข้มและสดใส ฉะนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อ่อนพอดู และถ้าห้องนั้นทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายซ้ำซาก สีสดใสในโทนอ่อนจะให้ความรู้สึกกระปรี้กระเปร่าได้

ห้องรับแขก

โดยห้องรับแขกเป็นที่สนทนาปราศรัย รับแขก สีที่ใช้ควรเป็นสีที่เหมาะสมแก่การจะทำให้จิตใจเบิกบาน ไม่ควรใช้สีที่รุนแรง หลายสี เพราะจะทำให้รู้สึกงุนงง สีที่เหมาะสมสำหรับห้องรับแขก เช่น สีส้มอ่อนๆ ใช้สำหรับผนัง ใช้สีครามหรือสีม่วงอมน้ำตาลเข้มสำหรับพรม ส้มแก่สำหรับโต๊ะ ผ้าบุเก้าอี้ เป็นต้น สิ่งตกแต่งเล็กๆน้อยๆใช้สีส้มแดง เมื่อรวมกันทั้งห้องจะรู้สึกเด่นสง่า

ห้องอาหาร

เป็นห้องซึ่งใช้เฉพาะเวลารับประทานอาหาร ต้องการบรรยากาศที่สะอาด สดใส สบายตา สีที่ใช้อาจเป็นสีเหลืองอ่อน หรือสีครีม สำหรับผนังไม่ควรใช้สีมืดครึ้มเพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเศร้า ไม่ชวนรับประทานอาหาร แต่ถ้าใช้ผนังสีอ่อน สดใส จะน่ารับประทาน ตกแต่งด้วยผ้าม่านหรือถ้วยชามด้วยสีสดๆ อาจเป็นฟ้าเข้ม เหลืองส้ม หรือน้ำเงิน ก็ช่วยให้บรรยากาศคึกคักน่าสนใจ

ห้องครัว

เป็นห้องที่ต้องการความสะอาดเช่นกัน เป็นห้องที่ใช้ปรุงอาหาร ซึ่งต้องการสีที่สะอาดเข้าช่วย ถ้าใช้สีไม่เหมาะสมถึงแม้อาหารจะสะอาดก็ดูไม่น่าสะอาดได้ และควรใช้วัสดุที่ทำให้ทำความสะอาดง่าย

คอฟฟี่ช็อป

การใช้สีต้องคำนึงถึงสีที่สะอาดสดใส เช่นเดียวกับห้องอาหารในบ้าน ต่างกันที่ว่า คอฟฟี่ช็อป ต้องตกแต่งให้ดูตื่นเต้น และแปลกตาให้ดูตื่นเต้น และแปลกตากว่าห้องอาหารภายในบ้าน คอฟฟี่ช็อปเป็นส่วนที่มีคนจำนวนมากเข้ามาใช้ ดังนั้นการออกแบบจึงต้องไม่ควรจำเจ ควรมีการปรับเปลี่ยนบ้าง เพื่อเป็นการจูงใจลูกค้าให้เข้ามาอยู่เสมอ

ห้องนอน

สำหรับห้องนอนอาจเป็นสีต่างๆ กันสุดแล้วแต่นโยบายของเจ้าของ แต่โดยทั่วไปจะต้องไม่เกิดความเจ็บและค่าของของสีไม่เข้มเกินไปนัก สีเอกรงค์ควรใช้สีอย่างยิ่ง เพราะใช้สีเดียว แต่มีค่าของสีหลายสีและเพิ่มเติมสีอ่อนแก่ของสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงบ้าง จงระวังในการใช้สีเข้มของผนัง เพดาน แต่พื้นห้องเป็นสีอ่อนจะทำให้เกิดความวิตก ควรหลีกเลี่ยงสีเช่นนี้ และไม่ควรใช้สีที่เร้าอารมณ์มากนัก เพราะจะทำให้รู้สึกว่าได้พักผ่อนอย่างเต็มที่

ห้องน้ำ

สีสำหรับห้องน้ำซึ่งเป็นห้องที่ใช้อาบน้ำและมีโถส้วม ได้รับความคิดมาจากสีเงา

อ่อนแก่อย่างประณีตของสีน้ำทะเล สีเขียวอ่อน ฟ้ำอ่อน เป็นสีที่เหมาะสมสำหรับน้องน้ำ ควรใช้สีในวรรณะเย็น ไม่ควรใช้สีในวรรณะร้อนเพราะจะทำให้รู้สึกร้อนถึงแม้ว่าเราจะอาบน้ำอยู่ก็ตาม อาจใช้สีอ่อนในการตกแต่งได้ที่ผ้าเช็ดตัวหรือพรมเช็ดเท้าบ้างเล็กน้อย ความมีชีวิตชีวาอาจจะอยู่ที่การปูกระเบื้องและสิ่งตกแต่งเล็กๆ

2.10 การศึกษาวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบรีสอร์ท

การใช้วัสดุตกแต่งภายในรีสอร์ทและส่วนอื่น ๆ ซึ่งบางชนิดไม่เหมาะสมและไม่สามารถนำมาใช้ได้ถ้าจะใช้อาจจะเกิดปัญหาจากอากาศชายทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุนั้นๆ และต้องเพิ่มการบำรุงรักษาอันเป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์ จากการวิเคราะห์วัสดุที่จะใช้นั้นต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศแถบชายทะเล และง่ายต่อการรักษาทำความสะอาด และน้ำทะเลไม่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุเหล่านั้น ส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่ก็จะเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและจากการประดิษฐ์ต่างๆไป

ไม้ทุกชนิดเช่นไม้สัก ทราย ไม้ไผ่ ไม้ฉำฉา ฯลฯ หิน ก็จะมีพวกหินอ่อน หินกาบ หรือ หินทะเล กระจก และอื่นๆ ซึ่งในความจริงในส่วนของพื้นก็ไม่จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง (นอกจากห้องที่ต้องการความหรูหราสบาย และสวยงาม) เพราะยากแก่การทำความสะอาด เพราะชายทะเลกรวดและทรายจะติดตัวเสื้อผ้าของผู้ที่มาพักผ่อนตลอดเวลา ซึ่งการที่มาพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศก็ต้องการความสบายโดยไม่ต้องคอยระวังรักษา หรือใช้โดยไม่อึดอัด ไม่สะอาด พื้นส่วนสาธารณะโดยทั่วไปควรใช้หิน กระเบื้องดินเผา หรืออื่น ๆ เพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเล และรักษาง่าย ทำความสะอาดง่าย และคงทนถาวร

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหินเหมาะสำหรับผนังภายในและภายนอกและพื้น ทั้งภายในและภายนอกอาคาร เพราะสามารถทนดิน ฟ้า อากาศและยังใช้งานที่สมบุกสมบัน ตลอดจนส่วนที่มีคนพลุกพล่าน เนื่องจากหินทนทานต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่าย ซึ่งยังให้ความงดงามประทับใจ มีค่าและดูหรูหรา หินแต่ละประเภทก็จะมีคุณสมบัติที่ต่างกันไปดังนี้

หินแกรนิต

ส่วนมากใช้ในการกรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆ เนื่องจากเป็นหินที่แข็งแรงที่สุด และมีความทนทาน เมื่อขัดขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน บำรุงรักษาทำความสะอาดง่าย

หินกาบ

คือหินที่ซ้อนเป็นชั้นๆ ที่นิยมใช้มีหลายสี คือ สีน้ำตาล ดำ เหลือง ส้มแดง ม่วง(ราคาแพงมากที่สุด) หายากแต่ดูไม่เป็นธรรมชาติ นิยมนำมาปูพื้น ผนัง

หินอ่อน

การนำมาใช้จะใช้กับผนังภายในเป็นส่วนมาก มีสีให้เลือกหลากหลาย เป็นหินที่สามารถทนสกปรก ทนสารเคมีบางชนิดได้ หินอ่อน

ช่วยเสริมสร้างคุณค่าการตกแต่งได้เป็นอย่างดี ให้ความรู้สึกโอ้อ่า สวยงามตาม
 ธรรมชาติ สีที่นิยมได้แก่ สีเทา สีขาว สีดำ สีชมพูและสีส้มเหลือง

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น กระเบื้องและเซรามิค สามารถใช้กรุผนังและ
 พื้น ราคาถูกกว่าหิน ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ การสีกร่อน บำรุงรักษาง่าย
 ตลอดจนมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

อิฐ

อิฐสามารถนำมาใช้โดยสีธรรมชาติของมัน มีสีแดง สี
 เหลือง สีเทา ขาว มีราคาถูกกว่าหิน คงทนและง่ายต่อการรักษา

กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นผนัง ได้ทุก ๆ ห้องตามที่
 ต้องการและเหมาะสมสำหรับสภาพดินฟ้าอากาศ มีหลายขนาดหลายแบบและมีสีมากมาย
 ให้เลือก แบ่งเป็น 2 ชนิด

- กระเบื้องที่ผลิตในประเทศ มีทั้งคุณภาพและคงทนสวยงาม
 ใกล้เคียงกับของต่างประเทศ

- กระเบื้องที่ผลิตจากต่างประเทศ ผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
 จึงทำให้มี

คุณภาพมาก กระเบื้องที่ดีที่สุดคือกระเบื้องจากประเทศญี่ปุ่น และกระเบื้องที่สวยงาม
 ที่สุดมาจากอิตาลี

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการออกแบบตกแต่งภายใน เป็นวัสดุที่หาง่ายราคา
 ไม่แพง มีความคงทนถาวร และให้คุณค่าทางความสวยงามตามธรรมชาติได้ดียิ่ง
 ที่ต้องการความเป็นธรรมชาติและมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม้มีหลายชนิด
 ทั้งไม้ที่มีในประเทศและจากต่างประเทศ เช่น

ไม้สัก

เป็นไม้เนื้อปานกลาง ใช้กับงานประณีตได้ดี รวมทั้งมีสี
 และลวดลายสวยงามเหมาะแก่การนำมาทำเครื่องเรือน การนำมาขัดให้เรียบหรือ
 อาจจะย้อมสีให้เข้มก็จะทำให้สวยขึ้นมาอีกแบบ

ไม้อัดสัก

คือไม้สักที่แปรรูปเป็นแผ่น อัดทับ ไม้เนื้อแข็ง เพื่อให้มี
 ความแข็งตัวไม่บิดงอหรือหักใช้กรุเครื่องเรือนที่ทำโครงไม้สัก จะดูแลยากกว่าเครื่อง
 เรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก

ไม้อัดยาง

เป็นไม้ชนิดเดียวกับไม้อัดสัก มีความแข็งแรงทนทานพอ ๆ กัน
 แต่เนื้อไม้และลวดลายจะน้อยกว่า นิยมนำมาพ่นสีหรือกรุวัสดุอื่นกับผิวหน้าอีกที่
 ราคาถูก

ไม้อัดยมหิน

เป็นไม้ที่มีลักษณะคล้ายกับไม้อัดสัก แต่ว่า ลวดลายจะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนกับไม้อัดสัก ผลิตน้อย ราคาไม่แน่นอน

ไม้ไฟ วัสดุพื้นบ้าน

เป็นไม้ที่หาได้ง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทย เป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงจนเกินไป แต่มีความแน่นอน คือ ไม่ว่าจะแปรรูปแบบไปอย่างไร ก็ยังมีคุณค่าในตัวเองที่เห็นได้อยู่เสมอว่าเป็นไม้ไฟ และไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติในตัวของมันเองได้เลยถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือและความคิดของคนในการนำมาใช้แล้วก็ตาม ไฟจึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วอดนึกถึงธรรมชาติและความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้น ในสภาพว่าเหมือนนั่งอยู่ในบรรยากาศนั้นไม่ได้

ไม้ไฟ ที่จะนำมาตกแต่งนั้น จะต้องผ่านกรรมวิธีหลายอย่าง ตั้งแต่การแช่น้ำในน้ำยา ต้ม ย่าง และอบ ก่อนที่จะนำมาใช้ในลักษณะการออกแบบที่แตกต่างออกไป ไม้ไฟนี้เหมาะสม เป็นอย่างมากสำหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัย หรือนำมาประกอบในการทำเฟอร์นิเจอร์ โคมไฟกั้นผนังแต่งเพดานและอื่น ๆ นับเป็นการเหมาะสมเป็นอย่างมากที่จะใช้กับสถานที่ เป็นชายทะเล เพราะปลอดภัยจากปัญหาจากไอน้ำเค็มที่จะทำให้เกิดสนิมเร็วขึ้นกว่าปกติ แต่ที่สำคัญในยุคเศรษฐกิจเท่าที่จำเป็นในปัจจุบัน จะเป็นวัสดุที่มีราคาถูกกว่าวัสดุอื่น ๆ และจากการที่ได้ผ่านกรรมวิธีต่าง ๆ มาแล้ว ทำให้ไม้ไฟที่นำมาใช้จะมีความคงทนถาวร และปลอดภัยจากมอดกัดเจาะ

การใช้ไม้ไฟปูพื้น

ปัจจุบันมีป่าแก่ไม้ไฟซึ่งมีความคงทนและมีพื้นผิวที่สวยงาม นำมาปูพื้นเฉพาะช่วงหรือปูตลอดแนว ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติดีกว่าไม้ปาเก้หรือพรม

การใช้ไม้ไฟทำม่านบังตา

เพราะลักษณะเป็นปล้องกลมเมื่อมาจับสานกันเป็นผืนก็ทำให้ดูสวยงาม การสานตัวกันทำให้เป็นแผงขึ้นนี้ ทำให้เกิดลวดลายขึ้น เราสามารถออกแบบลวดลายของม่านบังตาไม้ไฟนี้ได้หลายแบบ อาจจะเป็นตารางหรือเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน หรือลายแบบอื่นๆ ได้อีกมาก หรือจนกระทั่งเป็นลายอิสระไม่มีรูปทรงแน่นอน

4. วัสดุประเภทหวาย

วัสดุประเภทหวาย เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อน เหมาะสมกับการนำมาใช้ตกแต่งโรงแรมประเภทตากอากาศ โดยตกแต่งส่วนที่ต้องการจะพักผ่อนทั่วไป เพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ได้บรรยากาศพื้นถิ่น รวมทั้งราคาถูกและน้ำหนักเบา

ข้อเสียของหวาย

1. ไม่ทนต่อการกัดกินของสัตว์เล็กๆ เช่น มอด หรือ เชื้อรา แต่ก็สามารถป้องกันได้โดยการทาน้ำยาฆ่าเชื้อ
2. ไม่แข็งแรงทนทานเหมือนไม้ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นหวายเส้นเล็กๆ อาจจะทำให้ขาดได้ง่าย มีขอกและมูมมากทำให้เกิดความสกปรกง่าย
3. ไม่ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีอายุการใช้งานที่สั้นถ้าดูแลรักษาไม่ดี
4. ติดไฟง่าย

5. วัสดุประเภทแร่ธาตุต่างๆ

5. วัสดุโลหะ

สแตนเลส

เป็นโลหะที่ดีพิเศษกว่าเหล็กธรรมดาทั่วไป คือ ไม่เป็นสนิม แข็งแกร่งแต่มีราคาสูงกว่าเหล็ก มีทั้งชนิดแผ่นและท่อกลม มีผิวที่มันวาว เบากว่าเหล็ก

ทองเหลือง

เป็นโลหะที่มีความแข็งแรง ผิวสีเหลือง ราคาแพง บำรุงรักษายาก แต่ว่าคุณสมบัติของทองเหลืองสามารถดัดโค้ง งอ หรือหล่อเป็นรูปต่างๆ ได้

กระจก

ปัจจุบันกระจกเป็นวัสดุที่สำคัญมากในการออกแบบตกแต่งภายใน เพราะมีความสวยงามและสามารถใช้กับวัสดุอื่นได้ด้วย มีความโปร่งแสง ทนทาน และมีคุณค่า กระจกสามารถทนไฟ กันลม กันฝนได้ ปลอดภัยจากเชื้อราและสามารถป้องกันเสียงรบกวนโดยไม่ปิดบังทิวทัศน์ภายนอกได้ กระจกมีหลายรูปแบบทั้งสีส่นและคุณสมบัติ เช่น กระจกดูดความร้อน กระจก 2 ชั้น ช่วยกระจายแสงและกรองความร้อน กระจกบานเกล็ดเปิดรับลมได้

พรม

ปัจจุบันนี้พรมที่ใช้กันอยู่ มี 5 ประเภท คือ

1. พรมมาตรฐานทั่วไป เป็นพรมทอจากไหมจริงๆ แบ่งเป็น

- พรมชนิดขนสัตว์แท้
- พรมใยสังเคราะห์

2. พรมมาตรฐานแยกชิ้น

เป็นพรมลักษณะเดียวกับกับแบบแรกแต่มีขนาดย่อย และขายเป็นชิ้นใช้วางบนพื้นโดยไม่ต้องติดยึด

3. พรมกันน้ำ

เป็นพรมที่ทำจากใยสังเคราะห์พิเศษ กันน้ำได้ดีกว่า 2 แบบแรก แต่ความสวยงามนั้นด้อยกว่า บางครั้งเรียกว่าพรมอัด

4. พรมที่ใช้วัสดุพิเศษ

เป็นพรมที่ผลิตจากวัตถุดิบท้องถิ่นเช่น ปอ มีความทนทานสวยงาม ราคาถูก ไม่มีชนิดที่ใช้ปูเต็มห้อง เหมาะสำหรับการนำมาประดับที่ผนัง

5. พรมชนิดอื่นๆ เช่น พรมน้ำมัน

ข้อสังเกต พรมเป็นวัสดุที่มีผิวอ่อนนุ่ม มีลวดลายให้เลือกมากมาย แต่ที่ต้องดูแลรักษาอย่างดี เหมาะสำหรับการนำไปใช้ในห้องที่มีการปรับอากาศ

ผ้าม่าน

เป็นวัสดุที่สำคัญในการตกแต่งภายใน มีความจำเป็นต่อประตู หน้าต่าง และกระจก ฝ้าผ้าม่านทำจากวัสดุหลายชนิด เช่น

- ฝ้าใหม่ให้ความรู้สึกมีคุณค่า ให้ความรู้สึกเป็นทางการ สง่างาม เป็นระเบียบ
- ฝ้ากำมะหยี่ให้ความรู้สึก หูหรร่า ภูมิฐาน พุ่มเฟียบ นุ่มนวล มีราคา
- ฝ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง สดุกสนาน
- ฝ้าปานให้ความรู้สึกเบา โปร่งสบาย
- ฝ้าลูกไม้ให้ความรู้สึกนุ่มนวล โรแมนติก
- ม่านไม้ไผ่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ

ประโยชน์ของฝ้าผ้าม่านคือ ช่วยกรองแสง ควบคุมแสงสว่างตาม ความต้องการ ช่วยลดความร้อนจากแสงแดด ทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่าง มีประสิทธิภาพรวมทั้ง ช่วยกันฝุ่น ลม ป้องกันเสียง สร้างบรรยากาศใน การตกแต่งและบังสายตาได้เป็นอย่างดี

2.11 การออกแบบสถานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2.11.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบใน แหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวโดยมีกระบวนการเรียนรู้กับผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่าง มีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

และลักษณะเฉพาะของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือ การมุ่งเน้นในแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติเพื่อประสานการท่องเที่ยวกับความพอใจในการเรียนรู้และสัมผัสกับระบบนิเวศ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแต่ละแหล่ง เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ มีความสุขกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวมากเพราะกิจกรรมต่างๆเป็นสื่อกลางนำการ ท่องเที่ยวไปสู่เป้าหมายได้ กิจกรรมที่เหมาะสมจึงควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการศึกษาความรู้ ในระบบนิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการได้รับความเพลิดเพลิน ทั้งนี้ต้อง เป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบน้อยที่สุดหรือเป็นผลกระทบที่สามารถป้องกันและแก้ไขได้

กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง จัดเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น

1. กิจกรรมนิเวศในแหล่งธรรมชาติ

เดินป่า ดูนก ส่องสัตว์ เทียวถ้ำ น้ำตก พายเรือ ดำน้ำดูปะการัง ตั้ง
แคมป์ ล่องแพ ซี่ม้านั่งช้าง

2. กิจกรรมกึ่งนิเวศ

ถ่ายรูปบันทึกภาพ/เสียง ศึกษาท้องฟ้า ซี่จักรยานท่องเที่ยว ปีนเขา ตก
ปลา

3. กิจกรรมทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์

ชมความงาม ความเก่าแก่ ลักษณะเฉพาะตัวของแหล่งประวัติศาสตร์ ศึกษาเรียนรู้
ประวัติความเป็นมาของแหล่งโบราณคดีและประวัติศาสตร์ ศึกษาชื่นชมงาน
ศิลปวัฒนธรรม ร่วมกิจกรรมเรียนรู้พฤติกรรมของคน

2.11.2 การออกแบบสถานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ปัจจุบันกระแสการท่องเที่ยวได้เปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการท่องเที่ยวเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมถูกให้ความสำคัญมากขึ้น กล่าวได้ว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้ประกอบการการท่องเที่ยวมีแรงจูงใจด้านนั้นทางการหรือมีความต้องการในประสบการณ์ทางนั้นทางการที่เปลี่ยนไป อีกส่วนหนึ่งสืบเนื่องมาจากกระแสความตื่นตัวทางด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในสังคมที่เพิ่มความตื่นตัวให้กับพื้นที่ธรรมชาติ และผลักดันให้กิจกรรมด้านนั้นทางการและการท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับพื้นที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยรวมมากขึ้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่พัฒนาและกำกับดูแลนโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีแผนนโยบายชัดเจนที่จะสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และส่งเสริมให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นไปอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักวิชาการ

ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากจะต้องให้ความสำคัญกับศักยภาพโดยรวมของพื้นที่ เพื่อนที่จะกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมและกำหนดระดับในการพัฒนาที่จะช่วยรักษาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวควบคู่กับการรักษาไว้ซึ่งประสบการณ์นั้นทางการที่มีคุณภาพของนักท่องเที่ยวแล้ว หน่วยงาน /องค์กรที่รับผิดชอบยังจะต้องให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อกิจกรรมการใช้ประโยชน์ลักษณะต่างๆภายในแหล่งท่องเที่ยว

กรอบเงื่อนไขในการพัฒนาและออกแบบ สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มี 5 ประการ คือ

- สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน
- เน้นความกลมกลืนและไม่ทำลายสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว
- ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการ
- ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพ และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น
- ใช้อุปกรณ์หรือวัสดุท้องถิ่นเป็นส่วนประกอบในการดำเนินการพัฒนา

กระบวนการพัฒนาและออกแบบ

1. ตรวจสอบประเภทแหล่งท่องเที่ยวกับนิยามและความหมายของแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. วิเคราะห์นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแบบท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. กำหนดกลุ่มชั้นของแหล่งท่องเที่ยวและระดับการพัฒนาที่เหมาะสม

4. กำหนดขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว
5. วิเคราะห์พื้นที่และความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์
6. กำหนดโปรแกรมในการพัฒนาที่สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับ
7. ออกแบบผังบริเวณ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและออกแบบตกแต่งภูมิทัศน์
8. ดำเนินการพัฒนาตามผังบริเวณและแบบที่กำหนด
9. เปิดบริการ ตรวจสอบ ติดตามผลและบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ควรสะท้อนถึงความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ ที่ธรรมชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นได้สร้างสรรค์มา และควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงเจตนารมณ์ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกควรเป็นเหมือนการสร้าง “แบบอย่าง” หรือ “Role Model” สำหรับท่องเที่ยว เช่น สถาปัตยกรรมของที่พักรักษาใจ ควรให้อารมณ์และความรู้สึกที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวได้ตระหนักว่า ได้เข้ามาอยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และมีพฤติกรรมคล้ายตามในการรักษาสภาพธรรมชาติ ช่วยป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น โดยการประหยัดพลังงานและการนำของเก่ากลับมาใช้ใหม่ เป็นต้น

ปัจจุบันยังไม่ปรากฏว่ามีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนสำหรับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างไรก็ตาม กรมอุทยานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา ได้พยายามกำหนดกรอบของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ขึ้นโดยมีประเด็นโดยสรุปได้ดังนี้

- สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทอาคาร : ให้ความสำคัญเรื่องของแสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ ทิศทางลม และความผสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

- ระบบคมนาคมสาธารณูปโภค : ให้ความสำคัญกับเส้นทางคมนาคมทางเลือก เช่น ทางจักรยาน ทางขี่ม้า ทางสำหรับเรือพาย ฯลฯ ควบคู่กับระบบถนน - ลานจอดรถที่เป็นมาตรฐาน และระบบป้าย - สัญลักษณ์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางและที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน

- ระบบสาธารณูปโภค : เน้นระบบที่ใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพอนุรักษ์น้ำ กำจัดน้ำเสีย และของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำของเก่ากลับมาใช้ใหม่

- การออกแบบโดยภาพรวม : ให้ความสำคัญกับการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาทั้งในและนอกแหล่งท่องเที่ยว และให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อผู้ใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวก/ผู้มาเยือนอย่างต่อเนื่อง

สำหรับมุมมองด้านการจัดการพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อาจจำแนกได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันผลกระทบจากการท่องเที่ยวและกิจกรรมของมนุษย์ที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ทางเดินเท้าและสิ่งประกอบ ทางจักรยาน ถนนและที่จอดรถ ถังขยะและระบบกำจัด ระบบบำบัดน้ำเสีย ห้องสุขา และป้ายคำเตือน
2. สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือสื่อความหมาย เพื่อให้ความรู้สร้างความเข้าใจและความเพลิดเพลินแก่นักท่องเที่ยว ใน การศึกษาธรรมชาติและเรียนรู้วัฒนธรรม ได้แก่ คู่มือศึกษาธรรมชาติ/ ศึกษาวัฒนธรรม หมุดบอกตำแหน่งใช้คู่กับแผ่นพับ นิทรรศการริมทาง และศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
3. สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดสร้างขึ้นเพื่อเพิ่มความความสะดวกสบายในการ ประกอบกิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบที่เรียบง่าย กลมกลืนกับ ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นได้แก่ พื้นที่ทางเดินเท้า บ้านเดี่ยว เรือน แแถว ระบบน้ำใช้ ระบบไฟส่องสว่าง ร้านอาหารจำหน่ายอาหาร ศาลาชมวิวม้านั่ง โต๊ะปิกนิก ชุมดอกเห็ด
4. สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ บ้านพักเจ้าหน้าที่ อาคารที่ทำการ และอาคารสนับสนุนต่างๆ เช่น โรงรถ โรงเก็บพัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เช่น โรงรถ โรงเก็บพัสดุอุปกรณ์ ป้อมยาม ด่านตรวจ ฯลฯ

การพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภท ในแหล่งท่องเที่ยว แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จะอาศัยแนวความคิดในการออกแบบเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรบนพื้นโลกอย่างชาญฉลาด ให้เกิดการสูญเสียน้อยที่สุด และสามารถคงฐานทรัพยากรอยู่ได้อย่างยั่งยืนเป็นพื้นฐาน

หลักการที่สำคัญของแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ให้ความสำคัญของสิทธิมนุษยชนและธรรมชาติอย่างเท่าเทียม เพื่อให้องค์ประกอบทั้งสองอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อหนุน และสามารถคงไว้ซึ่งความหลากหลายของกันและกันอย่างยั่งยืน
2. ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์เชื่อมโยงภายในระหว่างองค์ประกอบทุกส่วนของระบบธรรมชาติ และผลกระทบจากการออกแบบต่อองค์ประกอบแต่ละส่วนในทุก ระดับ

3. เคารพระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณ / สิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจกับ วัตถุ และพิจารณาองค์ประกอบทุกส่วนทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ภายในชุมชน / สังคมที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ
4. คำนึงถึงผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ของการพัฒนาอันเป็นผลมาจากการออกแบบ ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์และธรรมชาติ
5. สร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าในระยะยาวและไม่สร้างปัญหา / ผลกระทบในการ บำรุงรักษาการบริหารจัดการ ตลอดจนปัญหาด้านความปลอดภัย ให้กับคนใน รุ่นหลังที่ต้องรับผิดชอบดูแล ใช้ประโยชน์ ตลอดจนยึดถือเป็นมาตรฐาน / แบบอย่าง
6. สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรในการพัฒนาอย่างคุ้มค่า และไม่มีของเสีย
7. ออกแบบเพื่อให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า
8. ตระหนักเสมอว่าไม่มีสิ่งใดสร้างขึ้นโดยมนุษย์จะคงอยู่ได้ยั่งยืนและการออกแบบไม่ สามารถแก้ปัญหาได้ทุกเรื่อง ดังนั้นจึงไม่ควรที่จะออกแบบเพื่อเอาชนะและ / หรือควบคุมธรรมชาติ หากแต่ควรปล่อยให้ธรรมชาติเป็นแม่แบบ หรือผู้ที่ชี้แนะการออกแบบ

สถานที่พักเชิงอนุรักษ์

ในการศึกษารายละเอียดของที่พักเชิงอนุรักษ์นี้ ในส่วนของสถานที่พักนั้น เป็นการสรุปแบบคร่าวๆเพื่อเป็นเกณฑ์ในการนำไปประกอบการออกแบบ ในโครงการโดยเป็น ข้อมูลส่วนหนึ่งของนโยบายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อีกทั้งในส่วนลักษณะของโรงแรม เชิงอนุรักษ์ (GREEN HOTEL) ในด้านต่างๆเป็นการสรุปเพื่อนำไปพิจารณาในการ ออกแบบเท่านั้น

การบริการสถานที่พักที่มีลักษณะบริการ เชิงอนุรักษ์ อาจพิจารณาดังนี้

1. ลักษณะรูปแบบของสถานที่พัก มีการก่อสร้างโดยคำนึงความเป็นท้องถิ่น และ ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม
 - การสะท้อนภาพดั้งเดิมของพื้นที่ (ลักษณะทางสถาปัตยกรรม ภูมิ สถาปัตยกรรม การตกแต่งภายใน และองค์ประกอบต่างๆ ของสถานที่บริการ) ว่าลักษณะ แบบดั้งเดิมของพื้นที่มากหรือ มีลักษณะผสมผสานของเดิมกับของใหม่เป็นส่วน ใหญ่
 - กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม (ด้านรูปแบบ ขนาด การจัดองค์ประกอบในพื้นที่) ว่ามีความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพื้นที่ หรือผสมผสานองค์ประกอบ อย่างกลางๆ หรือผสมผสาน โดยสถานบริการมีความโดดเด่นกว่าแต่ไม่รู้สึกร ทำลายพื้นที่

- การเลือกทำเลที่ตั้งของสถานบริการอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ไม่ทำลายธรรมชาติ หรืออยู่ในทำเลที่มีการตัดแปลงธรรมชาติบ้างเล็กน้อยแต่ไม่มีผลกระทบต่อธรรมชาติ หรืออยู่ในทำเลที่ผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติ หรืออยู่ในทำเลที่ทำลายธรรมชาติมากที่สุด
2. มีการจัดการด้านรักษาสิ่งแวดล้อม
- การใช้พลังงาน มีมาตรการประหยัดพลังงานอย่างน้อยแค่ไหน
 - การใช้น้ำ ประหยัดน้ำอย่างน้อยแค่ไหน
 - การบำบัดน้ำเสีย มีการบำบัดน้ำเสีย เหมาะสมตามหลักวิชาการและนำกลับมาใช้ในพื้นที่ หรือจัดการโดยวิธีใดวิธีหนึ่งอย่างไร
 - การจัดการขยะมูลฝอยมีมาตรการอย่างไร
3. กิจกรรมและการบริการ
- มีกิจกรรมให้การศึกษาสิ่งแวดล้อมประกอบสำหรับผู้เข้าพัก หรือไม่
 - มีการสื่อความหมายสิ่งแวดล้อมต่อผู้มาพัก ในสถานที่และบริเวณต่างๆภายในสถานที่พักหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน
 - การบริการสะท้อนความเป็นท้องถิ่นทั้งในด้านรูปแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ
 - การบริการมีความสะอาดเป็นที่พอใจ ถูกสุขลักษณะ รวดเร็ว

ลักษณะของโรงแรมเชิงอนุรักษ์

1.LANDSCAPE

- ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิทัศน์ ที่จะทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของดิน และการเปลี่ยนทางเดินน้ำ
- ไม่ปิดกั้น หรือลुक้าทางน้ำ และทางสาธารณะ ในขั้นตอนการออกแบบก่อสร้างและดำเนินธุรกิจโรงแรม
- ไม่ลुक้าประโยชน์ใช้สอย หรือทำให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่อนุรักษ์ ไม่เข้าเขตป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ เขตอนุรักษ์พันธุสัตว์ป่า เขตห้ามลुक้า ฯลฯ
- มีการจัดหาน้ำจืดที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยไม่เพิ่มแรงกดดันต่อระบบนิเวศน์ และการใช้ประโยชน์ของชุมชน
- ไม่นำปลา และสัตว์ร้ายมาปล่อยลงทางน้ำสาธารณะ หรือนำมาเลี้ยงในบริเวณที่ไม่ปลอดภัยต่อชุมชน

- ไม่นำโบราณวัตถุ ก้อนหิน หรือทรัพยากรอื่นใดที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ของป่ามาใช้จัด LANDSCAPE
- มีการหมุนเวียนน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วมาใช้ใหม่
- มีการใช้เทคโนโลยีประสิทธิภาพน้ำ ในการบำรุงดูแลพรรณไม้เพื่อให้มีการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
- เลือกใช้เทคโนโลยีประสิทธิภาพพลังงานแสงสว่างโดยรอบอาคารและ LANDSCAPE
- การใช้เลือกพันธุ์ไม้ท้องถิ่น หรือไม้สมุนไพรต่างๆ
- ไม่ประดับสวนหย่อมด้วยพรรณพืชหายาก และเป็นอาหารสัตว์ป่า
- ไม่ปลูกพรรณไม้ต่างถิ่นที่จำเป็นต้องมีการดูแลเป็นพิเศษ และมีการใช้สารเคมี สารเร่งการเติบโต และมีวัสดุมีพิษอื่นๆ ในการบำรุงดูแล
- ไม่นำสัตว์ป่าทุกชนิดมาเลี้ยงเพื่อดึงดูดให้มีผู้มาใช้บริการโรงแรม

2 EXTERIOR

- ไม่ประดับสถานที่ภายนอกอาคารด้วยชิ้นส่วน หรือของจากสัตว์ป่า และสัตว์ทะเลทุกชนิด
- ไม่เพิ่มแรงกดดันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศน์ในป่า ด้วยการใช้น้ำแข็ง ในการก่อสร้างและประดับตกแต่งภายนอกอาคาร
- มีการออกแบบ ปลูกสร้าง และจัดการดูแลพรรณไม้ให้สอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพและชีวภาพท้องถิ่น
- ไม่จัดให้มีการเดินสายไฟฟ้า และการระบายน้ำเสีย ที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อสมดุลของระบบนิเวศน์ในดินและน้ำในบริเวณที่ตั้งและดำเนินการธุรกิจการบริการของโรงแรม
- ไม่ปล่อยให้มีการถ่ายเทกากของเสีย ทั้งของเหลวและของแข็ง ที่จะมีผลกระทบต่อคุณภาพน้ำใต้ดินและผิวดิน
- จัดให้มีการกำจัดกากของเสียทั้งแข็งและเหลวอย่างเหมาะสม และไม่เป็นเหตุเดือดร้อนและรำคาญของผู้อื่น
- มีการออกแบบและก่อสร้างอาคารสถานประกอบการ ที่สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีการก่อสร้างที่ไม่ทำให้เกิดกากของเสีย และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรของชุมชน
- เลือกใช้วัสดุก่อสร้างที่ไม่เพิ่มภาระการใช้พลังงานในขั้นตอนการผลิตมากเกินไป

3 INTERIOR

- ไม่ใช่โบราณวัตถุ และวัตถุมงคลที่เป็นที่เคารพนับถือของชุมชนและสังคม เป็นส่วน
ระดับสถานที่ของสถานประกอบการ
- ไม่อนุญาตให้มีการผลิตภัณฑ์และของที่ระลึก ที่ทำมาจากชิ้นส่วนของสัตว์ป่าใน
สถานประกอบการ
- ไม่ติดตั้งหรือประดับสถานที่ทุกส่วนด้วยวัสดุที่ได้จากขบวนการผลิตที่จะทำให้เกิด
มลพิษต่อสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนการผลิต เช่น โฟม หรือวัสดุอื่นใดที่มีการใช้ครั้ง
เดียวแล้วทิ้งเลย
- เลือกใช้เทคโนโลยีประสิทธิภาพพลังงานแสงอาทิตย์ และน้ำในพื้นที่บริการ และ
ปฏิบัติงานของพนักงานทุกแห่ง
- มีการใช้แสงสว่างจาก ธรรมชาติ ในพื้นที่บริการต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
- ไม่ใช่สารเคมี และวัตถุมีพิษในการทำความสะอาดและบำรุงดูแลพื้นผิวและภาชนะที่
อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ใช้บริการและผู้ปฏิบัติงานทั้งทางตรงและทางอ้อม
- เลือกใช้ผ้าไม่พอก ย้อม ในทุกส่วนของการบริการ และปฏิบัติงานมากที่สุดที่จะทำ
ได้
- ลดปริมาณการใช้กระดาษ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้กระดาษและลดการสูญเสียใน
ทุกขั้นตอนของการบริการและการจัดการบริการ
- ส่งเสริมการใช้กระดาษและวัสดุต่างๆ ที่ได้จากการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้
ใหม่แทนการเจาะใช้วัสดุและกระดาษที่ได้จากการผลิตจากทรัพยากรต้นกำเนิด
- เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เช่น เสื้อ พรม ผ้ามา่าน วัสดุบุผนัง และพื้น ซึ่งมีส่วน
สะท้อนถึงประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมท้องถิ่นและจะมีส่วนช่วยในการสร้าง
งานในชุมชนที่ตั้งสถานประกอบการ

2.12 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

เหตุผลในการเลือกโครงการเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและองค์ประกอบภายในโรงแรม เพื่อนำมาสรุปหาแนวทางในการออกแบบ โดยเลือกเอาโครงการเปรียบเทียบดังนี้

เหตุผลในการเลือกศึกษา

- เป็นโรงแรมตากอากาศ ที่มีขนาดและส่วนบริการใกล้เคียงกัน
 - เป็นโรงแรมซึ่งรองรับนักท่องเที่ยวและมีส่วนบริการด้านสุขภาพ และการจัดการประชุม
 - เพื่อศึกษารูปแบบและบรรยากาศในการตกแต่งภายใน
- จากเหตุผลในการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ จึงได้เลือกโรงแรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการ ดังนี้
- เฉวงรีเจนท์ บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)
 - เดอะ เจริญ ภูเก็ต (THE CHEDI PHUKET)
 - อลันตา รีสอร์ท (ALEENTA RESORT)
 - เดอะ พันวาบุรี รีสอร์ท แอนด์ สปา (THE PANWABURI RESORT & SPA)
 - การ์เด้น คลิฟ รีสอร์ท แอนด์ สปา (GARDEN CLIFF RESORT & SPA)
 - บุราสารี รีสอร์ท (BURA SARI RESORT)
 - อมารี คอรัล บีช รีสอร์ท (AMARI CORAL BEACH RESORT)
 - พัทยา แมริออท รีสอร์ท แอนด์ สปา (PATTAYA MARRIOTT RESORT & SPA)
 - แกรนด์ เมอเคียว ฟอ์จูน (GRAND MERCURE FORTUNE)

วัตถุประสงค์การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

1. เพื่อศึกษารูปแบบโรงแรม ลักษณะการให้บริการใกล้เคียงกันโครงการเดอะไทด์ รีสอร์ทในด้านการบริหารงานและการบริการ
2. เพื่อศึกษาลักษณะที่มาของงานออกแบบภายในโรงแรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ
3. เพื่อศึกษาการเลือกใช้วัสดุในการออกแบบตกแต่ง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางในการออกแบบตกแต่งโครงการที่กำลังศึกษา

2.12.1 เฉวงรีเจนท์ บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)

CHAWENG REGENT
BEACH RESORT

ภาพลักษณะโครงการฉวงรีเจนท์ บีช รีสอร์ท

วัตถุประสงค์การศึกษาโรงแรม

1. ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงกับโครงการ
2. แนวคิดในการออกแบบที่นำเอาลักษณะสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายใน มาเป็นหลักการออกแบบ
3. ลักษณะสภาพแวดล้อมที่มีการสร้างบรรยากาศเน้นความสงบ
4. สายงานการบริหารงานและการให้บริการ

ที่ตั้งของโครงการ

155/4 ทาดฉวง เกะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี 84320

ประเภทของโครงการ

รีสอร์ทตากอากาศ

ลักษณะของโครงการ

โครงการตั้งอยู่ในบริเวณหาดฉวง ทางเข้าสู่โครงการจะอยู่ติดกับถนนเส้นหลักของหาด

ฉวงพอเข้าไปจะพบกับลานจอดรถ จากนั้นจะเจอส่วน LOBBY และตัวบ้านพักจะอยู่ถัดจากส่วน LOBBY ถัดจากบ้านพักจะเป็นส่วนของ POOL BAR ซึ่งจะอยู่ติดชายหาด ส่วนลักษณะอาคารและการตกแต่งภายในจะแตกต่างกัน

ทางสัญจรภายในโครงการจะเป็นทางเดินที่ทำด้วยไม้ที่เชื่อมต่อกันสู่ทุกส่วนของโรงแรม การวางอาคารจะเป็นการวางลักษณะที่ไม่ไปทำลายสภาพแวดล้อมเดิม ต้นไม้ใบไม้ที่เคยมีอยู่จะไม่ตัดทิ้งเพื่อสร้างอาคาร ลักษณะของอาคารเป็นแบบไทยประยุกต์

จำนวนห้องพัก

รีสอร์ทมีห้องพัก 145 หลัง และแบ่งได้ออกเป็น 3 แบบ คือ สุพีเรีย , ดีลักซ์ , รอยัลสวีท

ขอบเขตของโครงการ

- LOBBY HALL	- CHOM TALAY RESTAURANT
- BEACH POOL BAR	- SWIIMMING POOL ,
CHILDREN & JACUZZI	
- SOUVENIR,GIFT SHOP & BEAUTY SALON	- MEETING & CONVENTION ROOM
- SPA & HEALTH CLUB	- NAM THIP POOL BAR
- SWIMMING POOL , CHILDREN POOL	- RED SNAPPER PUB &
RESTAURANT	
- THAI BENJARONG RESTAURANT	- GARDEN BAKERY
- GUEST ROOM	

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

- LOBBY HALL	- CHOM TALAY RESTAURANT
- SPA	- GUEST ROOM

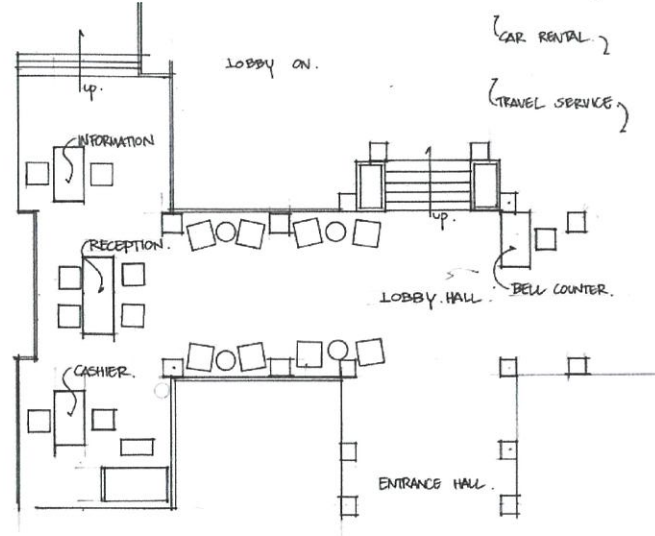
1. Chomtalay Restaurant	7. Escape Spa
2. Beach Pool Bar	8. Nam Thip Pool Bar
3. Swimming Pool,	9. Swimming Pool
4. Chaweng Beach	10. Garden Bakery
5. Souvenir, Gift shop, Salon	11. Red Snapper Pub&Restaurant
6. Meeting & Convention Room	12. Thai Benjarong Restaurant

ภาพลักษณะผังโครงการเนวงรีเจ็นท์ บีช รีสอร์ท

โถงต้อนรับ LOBBY HALL

จะเป็นส่วนแรกสุดที่เมื่อแขกมาถึงจะต้องพบกับส่วนนี้ในส่วนนี้จะเป็นอาคาร 4 เหลี่ยม เชื่อมกัน 2 หลัง

หลังแรก เป็น Front desk & Reception ด้านหลัง Front desk จะเป็น Front Office และด้านข้างของ Front desk จะไปส่วน Lobby ส่วนที่ 2

ภาพการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนโถงต้อนรับ

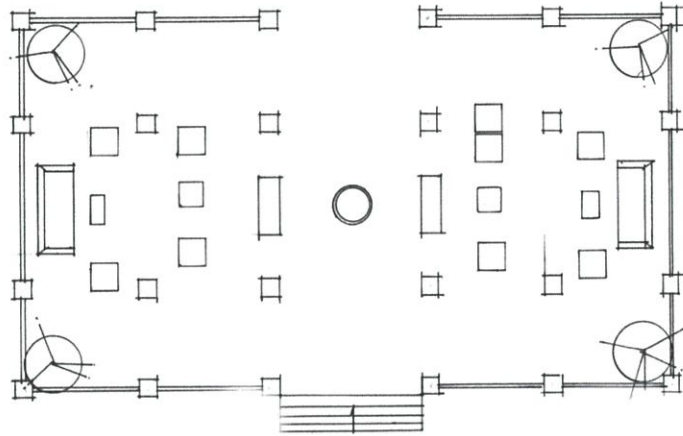
ภาพบรรยากาศภายในส่วนพักคอย

ภาพบรรยากาศภายในส่วน FRONT DESK

โถงต้อนรับ LOBBY ส่วนที่ 2

หลังที่ 2 เป็นส่วนนั่งคอยและพบปะสังสรรค์กัน เปิดโล่งทั้ง 4 ด้าน ส่วนนี้จะต่อเนื่องกับส่วนร้านขายของที่ระลึก และส่วนสำนักงานของโรงแรม และเป็นที่เชื่อมต่อไปยังส่วนต่างๆของโรงแรม

ภาพการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนพักคอย

ภาพบรรยากาศภายในส่วนพักคอย

ตารางแสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBYHALL โรงแรม เวงงรีเจนท์ บีช รีซอร์ท

(CHAWENG REGENT BEACH RESORT)

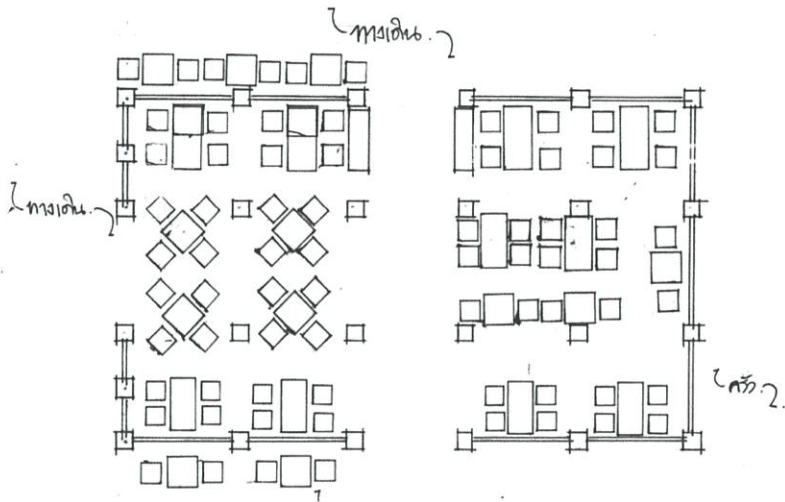
ส่วนศึกษา	LOBBYHALL
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารเป็นสถาปัตยกรรม มีจุดเด่นที่ผนังมีลักษณะเป็นจตุรมุขโปร่งเพื่อรับแสงธรรมชาติภายในเป็นอาคารเปิดโล่งไม่ติดเครื่องปรับอากาศ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การจัดวางผังแบ่งได้เป็น 2 ส่วน 1. ส่วนผู้ให้บริการ ได้แก่ สำนักงานส่วนหน้า 2. ส่วนรับบริการ ได้แก่ พักคอย - สำนักงานส่วนหน้ามีการจัดแบ่งสัดส่วนเป็น 3 ส่วน คือ ด้านซ้ายเป็น CASHIER ตรงกลางเป็นส่วน RECEPTION ด้านขวาเป็น INFORMATION เพื่อสะดวกในการแยกใช้บริการ - ส่วนพักคอยมีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ตามจุดต่างๆ เพื่อเน้นทางเดินที่กว้างขวางจัดเป็นกลุ่มๆ รวมทั้งหมด 20 ที่นั่ง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ลักษณะการตกแต่งภายในมีบรรยากาศแบบไทยตามแบบลักษณะอาคารไทยประยุกต์
3.1 การใช้สี	ใช้สีน้ำตาลอ่อนน้ำตาลเข้มและขาวให้เกิดความรู้สึกสะอาดอบอุ่นและใกล้ชิดธรรมชาติ และมีการเน้นจุดเด่นโดยใช้สีแดง
3.2 แสงสว่าง	ใช้แสงธรรมชาติจากนอกอาคารส่วนตอนกลางคืนจะใช้แสงไฟจาก DOWN LIGHT
3.3 วัสดุ	- พื้นกระเบื้อง - ผนังฉาบปูนทาสีขาวและกรุไม้ทำสีธรรมชาติ - เพดาน ฝ้าเพดานตีไม้โชว์แนวทาสีธรรมชาติและโชว์โครงสร้าง
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้เพื่อความคงทนและกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม

ตารางแสดง ข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ดูสบายตาและใช้งานได้สะดวก - อากาศถ่ายเทสะดวก - บรรยากาศอบอุ่นสบายตา - วัสดุคงทนแข็งแรงไม่ก่อให้เกิดสนิมและดูเป็นธรรมชาติ - การนำแสงธรรมชาติจากภายนอกอาคารมาใช้ให้เกิดประโยชน์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชุดพักคอยอยู่แยกส่วนกันเกินไป - ไม่สามารถควบคุมแสงอาทิตย์ที่ส่องเข้ามาภายในอาคารได้

ห้องอาหาร ชมทะเล CHOM TALAY RESTAURANT

ส่วนของ RESTAURANT จะเป็นส่วนที่อยู่ติดกับชายหาดของรีสอร์ทและในส่วนนี้จะ เป็นลักษณะอาคารเปิดโล่งสามารถชมวิวดูได้รอบและยังเป็นส่วนที่รวมเอา COFFEE SHOP และบริเวณด้านข้างจะมีส่วนของ BEACH POOL BAR รวมอยู่ด้วย

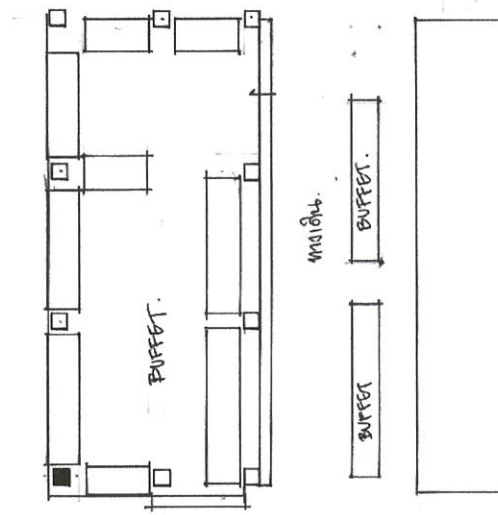
การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วน CHOM TALAY RESTAURANT

บรรยากาศภายในส่วน CHOM TALAY RESTAURANT

ส่วนบุฟเฟ่ BUFFET

ส่วนบุฟเฟ่จะเป็นส่วนที่อยู่ต่อเนื่องจากส่วน RESTAURANT โดยทางเดินจะเชื่อมต่อถึงกัน ลักษณะของอาคารจะเปิดโล่งทั้ง 4 ด้าน สามารถมองเห็นบรรยากาศภายนอก

การจัดวางบุฟเฟภายในส่วน CHOM TALAY RESTAURANT

บรรยากาศภายในส่วนบุฟเฟ CHOM TALAY RESTAURANT

ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ CHOM TALAY RESTAURANT โรงแรม เจวงรี
เจนท์ บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)

ส่วนศึกษา	CHOM TALAY RESTAURANT
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ลักษณะอาคารอยู่บริเวณชายหาด ลักษณะอาคารเป็นอาคารเปิดโล่งโดยรอบทั้ง 3 ด้าน สามารถชมทะเลและภูเขาได้โดยรอบ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การจัดวางชุดเก้าอี้เป็นแบบ BALANCE กันทั้ง 2 ข้าง โดยเน้นทางเดินสามารถเดินได้โดยรอบ การจัดกลุ่มที่นั่งเป็นแบบ 2 ที่นั่งและ 4 ที่นั่ง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งอาคารเป็นลักษณะธรรมชาติ
3.1 การใช้สี	โดยส่วนใหญ่ใช้สีน้ำตาล, ชมพู , และฟ้าอ่อน
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT
3.3 วัสดุ	เลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับธรรมชาติไม่เป็นสนิม - พื้นหินขัด - ผนังส่วนครัวฉาบปูนสีขาวกรุด้วยไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้เพื่อบรรยากาศที่กลมกลืนกับธรรมชาติและทนต่อสภาพแวดล้อม

ตาราง แสดง ข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่เรียบง่าย โทนสีเป็นธรรมชาติ - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - แสงสว่างไม่เพียงพอ - ไม่มีแบ่งแยกชาย หญิงให้ชัดเจน - ไม่มีชุดที่นั่งสำหรับ 6 ที่นั่ง - การตกแต่งยังไม่มีจุดเด่น

ห้องพักแบบ DELUXE BANGALOW

ภาพบรรยากาศภายในส่วนของ DELUXE BANGALOW

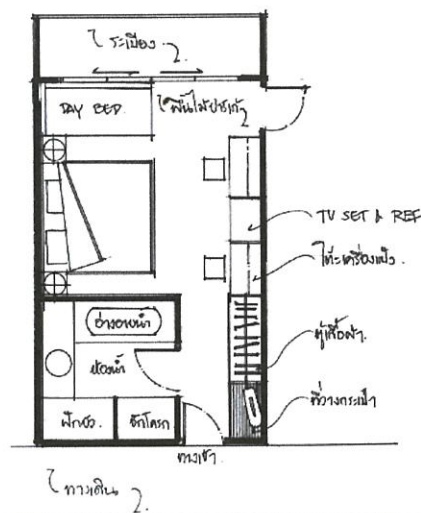
ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ DELUXE BANGALOW โรงแรม เฉวง รีเจนท์ บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)

ส่วนศึกษา	DELUXE BANGALOW
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นลักษณะทรงไทยประยุกต์
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	เข้าไปจะเป็นส่วนวางสั้มภาระัดไปจะเป็นเตียงนอนและส่วนพักผ่อน
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งอาคารเป็นลักษณะแบบไทยประยุกต์
3.1 การใช้สี	โดยส่วนใหญ่ใช้สีน้ำตาล และสีครีม
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT
3.3 วัสดุ	เลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับธรรมชาติไม่เป็นสนิม - พื้นไม้ - พนักปูนสลัไม้ - เพดาน DROP เป็นช่องสี่เหลี่ยมซ่อนไฟ
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้

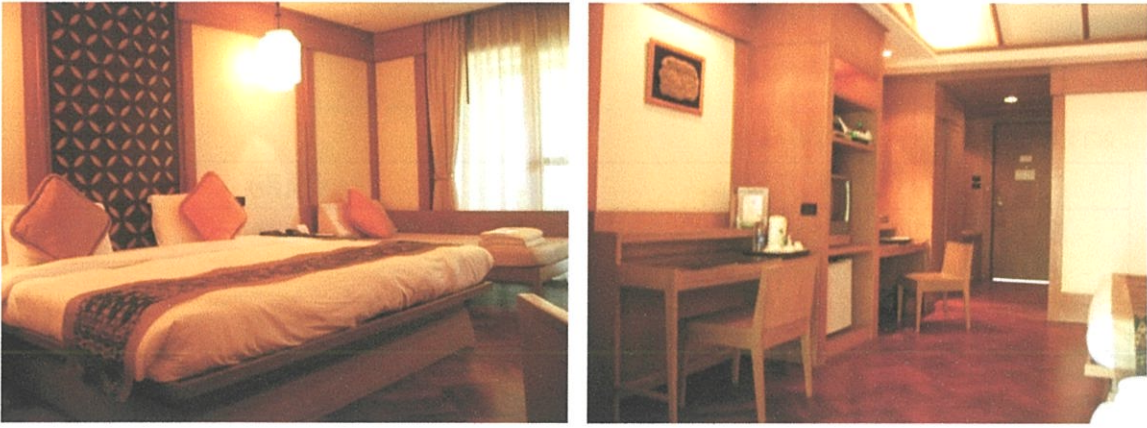
ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่ให้อารมณ์ความเป็นไทย - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม - วัสดุที่ใช้เป็นไม้สร้างความรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ - จัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้เหมาะสม 	

ห้องพักแบบ DELUXE GARDEN

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วน DELUXE GARDEN

บรรยากาศภายในส่วนของ DELUXE GARDEN

บรรยากาศภายนอกส่วนของ DELUXE GARDEN

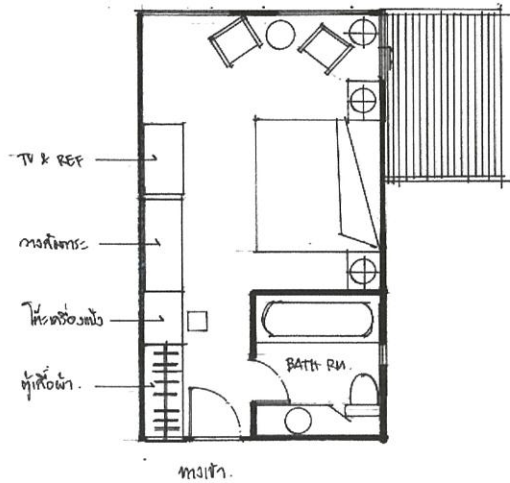
ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ DELUXE GARDEN โรงแรม เฉวง รีเจนท์ บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)

ส่วนศึกษา	DELUXE GARDEN
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นลักษณะทรงไทยประยุกต์
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	เข้าไปจะเป็นส่วนวางสัมภาระถัดไปจะเป็นตู้เสื้อผ้า เตียงนอนสามารถเชื่อมต่อไปยังห้องด้านข้างได้ และมีระเบียงในตัว
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งอาคารเป็นลักษณะแบบไทยประยุกต์
3.1 การใช้สี	โดยส่วนใหญ่ใช้สีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	<ul style="list-style-type: none"> - แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT
3.3 วัสดุ	เลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับธรรมชาติไม่เป็นสนิม <ul style="list-style-type: none"> - พื้นไม้สลับกระเบื้องดินเผา - ผนังปูน - เพดาน DROP เป็นรูปจั่วและซ่อนไฟ
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้

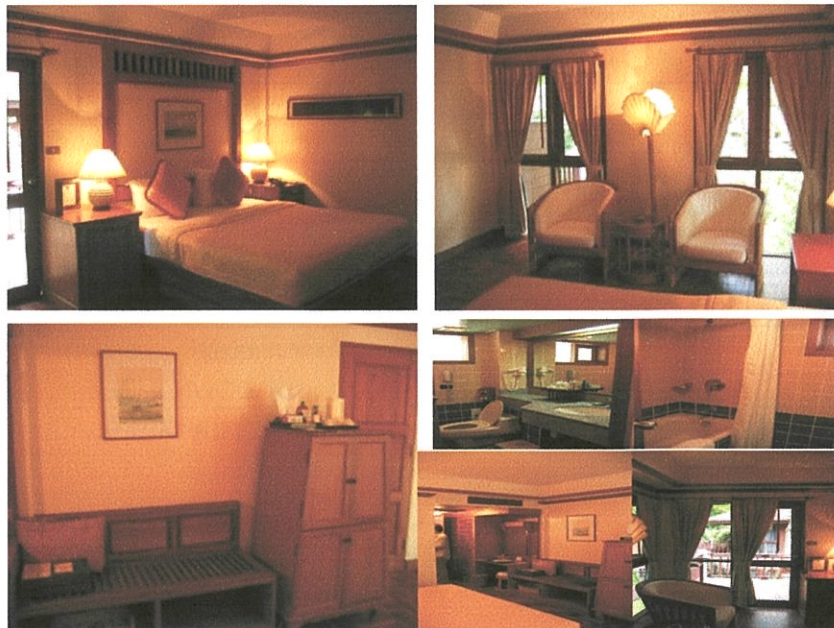
ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่ให้อารมณ์ความเป็นไทย - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม - วัสดุที่ใช้เป็นไม้สร้างความรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ - จัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้เหมาะสม 	

ห้องพักแบบ SUPERIOR VILLA

แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วน SUPERIOR VILLA

แสดงบรรยากาศภายในส่วนของ SUPERIOR VILLA

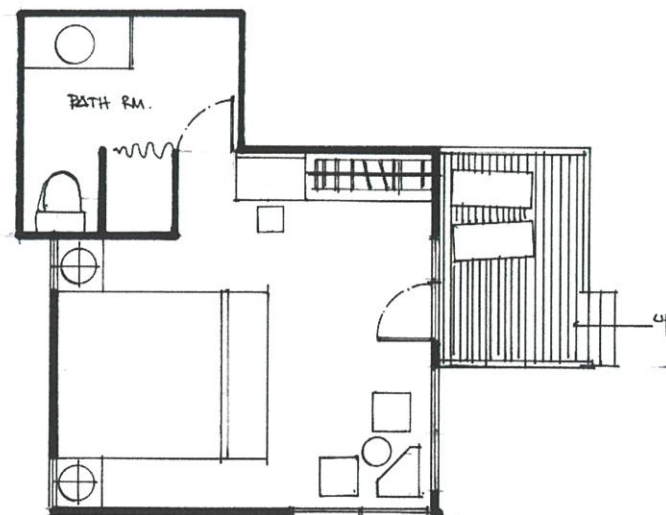
ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ SUPERIOR VILLA โรงแรม เจวง รีเจนท์
บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)

ส่วนศึกษา	SUPERIOR VILLA
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นลักษณะทรงไทยประยุกต์
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	เข้าไปจะเป็นส่วนวางสัมภาระถัดไปจะเป็นตู้เสื้อผ้า ภายในจะเป็นเตียงนอน และมีระเบียงยื่นออกไปด้านข้าง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งอาคารเป็นลักษณะแบบไทยประยุกต์
3.1 การใช้สี	โดยส่วนใหญ่ใช้สีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT
3.3 วัสดุ	เลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับธรรมชาติไม่เป็นสนิม - พื้นไม้และกระเบื้องดินเผา - ผนังปูนสลับไม้ภายในห้องน้ำเป็นกระเบื้องดินเผา - เพดานยิปซัม
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้

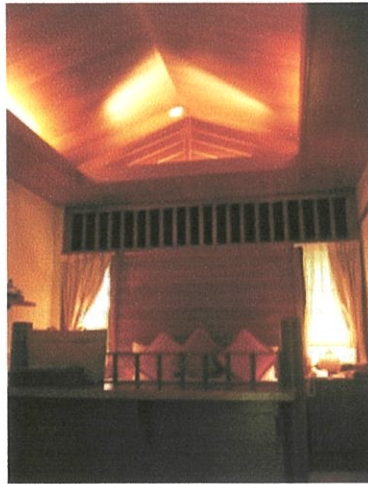
ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่ให้บรรยากาศความเป็นไทย - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม - วัสดุที่ใช้เป็นไม้สร้างความรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ - จัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้เหมาะสม 	

ห้องพักแบบ SUPERIOR BANGALOW

ภาพการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วน SUPERIOR BANGALOW

ภาพบรรยากาศภายในส่วนของ SUPERIOR BANGALOW

ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ SUPERIOR BANGALOW โรงแรม เฉวง
รีเจนท์ บีช รีสอร์ท (CHAWENG REGENT BEACH RESORT)

ส่วนศึกษา	SUPERIOR BANGALOW
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นลักษณะทรงไทยประยุกต์
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ระเบียงจะอยู่ด้านหน้าทางเข้า เข้าไปจะเป็นส่วนวางสัมภาระ ถัดไปจะเป็นตู้เสื้อผ้าและพักผ่อน ภายในจะเป็นเตียงนอน
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งอาคารเป็นลักษณะแบบไทยประยุกต์
3.1 การใช้สี	โดยส่วนใหญ่ใช้สีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	<ul style="list-style-type: none"> - แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT
3.3 วัสดุ	เลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับธรรมชาติไม่เป็นสนิม <ul style="list-style-type: none"> - พื้นไม้ - พนักปูนสลัไม้ - เพดาน DROP เป็นรูปจั่วซ่อนไฟ
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้

ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่ให้อารมณ์ความเป็นไทย - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม - วัสดุที่ใช้เป็นไม้สร้างความรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ - จัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้เหมาะสม 	

ข้อดีของโครงการ

1. การใช้ประโยชน์จากธรรมชาติรอบๆ ได้อย่างน่าสนใจสถาปัตยกรรมแทรกตัวเข้ากับธรรมชาติได้ดี การใช้ SPACE ให้สัมพันธ์กับภายในภายนอกของตัวอาคารทำให้ได้บรรยากาศพักผ่อนมากขึ้น
2. การใช้วัสดุตกแต่งภายในอาคารและเฟอร์นิเจอร์ มีความกลมกลืนกับลักษณะภายนอกซึ่งเป็นอาคารที่ประยุกต์แล้ว ทั้งโครงสร้างและรูปแบบนำเอาวัสดุใหม่ๆ มาใช้การแทรกความเป็นไทยลงไปในงานด้วย
3. การจัดวางผังในส่วน LOBBY มีความเชื่อมต่อกันกับส่วนต่างๆ ภายในโรงแรม

ข้อเสียของโครงการ

1. การวางตำแหน่งของลานจอดรถมีพื้นที่ในการจอดรถน้อยไม่เพียงพอต่อลูกค้า
2. การแยกห้องพักเป็นหลังๆ บนที่มีความยาวไปตามชายหาด ซึ่งอาจลำบากในการบริการและการเข้าถึงของแขกที่มาพักเพื่อเข้าสู่การใช้บริการในส่วนต่างๆ ของโครงการ และในการขนส่งอุปกรณ์ทำความสะอาด จึงเป็นการสิ้นเปลืองแรงงานในส่วนนี้เกินความจำเป็น

2.12.2 เดอะ เจริญ ภูเก็ต (THE CHEDI PHUKET)

THE CHEDI

ภาพแสดงลักษณะโครงการ เดอะ เจริญ ภูเก็ต

วัตถุประสงค์การศึกษาโรงแรม

1. ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงกับโครงการ
2. แนวคิดในการออกแบบที่นำเอาลักษณะสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายในมาเป็นหลักการออกแบบ
3. ลักษณะสภาพแวดล้อมที่มีการสร้างบรรยากาศเน้นความสงบ
4. สายงานการบริหารงานและการให้บริการ

ที่ตั้งของโครงการ

118 หมู่3 ต.เชิงทะเล อ.ถลาง จ.ภูเก็ต

ซึ่งเป็นอ่าวที่เงียบมาก มีลักษณะเป็นอ่าวส่วนตัว และเนื่องจากอ่าวนี้มีลมพัดแรงมาก และจะยิ่งรุนแรงในฤดูมรสุม จึงทำให้บางครั้งกิจกรรมบางอย่างในโครงการต้องหยุดพักในฤดูมรสุม ตัวโครงการตั้งอยู่บนเนินเขา ลดหลั่นกันลงมาจนถึงชายหาด ปางเทา

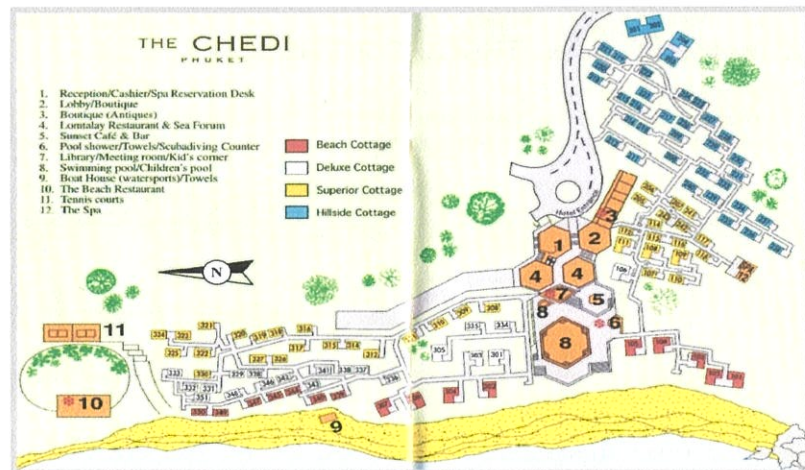
ประเภทของโครงการ

รีสอร์ทตากอากาศ

ลักษณะของโครงการ

โครงการตั้งอยู่บนเชิงเขาโดยจากทางเข้าสู่โครงการ จะต้องขึ้นไปบนเนินเขาแล้ว จะพบกับลานจอดรถ จากนั้นจะเจอกับสวน LOBBY และตัวบ้านพักเรียงรายหันหน้าออกสู่ทะเลตามเนินเขาที่ลาดลงไปสู่ชายหาด โดยแบ่งกลุ่มบ้านพักตามระยะทางที่ห่างจากทะเล หรือแบ่งตาม LOCATION ของสถานที่ ส่วนลักษณะอาคารและการตกแต่งภายในจะเหมือนกันทุกหลัง ตัวบ้านพักจะสร้างลดหลั่นไปตามเนินเขา ทำให้ทุกห้องสามารถมองเห็นทะเลได้ นับว่าเป็นการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่มีลักษณะเป็นเนินเขาได้

ทางสัญจรภายในโครงการจะเป็นสะพานที่แต่เดิมทำด้วยไม้แต่เกิดปัญหาของความไม่คงทนและลื่น จึงเปลี่ยนมาเป็นสะพานคอนกรีตแทน จะเป็นทางเชื่อมสู่ทุกส่วนของโรงแรม เป็นสะพานเกาะไปตามเนินเขา การวางอาคารจะเป็นการวางลักษณะที่ไม่ไปทำลายสภาพแวดล้อมเดิม ต้นไม้ใดที่เคยมีอยู่จะไม่ตัดทิ้งเพื่อสร้างอาคาร ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นต้นมะพร้าว และจะมีการจ้างแรงงานพื้นถิ่นมาเก็บลูกมะพร้าวเรื่อยๆ เพื่อไม่ให้หล่นลงมาให้เกิดอันตรายแก่ผู้ที่เดินผ่านไป-มา เป็นการสนับสนุนแรงงานพื้นถิ่นให้มีรายได้อีกหนึ่งช่องทางออกเป็น

ภาพลักษณะผังโครงการ เดอะ เจดีย์ ภูเก็ต

จำนวนห้องพัก

เป็นรีสอร์ทที่แต่เดิมทีห้องพัก 110 หลัง แต่ปัจจุบันได้นำไปทำเป็น SPA 4 หลัง จึงเหลือห้องพัก 106 หลัง

ส่วนประกอบของโครงการ

กลุ่มแรก

จะมีอาคารหลักที่เป็นอาคารประกอปกัน 6 หลัง โดยมีลักษณะเกาะไปกับเนินเขาในระดับความสูงจึงลดหลั่นกันไป และอาคารแต่ละหลังจะมีความสูงไม่เท่ากัน รูปแบบอาคารเป็น 6 เหลี่ยม 4 หลัง เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า 1 หลัง สี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน 1 หลัง

การเข้าถึงอาคารมี 4 ทาง มีทางเข้าหลักจากอาคารด้านหน้าสุด ซึ่งเป็นส่วน LOBBY และมีทางเข้ารองอีก 3 ทาง (เป็นทางเข้าของพนักงานเข้า OFFICE 1 ทาง , ทางเข้าสู่ RESTAURANT 1 ทาง , ทางเข้าจากสระว่ายน้ำและชายหาดอีก 1 ทาง) และจะมีทางบริการอยู่ทางด้านหลังอาคารที่เป็น LOBBY สู่อำเภอ RESTAURANT ภายในอาคารจะเชื่อมต่อกันทั้ง 6 หลัง และเนื่องจากมีระดับที่แตกต่างกัน 4 ระดับ ก็จะใช้ตัวบันไดเป็นตัวสัญจรเชื่อมระหว่างตัวอาคารแต่ละหลัง

โครงสร้างอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กระบบเสาและคาน ส่วนใหญ่เป็นลักษณะเปิดโล่งและมีเพดานสูงทำให้ได้รับแสงและลมจากภายนอก ทำให้ไม่ต้องติดเครื่องปรับอากาศ ช่วยให้เกิดการประหยัดพลังงาน

วัสดุที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นไม้และหินเป็นองค์ประกอบหลัก อีกทั้งการออกแบบภายในและภายนอกมีลักษณะเป็น TROPICAL จึงทำให้ตัวอาคารกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

โทนสีที่ใช้เป็นขาว-น้ำตาล พื้นและผนังเป็นคอนกรีต ส่วนหลังคาใช้ไม้ในการตกแต่ง

ขอบเขตของโครงการ

- LOBBY HALL
- SUNSET CAFE' & BAR
- FUNCTION ROOM
- POOL BAR
- SPA
- LOM TALAY RESTAURANT
- LIBRARY
- THE BEACH RESTAURANT
- CHILDREN POOL & SWIMMING POOL
- GUEST ROOM

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

- LOBBY HALL
- GUEST ROOM
- LOM TALAY RESTAURANT

ส่วนประกอบภายในอาคารหลักมีดังนี้

ส่วนโถงต้อนรับ LOBBY HALL

จะเป็นส่วนแรกสุดที่เมื่อแขกมาถึงจะต้องพบกับส่วนนี้ในส่วนนี้จะเป็นอาคาร 6 เหลี่ยม เชื่อมกัน 2 หลัง

หลังแรก เป็น Front desk & Reception ด้านหลัง Front desk จะเป็น Front Office และทางบริการและด้านข้างของ Front desk เป็นทางลงไปสู่ห้องสัมมนา

หลังที่ 2 เป็นส่วนนั่งคอยและพบปะสังสรรค์กัน และมี Internet Corner ไว้ให้บริการ ด้านหลังส่วนนั่งคอยเป็นห้องทำงานของผู้จัดการ ส่วนนี้จะต่อเนื่องกับส่วนร้านขายของที่ระลึก และส่วนสำนักงานของโรงแรม

Lobby นี้จะเป็นส่วนที่แจกไปสู่ส่วนบริการอื่นๆ ซึ่งในส่วนนี้จะติดต่อกับ “ ภัตตาคารลมทะเล “ ซึ่งมีระดับที่ลดต่ำลงไป มุมมองจาก Lobby สามารถ

มองเห็นทะเลได้จากการมองระดับที่สูงกว่าผ่านไป ยังบริเวณหน้าต่างของส่วนภัตตาคาร ซึ่งเป็นส่วนที่ต่ำกว่า ลักษณะตัวอาคารมีลักษณะแบบเปิดโล่ง ทำให้ลมพัดเย็นสบาย ตลอดทั้งวัน โดยไม่ต้องใช้เครื่องปรับอากาศหรือพัดลม หลังคาที่สูงทำให้ตัวอาคารยิ่งดูโปร่ง มีการตกแต่งวัตถุที่แสดงถึงความเป็นไทยเล็กๆ น้อยๆ ที่ผนัง ในส่วนหน้าสุดของ Lobby มีการทำสระบัว 2 ข้างของทางเดินเข้าสู่ Lobby

ลักษณะอาคาร Front desk & Reception

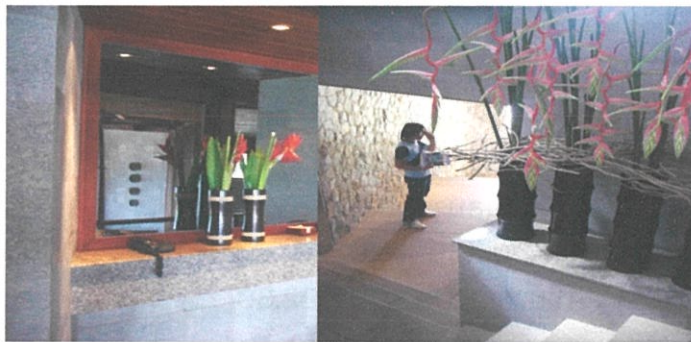
ส่วนด้านหลังส่วนนั่งพักคอยเป็นห้องทำงานของผู้จัดการ

โต๊ะให้บริการ Internet และส่วน แสดงเฟอร์นิเจอร์ในส่วนพักคอย

ส่วนร้านอาหารของที่ระลึก

เคาน์เตอร์ให้บริการโทรศัพท์ และทางสัญจรจากโถงต้อนรับที่ลงไปยังสระว่ายน้ำ

ตารางแสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY HALL โรงแรม เดอะ เจริญ
ภูเก็ต (THE CHEDI PHUKET)

ส่วนศึกษา	LOBBY HALL
4. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารเปิดโล่ง และหลังคาที่สูงทำให้ตัวอาคารยิ่งดูโปร่ง
5. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	มีความต่อเนื่องกันในส่วนต่าง
6. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ลักษณะการตกแต่งภายในมีบรรยากาศแบบไทยตามแบบลักษณะอาคารไทยประยุกต์
6.1 การใช้สี	การใช้สีพื้นผิวของวัสดุ และสีขาว- น้ำตาลในการตกแต่ง
6.2 แสงสว่าง	การใช้เน้นเป็นจุดและแสงธรรมชาติ
6.3 วัสดุ	ไม้ และ หิน
6.4 เฟอร์นิเจอร์	รูปทรงแบบเรียบง่าย แบบไทยประยุกต์

ตาราง แสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
- การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ดูสบายตาและใช้	- ชุดพักคอยมีน้อยเกินไป

<p>งานได้สะดวก</p> <ul style="list-style-type: none"> - อากาศถ่ายเทสะดวก - บรรยากาศอบอุ่นสบายตา - วัสดุคงทนแข็งแรงไม่ก่อให้เกิดสนิมและดูเป็นธรรมชาติ - การนำแสงธรรมชาติจากภายนอกอาคารมาใช้ให้เกิดประโยชน์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถควบคุมแสงอาทิตย์ที่ส่องเข้ามาภายในอาคารได้
---	---

ภัตตาคารลมทะเล LOM TALAY RESTAURANT

เป็นอาคาร 6 เหลี่ยมประกอบกัน 2 หลัง และมีระเบียงนั่งภายนอกด้วย สามารถมองเห็นบรรยากาศของท้องทะเลได้อย่างเต็มที่ อยู่ต่อจากส่วน LOBBY จึงมีลักษณะการตกแต่งภายในที่เหมือนกันเพราะต่อเนื่องกัน และตัวอาคารเป็นหลังเดียวกัน เส้นทางสัญจรนอกจากทาง LOBBY แล้วยังมีทางเข้าจากด้านข้างอีก 2 ด้าน ที่จะมาจากกลุ่มบ้านพัก และชายหาดกับสระว่ายน้ำอีกทางหนึ่ง สามารถมองเห็นวิวทะเลได้จากทุกที่นั่ง เนื่องจากในส่วนนี้จะมีหน้าต่างที่สูงจากพื้นถึงเพดาน ติดต่อกันตลอดทั้งผนัง ช่วยให้มีลมพัดเย็นสบายตลอดทั้งวัน

เปิดบริการเวลา 06.30 – 10.30 น. จะเป็น BUFFET BREAKFAST และ บริการอาหารไทยเวลา 06.30 – 22.30

บรรยากาศภายในส่วนภัตตาคารลมทะเล

บรรยากาศภายในส่วนภัตตาคารลมทะเลและลักษณะของเครื่องเรือน

ตารางแสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ ภัตตาคารลมทะเล LOM TALAY RESTAURANT โรงแรม เดอะ เจริญ ภูเก็ต (THE CHEDI PHUKET)

ส่วนศึกษา	LOM TALAY RESTAURANT
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารเปิดโล่ง และหลังคาที่สูงทำให้ตัวอาคารยิ่งดูโปร่ง
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การใช้งานที่สะดวก พื้นที่ไม่แคบเกินไป
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ลักษณะการตกแต่งภายในมีบรรยากาศแบบไทยตามแบบลักษณะอาคารไทยประยุกต์
3.1 การใช้สี	การใช้สีพื้นผิวของวัสดุ และสีเทา- น้ำตาลในการตกแต่ง
3.2 แสงสว่าง	จากภายนอก และไฟเน้นบางจุด
3.3 วัสดุ	ไม้ส่วนใหญ่ และหินกบประกอบในบางส่วน
3.4 เฟอร์นิเจอร์	ทรงสี่เหลี่ยมไม้

ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดวางเฟอร์นิเจอร์สวยงามและใช้งานได้สะดวก - อากาศถ่ายเทสะดวก - บรรยากาศอบอุ่นสบายตา - วัสดุคงทนแข็งแรงไม่ก่อให้เกิดสนิมและดูเป็นธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> - แสงสว่างไม่เพียงพอ

ส่วนของห้องพัก GUEST ROOM

บ้านพักที่มีลักษณะการตกแต่งทั้งภายในและภายนอกที่เหมือนกันแต่จะแบ่งประเภทตามระยะความห่างจากชายหาด ซึ่งในแต่ละประเภทจะแบ่งเป็นห้องพักเตียงเดี่ยวและ

ห้องพักเตียงคู่ และยังมีแบบที่เป็น FAMILY ซึ่งจะเป็นห้อง 2 ห้องที่เชื่อมต่อกันได้ (ทั้งโครงการมี 19 ห้อง)

ประเภทของกลุ่มห้องพักแบ่งออกเป็น

1. BEACH COTTAGE มี 16 ห้อง จะอยู่ติดกับชายหาดมากที่สุด
2. DELUXE COTTAGE มี 20 ห้อง อยู่ถัดจากประเภทที่ 1
3. SUPERIOR COTTAGE มี 38 ห้อง อยู่ถัดจากประเภทที่ 2
4. HILLSIDE COTTAGE มี 36 ห้อง อยู่ไกลจากชายหาดที่สุด

ลักษณะของบ้านพัก

ภายในจะตกแต่งจะตกแต่งพื้น ผนัง และเพดาน ด้วยไม้สักโทนสีเป็นสี น้ำตาล – ขาว ตัวเฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ ฟ้าบุต่างๆ เป็นสีขาวทั้งหมด พยายามเก็บซ่อนสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ในตู้ทั้งหมด เช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น หรือเก็บไว้ในฝ้า เช่น เครื่องปรับอากาศ มีการตกแต่งด้วยแผ่นหินด้าน สีดำที่หัวเตียง ภายในจะแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนพักผ่อนและส่วนแต่งตัวและอาบน้ำ ซึ่ง 2 ส่วนนี้จะกันด้วยประตูบานเลื่อน ที่กรุด้วยกระจกฝ้า ประตูห้องจะมี 2 ชั้น ช่างนอกจะเป็นกระจก ช่างในเป็นประตูโครงไม้ เป็นบานเกล็ดปรับมุมได้ ทำให้เปิดรับลมได้มากหรือน้อยตามต้องการ มีมุ้งให้สำหรับแขกที่ต้องการเปิดหน้าต่างรับลมทะเลในตอนกลางคืน ส่วนห้องประเภท Family จะเป็นห้องที่มีประตูบานเลื่อนกัน ใช้ส่วนอาบน้ำและส่วนแต่งตัวร่วมกัน และมีระเบียงภายนอกซึ่งใช้อาบแดดร่วมกัน ตัวบ้านพักภายนอกเป็นคอนกรีตทาสีขาว หลังคากระเบื้องทับด้วยจาก และคลุมด้วยตาข่ายกันการเสียหายของจากอีกชั้นหนึ่ง

บรรยากาศภายนอกบ้านพักในโครงการ

กลุ่มบ้านพักแบบศาลา

บรรยากาศภายในห้องพัก

ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ GUEST ROOM โรงแรม เดอะ เจริญ ภูเก็ต (THE CHEDI PHUKET)

ส่วนศึกษา	ส่วนห้องพัก GUEST ROOM
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารที่มีพื้นที่การใช้งานที่สะดวก
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	-
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งอาคารเป็นลักษณะธรรมชาติ
3.1 การใช้สี	ใช้สีของวัสดุเนื้อไม้โทนสีเป็นสี น้ำตาล - ขาว
3.2 แสงสว่าง	การให้แสงเป็นจุดและดวงโคม
3.3 วัสดุ	ไม้สักในการตกแต่ง และผ้าสีขา
3.4 เฟอร์นิเจอร์	รูปทรงแบบเรียบง่าย แต่หรูหรา

ตาราง แสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - โทนสีและวัสดุที่ตกแต่งให้บรรยากาศเป็นธรรมชาติ - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม 	

ข้อดีของโครงการ

1. การใช้ประโยชน์จากธรรมชาติรอบๆ ได้อย่างน่าสนใจสถาปัตยกรรมแทรกตัวเข้ากับธรรมชาติได้ดี การใช้ Space ของตัวอาคารที่เปิดโล่งทำให้ได้บรรยากาศพักผ่อนมากขึ้น

2. การใช้วัสดุตกแต่งภายในอาคารและเฟอร์นิเจอร์ มีความกลมกลืนกับลักษณะภายนอกซึ่งเป็นอาคารที่ประยุกต์แล้ว ทั้งโครงสร้างและรูปแบบนำเอาวัสดุใหม่ๆ มาใช้การแทรกความเป็นไทยลงไปในงานด้วย

3. การวางผังในส่วน Lobby โดยมีการลดระดับในบางส่วนทำให้โถง Lobby ดูโดดเด่น และการเปิดโล่งของอาคารทำให้รู้สึกพักผ่อนและน่าสนใจมากขึ้นรวมทั้งการจัดวางผังเพื่อประโยชน์ใช้สอยต่างๆก็มีความน่าสนใจ

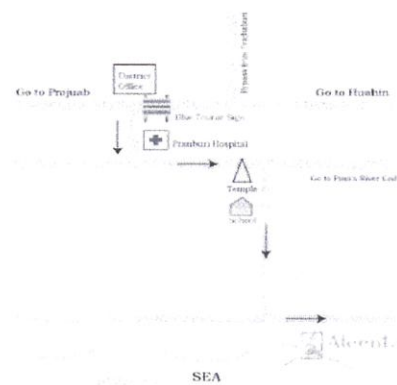
ข้อเสียของโครงการ

1. การวางตำแหน่งของลาดจอดรถของโครงการมีความห่างพอสมควร ทำให้การเข้าถึงลำบาก (หากไม่ใช้การเทียบรถ) เนื่องจากเป็นทางลาดลงสู่ตัวอาคาร ทำให้แขกที่มีกระเป๋าอาจล้มลงได้
2. การแยกห้องพักเป็นหลังๆ บนที่ที่มีความยาวไปตามชายหาด ซึ่งอาจลำบากในการบริการและการเข้าถึงของแขกที่มาพักเพื่อเข้าสู่การใช้บริการในส่วนต่างๆ ของโครงการ และในการขนส่งอุปกรณ์ทำความสะอาด จึงเป็นการสิ้นเปลืองแรงงานในส่วนนี้เกินความจำเป็น
3. การใช้วัสดุท้องถิ่นเช่นหลังคาจาก ซึ่งไม่ใช่วัสดุที่ถาวร ลำบากในการบำรุงรักษาต้องซ่อมแซมหรือมีการเปลี่ยนบ่อยๆ ค่าใช้จ่ายด้านนี้จะเพิ่มขึ้น (ถึงแม้จะมีการป้องกันการเสียหายแล้ว)

สรุปผลที่ได้รับจากการศึกษาโครงการ

เดอะ เจดีย์ เป็นโรงแรมระดับสากลในรูปแบบของรีสอร์ทที่ เน้นลักษณะทางสถาปัตยกรรมไทยประยุกต์ที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในที่เน้นความเรียบง่ายแต่ดูหรูหรา และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน จากการเลือกใช้สีและวัสดุที่มีคุณค่า และมีการแทรกความเป็นไทยลงไปในงานด้วย

2.12.3 อลินตา รีสอร์ท ปรานบุรี (ALEENTA RESORT)

ที่ตั้ง อลินตา รีสอร์ท ปรานบุรี

ที่ตั้ง

183 หมู่ 4 ต. ปากน้ำปราน อ.ปรานบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77220

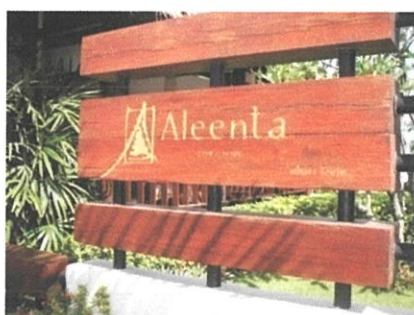
ประเภทโครงการ

โรงแรมตากอากาศ

ลักษณะโครงการ

บ้านพักส่วนตัวริมหาดทรายเรียบสงบเป็นสิ่งที่หลายคนใฝ่หาเพื่อเติมเต็มชีวิตวันพักผ่อนให้สมบูรณ์ และสำหรับที่แห่งนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นฝันที่สัมพัสได้จริง สำหรับรีสอร์ทสุดอินเทรนด์ริมหาดนเรศวรอย่าง อลันตา รีสอร์ท แอนด์ สปา รีสอร์ท ที่เหมาะสมสุด ๆ กับผู้ชอบการพักผ่อนอย่างเป็นส่วนตัว เรียบง่าย แต่มีสไตล์ อลันตา รีสอร์ท ปรานบุรี เป็นเป็นโครงการแรกของ อลันตา

รีสอร์ท โครงการที่ 2 คือ อลันตา รีสอร์ท พังงา ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ต่อวันลูกค้าประมาณ 20 -25 คน ลักษณะอาคารแบบ Modern กลิ้งสไตล์บาห์ลี มีห้องพักทั้งหมด 21 ห้อง

ป้ายทางเข้ารีสอร์ท

ด้านหน้าโครงการติดถนน และด้านหลังโครงการติดชายหาดส่วนตัว

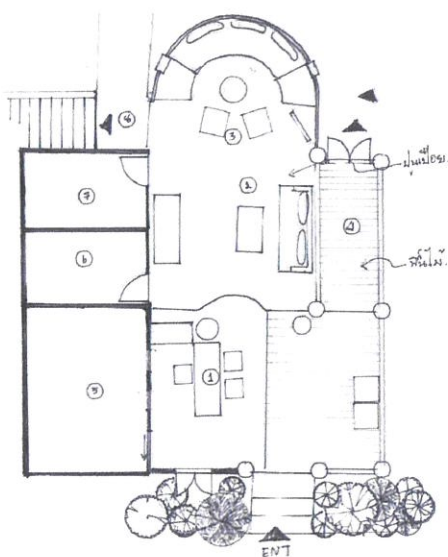
ตารางแสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วน LOBBY อลันตา รีสอร์ท ปรานบุรี

ส่วนศึกษา	LOBBY
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารเป็นสถาปัตยกรรมแบบลักษณะอาคารแบบ Modern กลิ้งสไตล์บาห์ลี ส่วนแรกคือ LOBBY OPEN AIR ฝ้าเพดานสูงอาคารโปร่งสามารถรับแสงจากธรรมชาติได้โดยตรง
2. ศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การจัดวางผังแบ่งได้เป็น 2 ส่วน 1. ส่วนผู้ให้บริการ ได้แก่ สำนักงานส่วนหน้า 2. ส่วนผู้รับบริการ ได้แก่ ส่วนพักคอย - ชั้นบนคือส่วน Restaurant และ

	Spa - การวางเฟอร์นิเจอร์ สะดวกต่อการใช้ สอย
3. ศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ลักษณะการตกแต่งภายในสไตล์ Modern ตกแต่ง เรียบง่ายกลมกลืนกับธรรมชาติ
3.1 การใช้สี	ใช้สีน้ำตาลเข้มน้ำตาลอ่อนสีขาวยและสีเทาให้เกิด ความรู้สึกร่วมสมัยอบอุ่นใกล้ชิดกับธรรมชาติส่วนสีเทา ทำให้ดู Modern
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงไฟดาวน์ไลท์ - โคมไฟ
3.3 วัสดุ	- พื้นปูนเปลือย และไม้ - ผนังฉาบปูนทำสีขาว - ฝ้าเพดานปูนฉาบเรียบสีขาว
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นวัสดุจากธรรมชาติ เช่นไม้

ตาราง แสดงข้อดี - ข้อเสนอแนะ

ข้อดี	ข้อเสนอแนะ
- การนำแสงจากธรรมชาติภายนอก อาคารมาใช้ให้เกิดประโยชน์ อากาศถ่ายเท ได้สะดวก บรรยากาศอบอุ่นสบายตา - การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ดูสบายตาและใช้ งานได้สะดวก	- ไม่สามารถควบคุมทิศทางแสงอาทิตย์ที่ จะเข้ามาภายในอาคารได้ - เกิดปัญหาน้ำฝนสาดในช่วงที่ฝนตกหนัก

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วน LOBBY

1. เคาน์เตอร์บริการ	2. พักคอย
3. พักคอย	4. ทางเดินไปห้องพัก
5. สำนักงาน	6. ห้องน้ำหญิง
7. ห้องน้ำชาย	8. ทางเดินไปห้องรับ

บรรยากาศในส่วนของโถงต้อนรับ (LOBBY)

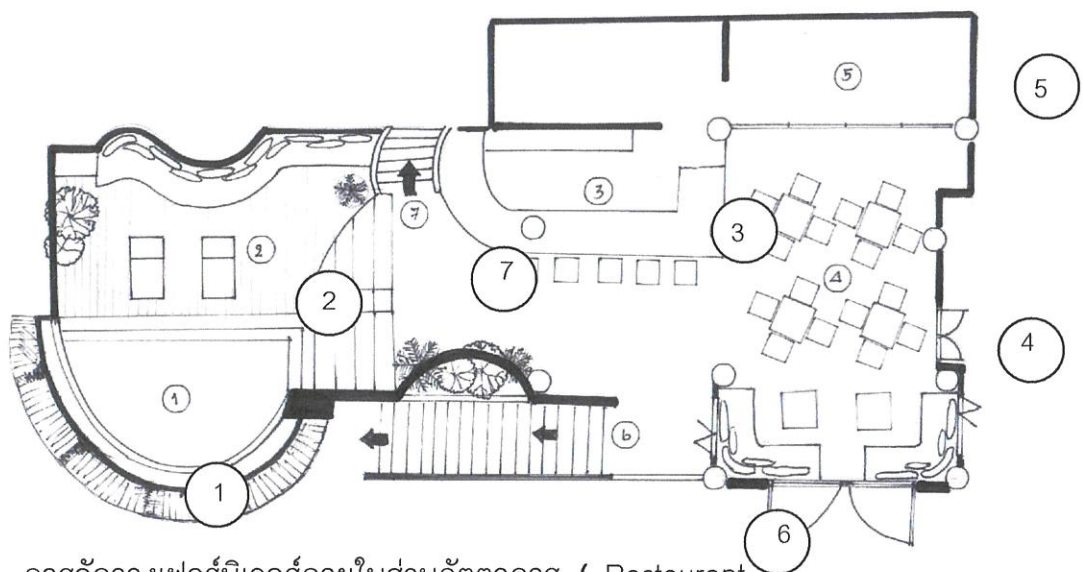
ตารางแสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหาร อลินตา รีสอร์ท ปรานบุรี

ส่วนศึกษา	ร้านอาหาร
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารเป็นสถาปัตยกรรมแบบ Modern มีจุดเด่นที่ลายฉลุในส่วนของร้านอาหารตัวอาคารเป็นลักษณะเปิดโล่ง มีสระน้ำเล็กอยู่ติดกับร้าน ชั้นล่างเป็นส่วน LOOBY ชั้นบนเป็น Spa อาคารเป็นวงกลม สไตล์บาร์เทลิ
2. ศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จัดวางได้เหมาะสม สะดวกต่อการใช้งาน
3. ศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ลักษณะการตกแต่งภายในมีบรรยากาศแบบธรรมชาติ

	ดูเรียบง่ายสบายตามองเห็นทะเลชัดเจนเพราะอยู่บนชั้นสองของอาคาร
3.1 การใช้สี	ใช้สีน้ำตาลอ่อนน้ำตาลเข้มและขาวให้เกิดความรู้สึกร่วมสมัยอบอุ่นใกล้ชิดกับธรรมชาติเพิ่มสีครีมเข้ามาเพื่อให้ดูอบอุ่นมากขึ้น
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงไฟดาวน์ไลท์ - โคมไฟ
3.3 วัสดุ	- พื้นกระเบื้องดินเผา - พนักฉาบปูนทำสีขาว - ฝ้าเพดานยิปซัมฉาบเรียบและไม้ต่อยอดขึ้นข้างบน
3.4 เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นวัสดุจากธรรมชาติ เช่นไม้และหวาย

ตาราง แสดงข้อดี - ข้อเสนอแนะ

ข้อดี	ข้อเสนอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> - การนำแสงจากธรรมชาติภายนอกอาคารมาใช้ให้เกิดประโยชน์ อากาศถ่ายเทได้สะดวก บรรยากาศอบอุ่นสบายตา - การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ดูสบายตาและใช้งานได้สะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถควบคุมทิศทางแสงอาทิตย์ที่จะเข้ามาภายในอาคารได้ - เกิดปัญหาน้ำฝนสาดในช่วงที่ฝนตกหนัก

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนภัตตาคาร (Restaurant)

1. ส่วนสระน้ำ
2. ส่วนอาบน้ำแดด
3. เคาน์เตอร์บาร์
4. ส่วนรับประทาน
5. ส่วนครัว
6. ทางลงไป LOBBY
7. ทางขึ้นไป SPA

เคาน์เตอร์อยู่ตรงกลางระหว่างส่วนรับประทานอาหารและสระน้ำ

บรรยากาศภายในร้านอาหาร

ตารางแสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพัก Pool Suite

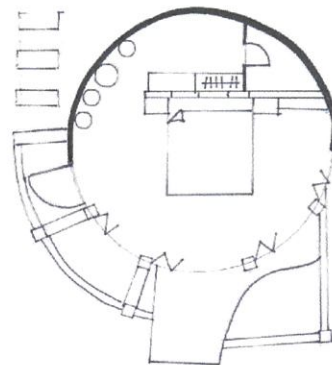
ส่วนศึกษา	Pool Suite
1. ลักษณะการจัดวางผัง	ห้องพักแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนคือห้องนอนและห้องน้ำ โดยห้องนอนจะอยู่ด้านหน้า ส่วนห้องน้ำและแต่งตัวอยู่ด้านหลัง

2. ลักษณะการตกแต่ง	ลักษณะการตกแต่งภายในมีบรรยากาศแบบเรียบง่ายเปิดโล่ง
2.1 การใช้สี	- เฟอร์นิเจอร์สีน้ำตาลเข้ม - ผนัง สีขาว - เพดานเป็นทววดต่อกับเป็นวงกลม - เฟอร์นิเจอร์สีน้ำตาล ,สีเทา,สีขาว
2.2 แสงสว่าง	- แสงจากธรรมชาติ - แสงไฟดาวน์ไลท์ - โคมไฟ
2.3 วัสดุ	- พื้นปูนเปลือย - ผนังฉาบปูนเรียบทาสีขาว - ฝ้าเพดานเป็นทววดต่อกับเป็นวงกลม
2.4 เฟอร์นิเจอร์	- เก้าอี้ไม้ - โต๊ะไม้ - ตู้เสื้อผ้าไม้ - โต๊ะเตี้ย - ชั้นวางของ

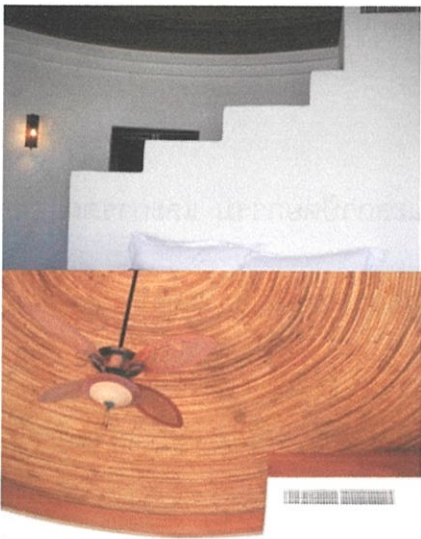
ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสนอแนะ

ข้อดี	ข้อเสนอแนะ
- ให้โทนสีอบอุ่นเหมาะสำหรับการพักผ่อน - การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ดูสบาย	

ห้องพัก Pool Suite

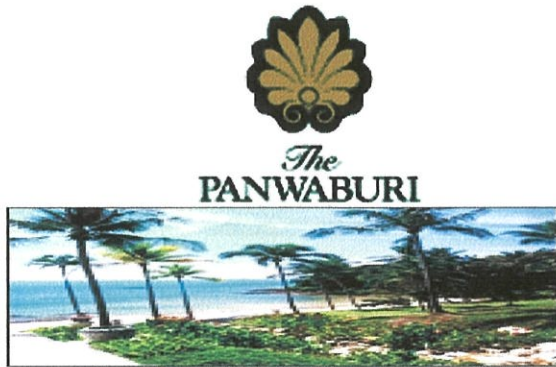

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนห้องพัก Pool Suite

บรรยายภาคโดยรวมของห้อง Pool Suite

2.12.4 เดอะพันวาบุรี (THE PANWABURI RESORT & SPA)

ลักษณะโครงการและตราสัญลักษณ์ เดอะพันวาบุรี

วัตถุประสงค์การศึกษาโรงแรม

- 1.ขนาดของโครงการใกล้เคียงกัน
- 2.แนวคิดในการออกแบบที่นำเอาลักษณะสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายในมา เป็น หลักการออกแบบ
- 3.ลักษณะสภาพแวดล้อมที่มีการสร้างบรรยากาศเน้นความสงบ

ที่ตั้งของโครงการ

84 หมู่ 8 ถ.ศักติเดช ต.วิจิตร อ.เมือง จ.ภูเก็ต ซึ่งเป็นอ่าวที่เงียบมาก มีลักษณะเป็นอ่าวส่วนตัว ตัวโครงการตั้งอยู่บนเนินเขา ลดหลั่นกันลงมาจนถึงชายหาด

ประเภทของโครงการ

รีสอร์ทตากอากาศ

ลักษณะของโครงการ

โครงการตั้งอยู่บนเนินเขาโดยจากทางเข้าสู่โครงการ จะต้องขึ้นไปบนเนินเขาแล้ว จะพบกับลานจอดรถ จากนั้นจะเจอกับสวน LOBBY และตัวบ้านพักเรียงรายหันหน้าออกสู่ทะเลตามเนินเขาที่ลาดลงไปสู่ชายหาด โดยแบ่งกลุ่มบ้านพักตามระยะทางที่ห่างจากทะเล หรือแบ่งตาม LOCATION ของสถานที่ ส่วนลักษณะอาคารและการตกแต่งภายในจะเหมือนกันทุกหลัง ตัวบ้านพักจะสร้างลดหลั่นไปตามเนินเขา ทำให้ทุกห้องสามารถมองเห็นทะเลได้ นับว่าเป็นการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่มีลักษณะเป็นเนินเขาได้

ทางสัญจรภายในโครงการจะเป็นทางเท้าหินล้าง จะเป็นทางเชื่อมสู่ทุกส่วนของโรงแรม การวางอาคารจะเป็นการวางลักษณะที่ไม่ไปทำลายสภาพแวดล้อมเดิม ต้นไม้ใดที่เคยมีอยู่อาจจะตัดเพื่อสร้างอาคารบ้างแต่ส่วนใหญ่ไม่ตัดซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นต้นมะพร้าว และมีการปลูกพันธุ์ชนิดอื่นขึ้นทดแทน และจะมีการจ้างแรงงานพื้นถิ่นมาเก็บลูกมะพร้าวเรื่อยๆ เพื่อไม่ให้หล่นลงมาให้เกิดอันตรายแก่ผู้ที่เดินผ่านไป-มา เป็นการสนับสนุนแรงงานพื้นถิ่นให้มีรายได้อีกทางหนึ่งออกเป็น

ลักษณะผังบริเวณของโครงการ เดอะพันวาบุรี

จำนวนห้องพัก

เป็นรีสอร์ทที่มีห้องพัก 79 หลัง

อัตราค่าห้องพัก ROOM TYPE

Beach Villa (11,450 B. / Villa)

Seaview Villa (10,700 B. / Villa)

Seaview Deluxe (9,950 B. / Room)

ขอบเขตของโครงการ

- LOBBY HALL
- THE BAY
- LIBRARY
- RESTAURANT THE CASHEWNT
- THE CASCADE
- CHILDREN POOL & SWIMMING

POOL

- ANGSANA SPA
- GUEST ROOM

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

- LOBBY HALL
- ANGSANA SPA
- RESTAURANT THE CASHEWNT
- GUEST ROOM

LOBBY HALL

จะเป็นส่วนแรกสุดที่เมื่อแขกมาถึงจะต้องพบกับส่วนนี้ในส่วนนี้จะเป็นอาคาร 6 เหลี่ยม มีการเล่นระดับพื้น ลงไปด้านล่าง ซึ่งส่วนนี้จะเป็นส่วนให้บริการรถเช่า หรือ กิจกรรมทัวร์อื่นๆ เช่นการดำน้ำ

ในส่วนอาคาร LOBBY นี้จะเชื่อมกับอาคารทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าซึ่งอยู่ด้านหลัง FRONT DESK & RECEPTION ซึ่งอาคารนี้จะเป็นอาคาร FRONT OFFICE และจะมีทางบริการด้านข้างของ FRONT OFFICE และยังมีทางลงไปสู่ RESTAURANT THE CASHEWNT และ กลุ่มบ้านพัก และห้องอาหาร THE BAY ซึ่งอยู่ด้านข้าง

โดยส่วนนี้จะมีบริการรถกอล์ฟสำหรับการเดินทางไปยังห้องอาหารต่างๆและส่วนต่างๆของโครงการ

LOBBY นี้จะเป็นส่วนที่แจกไปสู่ส่วนบริการอื่นๆ ซึ่งในส่วนนี้จะต่อกับ “ RESTAURANT THE CASHEWNT “ ซึ่งมีระดับที่ลดต่ำลงไป มุมมองจาก LOBBY สามารถมองเห็นทะเลได้จากการมองระดับที่สูงกว่า ลักษณะตัวอาคารนี้จะเลียนแบบการออกแบบสถาปัตยกรรมแบบ ชิโน - โปรตุเกสในส่วนรายละเอียดต่างๆ และตัวอาคารจะมีลักษณะแบบเปิดโล่ง ทำให้ลมพัดเย็นสบายตลอดทั้งวัน โดยไม่ต้องใช้เครื่องปรับอากาศหรือพัดลม หลังคาที่สูงทำให้ตัวอาคารยิ่งดูโปร่ง มีการตกแต่งวัสดุที่แสดงถึงความเป็นไทย และแบบ ชิโน - โปรตุเกสเล็กๆ น้อยๆ ในทุกส่วน

บรรยากาศภายในส่วนโถงต้อนรับ

ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ LOBBY โรงแรม เดอะพันวาบุรี

ส่วนศึกษา	LOBBY
1.ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารเปิดโล่ง ทำให้เกิดความโปร่งเป็นอาคาร 6 เหลี่ยม มีการเล่นระดับพื้น ลงไปด้านล่าง
2.การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	มีความต่อเนื่องกันในส่วนต่างๆ
3.การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งภายในที่มีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบ ชิโน - โปรตุเกสและการให้ไฟในการตกแต่งทำให้ดูหรูหรา
3.1 การใช้สี	การใช้สีพื้นผิวของวัสดุ และสีขาว- น้ำตาลในการตกแต่ง
3.2 แสงสว่าง	การใช้เน้นเป็นจุดและแสงธรรมชาติ
3.3วัสดุ	ไม้ และ หิน เครื่องปั้นดินเผาเคลือบ
3.4 เฟอร์นิเจอร์	รูปทรงแบบเรียบง่าย แบบไทยและมีความหรูหรา

ตารางแสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่ดูเป็นเอกลักษณ์ - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม 	

RESTAURANT THE CASHEWNT

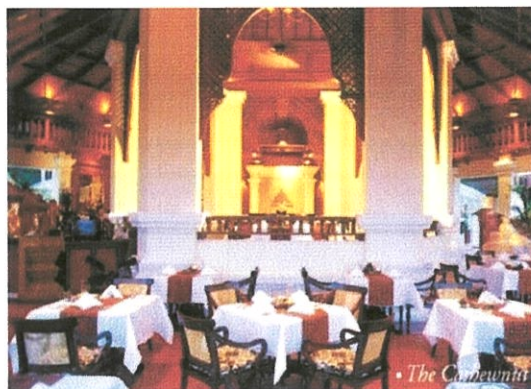
เป็นอาคารที่ตั้งอยู่ชั้นล่างต่อจากส่วน LOBBY ใกล้เคียงสระว่ายน้ำ ลักษณะเป็นอาคาร 6 เหลี่ยมประกอบกัน 2 หลังซึ่งจะเชื่อมต่อกัน โดยหลังแรกจะเป็นอาคารลักษณะ 6 เหลี่ยม สูงโปร่งมาก จัดที่นั่งเป็นแบบกลุ่มเดี่ยวคือมีที่นั่งประมาณ 6 - 8 ที่นั่ง ส่วนอาคารที่ 2 เป็นอาคารลักษณะเดียวกันคือมี 6 เหลี่ยม มีการเล่นระดับของพื้นที่เนื่องจากความลาดของเนินเขา คือในส่วนกลางของห้องอาหารจะเป็นระดับเดียวกับส่วน OFFICE และส่วนครัว ซึ่งส่วนนี้จะเป็นส่วนทางเข้าและส่วนที่นั่ง และมีการลดระดับพื้นลงมาในส่วนล่างอีกระดับหนึ่งอาคาร ซึ่งเป็นส่วนที่นั่งเช่นเดียวกัน และมีระเบียงนั่งภายนอกด้วย ซึ่งในทุกส่วนของ RESTAURANT THE CASHEWNT จะสามารถมองเห็นบรรยากาศของสระว่ายน้ำและห้องทะเลได้อย่างเต็มที่ได้จากทุกที่นั่ง เนื่องจากในส่วนนี้จะมีหน้าต่างที่สูงจากพื้นถึงเพดาน ติดต่อตลอดทั้งผนัง ช่วยให้มีลมพัดเย็นสบายตลอดทั้งวัน ภายในห้องอาหาร THE CASHEWNT จะมีที่นั่งประมาณ 80 ที่นั่ง

ลักษณะการตกแต่งภายในจะต่อเนื่องกัน เพราะเป็นอาคารกลุ่มเดียวกันและนอกจากนั้นยังต้องการการออกแบบที่เป็นลักษณะเดียวกันทั้งโครงการ คือ เลียนแบบสถาปัตยกรรมแบบ ชิโน - โปรตุเกส

เปิดบริการเวลา 06.30 - 10.30 น. จะเป็น Buffet Brekfast และบริการอาหารไทยและอาหารนานาชาติ เวลา 06.30 - 22.30 น.

บรรยากาศภายนอกในตอนกลางคืนของ RESTAURANT THE CASHEWNT

บรรยากาศภายใน RESTAURANT THE CASHEWNT

ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ RESTAURANT THE CASHEWNT โรงแรม เดอะ พันวาบุรี

ส่วนศึกษา	RESTAURANT THE CASHEWNT
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นลักษณะอาคารสูงโปร่งโล่งสบาย มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ระดับ และการออกแบบภายในที่สอดคล้องกันกับส่วน LOBBY
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การใช้งานที่สะดวก พื้นที่ไม่แคบเกินไป
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	มีการตกแต่งให้สอดคล้องกับธรรมชาติ
3.1 การใช้สี	จากวัสดุ
3.2 แสงสว่าง	จากภายนอก และไฟเน้นบางจุด
3.3 วัสดุ	ไม้ส่วนใหญ่ และคอนกรีตทาสี
3.4 เฟอร์นิเจอร์	รูปทรงแบบเรียบง่าย แบบไทยและมีความหรูหรา

ตาราง แสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่ดูเป็นเอกลักษณ์ - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถควบคุมแสงจากภายนอกอาคารได้

GUEST ROOM

เป็นกลุ่มบ้านพักที่มีห้องทั้งหมด 3 แบบ เช่น Seaview Deluxe จะมีลักษณะเป็นตัวอาคาร สำหรับบ้านพักหน้าชายหาดจะเป็นห้อง Seaview Villa และ Beach Villa ซึ่งทั้ง 3 แบบจะมีลักษณะการตกแต่งทั้งภายในและภายนอกที่คล้ายกันเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด และสามารถมองเห็นพระอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้าได้ (ห้องพักทั้งหมด 79 ห้อง)

ประเภทของกลุ่มห้องพักแบ่งออกเป็น

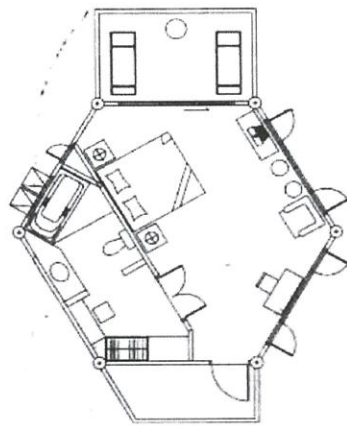
5. Beach Villa มี 12 ห้อง จะอยู่ติดกับชายหาดมากที่สุด
6. Seaview Villa มี 27 ห้อง อยู่ถัดจากประเภทที่
7. Seaview Deluxe มี 40 ห้อง อยู่ถัดจากประเภทที่

ลักษณะของบ้านพัก

ตัวอาคารจะเป็นอาคารรูป 6 เหลี่ยม ผนังด้านในเป็นกระจกใส มองเห็นทะเลได้ทุกมุม หลังคาเป็นยอดแหลมสูงเปิดกว้าง ปูพื้นห้องด้วยไม้สักและมีห้องน้ำที่กว้างขวางพร้อมมุมแต่งตัวแยกต่างหาก ภายในจะตกแต่งจะตกแต่งพื้นด้วยไม้สัก ผนังและเพดาน ทาสีครีมขาวเป็นสี ตัวเฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ และหวาย ผ้าบุต่างๆ เป็นสีขาวและครีม ประตูห้องจะมี 1 ชั้นเป็นประตูบานเลื่อนโครงไม้กรูกระจกใส ทำให้เปิดรับลมได้มากหรือน้อยตามต้องการ และมีระเบียงภายนอกซึ่งใช้ขอบแดด ตัวบ้านพักภายนอกเป็นคอนกรีตทาสีขาว หลังคากระเบื้อง

กลุ่มบ้านพักแบบ SEAVIEW VILLA & BEACH VILLA

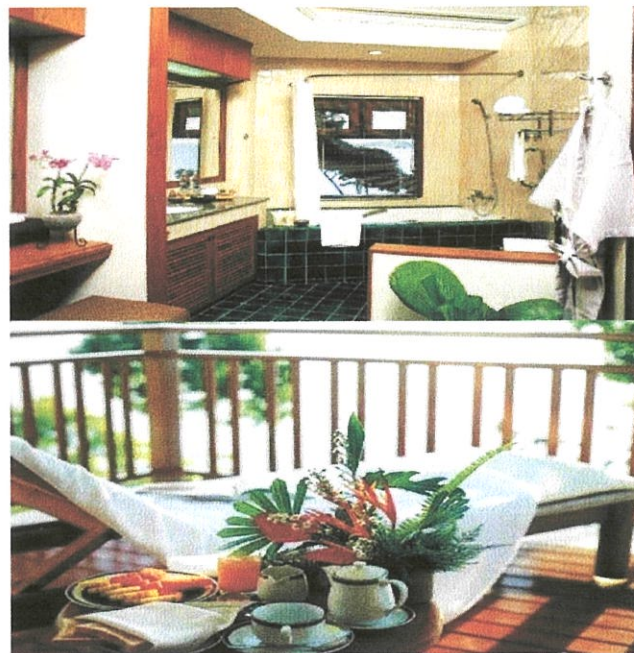

Floor Plan

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนแปลนห้องพักแบบ SEAVIEW VILLA

บรรยากาศภายในห้องพักแบบ SEAVIEW VILLA

บรรยากาศภายในห้องพักแบบ SEAVIEW VILLA

ตารางแสดงศึกษาโครงการเทียบ SEAVIEW VILLA โรงแรม เดอะพันวาบุรี

ส่วนศึกษา	SEAVIEW VILLA
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ลักษณะอาคารทรง 6 เหลี่ยม หลังคาเป็นยอดแหลมสูงเปิดกว้าง
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	มีพื้นที่การใช้งานที่สะดวก การจัดวางเฟอร์นิเจอร์กับอาคารที่มีลักษณะของอาคารที่มีรูปทรง 6 เหลี่ยม
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	มีการตกแต่งให้สอดคล้องกับธรรมชาติ

3.1 การใช้สี	- โทนสีน้ำตาลและขาว, ครีมน
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT
3.3 วัสดุ	- ไม้สักในการตกแต่ง และผ้าสีขาและสีครีม
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- รูปทรงแบบเรียบง่าย แบบไทยและมีความหรูหรา

ตาราง แสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีการตกแต่งที่ดูเป็นเอกลักษณ์ - เลือกใช้วัสดุที่คงทนต่อสภาพแวดล้อม 	

ข้อดีของโครงการ

1. การใส่แนวคิดลงไปในการออกแบบ ทำให้โครงการมีความแตกต่างจากที่อื่นทำให้เป็นที่น่าจดจำและเกิดความประทับใจ
2. การใช้วัสดุตกแต่งภายในอาคารและเฟอร์นิเจอร์ มีความกลมกลืนกับลักษณะภายนอกซึ่งเป็นอาคารที่ประยุกต์จากสถาปัตยกรรมแบบชิโน - โปรตุเกสแล้ว ทั้งโครงสร้างและรูปแบบนำเอาวัสดุใหม่ๆ มาใช้
3. การวางผังในส่วน LOBBY โดยมีการลดระดับในบางส่วนทำให้โถง LOBBY ดูโดดเด่น และการเปิดโล่งของอาคารทำให้รู้สึกพักผ่อนและน่าสนใจมากขึ้น
4. ลักษณะการจัดวางแปลนภายในห้องพักมีลักษณะที่น่าสนใจและน่าศึกษาเรื่องประโยชน์ใช้สอย เนื่องจากเป็นอาคารประเภท 6 เหลี่ยม

ข้อเสียของโครงการ

1. การแบ่งส่วนของร้านอาหาร THE BAY และ ANGSANA SPA ออกไปอีกฝั่งของทะเลทำให้การเชื่อมโยงระหว่างห้องพักออกไปยังส่วนต่างๆ เพื่อการใช้สอยนั้นไม่

ค้อยต่อเนืองมากนัก เช่นผู้ที่พักต้องการใช้ส่วนของ THE BAY และ ANGSANA SPA อาจจะต้องเดินทางระยะไกลมาก หรือต้องใช้รถไฟฟ้าจากห้องพักเพื่อมาใช้บริการในส่วนนั้นๆ

2. การแยกอาคารห้องพักเป็นหลังๆ เรียงรายไปตามอ่าวทำให้การบริการลำบาก ต้องอาศัยรถเล็กในการขนส่งอุปกรณ์ทำความสะอาด จึงเป็นการสิ้นเปลืองแรงงานในส่วนนี้เกินความจำเป็น

สรุปผลที่ได้รับจากการศึกษาโครงการ

เดอะพันวบุรี (THE PANWABURI RESORT & SPA) เป็นโรงแรมระดับสากลในรูปแบบของรีสอร์ท เน้นลักษณะทางสถาปัตยกรรมไทยและแบบสถาปัตยกรรมแบบ ชิโน - โปรตุเกสที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในที่เน้นความเรียบง่ายแต่ดูหรูหราและให้รู้สึกถึงบรรยากาศและศิลปะแบบชิโน - โปรตุเกส พร้อมมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน จากการเลือกใช้สีและวัสดุที่มีคุณค่า และมีการแทรกความเป็นไทยลงไปในงานด้วย

2.12.5 การ์เด้น คลิฟ รีสอร์ท แอนด์ สปา (GARDEN CLIFF RESORT & SPA)

ลักษณะ และตราสัญลักษณ์โครงการ การ์เด้น คลิฟ รีสอร์ท แอนด์ สปา

เป็นโรงแรมที่แขกทั้งคนไทยและ ชาวต่างชาตินิยมเข้ามาพักมากที่สุดแห่งหนึ่ง เนื่องจากสถานที่ตั้งอยู่ย่านใจกลางเมืองและติดกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญมากมาย และซ็อบบี้พลาซ่าสะดวกกับอีกทั้งเป็นย่านขายของที่ระลึก ตั้งอยู่ที่ชายทะเลพัทยา ๓ พัทยา-นาเกลือ จ.ชลบุรี

ขอบเขตการศึกษาโครงการ

- ส่วนโถงต้อนรับ
- ส่วนร้านอาหาร
- ส่วนห้องพัก

ลักษณะอาคาร

ตัวอาคารหันหน้าสู่ทะเล ด้านข้างโดยรอบมีต้นไม้โดยรอบมีการออกแบบที่หลากหลายแบบของห้องพัก มีส่วนของห้องพักในส่วนโรงแรมและส่วนรีสอร์ท ส่วนโรงแรมเป็นอาคารเชื่อมต่อกับส่วนหน้าสูง ๖ ชั้นและส่วนรีสอร์ทเป็นหลังแยกจากส่วนโรงแรม

แรม มีบ้านจำนวน 36 หลังมีห้องพักแยกเป็นหลังๆ ลักษณะสถาปัตยกรรมรูปแบบอาคาร เน้นรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยผสมเทคโนโลยีการก่อสร้างสมัยใหม่เน้นบรรยากาศโดยรอบ ของสวนธรรมชาติที่ร่มเย็น ตกแต่งตัวอาคารด้วยกระจกและผนังก่ออิฐฉาบปูน หน้าต่าง กระจกทุกชั้น ลดหล่นรูปทรงอาคารตามความสูง

ประกอบด้วย

ส่วนโรงแรม

- ชั้น 1 ประกอบด้วย ส่วนเก็บของ ห้องพักแม่บ้าน ห้องเครื่อง
- ชั้น 2 ประกอบด้วย ล็อบบี้ฮอลล์,สำนักงาน,ร้านอาหาร,สระว่ายน้ำ
- ชั้น 3 - 6 เป็นส่วนของ ห้องพักแบ่งออกเป็น
ห้องพักรธรรมดา (เตียงเดี่ยว / เตียงคู่)
ห้องชุดแบบ Deluxe

ส่วนรีสอร์ท

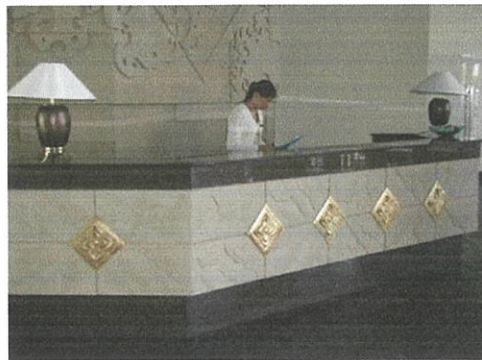
ส่วนห้องพักประกอบด้วย ส่วนรับแขก ,ครัว,รับประทานอาหาร,ห้องน้ำ
ส่วนห้องพักประกอบด้วย ส่วนห้องนอนใหญ่,ห้องนอนเล็ก,ห้องน้ำ

ลักษณะอาคาร โรงแรมการ์เด็น ครีฟ รีสอร์ท แอนด์ สปา

ส่วนเคาน์เตอร์ส่วนหน้ามีลักษณะเป็นรูปตัว c

ส่วนบริเวณ โถงล็อบบี้ฮอลล์

ส่วนชุดรับแขกในส่วนล็อบบี้

ส่วนบริเวณร้านอาหารมีลักษณะเปิดโล่ง

ลักษณะส่วนล็อบบี้ฮอลล์

ลักษณะส่วนล็อบบี้เฝ้าจน์

สรุป : ในส่วนโถงต้อนรับ ส่วนตัวอาคารมีลักษณะสูงโปร่งไม่มีผนังทึบ ใช้โทนสีอ่อนโดยใช้สีขาวและสีเข้มของวัสดุธรรมชาติมาตกแต่ง เพื่อสร้างบรรยากาศ ให้ความรู้สึกพักผ่อน จากวัสดุที่ใช้ เช่น ไม้สัก, ผ้าไหม ในการบุเฟอร์นิเจอร์ และการใช้พื้นไม้ระแนงสีดำตัด กับสีของเพดาน ของประดับแต่งโดยรอบ การใช้ไฟในส่วนของเพดาน เป็นไฟดาวนไลท์ และแสงธรรมชาติในการสร้างบรรยากาศ

ข้อดี

1. การตกแต่งแสงไฟให้บรรยากาศภายในดูหรูหรา
2. ลักษณะอาคารถ่ายเทอากาศได้ดี
3. การนำแสงธรรมชาติเข้ามาใช้ในการตกแต่งได้อย่างกลมกลืน

ข้อเสีย

1. ที่นั่งไม่เพียงพอสำหรับลูกค้า
2. อาคารมีปัญหาในฤดูฝน

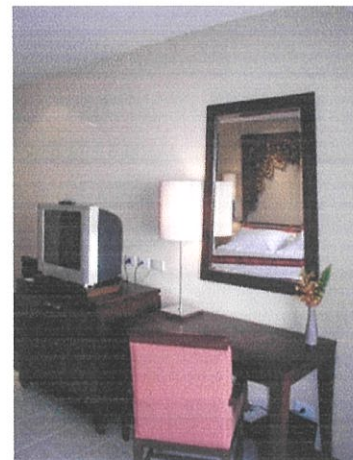
ส่วนห้องพัก

ทางเดินส่วนหน้าห้องพัก

บรรยากาศภายในห้องพัก

บรรยากาศภายในห้องพัก

สรุป : ในส่วนห้องพักในส่วนรีสอร์ท เป็นอาคารรูปแบบ ไทยยุคย์ มีลักษณะเหมาะกับลูกค้าในแบบครอบครัว ให้ความรู้สึกแตกต่างจากรีสอร์ททั่วไป ซึ่งทุกห้องสามารถมองเห็นวิวชายหาดพัทยา เฟอร์นิเจอร์ลอยตัวในแต่ละห้อง มีลักษณะแตกต่างตามความต้องการของลูกค้า และส่วนนั่งด้านกระจกบานเลื่อนเปิดรับลมทะเล โทนสีอ่อนโดยใช้สีขาวและสีของวัสดุธรรมชาติมาตกแต่ง เพื่อสร้างบรรยากาศ ให้ความรู้สึกพักผ่อน

ข้อดี

1. มีรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ลอยตัว ตามความต้องการของลูกค้า
2. ลักษณะอาคารถ่ายเทอากาศได้ดี
2. การนำแสงธรรมชาติเข้ามาใช้ในการตกแต่งได้อย่างกลมกลืน
3. การเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติทำให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

ข้อเสีย

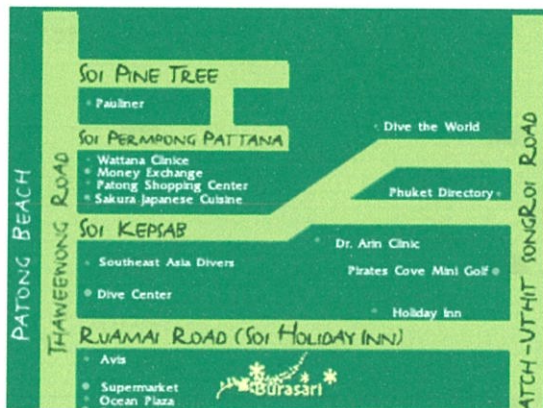
1. อาคารมีปัญหาในฤดูฝน,ทางเดิน,ระเบียง

2.12.6 บุราสารี รีสอร์ท (BURA SARI RESORT)

ที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

โรงแรมบุราสารี รีสอร์ท เป็นโรงแรมระดับ 5 ดาว ที่ตั้งอยู่ใกล้กับโครงการโรงแรมภูเก็ต เกรสแลนด์ รีสอร์ทแอนด์สปา มีอาณาบริเวณติดกับพื้นที่ข้างเคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับถนนเข้าสู่โครงการ
ทิศใต้	ติดกับโรงแรมแกรนด์ทรอปิคานา
ทิศตะวันตก	ติดกับพื้นที่ร้านค้าเอกชน
ทิศตะวันออก	ติดกับพื้นที่ร้านค้าเอกชน

ที่ตั้งของโครงการ บุราสารี รีสอร์ท

ลักษณะอาคาร

ประกอบด้วยอาคารที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับประเภทของการใช้สอย ซึ่งประกอบด้วย

1. อาคารต้อนรับ
 - ซึ่งประกอบด้วยส่วนของโถงต้อนรับ , โถงพักผ่อน
2. อาคารห้องพัก สูง 4 ชั้น จำนวน 2 อาคาร ซึ่งประกอบด้วย
 - Deluxe City View จำนวน 30 ห้อง 4,400 บาท
 - Deluxe Pool View จำนวน 26 ห้อง 4,800 บาท
 - Deluxe Pool Access จำนวน 5 ห้อง 6,000 บาท
 - Junior Suite จำนวน 19 ห้อง 6,000 บาท
 - Burasari Suite จำนวน 10 ห้อง 7,000 บาท
3. อาคารห้องอาหาร เป็นอาคารโครงสร้าง คสล.

ขอบเขตของโครงการ

- Lobby	- Coffee Shop
- Lobby Loune	- โบว์ลิ่ง
- Restaurant	- ห้องประชุมสัมมนา / จัดเลี้ยง
- Spa	- ร้านขายของที่ระลึก
- ห้องพัก	- Pool

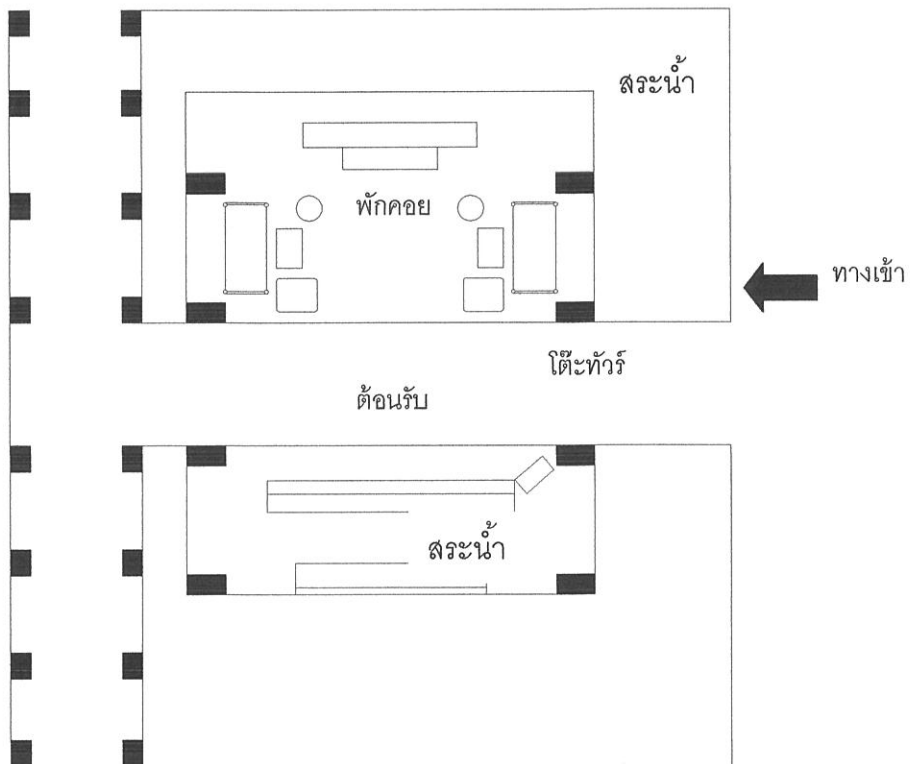
ขอบเขตในการศึกษาข้อมูล

- 1. โถงต้อนรับ
- 2. โถงพักคอย
- 3. ห้องอาหาร
- 4. ห้องพัก

สถาปัตยกรรมของโครงการ

การศึกษาส่วนโถงต้อนรับโรงแรมบูรณาสารี รีสอร์ท

แปลนส่วนโถงต้อนรับ

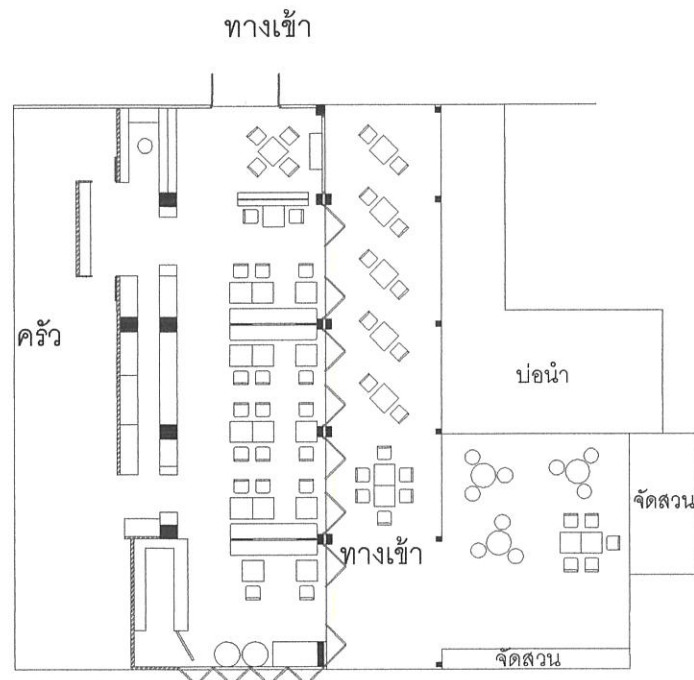

บรรยากาศจาก โถงทางเข้าสู่โถงต้อนรับ

ตารางการศึกษาส่วนโถงต้อนรับโรงแรมบูรสาารี รีสอร์ท

ส่วนศึกษา	โถงต้อนรับ
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นอาคารเปิดโล่ง หลังคาทรงสูง เพื่อให้เกิดความรู้สึกโล่งโปร่งสบายและการเชื่อมบรรยากาศของภายในและภายนอกได้เป็นอย่างดี
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	เมื่อเข้ามาในส่วนนี้ตรงกลางจะมีลักษณะเปิดโล่ง ด้านขวาจะเป็นส่วนของที่นั่งพักผ่อนมีทั้งหมด 2 ชุด ชุด 5 ที่นั่ง จำนวนทั้งหมด 2 ชุด ส่วนด้านซ้ายจะเป็นส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับ และโต๊ะทัวร์
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบภายใน	ลักษณะของการออกแบบสร้างบรรยากาศให้ดูเป็นธรรมชาติ โดยลักษณะของโครงสร้างและวัสดุที่เป็นธรรมชาติ
3.1 การใช้สี	พร้อมกับการเชื่อมโยงบรรยากาศด้านนอก ส่วนใหญ่จะเป็นสีของวัสดุธรรมชาติเช่น ไม้ นอกจากนั้นก็ยังมีสีขาวของเพดาน และสีขาวของปูน เพื่อให้เกิด
3.2 วัสดุ	ความรู้สึกโล่งโปร่งสบาย ส่วนใหญ่จะใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้ ในการออกแบบดังนี้ - พื้น ปูน - ผนัง ส่วนใหญ่จะเปิดโล่ง จะมีที่ส่วน
3.3 เฟอร์นิเจอร์	ด้านหลังเคาน์เตอร์ กรูกระเบื้อง - เพดาน โข้วโครงสร้างของหลังคา
3.4 แสงสว่าง/งานระบบ	ส่วนใหญ่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้บุวมเพื่อให้ได้บรรยากาศและกลมกลืนกับธรรมชาติ ระบบแสงสว่างใช้ทั้งจากธรรมชาติและแสงประดิษฐ์จากโคมไฟที่ติดตามเสาและไฟดาวน์ไลน์ การปรับอากาศใช้ระบบธรรมชาติและพัดลมเพดาน
ข้อดี	ปัญหา
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้อย่างเหมาะสม - เลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม - การใช้หลังคาทรงสูงทำให้โล่งสบาย 	<ul style="list-style-type: none"> - เฟอร์นิเจอร์ไม่เพียงพอต่อการรับรองแขกผู้มาใช้บริการ - การใช้วัสดุปูพื้นด้วยกระเบื้องอาจสิ้นได้ในกรณีพื้นเปียก

การศึกษาส่วน Restaurant

แปลนภัตตาคาร (Restaurant)

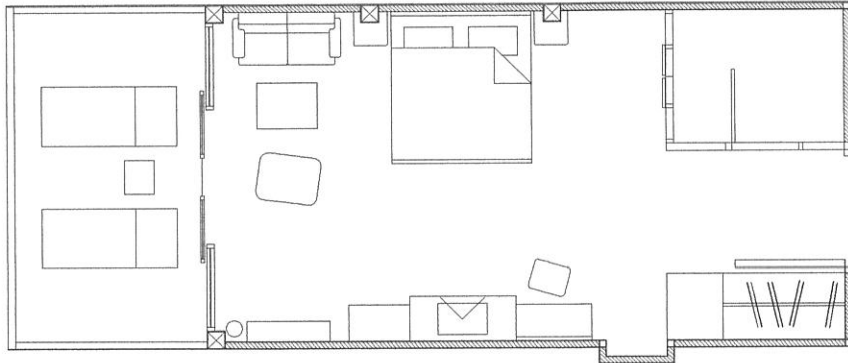

บรรยากาศภัตตาคาร (Restaurant)

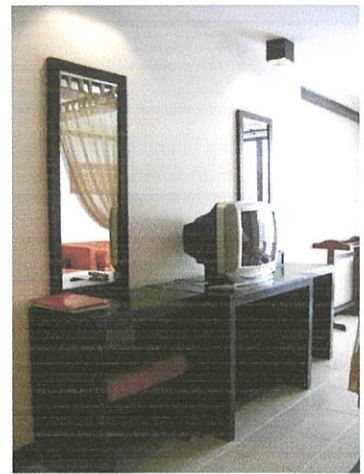
ตารางแสดงการศึกษาส่วนภัตตาคาร (Restaurant)

ส่วนศึกษา	Restaurant
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นส่วนที่อยู่ด้านล่างของอาคารห้องพัก ส่วนนี้ จะให้ความรู้สึกสบาย เพราะมีการจัดสวนรอบๆ เพื่อบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	แบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ พื้นที่รับประทานภายในจะประกอบด้วยส่วนของ คริว , ที่นั่ง , เคาน์เตอร์บาร์ และส่วนพื้นที่รับประทานอาหารภายนอก
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบภายใน	ใช้ไม้เป็นวัสดุหลักในการออกแบบเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและใช้ผ้าบุที่มีสีดูน่าสนใจ และมีการนำเครื่องดนตรีมาช่วยสร้างบรรยากาศให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น
3.1 การใช้สี	ส่วนใหญ่จะเป็นสีของไม้ทำสีโอ๊คและผ้าบุสีแดง สีเหลืองสีส้มทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น
3.2 วัสดุ	ส่วนใหญ่จะเป็นวัสดุธรรมชาติ เช่นไม้ ผ้า <ul style="list-style-type: none"> - พื้น ใช้พืนปูน - พนัก ส่วนใหญ่จะเป็นพนักทำสี
3.3 เฟอร์นิเจอร์	ชาวบางส่วนกรุไม้ระแนง <ul style="list-style-type: none"> - เพดาน ยิบซั่มบอร์ดทำสีขาว
3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	ส่วนใหญ่จะเป็นไม้และผ้าบุรวมเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ใช้ทั้งแสงธรรมชาติแลแสงประดิษฐ์จากดาวนไลท์ที่เพดาน การปรับอากาศใช้ระบบธรรมชาติ
ข้อดี	ปัญหา
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้อย่างเหมาะสม - เลือกใช้วัสดุที่กลมกลืนกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม - อากาศถ่ายเทได้สะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - ในช่วงบ่ายแสงจะสาดเข้ามาในส่วนนี้พอสมควร - ส่วนพื้นที่รับประทานอาหารด้านนอกเวลาฝนตกหรือแดดออกจะไม่สามารถใช้งานได้

การศึกษาส่วนห้องพักแบบDeluxe Pool View

แปลนห้องพักแบบ Deluxe Pool View

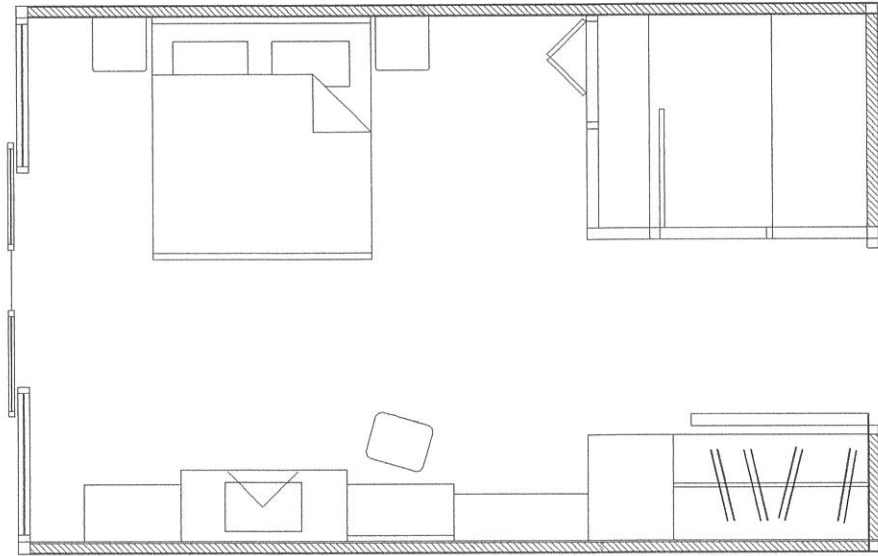

บรรยากาศส่วนห้องพักแบบDeluxe Pool View

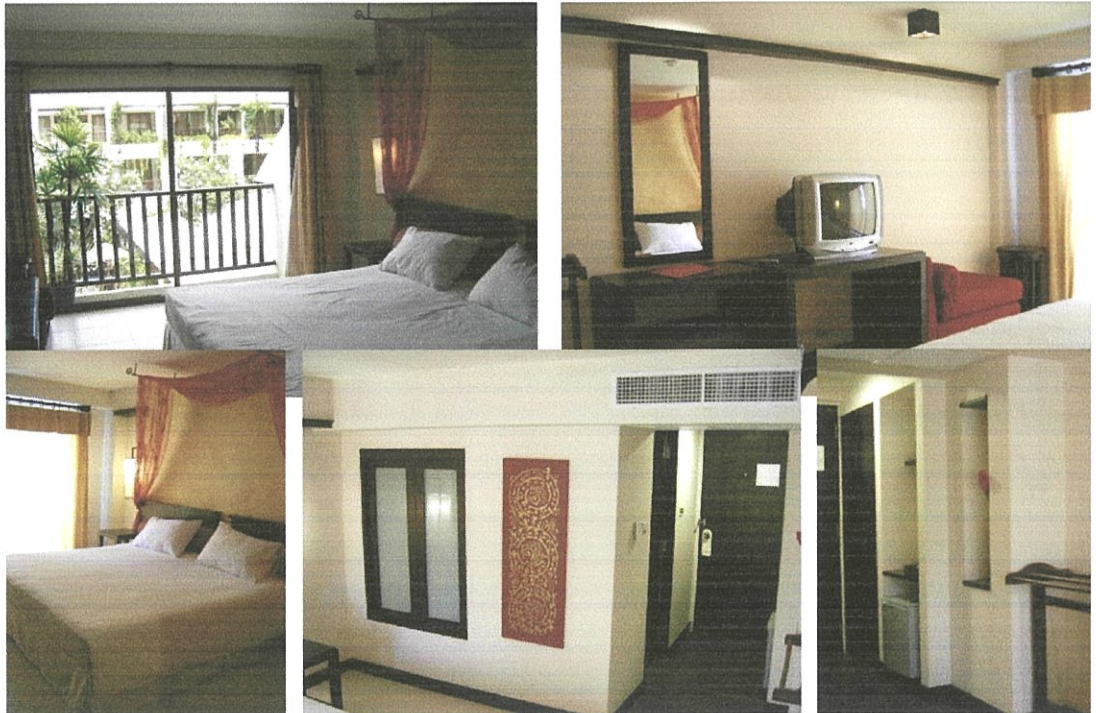
ตาราง แสดงการศึกษาส่วนห้องพักแบบDeluxe Pool View

ส่วนศึกษา	ห้องพักDeluxe Pool View
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารสูง โครงสร้าง ค.ส.ล. มีลิฟต์ตรงกลาง มีบันไดทั้งหมด 1 จุด ตรงกลางจะเป็นส่วนของโถงต้อนรับ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ห้องแบบDeluxe Pool View มีทั้งหมด 26 ห้อง มีทั้งแบบเตียงคู่และเตียงเดี่ยว การจัดวางผังเหมือนกับโรงแรมทั่วไป
<p>3. การศึกษาลักษณะการออก</p> <p>แบบภายใน</p> <p>3.1 การใช้สี</p> <p>3.2 วัสดุ</p> <p>3.3 เฟอร์นิเจอร์</p> <p>3.4 แสงสว่าง / งานระบบ</p>	<p>เน้นใช้ไม้และผ้าที่มีลวดลายไทยเข้ามาประสมประสานเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่อบอุ่น</p> <p>จะใช้สีขาวย สีโอรส และสีครีมเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้ห้องนั้นดูสบายและอบอุ่น นอกจากนั้นก็เป็นสีส้ม สีแดงเป็นสีของผ้าบุและเฟอร์นิเจอร์ไม้ ฯลฯ</p> <p>ส่วนใหญ่จะเป็นวัสดุที่ดูแลรักษาง่ายและกลมกลืนกับธรรมชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้น ใช้กระเบื้อง - ผนัง ไม้ , ฉาบปูนเรียบทาสีครีม,สีโอรส - เพดาน ยิปซัมบอร์ดสีขาว <p>ส่วนใหญ่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวทำด้วยไม้</p> <p>ใช้โคมไฟที่ติดผนังและหัวเตียง ส่วนระบบปรับอากาศใช้แบบ split type</p>
ข้อดี	ปัญหา
<ul style="list-style-type: none"> - การใช้วัสดุเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี - การใช้สีทำให้เกิดความรู้สึกสะอาด โปร่งสบาย 	

การศึกษาส่วนห้องพักแบบDeluxe City View

แปลนส่วนห้องพัก Deluxe City View

บรรยากาศของส่วนห้องพัก Deluxe City View

ตารางแสดงการศึกษาส่วนห้องพัก Deluxe City View

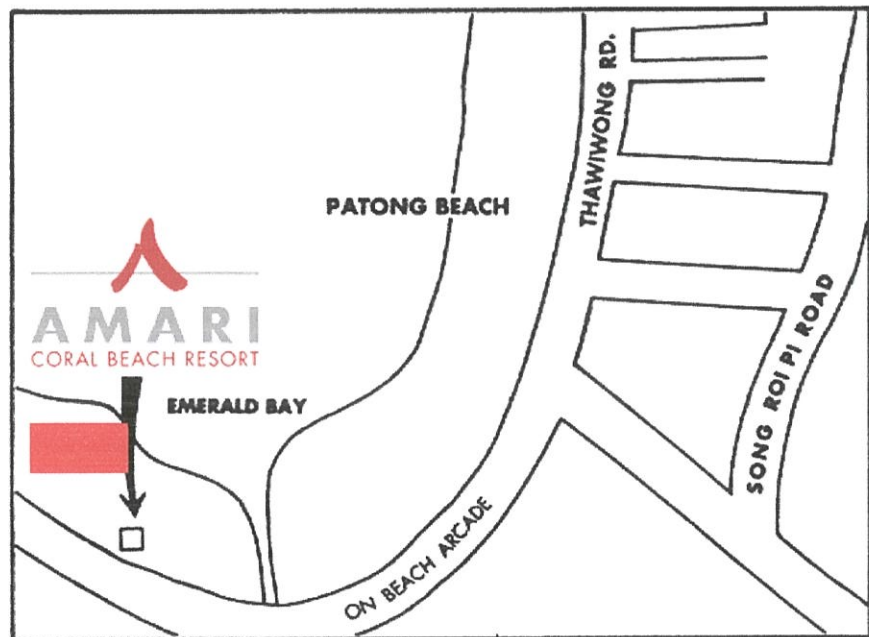
ส่วนศึกษา	ห้องพัก Deluxe City View
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารสูง 4 ชั้น โครงสร้าง ค.ส.ล. มีลิฟต์ตรงกลาง มีบันไดทั้งหมด 1 จุด ตรงกลางจะเป็นส่วนของโถงต้อนรับ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ห้องแบบ Deluxe City View มีทั้งหมด 30 ห้อง มีทั้งแบบเตียงคู่และเตียงเดี่ยว การจัดวางผังเหมือนกับโรงแรมทั่วไป จัดวางผังเหมือนกับโรงแรมทั่วไป
3. การศึกษาลักษณะการออก แบบภายใน 3.1 การใช้สี 3.2 วัสดุ 3.3 เพอร์นิเจอร์ 3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	เน้นใช้ไม้และผ้าที่มีลวดลายไทยเข้ามาประสมประสานเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่อบอุ่น จะใช้สีขาว สีโอรส และสีครีมเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้ห้องนั้นดูสบายและอบอุ่น นอกจากนั้นก็จะเป็นสีส้ม สีแดงเป็นสีของผ้าบุและเฟอร์นิเจอร์ไม้ ฯลฯ ส่วนใหญ่จะเป็นวัสดุที่ดูแลรักษาง่ายและกลมกลืนกับธรรมชาติ - พื้น ใช้กระเบื้อง - ผนัง ไม้ , ฉาบปูนเรียบทาสีครีม,สีโอรส - เพดาน ยิปซัมบอร์ดสีขาว ส่วนใหญ่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวทำด้วยไม้ใช้โคมไฟที่ติดผนังและหัวเตียง ส่วนระบบปรับอากาศใช้แบบ split type

ข้อดี	ปัญหา
- การใช้วัสดุเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี - การใช้สีทำให้เกิดความรู้สึกสะอาด โปร่งสบาย	

2.12.7 อมารีคอรัลบีช รีสอร์ท (AMARI CORAL BEACH RESORT) ที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

โรงแรมอมารีคอรัลบีช รีสอร์ท ตั้งอยู่บนมุมด้านใต้ของหาดป่าตองบนเกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นเกาะที่มีชื่อเสียงทางด้านชายหาด อันสวยงามมากที่สุดอีกแห่งหนึ่ง อมารีคอรัลบีชรีสอร์ท พร้อมไปด้วยวิวทิวทัศน์อันงดงามของอ่าวป่าตอง มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 197 ห้อง มีอาณาบริเวณติดกับพื้นที่ข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับป่าไม้
ทิศใต้	ติดกับป่าไม้
ทิศตะวันออก	ติดกับเข้าสู่โครงการที่ดินเอกชน
ทิศตะวันตก	ติดกับทะเล

ที่ตั้งของโครงการโครงการ อมารีคอรัลบีช รีสอร์ท

ลักษณะอาคาร

ลักษณะอาคารจะเป็นเป็นกลุ่มอาคารเชื่อมต่อกัน ตัวอาคารจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนบริการสาธารณะ เช่น ล็อบบี้ , ล็อบบี้เล้าจน์ , ห้องอาหาร จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน, ห้องพัก ,สระว่ายน้ำ จะมีอยู่ 2 สระ ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ จะเป็นอาคาร 3 ชั้น รูปทรงของอาคารจะเป็นไปตามสภาพภูมิประเทศ

ขอบเขตของโครงการ

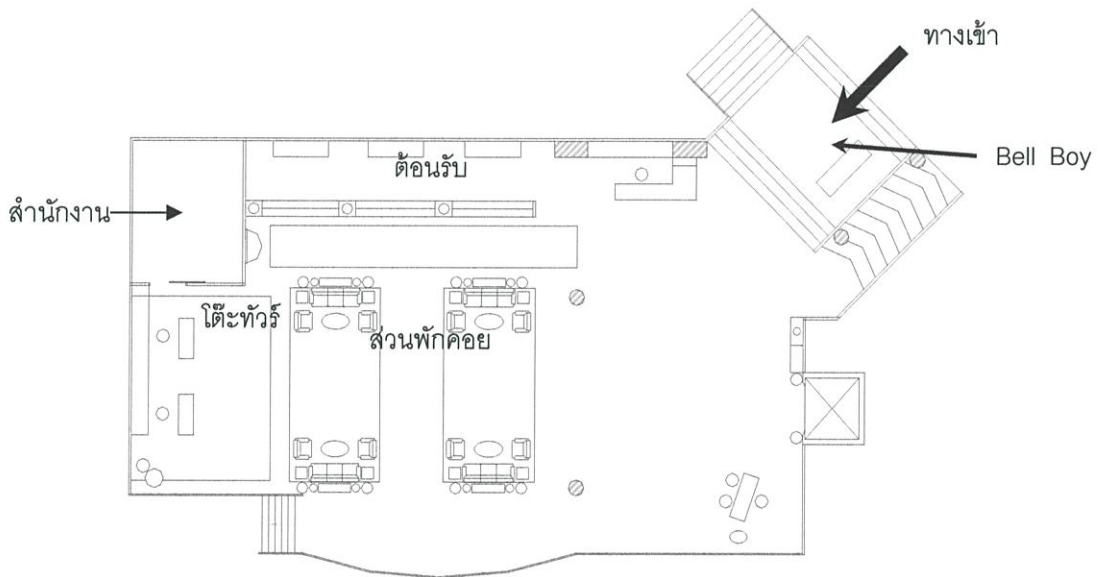
- Lobby
- Lobby Loune
- Coffee Shop
- โบว์ลิ่ง

- Restaurant
- Spa
- ห้องพัก
- ห้องประชุมสัมมนา / จัดเลี้ยง
- ร้านขายของที่ระลึก
- Pool

ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

- ล็อบบี้
- ล็อบบี้เส้าจน์
- ห้องพัก
- ห้องอาหาร
- ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ
- สระน้ำ

การศึกษาส่วนโถงต้อนรับโรงแรมมารีคอรัลบีช รีสอร์ท

แปลนส่วน โถงต้อนรับ

โถงทางเข้า, Bell Boy

โถงและเคาน์เตอร์ต้อนรับ

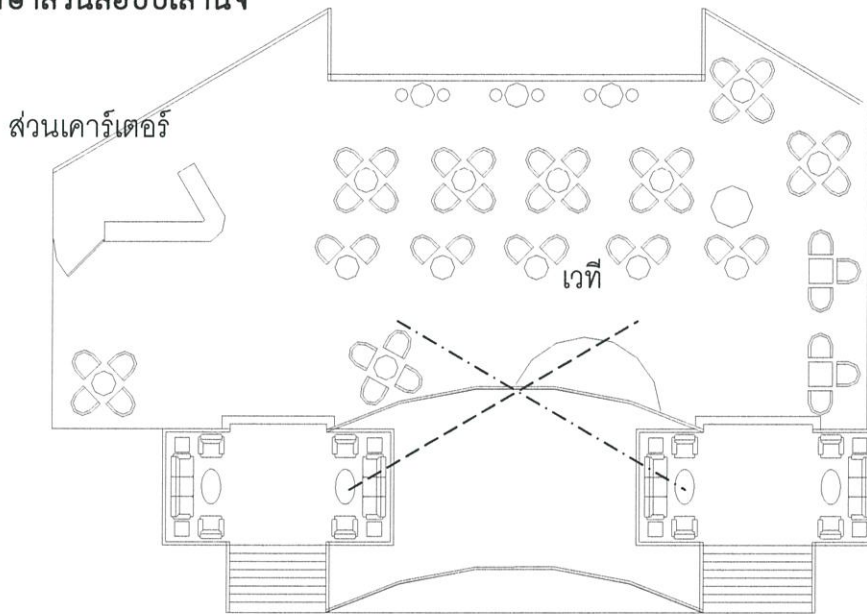
ภาพบรรยากาศส่วนต่างๆของโถงต้อนรับ

ตาราง แสดงการศึกษาส่วนโถงต้อนรับโรงแรมมารีคอร์ทลิปช รีゾート

ส่วนศึกษา	โถงต้อนรับ
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นอาคารเปิดโล่ง เพดานทรงสูง เพื่อให้เกิดความรู้สึกโล่งโปร่งสบายและการเชื่อมบรรยากาศของภายในและภายนอกได้เป็นอย่างดี ตัวอาคารจะมีส่วนที่เชื่อมไปยังส่วนบริการอื่นๆ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การจัดผังในส่วนนี้จะให้ส่วนต้อนรับเป็นจุดศูนย์กลางก่อนที่จะไปยังส่วนอื่นๆ ด้ายซ้ายจะมีโถงลิฟต์, ตรงกลางจะเป็นส่วนที่นั่งพักคอย ซึ่งประกอบด้วยชุด 5 ที่นั่งจำนวนทั้งหมด 4 ชุด ถัดไปเป็นส่วนของโถงลิฟต์และสำนักงานหน้า ส่วนทางขวาจะเป็นส่วนของ Front Desk
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบภายใน	ได้ออกแบบโดยนำธรรมชาติมาประสมประสานกับลวดลายไทย
3.1 การใช้สี	ผนวกกับการใช้สีที่ดูสบายๆ สะอาด ส่วนใหญ่จะใช้สีที่ดูสะอาด โทนเช่นสีขาว สีเขียว สีน้ำตาล สีเทา นอกจากนั้นยังมีสีของไม้ เพื่อให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นป่าไม้
3.2 วัสดุ	ใช้วัสดุที่ทนทานเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี <ul style="list-style-type: none"> - พื้น หินอ่อน , พรม และแกรนิต - ผนังกระเบื้องหินทราย, ไม้ , กระจก , ฉาบปูนเรียบสีขาว - เพดาน ไม้
3.3 เฟอร์นิเจอร์	ใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้เป็นส่วนใหญ่นอกจากนั้นก็เป็นส่วนใหญ่เป็นไม้ , หวาย และกระเบื้องดินเผา
3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	ระบบแสงสว่างใช้ down light เพื่อให้แสงทั่วไป ช้อนไฟที่เพดานและบางจุดก็จะเน้น และโคมไฟ ส่วนระบบปรับอากาศใช้พัดลมเพดาน และลมธรรมชาติ

ข้อดี	ปัญหา
<ul style="list-style-type: none"> - การใช้วัสดุเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี - การใช้สีทำให้เกิดความรู้สึกสะอาด โปร่งสบาย <p>ร่มรื่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดวางผังได้ดี เพราะส่วนนี้จะเป็นจุด หลัง <p>ที่จะแยกไปยังส่วนบริการอื่นๆ</p>	

การศึกษาส่วนล็อบบี้ล็านจ์

ทางเข้า

ทางเข้า

แปลนส่วนล็อบบี้ล็านจ์

บรรยากาศภายใน

ส่วนนั่งพักผ่อน

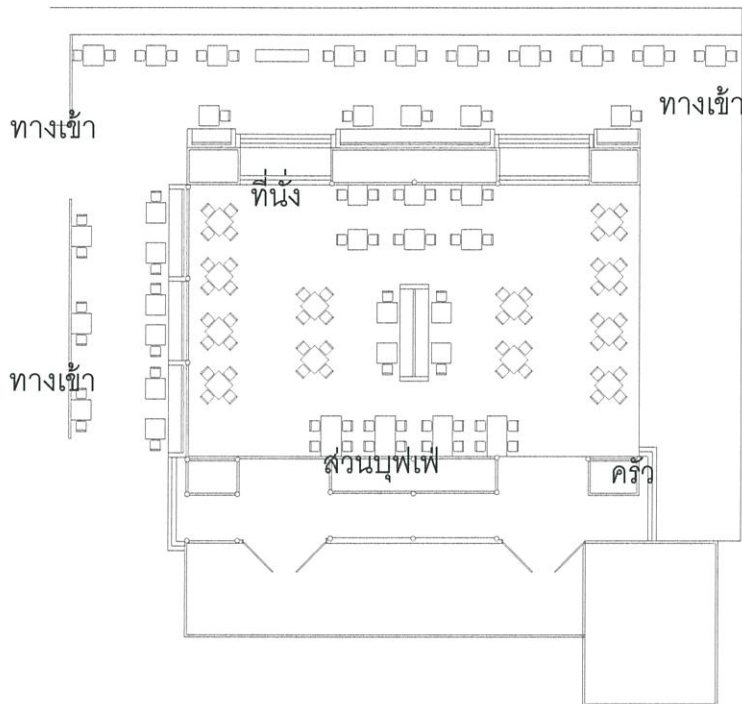

ภาพบรรยากาศส่วนต่างๆของล็อบบี้ล็านจ์

ตารางแสดงการศึกษาส่วนล๊อบบี้เล่านจ์โรงแรมมารีคอร์ทบีช รีสอร์ท

ส่วนศึกษา	ล๊อบบี้เล่านจ์
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคาร เชื่อมติดกับส่วนของโถงต้อนรับ ลักษณะอาคารเป็นแบบเปิดโล่ง เพดานสูงเพื่อรับแสงธรรมชาติ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จะประกอบด้วยส่วนที่นั่งจัดเป็นชุด 4 ที่นั่ง จำนวนทั้งหมด 8 ชุด ชุด 3 ที่นั่ง จำนวนทั้งหมด 2 ชุด ชุด 2 ที่นั่ง จำนวน 8 ชุด ส่วนที่นั่งพักคอย 5 ที่ จำนวน 2 ชุด และยังมีส่วนของเคาน์เตอร์บาร์และเวที
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบภายใน 3.1 การใช้สี 3.2 วัสดุ 3.3 เฟอร์นิเจอร์ 3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	การออกแบบเน้นการใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้ ,หวาย ,หินต่างๆ ใช้สีของวัสดุธรรมชาติ เช่น สีของไม้และหวาย ส่วนเสาจะให้สีขาวเพื่อให้ห้องนั้นดูโปร่งขึ้น - พื้น กระเบื้องดินเผา หินทรายสลับสี - พนัก เปิดโล่ง - เพดาน ไม้ ส่วนใหญ่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้และหวาย ใช้แสงธรรมชาติและแสงจาก Down Light โคมไฟ ส่วนระบบปรับอากาศ ใช้ลมธรรมชาติ
ข้อดี	ปัญหา
- การใช้แสงธรรมชาติมาก่อให้เกิดประโยชน์ - การใช้วัสดุเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี	- ในช่วงบ่ายแสงจะสาดเข้ามาในส่วนนี้พอสมควร - ส่วนพื้นที่ด้านติดระเบียงเวลาฝนตกหรือแดดออกจะไม่สามารถใช้งานได้

การศึกษาส่วน Coffee shop

แปลนส่วนค็อฟฟี่ ช็อปป (Coffee shop)

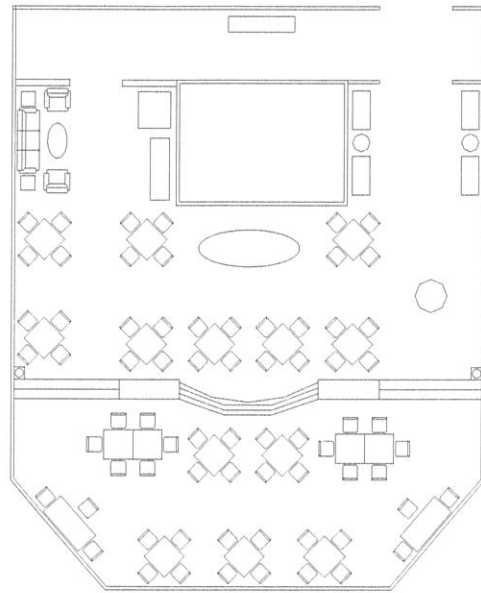

บรรยากาศส่วนต่างๆ ของค็อฟฟี่ ช็อปป (Coffee shop)

ตารางแสดงการศึกษาส่วน Coffee Shop โรงแรมมารีคอร์ทบีช รีสอร์ท

ส่วนศึกษา	Coffee Shop
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	ลักษณะอาคารอยู่ใต้อาคารห้องพัก ลักษณะอาคารเป็นเปิดโล่งทั้ง 3 ด้าน สามารถชมทะเลและภูเขาได้โดยรอบ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การจัดวางชุดเก้าอี้เป็นแบบ BALANCE กันทั้ง 2 ข้าง โดยเน้นทางเดินและพื้นที่ใช้สอย การจัดกลุ่มที่นั่งเป็นแบบ 2 ที่นั่ง , 4 ที่นั่งและ 6 ที่นั่ง
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบ	ลักษณะของการออกแบบจะสร้างบรรยากาศให้ดูเป็นธรรมชาติ โดยลักษณะของโครงสร้างและวัสดุที่เป็นธรรมชาติ
3.1 การใช้สี	พร้อมกับการเชื่อมโยงบรรยากาศด้านนอก
3.2 วัสดุ	ส่วนใหญ่จะเป็นสีขาวยในส่วนของเสาและเพดาน พื้นจะใช้ไม้ใช้วัสดุที่ดูแลทำความสะอาดง่าย
3.3 เฟอร์นิเจอร์	- พื้น ใช้ไม้ - พนัก เปิดโล่ง - เพดาน โข่วโครงสร้าง ทำสีขาว
3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้เพื่อบรรยากาศที่กลมกลืนกับธรรมชาติและทนต่อสภาพแวดล้อม แสงธรรมชาติจากภายนอก , แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT ระบบปรับอากาศ ใช้ลมธรรมชาติ และพัดลมเพดาน
ข้อดี	ปัญหา
- การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ดูสบายตาและใช้งานได้สะดวก - อากาศถ่ายเทได้สะดวกสบาย	- ไม่สามารถควบคุมลมมรสุมและฝนเมื่อพัดผ่านเข้าสู่ตัวอาคารได้

การศึกษาส่วนห้องอาหารไทย

แปลนส่วนห้องอาหารไทย

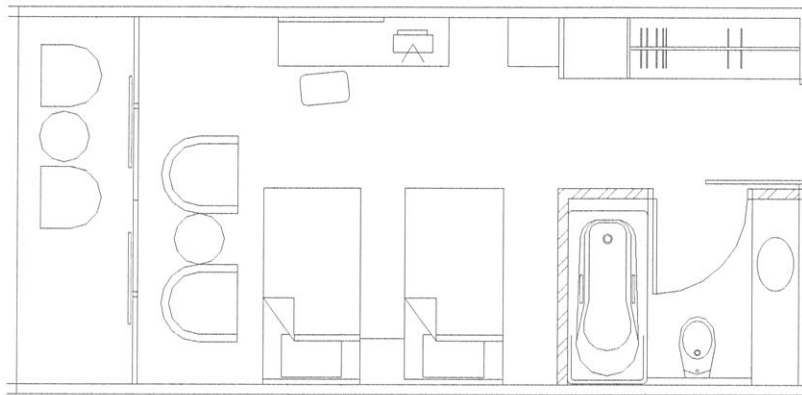

บรรยากาศส่วนต่างๆของห้องอาหารไทย

ตาราง แสดงการศึกษาส่วนห้องอาหารไทย โรงแรมอมารีคอรัลบีช รีสอร์ท

ส่วนศึกษา	ห้องอาหารไทย
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เชื่อมติดกับส่วนล็อบบี้เล้าจ์ เป็นอาคารด้านเปิดโล่งมองเห็นวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จะประกอบด้วยส่วนที่นั่งจัดเป็นชุด 4 ที่นั่ง จำนวนทั้งหมด 13 ชุด ชุด 3 ที่นั่ง จำนวนทั้งหมด 2 ชุด ชุด 6 ที่นั่ง จำนวน 2 ชุด ส่วนที่นั่งพักคอย 5 ที่ จำนวน 1 ชุด และยังมีส่วนของเคาน์เตอร์บาร์และเวที
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบ 3.1 การใช้สี 3.2 วัสดุ 3.3 เฟอร์นิเจอร์ 3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	ออกแบบเน้นลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นไทย โดยใช้ลวดลายไทยต่างๆ มาใช้การออกแบบ ส่วนใหญ่จะเป็นสีของไม้เพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใกล้เคียงธรรมชาติ ส่วนใหญ่จะเป็นวัสดุธรรมชาติ เช่นไม้ - พื้นที่ใช้ไม้ และหินขัด - ผนัง ส่วนใหญ่จะเป็นผนังโล่ง และทำสีขาว - เพดาน กระจก ส่วนใหญ่จะเป็นไม้เพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมๆ ส่วนใหญ่จะเป็นไฟ Down Light และโคมไฟที่ติดตามจุดต่างๆ ระบบปรับอากาศ ใช้ลมธรรมชาติ และพัดลมเพดาน
ข้อดี	ปัญหา
- การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ดูสบายตาและใช้งานได้สะดวก - อากาศถ่ายเทได้สะดวกสบาย	- ไม่สามารถควบคุมลมมรสุมและฝนเมื่อพัดผ่านเข้าสู่ตัวอาคารได้

การศึกษาส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room

แปลนห้องพักแบบ Deluxe Room

บรรยากาศภายใน

บรรยากาศภายใน

บรรยากาศภายใน

บรรยากาศภายใน

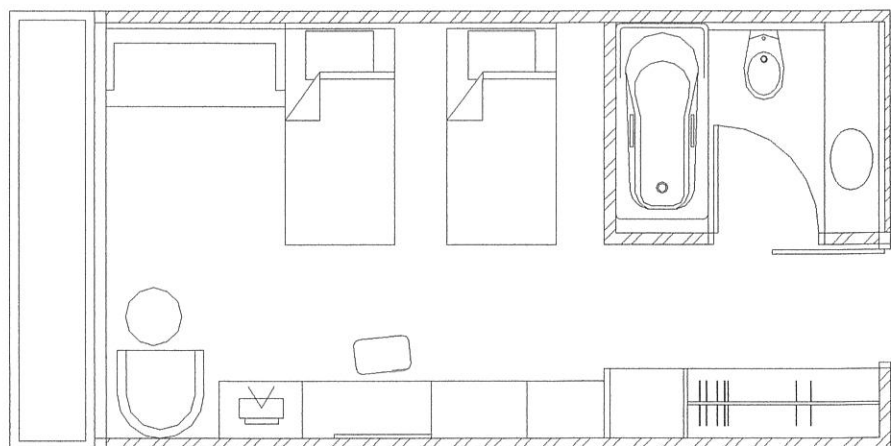
บรรยากาศส่วนระเบียง

ภาพบรรยากาศของห้องพักแบบ Deluxe Room

ตารางแสดงการศึกษาส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room โรงแรมมารีคอร์ทบีช รีสอร์ท

ส่วนศึกษา	ห้องพักแบบ Deluxe Room
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารสูง 4 ชั้น โครงสร้าง ค.ส.ล. มีบันไดทั้งหมด 3 จุด
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ห้องแบบDeluxe Room มีทั้งหมด 83 ห้อง มีห้องแบบเตียงคู่และเตียงเดี่ยว การจัดวางผังเหมือนกับโรงแรมทั่วไป
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบภายใน 3.1 การใช้สี 3.2 วัสดุ 3.3 เฟอร์นิเจอร์ 3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	เน้นใช้ไม้และผ้าที่มีลวดลายไทยเข้ามาประสมประสานเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่อบอุ่น จะใช้สีขาว และสีครีมเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้ห้องนั้นดูสบายและอบอุ่น และเฟอร์นิเจอร์ไม้ ฯลฯ ส่วนใหญ่จะเป็นวัสดุที่ดูแลรักษาง่ายและกลมกลืนกับธรรมชาติ - พื้น ใช้กระเบื้อง - ผนัง ไม้ , ฉาบปูนเรียบทาสีครีม - เพดาน ยิปซัมบอร์ดสีขาว ส่วนใหญ่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวทำด้วยไม้ ใช้โคมไฟที่ติดผนังและหัวเตียง ส่วนระบบปรับอากาศใช้แบบ split type
ข้อดี	ปัญหา
- การใช้วัสดุเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี - การใช้สีทำให้เกิดความรู้สึกสะอาด โปร่งสบาย	

การศึกษาส่วนห้องพักแบบ Superior Room

แปลนห้องพักแบบ Superior Room

บรรยากาศของห้องพักแบบ Superior Room

ตาราง แสดงการศึกษาส่วนห้องพักแบบ Superior Room โรงแรมอมารีคอรัลบีช รีสอร์ท

ส่วนศึกษา	ห้องพักแบบ Superior Room
1. การศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารสูง 4 ชั้น โครงสร้าง ค.ส.ล. มีบันไดทั้งหมด 3 จุด
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	การจัดวางผังก็จะเหมือนกับโรงแรมทั่วไป คือ ห้องน้ำจะอยู่ด้านทางเข้า - ออก นอกจากนั้นก็มีส่วนของที่วางของ , ตู้เสื้อผ้า , โต๊ะแต่งตัว , ชั้นวางโทรทัศน์ , เตียง , ที่นั่งพักผ่อน
3. การศึกษาลักษณะการออกแบบภายใน	
3.1 การใช้สี	ใช้สีที่ทำให้บรรยากาศนั้นดูโล่งสบาย เช่น สีขาว , สีน้ำตาล
3.2 วัสดุ	- พื้น ใช้พรม
	- ผนัก ฉาบปูนเรียบทาสี
3.3 เฟอร์นิเจอร์	- เพดาน ยิปซัมบอร์ด

3.4 แสงสว่าง / งานระบบ	ส่วนใหญ่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้แบบติดตายแลลอยตัว แสงสว่างได้จากไฟดาวน์ไลท์ , โคมไฟ ,แสงสว่างจากธรรมชาติ ระบบแอร์ใช้ระบบ split type
------------------------	--

2.12.8 พัทยา แมริออท รีสอร์ท แอนด์ สปา (PATTAYA MARRIOTT RESORT & SPA) ที่ตั้ง

เป็นโรงแรมตากอากาศ ตั้งอยู่พัทยาใต้ ถนนเลียบริมชายหาด อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี อากาศเย็นสบายแต่จะไม่ค่อยมีลมทะเลพัดเข้าส่วนล่างอาคาร ลักษณะอาคาร

รูปแบบตัวอาคารเป็นแบบสถาปัตยกรรมประยุกต์ โดยเน้นจุดสนใจภายใน ตัวของตัวอาคาร ตัวอาคารเป็นแบบเปิดและสามารถเชื่อมเข้ากับส่วนพลาซ่ามีห้องพัก 290 ห้อง มีห้องอาหารไทย - จีน - ญี่ปุ่น ส่วนสปา ห้องประชุมสัมมนา ห้องพักผ่อนออกกำลังกาย สวน

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายนอกอาคารและสวน พัทยา แมริออท รีสอร์ท แอนด์ สปา

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ

1. ศึกษาสภาพที่ตั้ง, สภาพภูมิอากาศ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมายของโครงการ
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ
5. ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน

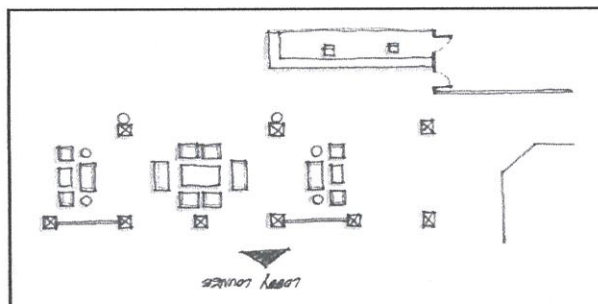
ส่วนที่ทำการศึกษา

1. โถงล็อบบี้
2. ล็อบบี้ เลาน์
3. ห้องอาหารไทย
4. ห้องพัก
5. สปา

ตาราง แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบ โรงแรม Pattaya Marriott Resort & Spa

ส่วนศึกษา	Pattaya Marriott Resort & Spa
1.ศึกษาสภาพที่ตั้ง สภาพภูมิอากาศ	ตั้งอยู่พญาใต้ ถนนเลียชชายหาด อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี อากาศเย็นสบายแต่จะไม่ค่อยมีลมทะเลพัดเข้าส่วนล่างอาคาร จะได้รับลมชั้นบนๆ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร	ลักษณะอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นอาคารสูงทรงปีก มีห้องพัก 290 ห้อง มีห้องอาหารไทย - จีน - ญี่ปุ่น ส่วนสปา ห้องประชุมสัมมนา ห้องพัก ห้องออกกำลังกายสวน
3. ศึกษากลุ่มเป้าหมายของโครงการ	นักธุรกิจ ที่จะมาสัมมนากัน และนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จะมาพักมากช่วงหน้าร้อนที่มีคลื่นลมจากทะเลเพื่อมาพักผ่อน อาบแดด และเล่นกีฬาทางน้ำ
4. ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ	รูปแบบการตกแต่งเป็นสไตล์ไทยมีประยุกต์บ้างโดยผสมกับรูปแบบทรอปิคอล เน้นบรรยากาศแบบสวนไทย มีศาลาริมน้ำ และสวนโดยรอบอยู่กลางคอร์ท วัสดุการตกแต่งแบบไทยส่วนมาก รวมถึงการใช้เฟอร์นิเจอร์ด้วย

ส่วนที่ทำการศึกษา
โถงล็อบบี้

แปลนโถงทางเข้า และเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้าของส่วนล็อบบี้

เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้าของส่วนล็อบบี้

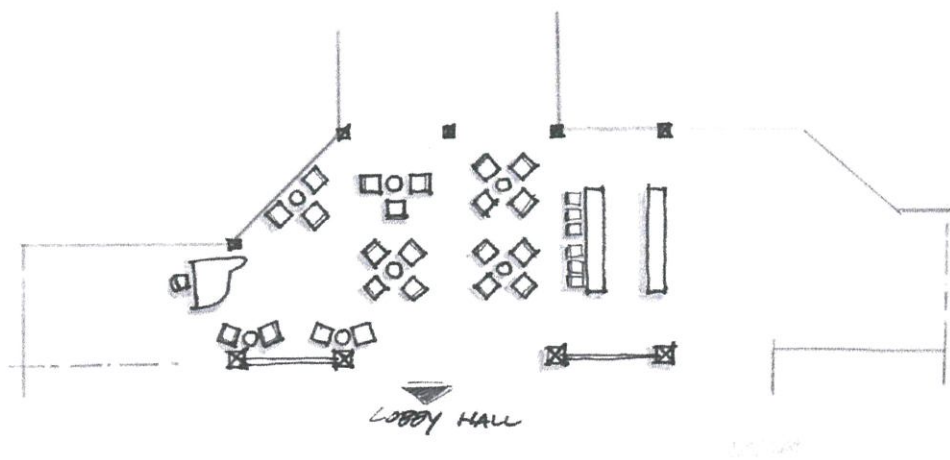

การจัดชุดพักคอยของส่วนล็อบบี้

ตาราง แสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนล็อบบี้ Pattaya Marriott Resort & Spa

ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	ส่วนล็อบบี้
การใช้สี	การใช้สีเป็นสีธรรมชาติหนักไปทางสีโทนเอเชีย สีของไม้ ของอิฐ ของกระเบื้องดินเผา ซึ่ง จะออกโทนน้ำตาล แดง ครีมน สร้างความ อ่อนเป็นกันเอง และหรูหรา
แสงสว่าง	การใช้แสงมีการใช้ไฟดาวน์ไลท์ และมีการ ช้อนไฟได้ฟ้า ในส่วนที่เป็นการตกแต่งบนผนัง และเสาจะมีไฟส่องเฉพาะจุดส่องให้เกิดความ โดดเด่น ใช้ไม้ในส่วนตกแต่งผนังและเฟอร์นิเจอร์
วัสดุ	กระเบื้องเคลือบดินเผา ชูตไม้แกะสลัก ผ้าที่ใช้ร่วมกันจะเป็นผ้าฝ้ายและผ้าไหมไทย
เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ทั้งชุด ซึ่งเป็นรูปแบบสไตล์ ไทย ผ้าบุจะเป็นผ้าไหมไทย มีการตกแต่ง ประดับด้วยโองและโหนดขนาดใหญ่เป็นเครื่อง เคลือบดินเผา

ล็อบบี้ เลาน์

แปลนของส่วนล็อบบี้เลาน์

การจัดชุดที่นั่งและการตกแต่งเคาน์เตอร์บาร์ของส่วนล็อบบี้ล็าน์จ

การจัดชุดที่นั่งและการตกแต่งส่วนล็อบบี้ล็าน์จ

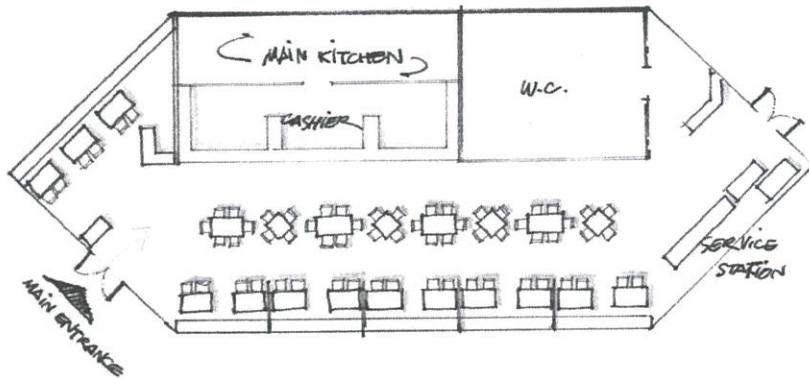
ตารางแสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วน ล็อบบี้ล็าน์จ

Pattaya Marriott Resort & Spa

ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	ส่วน ล็อบบี้ล็าน์จ
การใช้สี	สีเป็นสีธรรมชาติของไม้ หลากหลายโทนซึ่งจะออกโทนน้ำตาล แดง ครีม สร้างความอบอุ่นเป็นกันเอง และหรูหรา

แสงสว่าง	การใช้แสงมีการใช้ไฟดาวน์ไลท์ ในส่วนที่เป็น การตกแต่งบนผนังและเสาจะมีไฟส่อง เฉพาะจุดส่องให้เกิดความโดดเด่น ใช้โคมไฟแบบตั้งตกแต่งบางจุดรอบห้อง
วัสดุ	ใช้ไม้ในส่วนตกแต่งผนังเป็นกรอบบานและ คิ้วและเฟอร์นิเจอร์ พื้นปูด้วยไม้ ชูดไม้ แกะสลักรูปช้างตกแต่งที่เคาน์เตอร์ ผ้าที่ใช้ ร่วมจะเป็นผ้าฝ้ายและผ้าไหมไทย
เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ทั้งชุด ซึ่งเป็นรูปแบบ สไตล์ไทย ผ้าบุจะเป็นผ้าไหมไทย และผ้า ฝ้าย

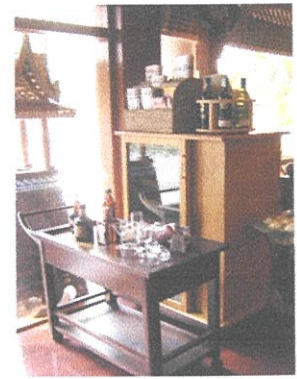
ห้องอาหารไทย Garden Cafe

แปลนของห้องอาหารไทย Garden Cafe

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ชุดรับประทานอาหารของห้องอาหารไทย Garden Cafe

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ชุดรับประทานอาหารของห้องอาหารไทย Garden Cafe

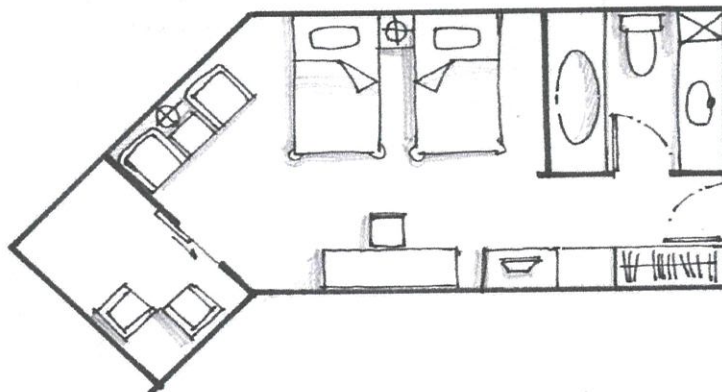
การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ชุดรับประทานอาหารของห้องอาหารไทย Garden Cafe

ตารางแสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องอาหารไทย Garden Cafe

ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	ห้องอาหารไทย Garden Cafe
การใช้สี	สีเป็นสีของไม้ที่ใช้ตกแต่งหลากหลายโทน โทนสีเด่นคือโทนน้ำตาลแดง แดง ครีม เทา สร้างความอบอุ่นเป็นกันเอง และหรูหรา
แสงสว่าง	การใช้แสงมีการใช้ไฟดาวน์ไลท์ ในส่วนที่เป็น การตกแต่งบนผนังและเสาจะมีไฟส่องเฉพาะจุด ส่องให้เกิดความโดดเด่น มีการใช้ไฟกิ่งส่อง สาดผนังด้านบนที่เป็นช่วงด้านบนให้เป็นการ ตกแต่งผนังที่ดูสูงโปร่งไปในตัว
เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ทั้งชุด ซึ่งเป็นรูปแบบสไตล์ ไทย ผ้าบุจะเป็นผ้าฝ้ายสีเทาครีม มีลักษณะ ที่ใช้ร่วมการตกแต่งเป็นแบบพื้นเมืองทำจากดิน เเผา
วัสดุ	ใช้ไม้ในส่วนตกแต่งผนังเป็นกรอบบานและคิ้ว และเฟอร์นิเจอร์ พื้นปูด้วยไม้และพรมในส่วน ที่นั่งรับประทานอาหาร ชุดไม้แกะสลัก ตกแต่งที่ผนัง ผ้าที่ใช้ร่วมจะเป็นผ้าฝ้าย

ห้องพัก

ห้องพักแบบ Seaview Room

แปลนของห้องพักแบบ Seaview Room

ทางเดินหน้าห้องและมุมมองจากห้องพักแบบ Seaview Room

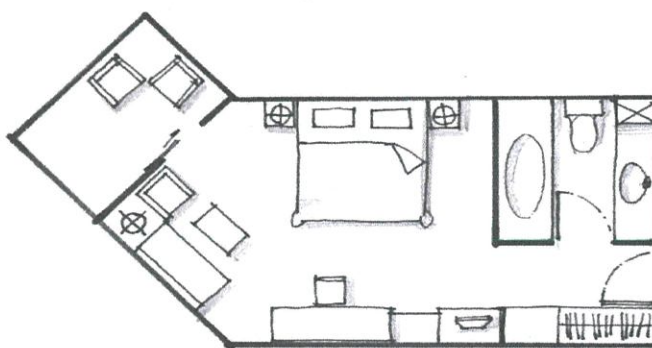

การจัดเฟอร์นิเจอร์ของพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ Seaview Room

ตารางแสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพักแบบ Seaview Room

ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	ห้องพักแบบ Seaview Rooms
การใช้สี	สีเป็นสีของไม้ที่ใช้ตกแต่ง โทนสีเด่นคือ โทนน้ำตาลแดง ครีมน ขาว เขียว แก่ สร้างความอบอุ่นเป็นกันเอง
แสงสว่าง	การใช้แสงมีการใช้ไฟดาวน์ไลท์ บางส่วน เป็นไฟเฉพาะจุดส่องเพื่อเน้นการใช้สอย ส่วนอื่นๆ
วัสดุ	ใช้ไม้ในส่วนตกแต่งผนังเป็นกรอบบานและ คิ้วและเฟอร์นิเจอร์ พื้นปูด้วยไม้ ฝ้าม่านเป็นผ้าฝ้ายสีครีมซ้อนสองชั้น กระจกเงาติดเหนือหัวเตียงเพิ่มให้ดูโล่ง
เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ทั้งหมด ซึ่งเป็นรูปแบบ สไตล์ไทย ผ้าบุจะเป็นผ้าฝ้ายสีเทาครีม

ห้องพักแบบ Garden View

แปลนของห้องพักแบบ Garden View

มุมมองทางเดินไปยังห้องพักแบบ Garden View

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์และตกแต่งของห้องพักแบบ Garden View

ตารางแสดงการศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพักแบบ Garden View

ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน	ห้องพักแบบ Garden View
การใช้สี	สีเป็นสีของไม้ที่ใช้ตกแต่ง โทนสีเด่นคือโทนน้ำตาลแดง ครีมน ขาว โอเรส เขียว แก่สร้างความอบอุ่นเป็นกันเอง
แสงสว่าง	การใช้แสงมีการใช้ไฟดาวน์ไลท์ บางส่วนเป็นไฟเฉพาะจุดส่องเพื่อเน้นการใช้สอยส่วนนั้นๆ
วัสดุ	ใช้ไม้ในส่วนตกแต่งผนังเป็นกรอบบานและคิ้ว และเฟอร์นิเจอร์ พื้นปูด้วยไม้ ผ้าปูเตียงเป็นผ้าฝ้ายสีเขียวก่อนสองชั้น
เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ทั้งชุด ซึ่งเป็นรูปแบบสไตล์ไทย ผ้าปูจะเป็นผ้าฝ้ายสีโอเรส

2.12.9 แกรนด์ เมอเคียว ฟอรัจูน กรุงเทพ (GRAND MERCURE FORTUNE)

ภาพลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายนอกอาคาร โรงแรมฟอรัจูน กรุงเทพ

ขอบเขตในการศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบโรงแรมฟอรัจูน กรุงเทพ

1. ศึกษาสภาพที่ตั้ง, สภาพภูมิอากาศ
2. ศึกษาลักษณะอาคาร
3. ศึกษาระบบอุปกรณ์ประกอบอาคาร
4. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย
5. ศึกษาลักษณะการตกแต่งภายใน (ในแต่ละส่วน)

1.ศึกษาสภาพที่ตั้ง, สภาพภูมิอากาศ

ที่ตั้ง อาคารฟอรัจูน 1 ถนนรัชดาภิเษก ดินแดง กรุงเทพฯ 10320
โรงแรมฟอรัจูน กรุงเทพ ตั้งอยู่ใจกลางธุรกิจและการท่องเที่ยวของกรุงเทพ มี
จำนวนห้องพัก 406 ห้องสภาพแวดล้อมโดยรวมใกล้ศูนย์การค้า แหล่งธุรกิจ และ
บันเทิงของกรุงเทพ

2. ศึกษาลักษณะอาคาร

รูปแบบตัวอาคารเป็นอาคารสูง 26 ชั้น ตัวอาคารตั้งอยู่ติดถนนรัชดาภิเษก
ตัวอาคารจึงเป็นลักษณะอาคารแบบปิด ภายในติดตั้งระบบปรับอากาศการเข้าสู่อาคาร
สามารถเข้าได้จากทางด้านหน้าอาคารเพียงทางเดียว

3. ศึกษาระบบอุปกรณ์ประกอบอาคาร

อาคาร โรงแรมฟอรัจูน กรุงเทพ มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ มากมาย
มีลิฟต์บริการ 3 จุด ระบบปรับอากาศแบบ CENTRAL AIR , มีเครื่องปรับอากาศ
แต่ละห้อง ระบบป้องกันไฟแบบ AUTOMATIC โดยมี SMOKE DETECTOR เป็นตัว
จับสัญญาณ ระบบโทรทัศน์แบบอัตโนมัติ ระบบเสียง และทีวี ประจำแต่ละห้อง

4. ศึกษากลุ่มเป้าหมาย

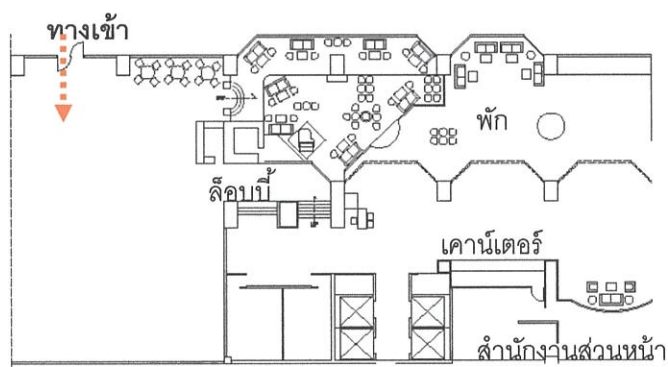
กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาพักในโรงแรมส่วนมากเป็นนักธุรกิจและหน่วยงานราชการชาว
ไทย และ ชาวต่างชาติ ประกอบกับสถานที่ตั้งเป็นแหล่งศูนย์การค้า (โลตัส) สถานี
รถไฟฟ้าใต้ดิน แหล่งธุรกิจ และบันเทิงของกรุงเทพ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็น
อย่างดี

ส่วนที่ทำการศึกษ

1. โถงล็อบบี้ (Lobby Hal l)
2. ล็อบบี้เล้าจน์ (Lobby lounge)
3. คี้อฟฟี่ช้อฟ (COFFEE SHOP)
4. ห้องจัดเลี้ยง (BANQUET)
5. โถงลิฟต์ (HALL LIFT)
6. ห้องพัก (GUEST ROOM)

โถงล็อบบี้ (Lobby Hal l)

อยู่ส่วนหน้าอาคารสำหรับต้อนรับแขกที่เข้ามาพักหรือใช้บริการส่วนต่างๆ ที่นั่งประมาณ 17 ที่ องค์กรประกอบภายใน เคาน์เตอร์ Front Desk, เคาน์เตอร์ พนักงาน, Information, Group Tour, ส่วนโทรศัพท์, ชุดพักคอย

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วน Lobby Hall

การจัดวางผัง

ส่วนโถงล็อบบี้ พื้นปูด้วยหินแกรนิต ในส่วนที่นั่งพักคอยมีการยกระดับพื้นเพื่อแสดงทางสัญจรอย่างชัดเจน ให้มีลักษณะแบ่งทางเดินอย่างชัดเจน เพื่อแยกส่วนของเคาน์เตอร์กับส่วนพักคอย ตามประโยชน์ใช้สอย จัดกลุ่มเก้าอี้พักคอยเป็นกลุ่มๆสร้างความเป็นส่วนตัว ส่วนเคาน์เตอร์สามารถเห็นได้ชัดเจนและพื้นที่แต่ละส่วนมีความต่อเนื่องกันได้เป็นอย่างดี

รูปภาพพื้นที่ส่วน โถงพักคอย

ลักษณะการตกแต่งภายใน

การตกแต่งเรียบง่าย การออกแบบเน้นส่วนระเบียบชั้นลอยของชั้นที่ 2- 3 รั้งกัน เป็นจังหวะที่ว่างต่อเนื่อง โดยรวมให้ความรู้สึกโอโถง กว้างขวาง

การใช้สี

ส่วนมากเป็น ขาว/ครีม สีไม้น้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น โอโถงในส่วนที่ว่างที่ โลงถึงชั้นที่ 3 โทนสีโดยรวมค่อนข้างสะอาดตา

แสงสว่าง

แสงธรรมชาติจากทางกระจกทางเข้าด้านหน้า , แสงประดิษฐ์จากโคมไฟ และ ไฟระย้า / Down light มีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ เช่นในส่วน ประติมากรรม ฯลฯ

วัสดุ

- พื้น หินอ่อนสีขาว ทำลายตารางส่วนโถงและทางเดิน
- ผนัก่ออิฐฉาบปูน สีขาว/สีครีม ตกแต่งด้วยกระเบื้อง , ไม้ย้อมสี
- เพดาน เป็นฝ้าเรียบสีขาว ครอบฝ้าเป็นบางส่วน

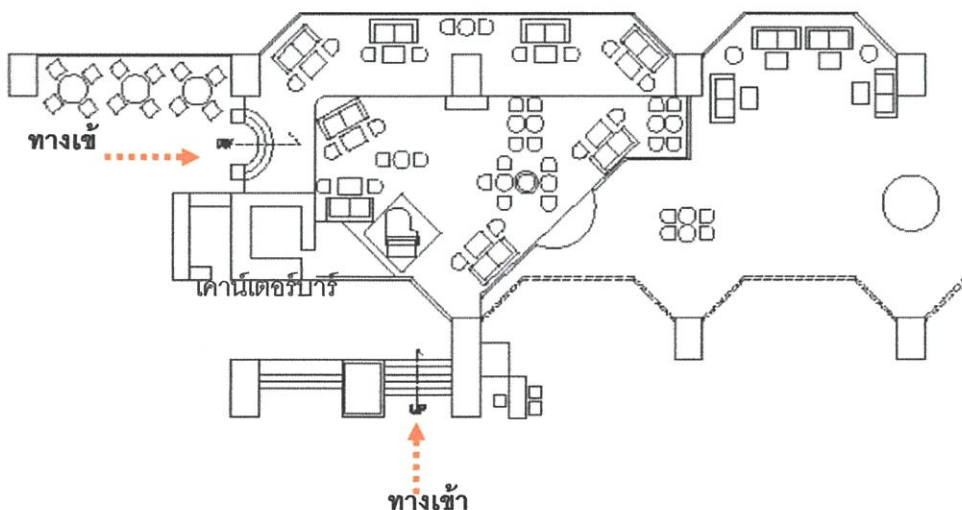
เฟอร์นิเจอร์

หลักเป็น Build-in เกือบทั้งหมดยกเว้นกลุ่มเก้าอี้พักคอยไม้ย้อมสี ตกแต่งด้วย แจกันดอกไม้ทรงสูง ต้นไม้

สรุป ข้อดี การแบ่งพื้นที่ใช้สอยต่อเนื่องและชัดเจน

ข้อเสีย ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับไม่เด่นชัด ควรอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้จาก ประตูทางเข้า ส่วนทางเข้าตัวโรงแรมค่อนข้างวุ่นวายเนื่องจากโรงแรมติดต่อกับเทศบาล ล็อบบี้เล้าจน์ (Lobby lounge)

ในส่วน LOBBY LOUNGE เป็นส่วนที่เชื่อมต่อกับ LOBBY HALL ซึ่งเป็น ลักษณะแบบ OPEN SPACE จำนวนที่นั่งประมาณ 45 ที่นั่ง การตกแต่งในส่วนนี้ เน้นที่การใช้วัสดุประเภทไม้ย้อมสีเป็นส่วนใหญ่ เฟอร์นิเจอร์ในส่วนนี้เน้นที่การผ่อนคลาย มากกว่าส่วน LOBBY HALL การให้บริการในส่วนนี้เป็นการให้บริการในลักษณะ เดียวกันต่างกับที่ LOBBY LOUNGE เป็นส่วนให้บริการเครื่องดื่ม โดยเน้นใน การตอบสนองพฤติกรรมกรรมการพูดคุยธุรกิจแต่ในส่วน LOBBY BAR จะเป็นเน้น ตอบสนองพฤติกรรมกรรมการรับประทานอาหารมากกว่า

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วน Lobby lounge

บรรยากาศในส่วน LOBBY LOUNGE

ลักษณะการตกแต่งภายใน

การตกแต่งเรียบง่าย การออกแบบเน้นส่วนระเบียงชั้นลอยของชั้นที่ 2- 3 รั้งกัน เป็นจังหวะเจาะช่องซ่อนไฟDown Lightโดยรวมให้ความรู้สึกโอโถง กว้างขวาง

การใช้สี

ส่วนมากเป็น ขาว/ครีม สีไม้น้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น โอโถงในSpaceที่โล่ง ถึงชั้นที่ 3 โทนมสีโดยรวมค่อนข้างสะอาดตา

แสงสว่าง

แสงธรรมชาติจากทางกระจกทางเข้าด้านหน้า , แสงประดิษฐ์จากโคมไฟ และ ไฟระย้า / Down light มีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ เช่นในส่วน ประติมากรรม ฯลฯ

วัสดุ

- พื้น หินอ่อนสีขาว ทำลายตารางส่วนโถงและทางเดิน
- พนัก่ออิฐฉาบปูน สีขาว/สีครีม ตกแต่งด้วยกระเบื้อง ,ไม้ย้อมสี
- เพดาน เป็นฝ้าเรียบสีขาว ครอบฝ้าเป็นบางส่วน

เฟอร์นิเจอร์

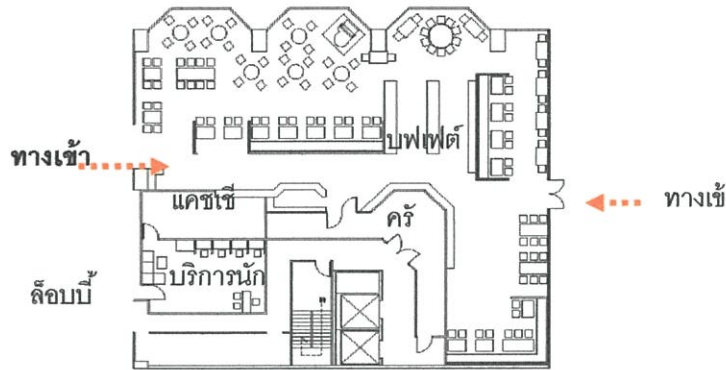
เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้ เพื่อให้กลมกลืนกับบรรยากาศ

สรุป ข้อดี การจัดวางเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ใช้สอยได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสีย ยังขาดความน่าสนใจในเรื่องจุดเด่น

คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

ถัดจาก Lobby Hall และ Lobby lounge เปิดบริการ 5.30 – 1.00 น. บริการอาหารเครื่องดื่ม ที่นั่งประมาณ 140 ที่นั่ง องค์กรประกอบภายในประกอบด้วย ชุดรับทานอาหาร, เคาน์เตอร์ต้อนรับ, จุดบริการ, เคาน์เตอร์บุฟเฟต์, เคาน์เตอร์แคชเชียร์

แปลนการจัดวาง เฟอร์นิเจอร์ส่วน Coffee shop

ส่วนโต๊ะบุฟเฟต์การจัดวางอาหาร

ลักษณะการตกแต่งภายใน

ในการออกแบบโดยรวมจะเน้นความ สะอาดตา ลักษณะการตกแต่งเรียบง่ายแต่ดู ทันสมัยอาหารภายในส่วนนี้มีการจัดบุฟเฟต์ไว้บริการบรรยากาศให้รู้สึกผ่อนคลายด้วยเริ่ม จากการกำหนด ZONING ให้มีจุดที่สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ภายนอกอาคาร

การใช้สี

ส่วนมากเป็นโทนร้อน เช่นสีแดง, สีส้ม, สีชมพู ให้ความรู้สึกกระตือรือร้นในการทานอาหาร

แสงสว่าง

แสงธรรมชาติจากทางกระจก, แสงประดิษฐ์จากโคมไฟ และ Down light มีการจัดไฟในส่วนที่เน้นให้เกิดความน่าสนใจ เช่นในส่วนโต๊ะบุฟเฟต์, เสา ฯลฯ

วัสดุ

- พื้นหินแกรนิตสลับกับกระเบื้องปูพื้น ,ปูพรม
- พนัก ก่ออิฐฉาบปูน สีขาว ตกแต่งด้วยลามิเนตลายไม้ตามเสาและผนังบางส่วน
- เพดาน เป็นฝ้าเรียบสีขาว

เฟอร์นิเจอร์

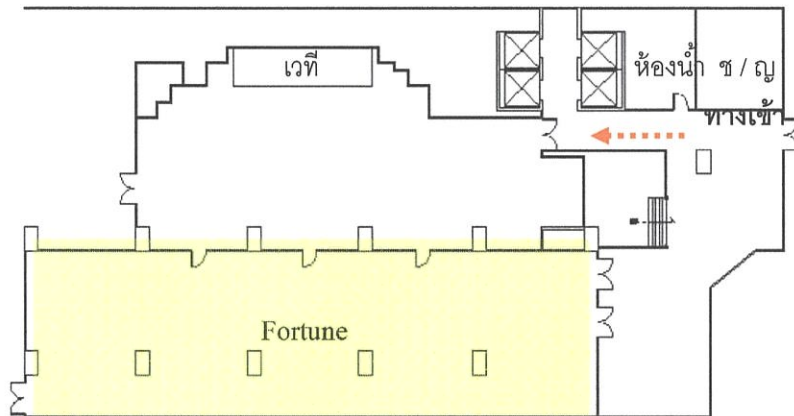
สรุป

- ข้อดี**
- การใช้หินแกรนิตสลับกับกระเบื้องปูพื้นทำให้ง่ายต่อการทำความสะอาด
 - การจัดกลุ่มโต๊ะบุฟเฟต์สัมพันธ์กับส่วนต่างๆและมีการแบ่งแยกชนิดได้ดีมาก
 - มีการแบ่งทางสัญจรได้มาตรฐาน กว้างไม่น้อยกว่า 1.50 ม.

ข้อเสีย - ยังขาดการออกแบบโต๊ะบุฟเฟต์ให้ได้ขนาดมาตรฐาน

ส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET)

อยู่ชั้นที่ 3 ของอาคารโรงแรมประกอบไปด้วยส่วน ดังนี้

แบบแปลนในส่วนห้องจัดเลี้ยง สามารถแบ่งเป็น 5 ห้องย่อยได้ด้วยผนังเบาพับเก็บ

ส่วนบริเวณทางเข้าด้านหน้าพื้นที่ห้องจัดเลี้ยง

บรรยากาศภายในห้องจัดเลี้ยง

ลักษณะการตกแต่งภายใน

การตกแต่งในส่วน BANQUET นี้เน้นวัสดุที่เป็นไม้ในส่วนซุ้มประตู เวกี ผนัง พื้นปูด้วยพรม การตกแต่งให้ดูออกแบบเรียบง่าย ไม่มีลวดลายมากนัก เพื่อที่จะได้สะดวกต่อการปรับเปลี่ยนไปตามการใช้งานต่างๆลักษณะห้อง เป็นห้อง สีเหลี่ยมผืนผ้า กั้นห้องด้วย Partition ตามลักษณะการใช้งานของห้องการจัดวางสามารถ ได้หลายรูปแบบแล้วแต่ลักษณะการใช้งาน เช่น Buffet, Dinner Cocktail, Classroom, Theater เป็นต้น

การใช้สี

สีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นโทนสีเขียว, และน้ำตาล/ทอง ซึ่งให้ความรู้สึกเคร่งขรึม ,เป็นทางการ

แสงสว่าง

เน้นแสงจาก Down Light เพื่อสร้างบรรยากาศ จัดแสงไฟให้เป็นจังหวะกับผนัง

วัสดุ

- ผนังปูพรม เพื่อป้องกันเสียงจากการเดิน
- ผนัง บุป้องน้ำท่วมผนัง เพื่อป้องกันเสียง
- เพดาน เป็นฝ้าเรียบสีขาว กรุยิปซั่ม

เฟอร์นิเจอร์

เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ใช้แบบจัดซื้อสำเร็จรูป

สรุป ข้อดี - สามารถจัดพื้นที่ใช้สอยได้หลายรูปแบบ เหมาะกับรูปแบบความต้องการของงาน

- การใช้วัสดุดูดซับเสียง

โถงลิฟต์ (HALL LIFT)

ในส่วนของการตกแต่ง HALL LIFT เน้นที่วัสดุที่เป็นกระจกเงา ส่วนใหญ่ พื้นปูด้วยหินอ่อนฟาเอดานที่ตกแต่งเจาะช่องเป็นวงกลมติดกระจกเงาทำให้เกิดมิติในการมองเห็น

บรรยากาศบริเวณ HALL LIFT

สรุป ข้อดี แนวความคิดที่ใช้กระจกเงาและกระจกฝ้าทำให้ดูมีลายละเอียดและดูกว้างมากขึ้น

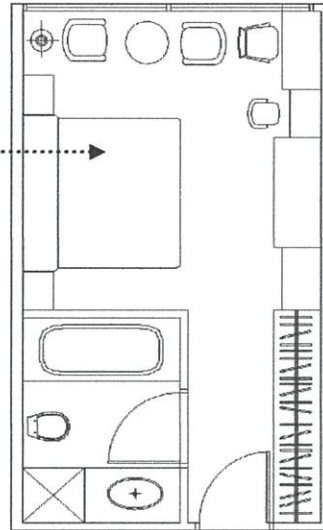
ข้อเสีย อยู่ที่มีการจัดของตกแต่งบริเวณโต๊ะ ยังขาดจุดเด่น

ห้องพัก (Guest room)

บรรยากาศส่วน โถงลิฟต์ห้องพักและบริเวณทางเดิน

ห้อง Standard Rooms

แปลน และบรรยากาศห้อง Standard Rooms

การจัดวางผัง

การจัดวาง ห้องน้ำอยู่ในส่วนห้องนอน ห้องพักเป็นเตียงเดี่ยวภายในจัดวางโต๊ะเก้าอี้เครื่อง แป้ง ชั้นวาง TV เก้าอี้พักผ่อน

บรรยากาศภายในส่วนพักผ่อน

ลักษณะการตกแต่งภายใน

การออกแบบในส่วนห้องพักโครงสร้างปูน ไม่มีระเบียง ติดกระจกสามารถมองเห็นทิวทัศน์ภายนอกอาคาร

การใช้สี

สีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นโทนสีขาวและน้ำตาล ซึ่งให้ความรู้สึกสะอาดและอบอุ่น

แสงสว่าง

เน้นแสงจาก Down Light เพื่อสร้างบรรยากาศ

วัสดุ

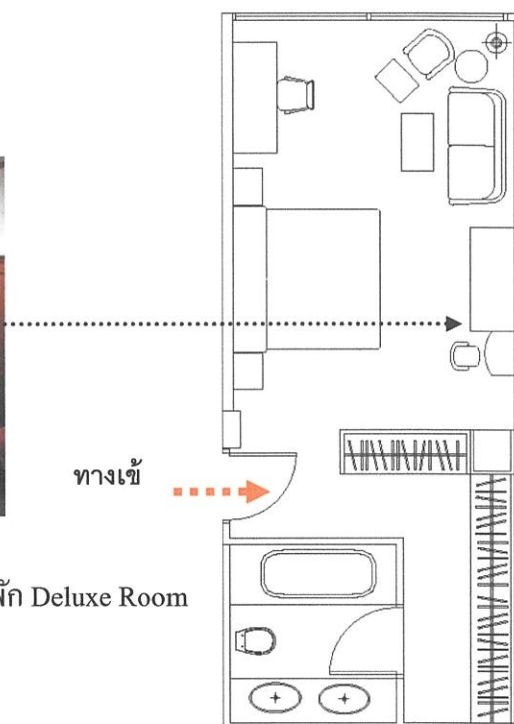
- พื้น ปูพรม
- ผนัง ติด Wallpaper สีขาว , ฝ้ามา่านปรับแสง
- เพดาน เป็นฝ้าเรียบสีขาว

เฟอร์นิเจอร์

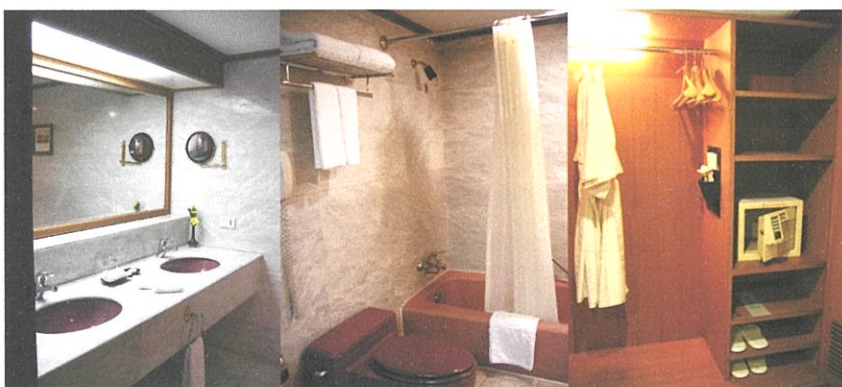
เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้ เพื่อให้กลมกลืนกับบรรยากาศ

สรุป **ข้อดี** มีการใช้โทนสีเหมาะกับการพักผ่อน

ห้อง Deluxe Room

แปลน และบรรยากาศภายในห้องพัก Deluxe Room

บรรยากาศภายในส่วนพักผ่อน

ลักษณะการตกแต่งภายใน

การออกแบบในส่วนห้องพักโครงสร้างปูน ไม่มีระเบียง ติดกระจกสามารถมองเห็นทิวทัศน์ภายนอกอาคาร

การใช้สี

สีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นโทนสีขาวและน้ำตาล ซึ่งให้ความรู้สึกสะอาดและอบอุ่น

แสงสว่าง

เน้นแสงจาก Down Light เพื่อสร้างบรรยากาศ

วัสดุ

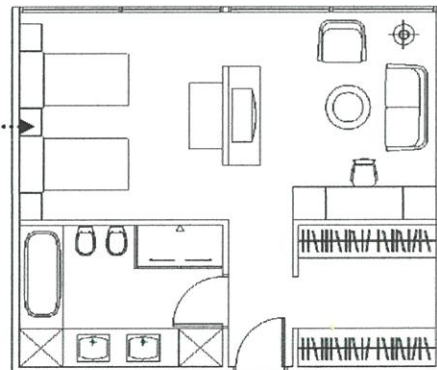
- พื้น ปูพรม
- ผนัง ติด Wallpaper สีขาว , ฝ้ามาเนปรับแสง
- เพดาน เป็นฝ้าเรียบสีขาว

เฟอร์นิเจอร์

เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้ เพื่อให้กลมกลืนกับบรรยากาศ

สรุป ข้อดี มีการใช้โทนสีเหมาะกับการพักผ่อน

ห้อง Executive Room

แปลน และ บรรยากาศภายในห้องพัก Executive Room

บรรยากาศภายในส่วนพักผ่อน

บรรยากาศภายในห้องน้ำ, อ่างล้างหน้า , อ่างอาบน้ำ ฯลฯ

ลักษณะการตกแต่งภายใน

การออกแบบในส่วนห้องพักโครงสร้างปูน ไม่มีระเบียง ติดกระจกสามารถมองเห็น ทิวทัศน์ภายนอกอาคาร

การใช้สี

สีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นโทนสีขาวและน้ำตาล ซึ่งให้ความรู้สึกสะอาดและอบอุ่น

แสงสว่าง

เน้นแสงจาก Down Light เพื่อสร้างบรรยากาศ

วัสดุ

- พื้น ปูพรม
- ผนัง ติด Wallpaper สีขาว , ผ้าม่านปรับแสง
- เพดาน เป็นฝ้าเรียบสีขาว

เฟอร์นิเจอร์

เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นไม้ เพื่อให้กลมกลืนกับบรรยากาศ

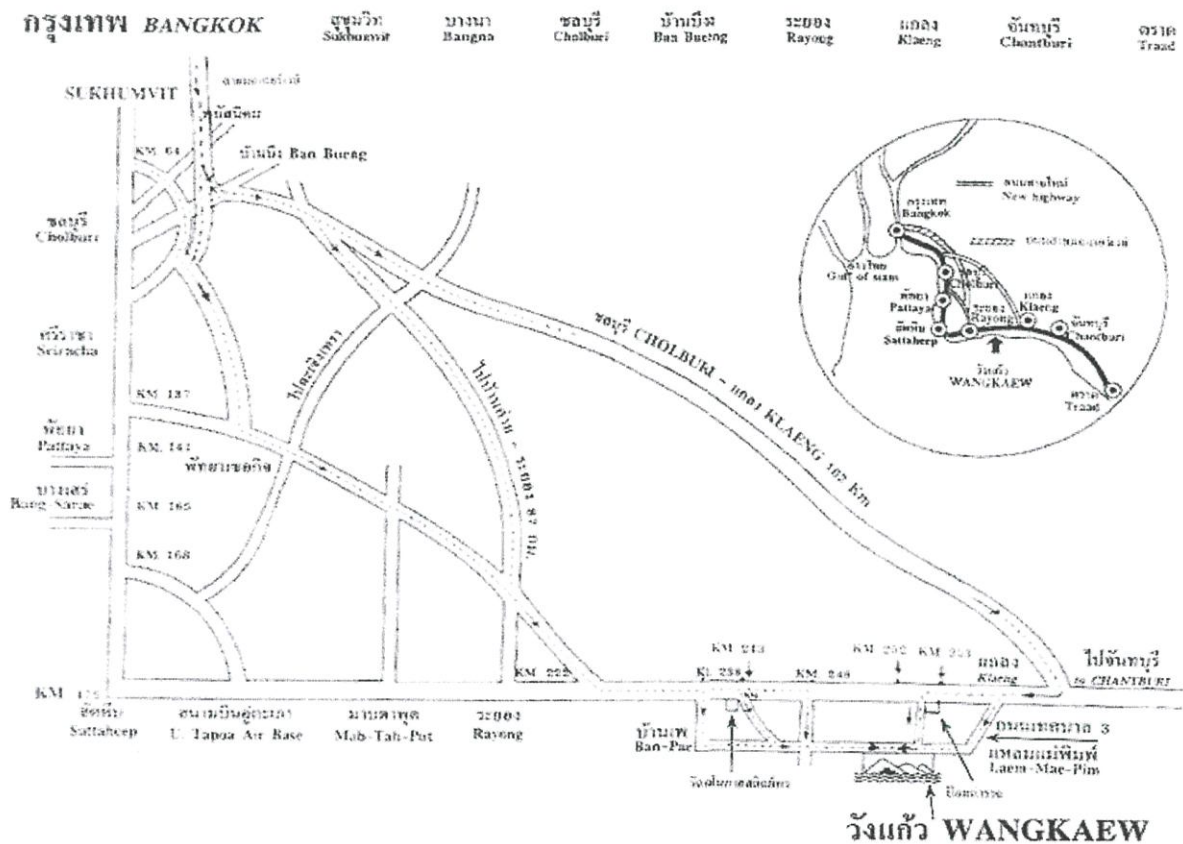
สรุป

ข้อดี มีการใช้โทนสีเหมาะกับการพักผ่อน

บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ

3.1 การศึกษาสภาพแวดล้อมที่ตั้งโครงการ

วังแก้ว รีสอร์ท ระยอง ตั้งอยู่ที่ลานทองกลาง เขาแหลมเทียน จ. ระยอง เป็นที่ดินติดชายทะเล มีลักษณะเป็นหาดทรายและเวียงแผ่นดินเข้าไป ก่อนที่จะเป็นเนินเขา พื้นที่ของโครงการประมาณ 350 ไร่

รูปที่ 3.1 แผนที่การเดินทางมายังสวนวังแก้ว

การเข้าถึงโครงการ

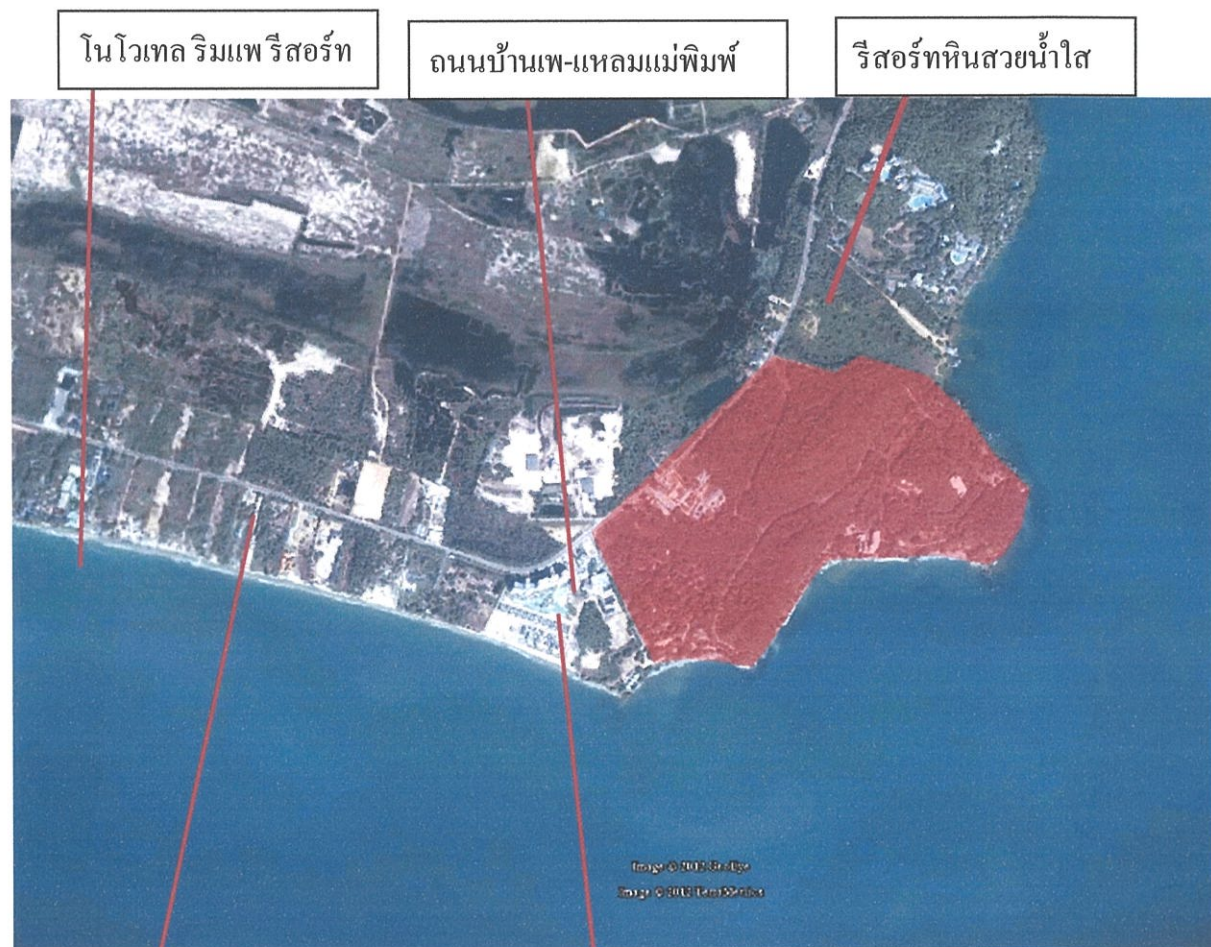
สามารถเดินทางด้วยรถยนต์ ตามถนนสายบ้านบึง-แกลง ระยะทางประมาณ 256 กิโลเมตร จากกรุงเทพมหานคร และมีระยะทางประมาณ 38 กิโลเมตรจากตัวเมืองระยอง

รถโดยสารประจำทางจากสถานีเอกมัย หรือหมอชิต มายัง จ.ระยอง แล้วโดยสารรถสองแถวสาย ระยอง-วังแก้ว มายังหน้ารีสอร์ท

บริเวณโดยรอบที่ตั้งโครงการ

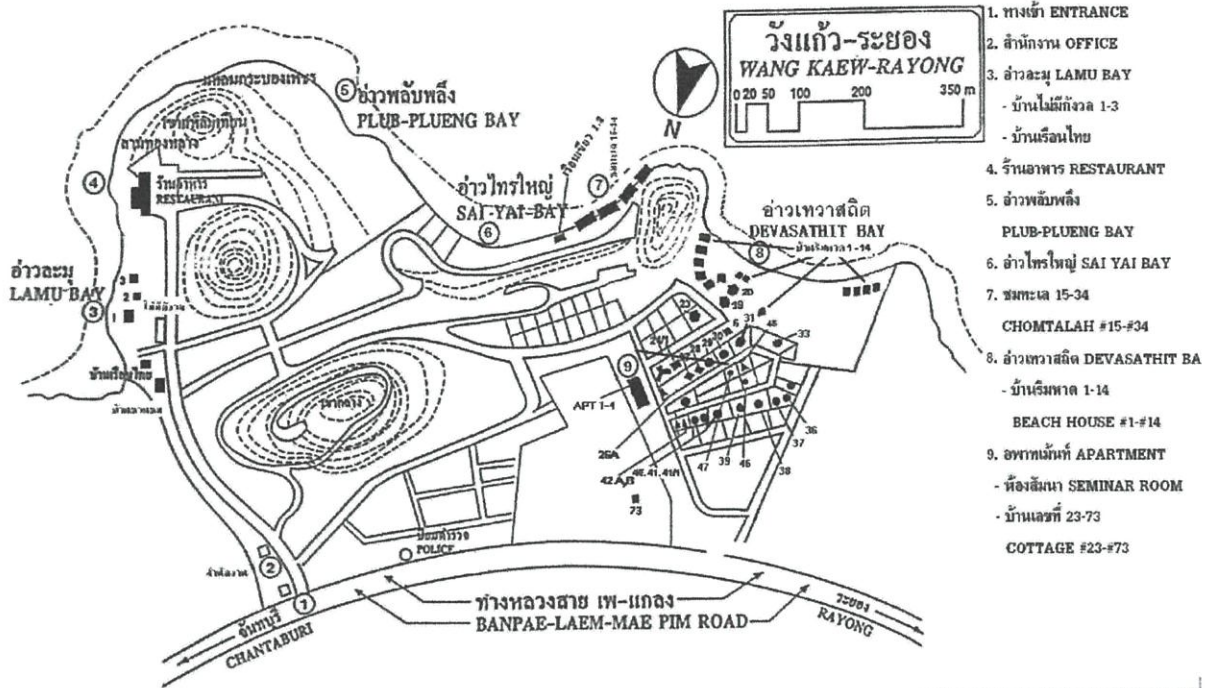
- ทิศเหนือ - ติดถนนเทศบาล 3 , อาคารบ้านเรือน
- ทิศใต้ - ติดทะเล และ เกาะทะลุ
- ทิศตะวันออก - ติดรีสอร์ทหินสายน้ำใส
- ทิศตะวันตก - ติด โนโวเทล รีสอร์ท

รูปที่ 3.2 โซนสวนวังแก้วและบริเวณโดยรอบ

โรงแรมศิริโฮม ออนชี

รีสอร์ทและหมู่บ้านใกล้ๆสวนวังแก้ว

รูปที่ 3.3 แผนที่การเดินทางภายในโครงการสวนวังแก้ว

ลักษณะโดยทั่วไปของสถานที่ตั้งโครงการ

โครงการติดทะเลมีลักษณะเป็นเนินเขาที่สูงและต่ำ มีต้นไม้ปกคลุมทั่วไป มีต้นไม้หายากนานชนิด ทั้งไม้ดอก ไม้ใบ ไม้ผล และไม้ที่เป็นสมุนไพร ริมทะเลมีก้อนหินใหญ่รูปทรงสวยงามแปลกตา บางตอนทะเลติดกับภูเขา พื้นที่ประกอบด้วย 4 อ่าว มีความสวยงาม สภาพแวดล้อมมีลักษณะพิเศษแตกต่างกัน ทำให้สามารถรองรับกิจกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีความชอบที่แตกต่างกันได้เป็นอย่างดี และมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น

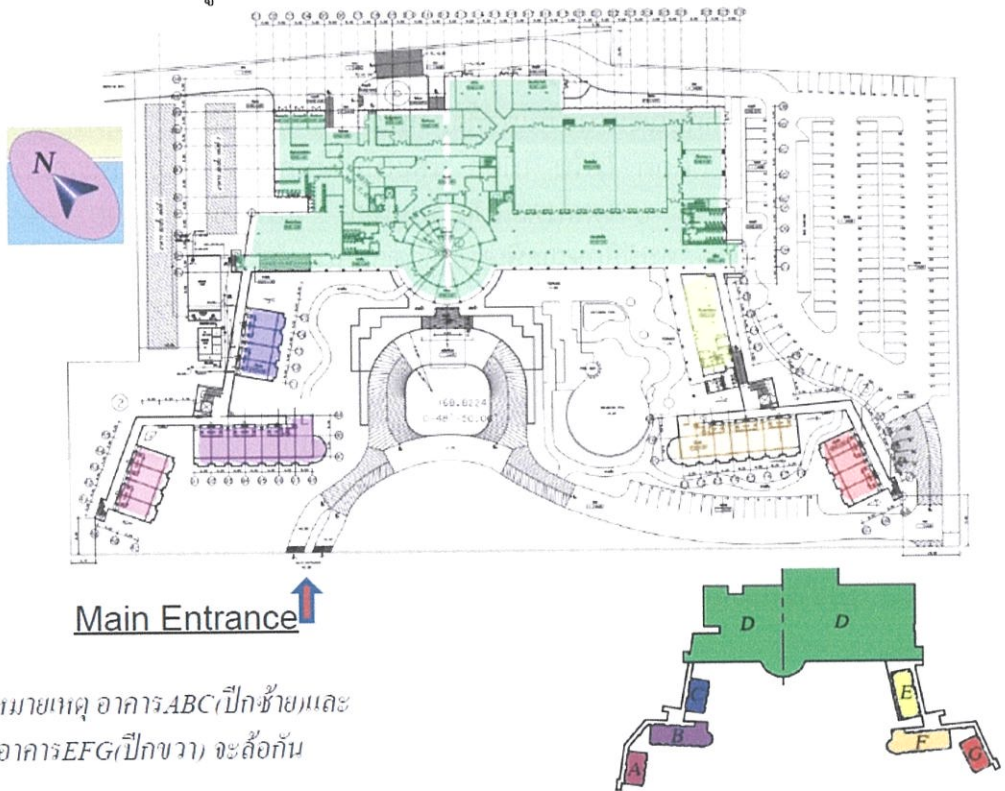
3.2 การศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรมของอาคาร

3.2.1 ลักษณะของอาคารในโครงการที่นำมาใช้

- อาคารที่นำมาใช้ในโครงการ เป็นอาคารสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานระหว่าง ไทย-บาหลี่ ในสไตล์โมเดิร์น
- กลุ่มอาคารมีลักษณะเป็นรูปตัว E คว้าหน้าแยกกัน มีการเชื่อมต่อระหว่างอาคารแต่ละอาคารด้วยระเบียงทางเดิน
- อาคารเป็น Low Rise สูง 3-4 ชั้น ทางเดินถนนเข้าสู่อาคารลดหลั่นเล่นระดับจากพื้นราบขึ้นไปสู่แนวชั้น 2 ของอาคารส่วนกลาง

รูปที่ 3.4 ลักษณะอาคารที่นำมาใช้ในโครงการ

รูปที่ 3.5 แผนผังอาคารที่นำมาใช้ในโครงการ

3.2.2 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของอาคาร

สภาพของอาคารที่มีรูปลักษณะเฉพาะตัว มีโครงสร้างอาคารรูปแบบร่วมสมัยที่เน้นความเป็นสากล รูปทรงอาคารเป็นการผสมระหว่างรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าและทรงกรวย การใช้วัสดุตกแต่งอาคารภายนอก เป็นวัสดุประเภท กระจก ปูนฉาบทำสีมีลวดลาย ไม่ย้อมสี กระจกเบื้องหลังคาสีโทนน้ำตาล ส่วนตึกด้านข้างเป็นห้องพักทั้งสองด้านเป็นอาคารสูง 4 ชั้น มีการเจาะช่องระบายอากาศเป็นช่องหน้าต่างกระจกวงกลมลูมิเนียม

3.3 การศึกษาองค์กรสายงานการบริหารและอัตรากำลัง

ตารางที่ 3.1 แสดงอัตรากำลังของสายการบริหาร

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1.	ฝ่ายบริหารและธุรการทั่วไป GENERAL & ADMINISTRATIVE			ช่อง ครุภัณฑ์ & อุปกรณ์
1.1	ส่วนสำนักงานผู้จัดการ ทั่วไป GENERAL MANAGER OFFICE	1 1 1 1 1	ผู้จัดการทั่วไป ผู้ช่วยผู้จัดการ เลขานุการผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ต้อนรับ พนักงานส่งเอกสาร	
	รวม	5 คน		
1.2	ฝ่ายการเงิน	1 1 1 1 1 1 1 3 3 1 1 2 3 1 3 1	ผู้บริหารฝ่าย ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย ผู้จัดการด้านการเงิน ผู้จัดการงานที่เกี่ยวกับรัฐ ผู้ควบคุมต้นทุนอาหารและ เครื่องดื่ม เลขานุการส่วนตัว หัวหน้าพนักงานบัญชี พนักงานบัญชีรายจ่าย พนักงานบัญชีรายรับ สมุห์บัญชี ผู้ตรวจสอบภาษี ผู้ควบคุมรายการสินค้า ผู้ตรวจสอบเวรดึก พนักงานเก็บเงินทั่วไป พนักงานจัดเก็บสินค้า	
	รวม	26 คน	พนักงานจัดการด้านราคา	

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1.3	ฝ่ายจัดซื้อ PURCHASING	1	ผู้จัดการ	
		1	เลขานุการ	
		1	พนักงานจัดซื้อ	
	รวม	3 คน		
1.4	ฝ่ายปฏิบัติการด้านข้อมูล DATA PROCESSING	1	ผู้จัดการ	
		1	พนักงานปฏิบัติการข้อมูล	
		2 คน		
1.5	ฝ่ายขายและการตลาด MARKETING & SALES	1	ผู้บริหารด้านการตลาด	
		1	ผู้บริหารด้านการขาย	
		2	ผู้จัดการฝ่ายขายลูกค้าบริษัท	
		1	ผู้จัดการฝ่ายขายกลุ่มทัวร์	
		1	ผู้จัดการฝ่ายขายผ่านบัญชีให้ ลูกค้าญี่ปุ่น	
		1	ผู้จัดการฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์	
		1	ผู้จัดการด้านบริการงาน	
		3	ประชุม	
		1	เลขานุการ	
		1	ผู้ประสานงานวิจัยการตลาด	
		2	ผู้จัดการฝ่ายขายงานจัดเลี้ยง	
	รวม	15 คน	ผู้ประสานงานฝ่ายขายจัดเลี้ยง	
1.6	ฝ่ายบุคคล HUMAN RESOURCES	1		
		1	ผู้บริหารฝ่าย	
		1	เลขานุการส่วนตัว	
		1	ผู้จัดการฝ่ายฝึกอบรม	
		2	เจ้าหน้าที่ส่วนฝึกอบรม	
		1	เจ้าหน้าที่งานบุคคลเสมียน	
	รวม	7 คน	เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	
	รวม	58 คน		

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
2	ฝ่ายห้องพัก ROOM DIVISION			
2.1	ส่วนธุรการด้านหน้า FRONT OFFICE	1	ผู้จัดการส่วนธุรการด้านหน้า	
		2	เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์	
		2	ผู้ช่วยผู้จัดการ	

		1	เลขานุการ	
		1	ผู้จัดการเวรตึก	
		2	ผู้ตรวจงาน FRONT	
		1	OFFICE	
		3	ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์	
		13 คน	เจ้าหน้าที่ FRONT DESK	
2.2	รวม ส่วนบริการจองห้องพัก RESERVATION	1		
		3	ผู้จัดการส่วนบริการจองห้อง	
2.3	ส่วนต้อนรับหน้าทางเข้า CONCIERGE	4 คน	พนักงานส่วนบริการจองห้อง	
		1		
		3	หัวหน้าส่วน	
			ผู้ดูแลพนักงานตัวแทนจาก	
		1	สายการบิน	
		2	ผู้ช่วยหัวหน้าส่วน	
		4	พนักงานเปิดประตู	
		5	หัวหน้าพนักงานขนสัมภาระ	
		6	พนักงานรับรถไปจอด	
		22 คน	พนักงานขนสัมภาระ	
2.4	รวม ส่วนชั้นผู้บริหาร EXECUTIVE	1		
		1	ผู้จัดการ	
		2	พนักงานเฝ้าและเปิดประตู	
		4	ผู้ตรวจงานของชั้น	
		8 คน	พนักงานดูแลห้อง	

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
2.5	แผนกบริการโทรศัพท์ TELEPHON DEPARTMENT	1	หัวหน้าแผนก	
		3	ผู้ตรวจสอบประจำผลัด	
		7	พนักงานบริการรับ-โอน โทรศัพท์	
	รวม	11 คน		
2.6	แผนกซักรีด	1	ผู้จัดการแผนก	
		25	พนักงานซักรีด	
		2	เจ้าหน้าที่อากูโฮ	
	รวม	28 คน		
2.7	แผนกดูแลทำความสะอาด ห้องพัก HOUSEKEEPING	1	หัวหน้าแม่บ้าน	
		4	เจ้าหน้าที่ประจำห้องพัก	
		2	ผู้ช่วยหัวหน้าแม่บ้าน	

		2	พนักงานรับ-ส่งผ้าประจำห้อง	
		2	ผ้า	
		1	ผู้ประสานงานแผนก	
		8	ช่างตัดเสื้อ	
		3	ผู้ดูแลตรวจสอบประจำชั้น	
		10	พนักงานจัดการทั่วไป	
	รวม	33 คน	เจ้าหน้าที่ห้องซักผ้า	
2.8	ฝ่ายทำความสะอาด	1		
	สาธารณสุขโรค	2	ผู้ตรวจสอบพื้นที่สาธารณะ	
	FACILITY CLAENING	10	ผู้ช่วยผู้ตรวจสอบ	
	รวม	13 คน	พนักงานบริการทั่วไป	
2.9	ส่วนบริการธุรกิจ	1	ผู้จัดการส่วน	
	BUSINESS CENTER	1	หัวหน้าพนักงานบริการ	
		3	เจ้าหน้าที่พิมพ์งาน/พนักงาน	
	รวม	5 คน	บริการ	
ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
2.10	ส่วนศูนย์สุขภาพ	1	ผู้จัดการ	
	HEALTH CLUB	2	ผู้ช่วยผู้จัดการ	
		2	ครูฝึก	
		2	เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์	
		3	เจ้าหน้าที่ช่วยชีวิต	
		1	พนักงานต้อนรับ	
	รวม	11 คน		
รวม		148 คน		
3	ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม			
	FOOD & BEVERAGE			
	ฝ่ายอาหาร FOOD			
3.1	ฝ่ายธุรการ	1	ผู้บริหารฝ่าย	
	ADMINISTRATION	1	ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย	
		1	เลขานุการส่วนตัว	
	รวม	3 คน		
3.2	คอฟฟี่ช็อป	1	ผู้จัดการ	
	Coffee Shop	1	กัปตัน	
		1	ผู้ช่วยผู้จัดการ	
		5	พนักงานเสิร์ฟ	
		2	พนักงานต้อนรับ	
		2	ผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟ	

3.3	รวม ฝ่ายบริการอาหารตามห้อง ROOM SERVICE	12 คน 1 3 1 8 3	ผู้จัดการ กัปตัน ผู้ช่วยผู้จัดการ พนักงานส่งตามห้อง พนักงานรับคำสั่ง	
3.4	รวม ฝ่ายจัดเก็บอาหารและเครื่องดื่ม	16 คน 2	เจ้าหน้าที่จัดเก็บ	
ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
3.5	F&B STORES รวม ฝ่ายอำนวยการสถานที่และ อุปกรณ์ STEWARDING	2 คน 1 1 20	หัวหน้าพนักงานอำนวยการ ผู้ช่วยหัวหน้า พนักงานอำนวยการ	
3.6	รวม ฝ่ายจัดเก็บเงิน CASHIERING	22 คน 1 5	พนักงานเก็บเงินของภัตตาคาร อาซูโฮ พนักงานเก็บเงินของภัตตาคาร	
3.7	รวม ฝ่ายจัดเลี้ยง BANQUETS	6 คน 1 3 4 8 12	ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ กัปตันฝ่าย พนักงานเสิร์ฟในงานจัดเลี้ยง	
3.8	รวม ภัตตาคารจีน CHINESS RESTAURANT	28 คน 1 2 4 5 12	ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ กัปตันฝ่าย พนักงานเสิร์ฟในงานจัดเลี้ยง	
3.9	รวม ภัตตาคารญี่ปุ่น JAPANESS RESTAURANT	24 คน 1 1 2 3 4 2	ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ พนักงานต้อนรับ กัปตันฝ่าย พนักงานเสิร์ฟ ผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟ	
	รวม	13 คน		

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
3.10		1	หัวหน้าพนักงานเสิร์ฟ	
		1	กัปตัน	
			พนักงานเสิร์ฟ	
		2 คน		
3.11		1	หัวหน้าพ่อครัวระดับบริหาร	
		3	เจ้าหน้าที่ประจำฝ่าย	
		4	รองหัวหน้าพ่อครัวระดับ	
		8 คน	บริหาร	
3.12		1	ผู้ปรุงอาหาร	
		1	หัวหน้าพ่อครัวประจำครัว	
		2 คน	หัวหน้าพ่อครัวด้านจัดเลี้ยง	
3.13		1	หัวหน้าพ่อครัวประจำครัว	
		9	ผู้ปรุงอาหาร	
		1	หัวหน้าพ่อครัวด้านจัดเลี้ยง	
		2	หัวหน้าพ่อครัวเอเชีย	
		13 คน		
3.14		3	หัวหน้าพ่อครัวเวรตึก	
		6	พนักงานทั่วไป	
		2	หัวหน้าพ่อครัวประจำห้อง	
		2	หัวหน้าพ่อครัวด้านงานเลี้ยง	
		2	ผู้ปรุงอาหาร	
		2	ผู้ช่วยผู้ปรุงอาหาร	
		17 คน		
3.15		4	หัวหน้าพ่อครัวประจำห้อง	
		1	หัวหน้าพ่อครัวด้านงานจัด	
		2	เลี้ยง	
		2	ผู้ปรุงอาหาร	
		9 คน		

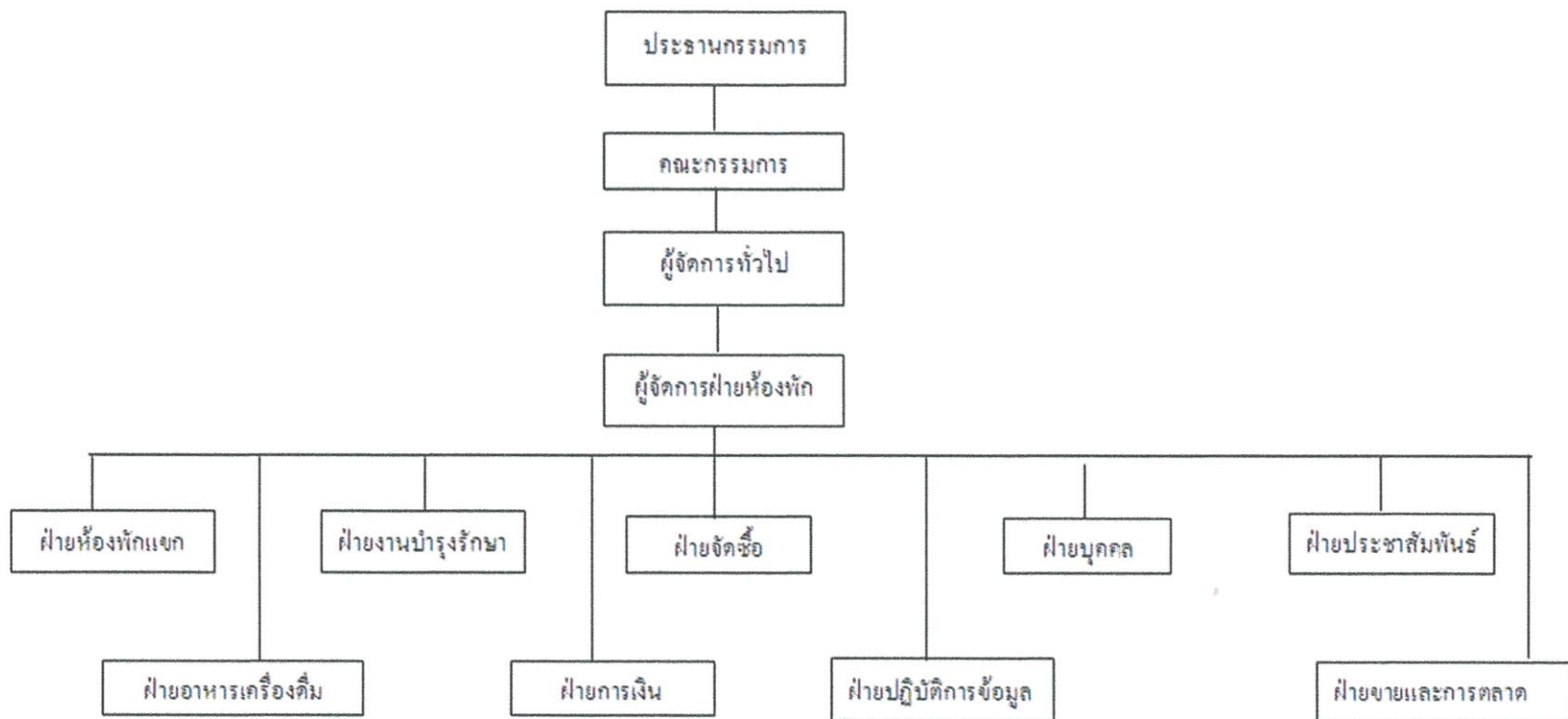
ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
3.16	แผนกเครื่องดื่ม	1	หัวหน้าพ่อครัวประจำห้อง	
	ฝ่ายธุรการ	1	หัวหน้าพ่อครัวด้านงานเลี้ยง	
	ADMINISTRATION	3	ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว	
	รวม	5 คน		
3.17	ส่วนบริการเครื่องดื่มในโรงพัก	1	ผู้ทำขนม	
	คอย	1	ผู้ช่วยผู้ทำขนม	

3.18	LOBBY LOUNGE	1	หัวหน้าพ่อครัวประจำห้อง	
		3	หัวหน้าพ่อครัวด้านจัดเลี้ยง	
	รวม	2	ผู้ทำขนม	
	แผนกครัว	8 คน		
3.19	ฝ่ายธุรการ	2	หัวหน้าพ่อครัว	
	ADMINISTRATION	1	หัวหน้าพ่อครัว Teppanyaki	
	รวม	3	หัวหน้าพ่อครัวทำ SUSHI	
3.20	ครัวหลัก	6 คน		
	MAIN KITCHEN	1	ผู้ปรุงอาหาร	
		2	ผู้ช่วยผู้ปรุงอาหาร	
		1	หัวหน้าพ่อครัว	
	รวม	4	รองหัวหน้าพ่อครัว	
3.20	ครัวคอฟฟี่ช็อป	2	หัวหน้าพ่อครัวทำติ่มซำ	
		10 คน		
		1	หัวหน้าเตาผัด	
		1	พนักงานหัน-สับเนื้อ	
		2	ผู้ปรุงอาหารอบ	
		1	พนักงานด้านปลา	
	รวม	2	รองหัวหน้าพ่อครัวด้านจัด	
	ฝ่ายจัดเตรียมผักผลไม้	1	เลี้ยง	
		1	หัวหน้าเตาผัด	
	9	พนักงานตู้อบ		

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
3.21	รวม	1	หัวหน้าพ่อครัว	
	ฝ่ายจัดเตรียมเนื้อ	1	ผู้ปรุงอาหาร	
	BUTCHERY	1	ผู้ช่วยผู้ปรุง	
3.23		3 คน		
	รวม	3		
	เจ้าหน้าที่ภัตตาคาร	2		
		1		
		6 คน		
	รวม			
	รวม	224 คน		

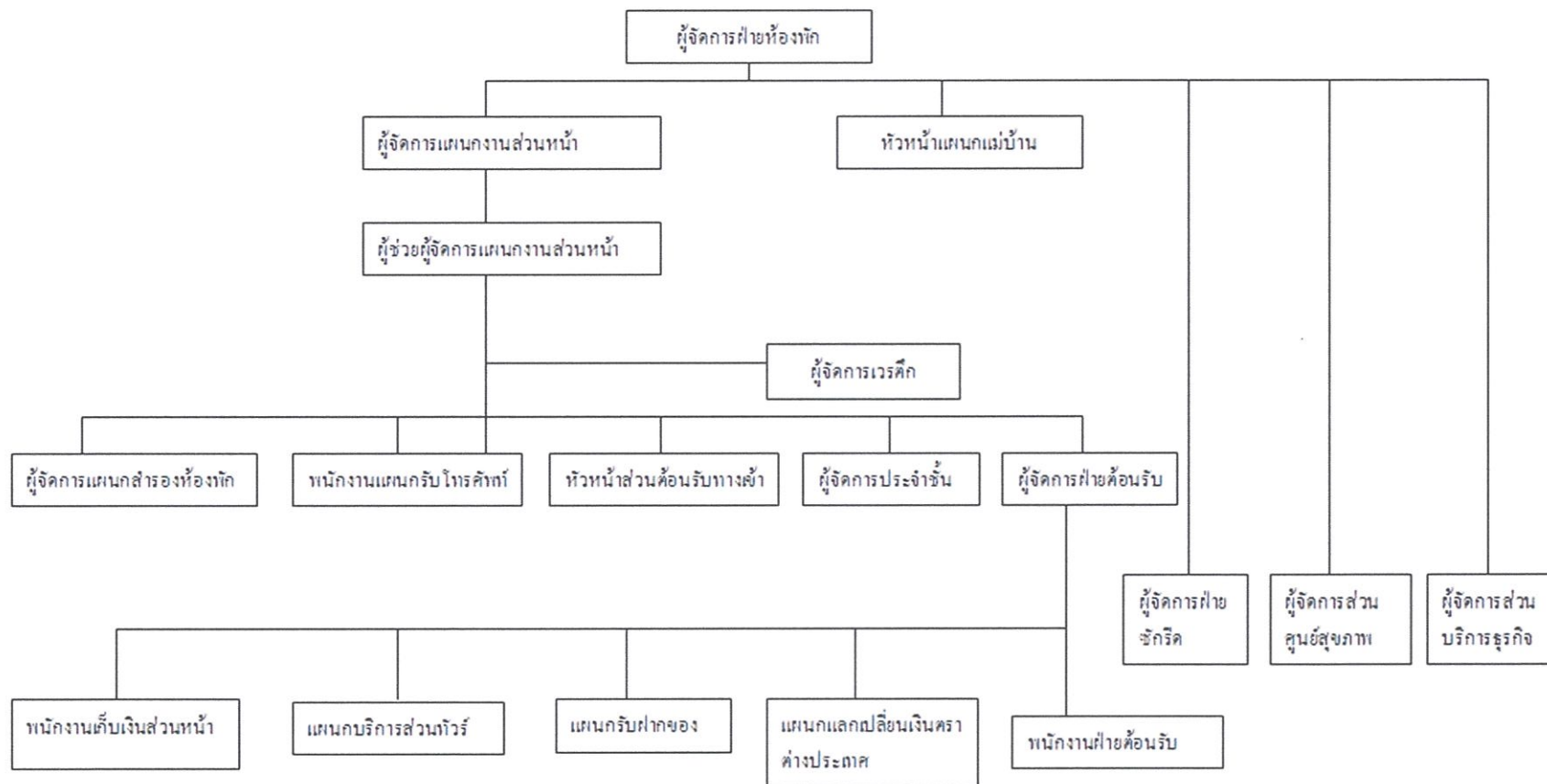
4	ฝ่ายบำรุงรักษา	1 1 1 2 3 3 3 1 1 2 2 2 2 1 4 29 คน	หัวหน้าวิศวกร ผู้ช่วยหัวหน้าวิศวกร เลขานุการ ช่างประจำห้องสินค้า ช่างไฟฟ้า วิศวกร เจ้าหน้าที่เทคนิค ช่างไม้ ช่างประปา เจ้าหน้าที่ดูแลเครื่องกล ช่างสี ช่างเครื่องเย็น ช่างประจำครัว ช่างประจำห้องซักรีด เจ้าหน้าที่ประจำหม้อน้ำ	
	รวม			
	รวมบุคลากรทั้งหมด			

ORGANIZATION CHART

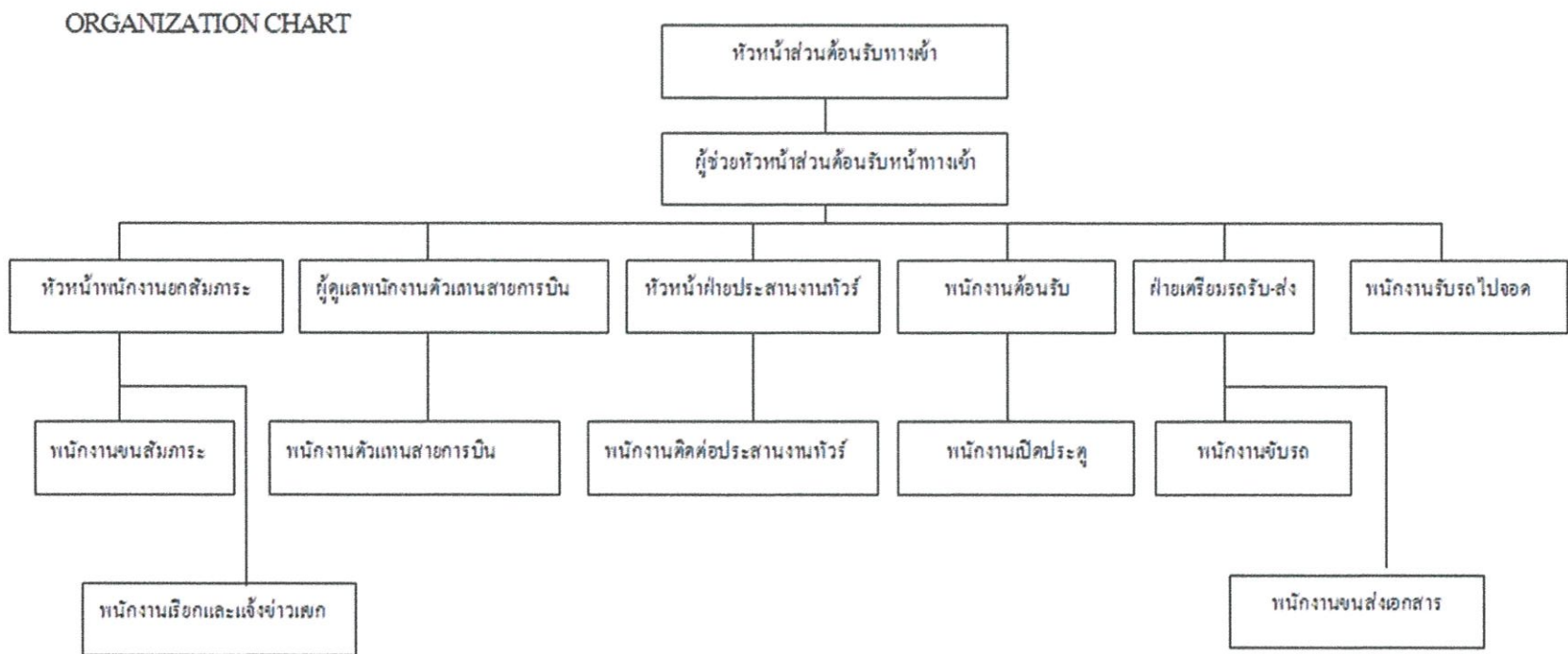

รูปภาพ 3.6 แผนผังแสดงสายงานบริหารสตอร์ค

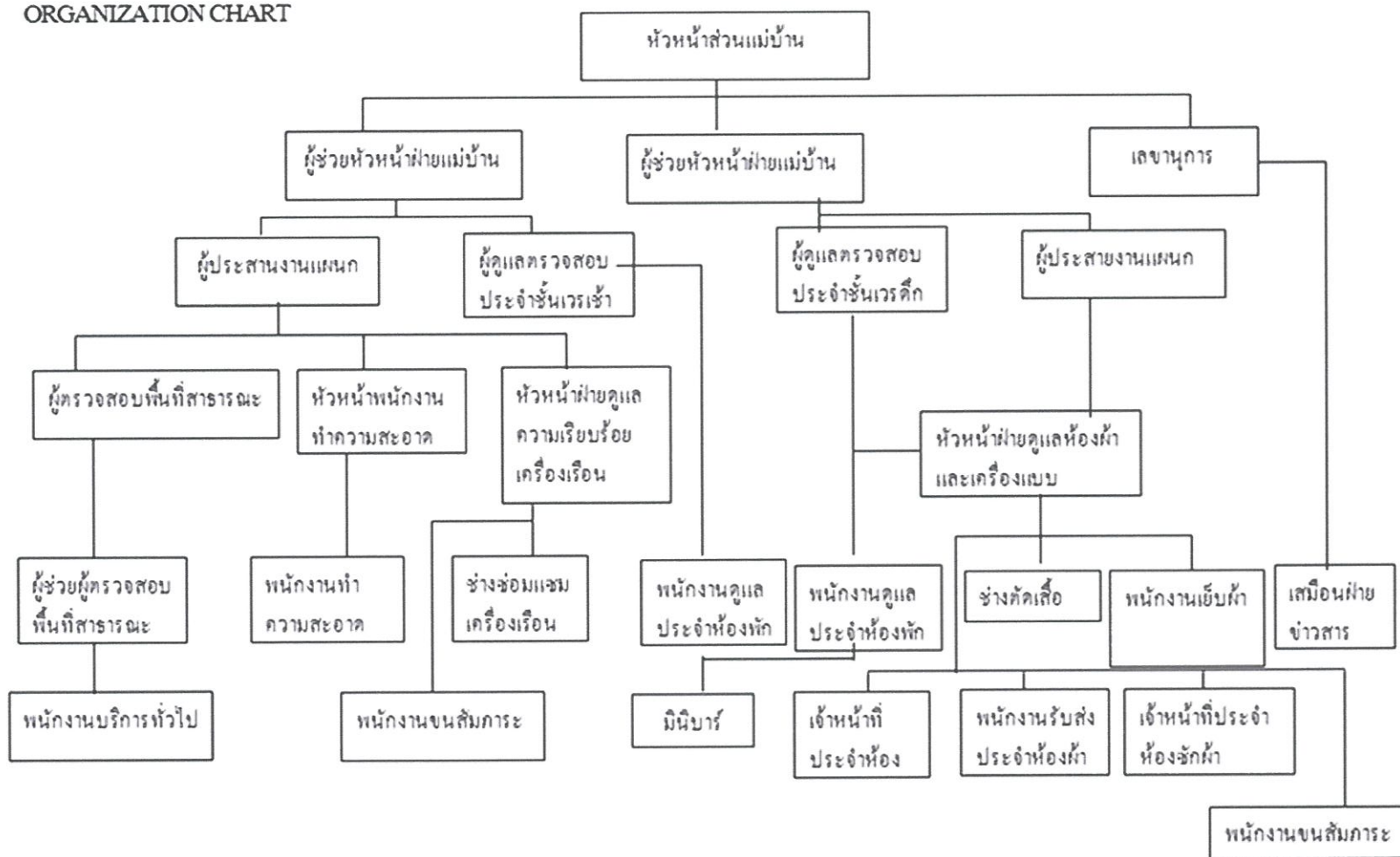
ORGANIZATION CHART

รูปภาพ 3.7 แผนผังแสดงสายงานบริหารฝ่ายห้องพักรีสเตอร์

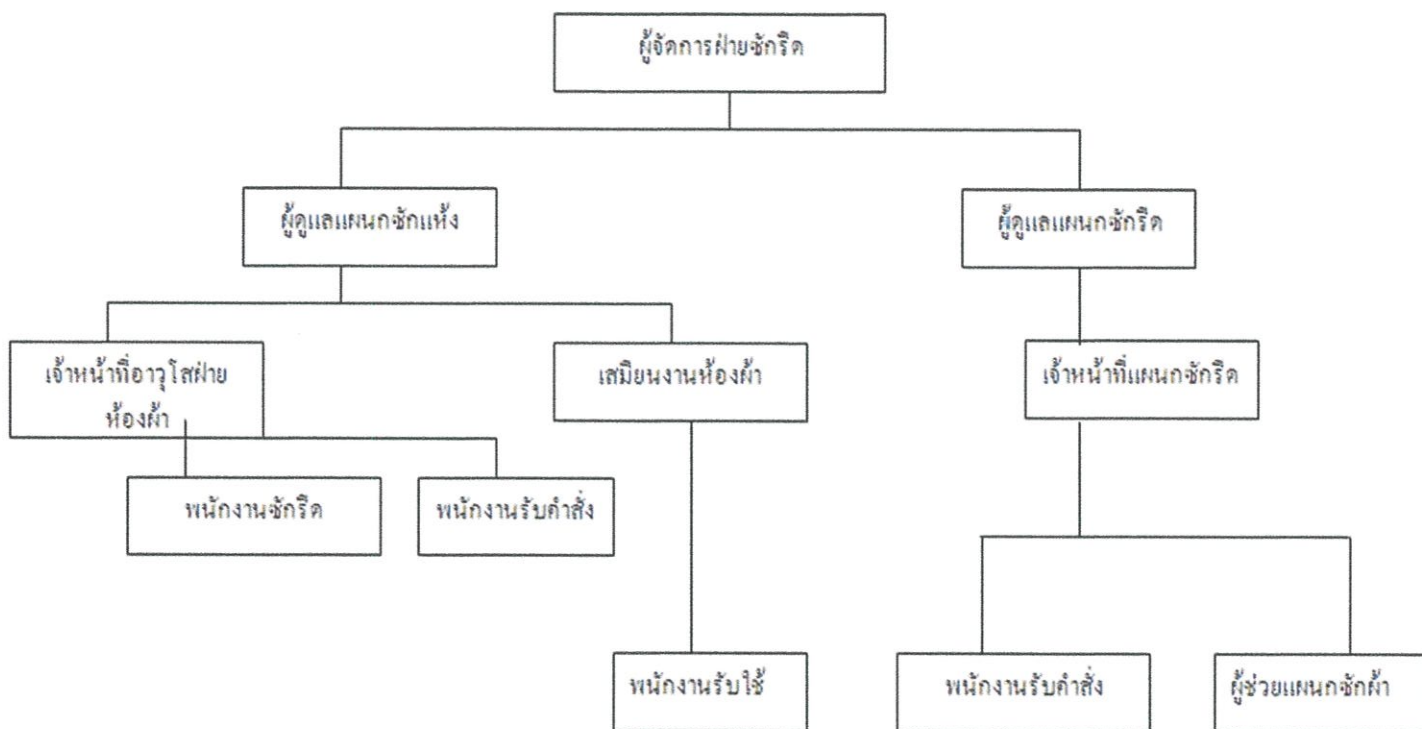

ORGANIZATION CHART

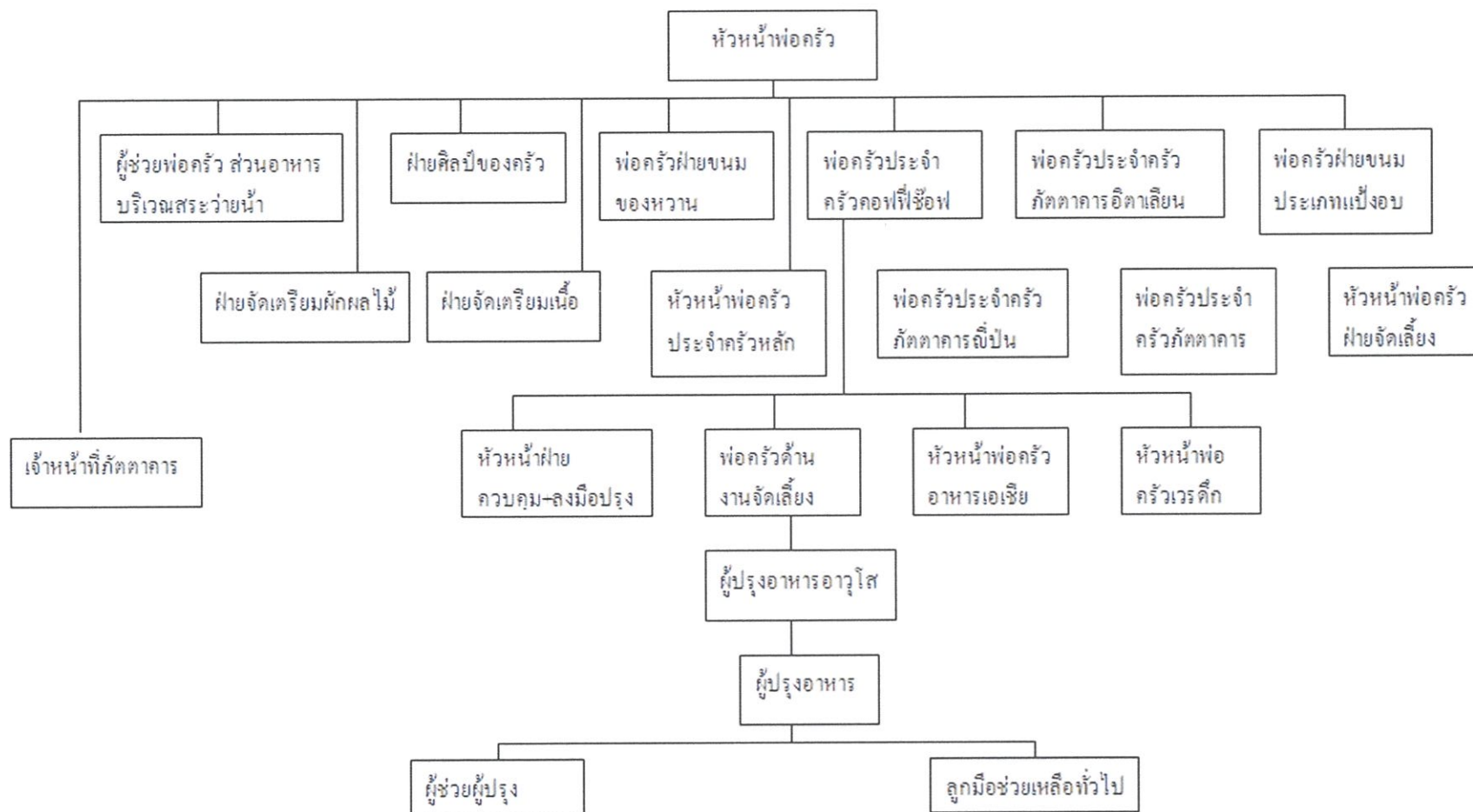

รูปภาพ 3.9 แผนผังแสดงสายงานบริหารงานแม่บ้าน

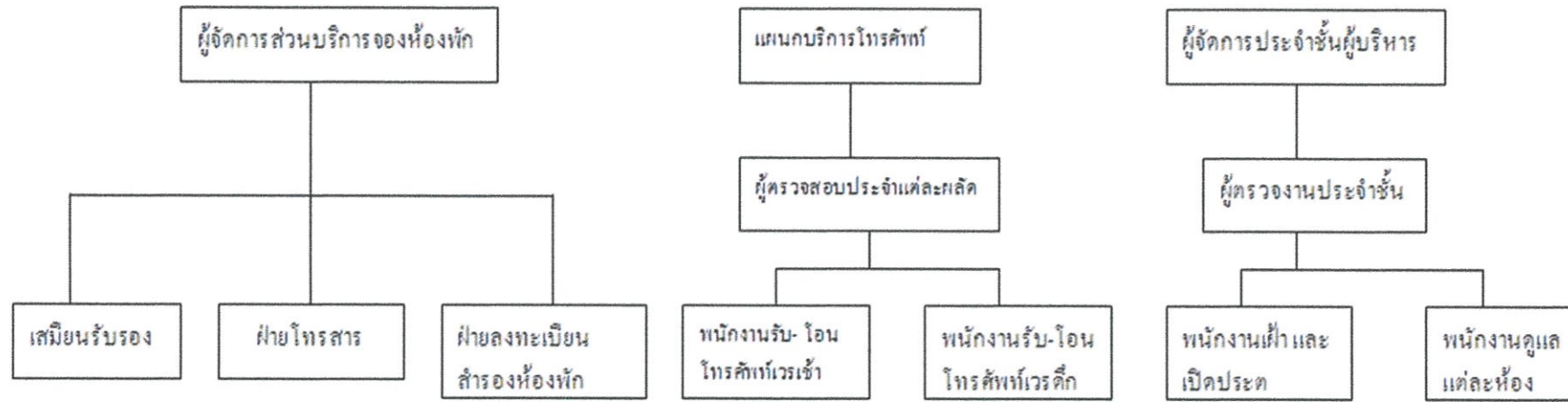
ORGANIZATION CHART

ORGANIZATION CHART

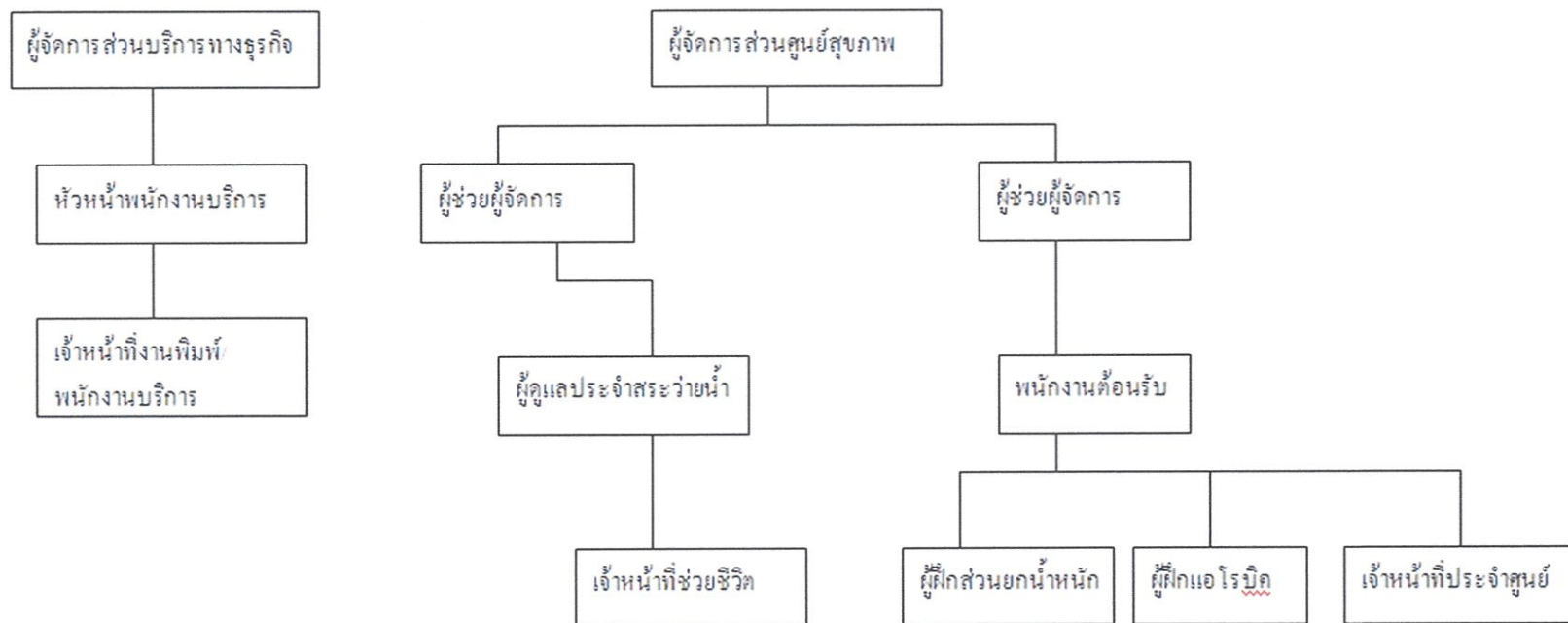

ORGANIZATION CHART

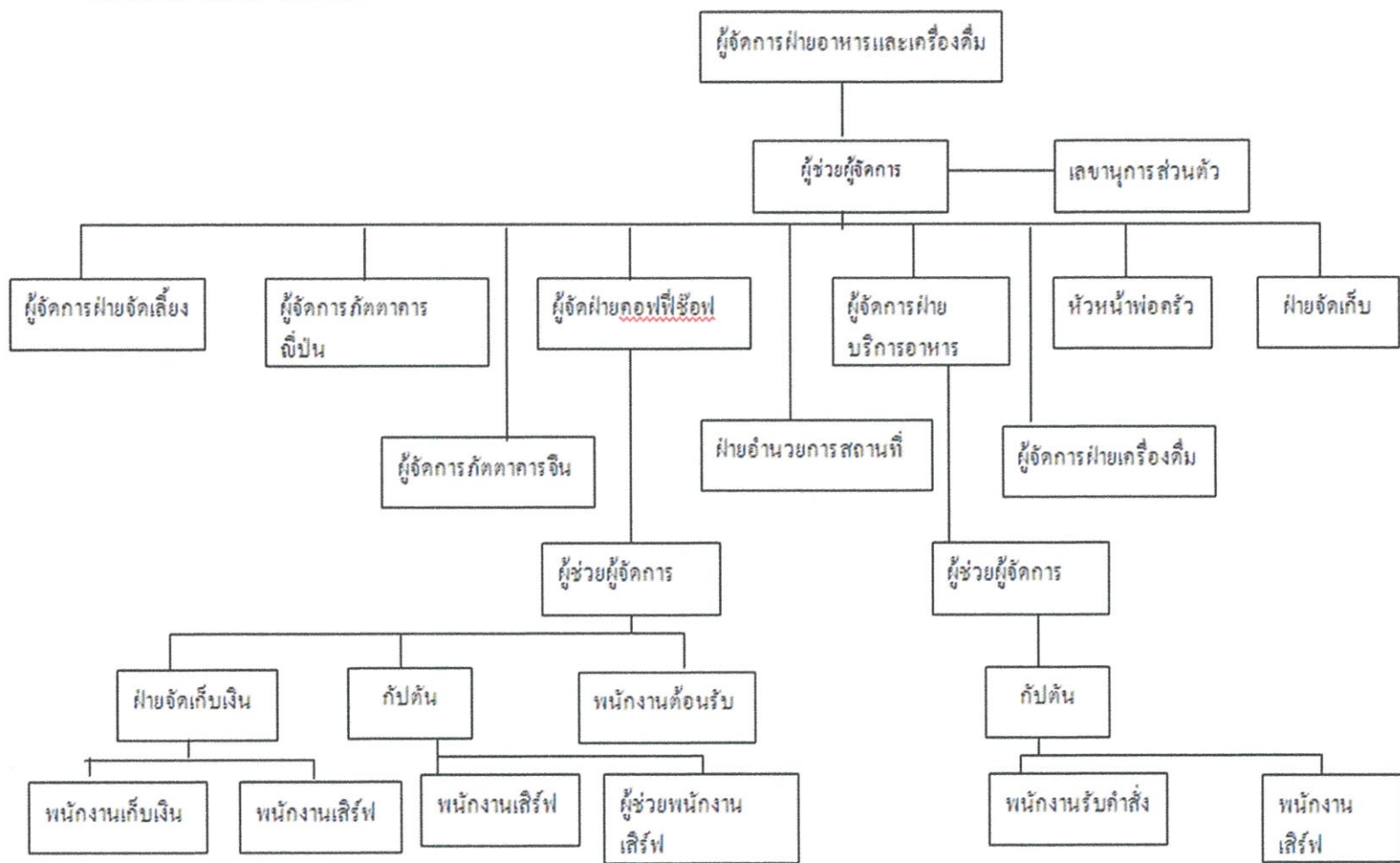

รูปภาพ 3.13 แผนผังแสดงสายงานบริหารส่วนบริหารธุรกิจ

ORGANIZATION CHART

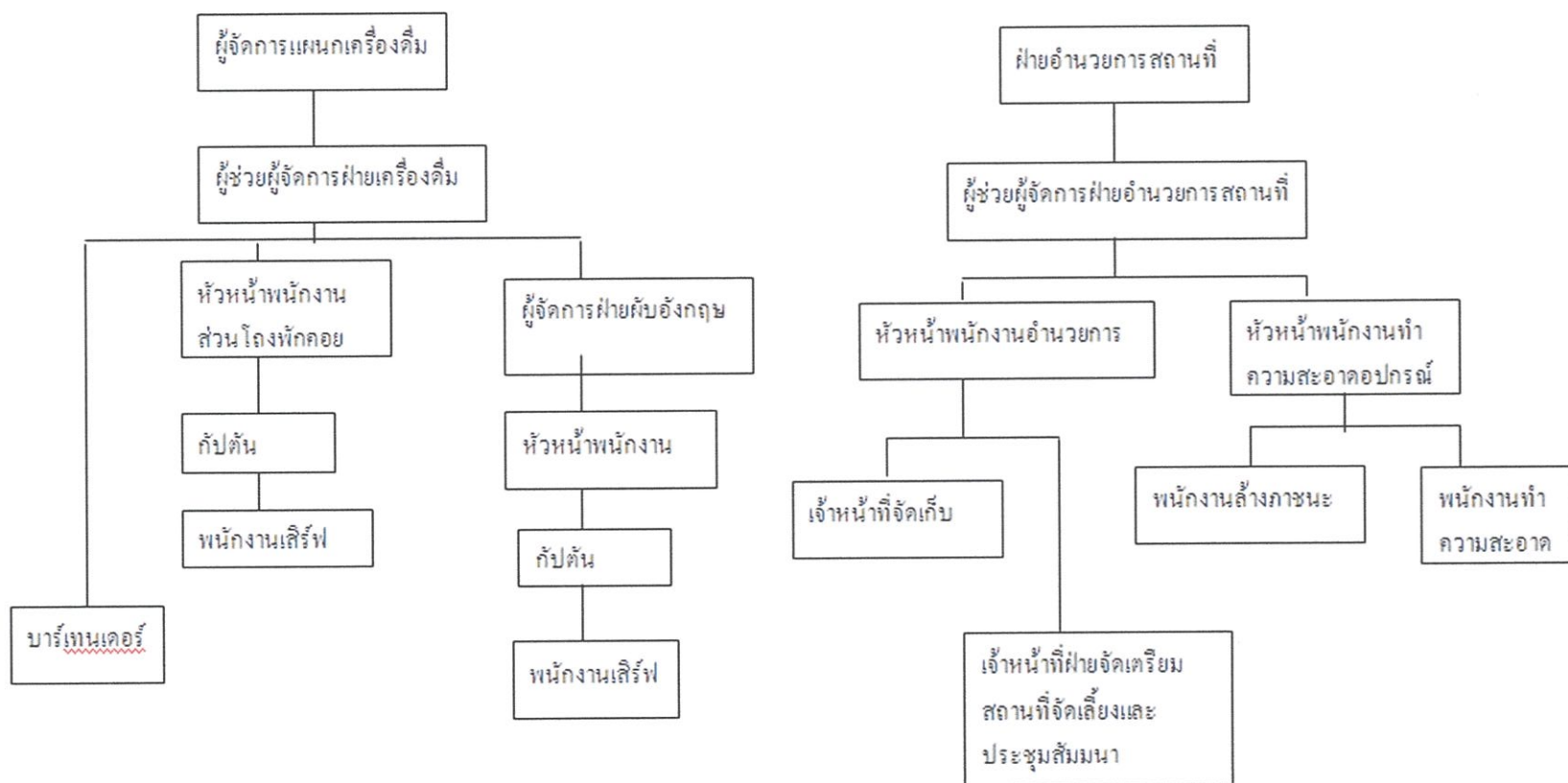

ORGANIZATION CHART

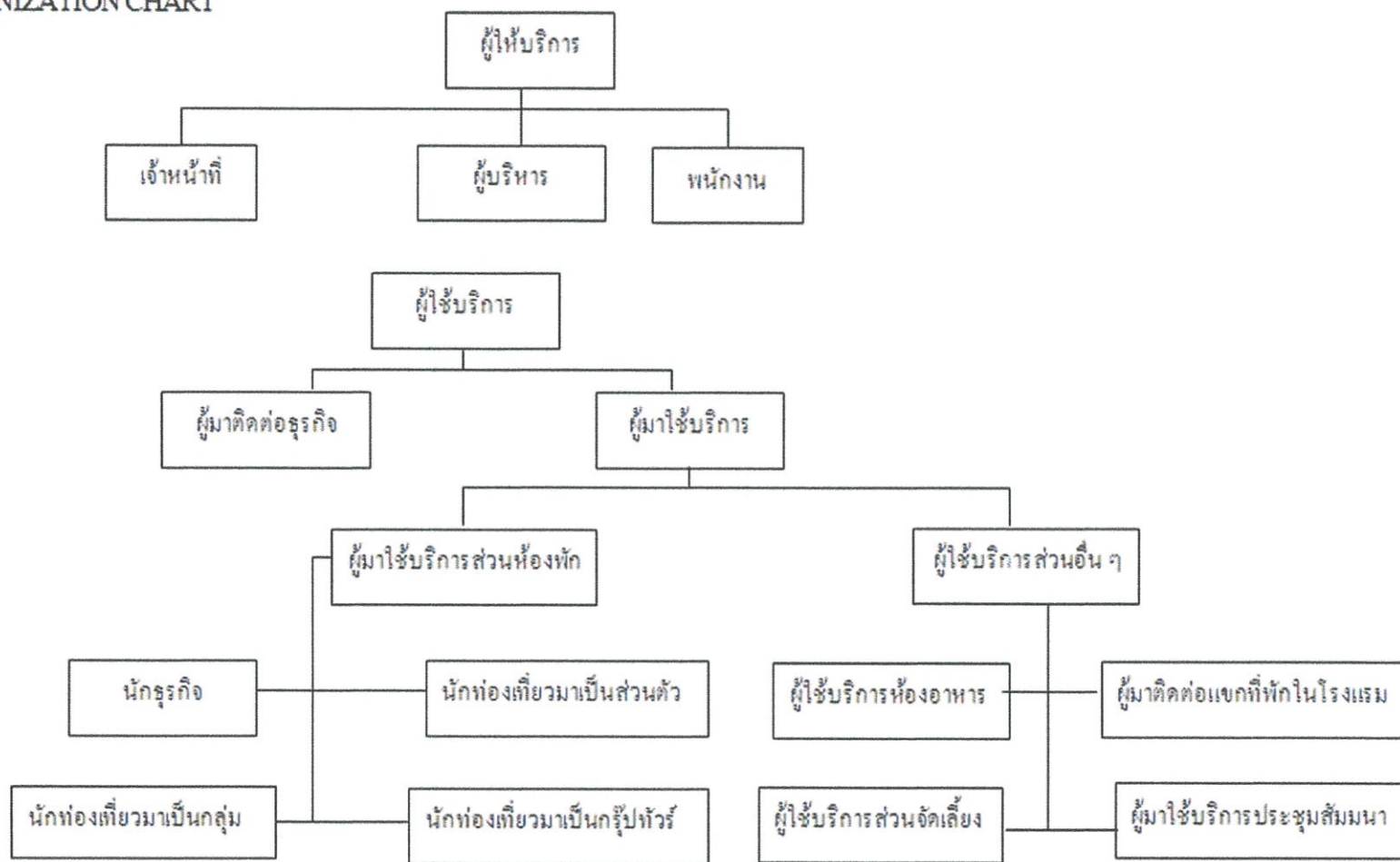
รูปภาพ 3.14 แผนผังแสดงสายงานบริหารส่วนคอฟฟี่รีไซเคิล

ORGANIZATION CHART

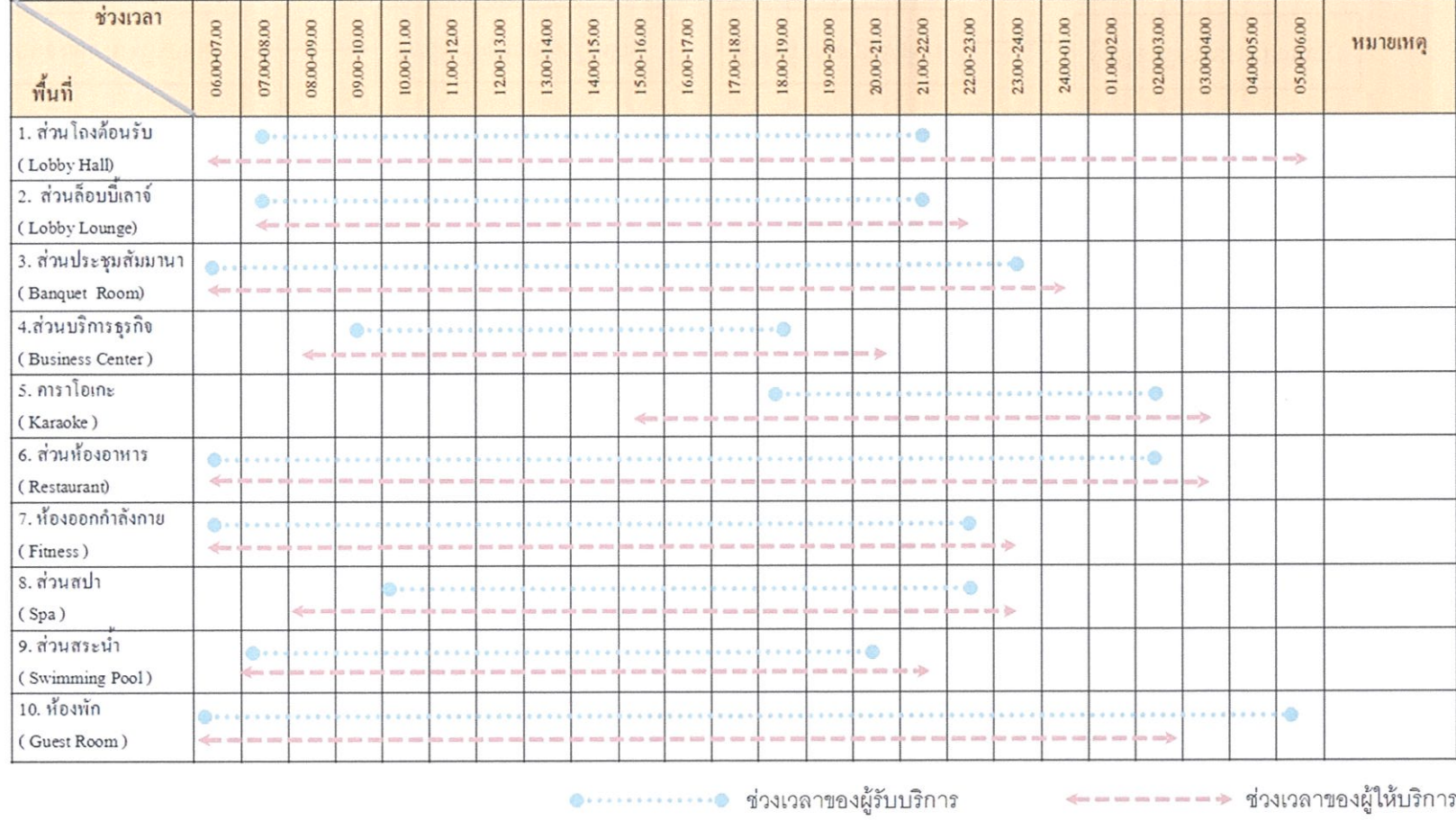
รูปภาพ 3.15 แผนผังแสดงสายงานบริหารแผนกอาหารเครื่องดื่ม

ORGANIZATION CHART

รูปภาพ 3.16 แผนผังแสดงประเภทของผู้ใช้และผู้ให้บริการ

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์ช่วงเวลาผู้ใช้บริการในส่วนต่างๆ

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ

4.1 การวิเคราะห์ทำเลที่ตั้งโครงการ

SITE ANALYSIS

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

วิเคราะห์ที่ตั้ง

ที่ตั้ง : 214 อ.บ้านแหลม
แม่พิมพ์ อ.แกลง จ.ระยอง

เหตุผลในการเลือก SITE

เนื่องจากอาณาบริเวณสวน
วังแก้ว จ.ระยองนั้นแวดล้อม
ไปด้วยธรรมชาติอันอุดมสม
บูรณ์ ทั้งทะเล และ ป่าไม้
สามารถ ให้ที่พักท่องเที่ยว ได้
ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และทำ
กิจกรรมต่างๆภายในรีสอร์ท

สภาพภูมิประเทศ

โดยทั่วไปเป็นที่ราบ สลับที่
ลอนลาดต่ำลงสู่อ่าว มีชายฝั่ง
ทะเลเว้าแหว่งคอคงอ่าวไทย

ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

พ.ย. - ม.ค.

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

พ.ค. - ต.ค.

สภาพภูมิอากาศ

โครงการ วังแก้ว รีสอร์ท อยู่ในพื้นที่ด้านตะวันออกของ จ.ระยอง
จึงทำให้มี สภาพภูมิอากาศ แบบ มรสุมเขตร้อน มี อุณหภูมิเฉลี่ย ฤดู
ร้อนอยู่ที่ 30 องศาเซลเซียส 6 เดือน มีช่วงที่ร้อนที่สุด ฝนตกเฉลี่ยประมาณ
1,200 - 1,700 มิลลิเมตร/ปี

อุณหภูมิ

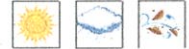
เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่
หนาวเย็น และได้รับอิทธิพลจากทะเลจึงทำให้ฤดูร้อนที่ร้อนไม่
ร้อนจนเกินไป

แสงแดด

เนื่องจาก อยู่ในเขตร้อนจึงจะมีแสงแดดที่อบอุ่น
มีทั้งตอนเช้าและเย็น จึงทำให้ความชื้นของอากาศดีกว่าภาคอื่น ๆ

ฤดูกาล

1. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม รวมระยะ 6 เดือน โดยในเดือน
พฤษภาคม ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดเข้ามา พัดทะเลมาก และจะตกมากในเดือนสิงหาคม -
กันยายน - ตุลาคม เนื่องจากได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในอ่าวไทย และพายุดีเปรสชัน
2. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ รวมระยะเวลา 4 เดือน อุณหภูมิไม่ลด
ต่ำมากเหมือนที่อื่น ๆ เพราะเขตนี้ได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ความหนาวเย็นจึงไม่รุนแรง
นอกจากนี้ ที่ยังได้รับอิทธิพลจากทะเล จึงทำให้บริเวณนี้ไม่หนาวเย็นมากนัก
3. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ ถึงปลายเดือนเมษายน ระยะเวลา 2 เดือน ระยะเวลา
ที่มีลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือพัดมาช่วยกันก่อเกิดลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จึงทำ
ให้ลมมีกำลังแรงมากขึ้น ดังนั้นตั้งแต่ระยะของในระยะเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน จึงมีคลื่น
ลมค่อนข้างแรงในตอนบ่ายและเย็น ทำให้ฤดูร้อนไม่สูง อากาศจึงไม่ร้อนมากนัก

ที่มา : http://www.rayong.go.th/SEA_data/3.htm

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.1 วิเคราะห์สภาพที่ตั้งโครงการ

SITE ANALYSIS

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

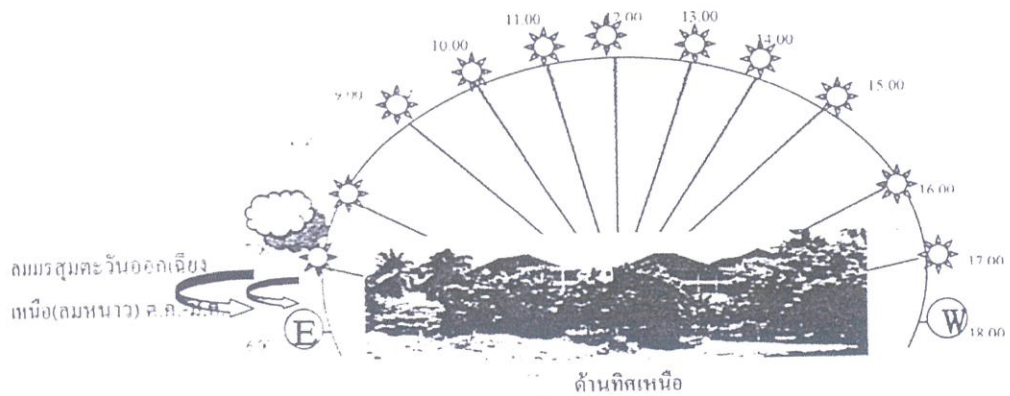
วิเคราะห์ที่ตั้ง

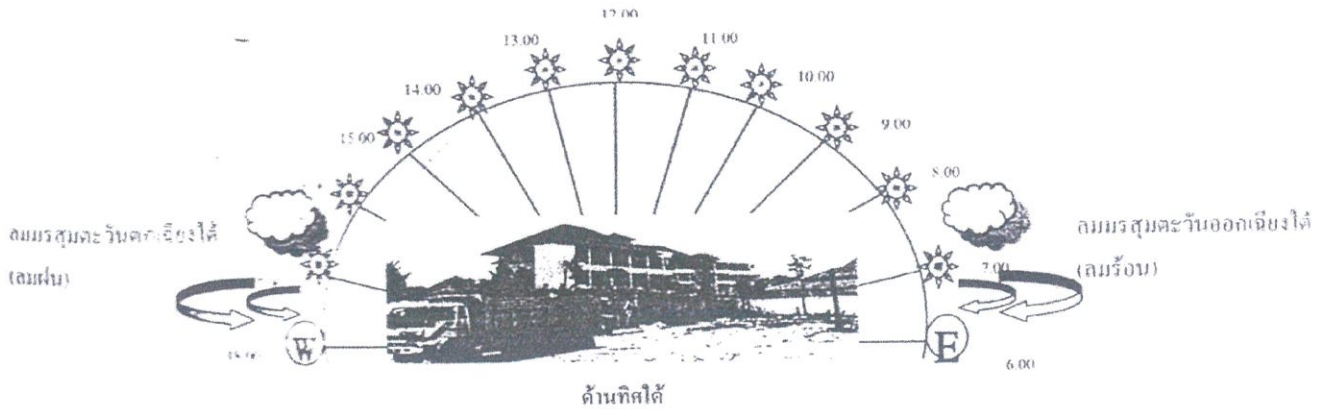
MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมรอบๆ โครงการ

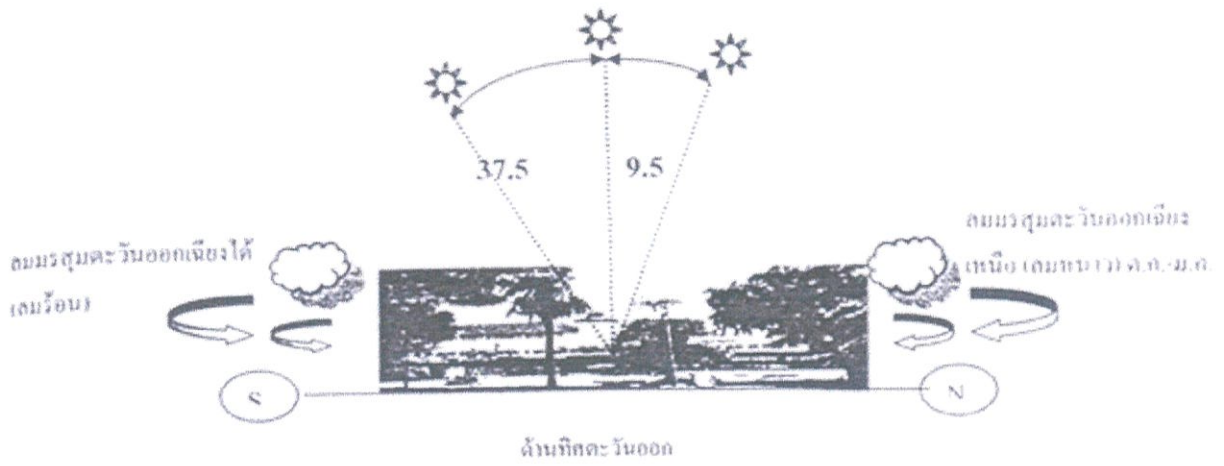
4.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวอาคารของโครงการ

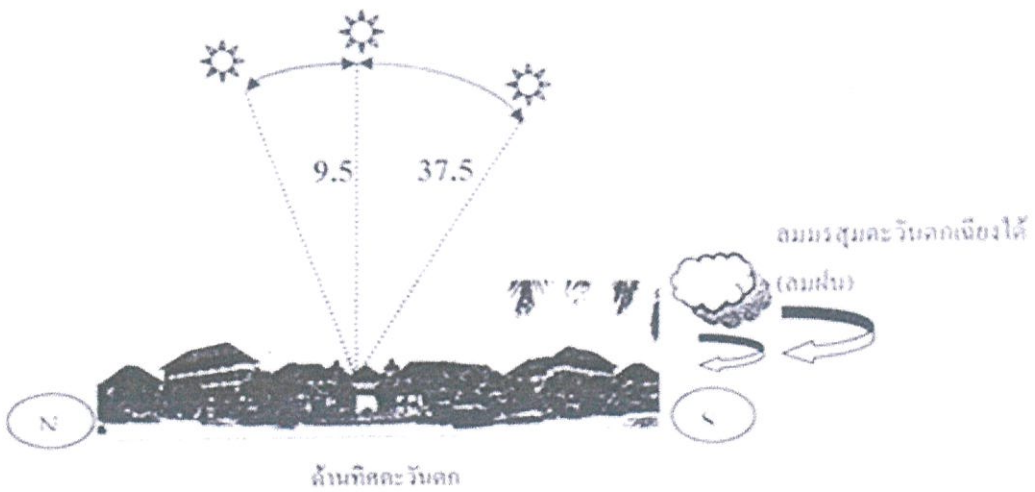
ภาพที่ 4.3 แสดงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 4.4 แสดงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารด้านทิศใต้

ภาพที่ 4.5 แสดงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 4.6 แสดงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารด้านทิศตะวันตก

4.3 การวิเคราะห์ทางด้านสถาปัตยกรรม

4.3.1 แนวความคิดในการออกแบบอาคาร

ในส่วนของอาคาร การออกแบบตัวอาคารเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบร่วมสมัย ที่เน้นความเป็นสากล โดยรูปทรงอาคารเป็นการผสมผสานกันระหว่างรูปสี่เหลี่ยมและรูปทรงกระบอก เน้นความสวยงามเพื่อสร้างความโดดเด่นและเป็นจุดเด่นให้จดจำได้ เน้นการออกแบบให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้พื้นที่ใช้สอยภายใน จึงมีความโปร่งโล่ง และการวางแนวสัจจรวัดตรงกลาง จึงก่อให้เกิดมุมมองได้รอบอาคาร อีกทั้งมีการปรับแนวอาคารเป็นในมุม 45 องศา เพื่อเกิดมุมมองจากภายในอาคารสู่ทิวทัศน์นอกอาคารได้ไกลและเป็นการเลี่ยงมุมที่ถูกอาคารสูงข้างเคียงบัง

4.3.2 การวิเคราะห์รูปแบบสถาปัตยกรรม

โครงการ ประกอบไปด้วยกลุ่มอาคารทั้งหมด 7 อาคาร โดย กลุ่มอาคาร ส่วนกลางโครงการจะเป็นอาคาร 4 ชั้น โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก แสดงโครงสร้าง หลังคาเป็นไม้ มุงหลังคาด้วยแป้นเกร็ดไม้ หลังคาถูกออกแบบโดยใช้รูปทรงหลังคาทรง โดม ส่วนอาคารห้องพัก อาคาร A และ G จะมี 3 ชั้น โครงสร้างอาคารเป็น คอนกรีตเสริมเหล็กซึ่งแต่ละอาคารจะเชื่อมต่อกันด้วยทางเดินในทุกชั้น

ส่วนประกอบของอาคารแบ่งได้ดังนี้

1. อาคารโถงต้อนรับ (อาคาร D) เป็นอาคารส่วนกลางสามารถจัดพื้นที่ใช้สอย เป็นส่วนต่างๆ
- 2 . อาคารห้องพัก A (อาคาร A) เป็นอาคาร 3 ชั้น
3. อาคารห้องพัก B (อาคาร B) เป็นอาคาร 4 ชั้น มีทางเดินเชื่อม ไปยังอาคาร A และ C
4. อาคารห้องพัก C (อาคาร C) เป็นอาคาร 4 ชั้น มีทางเดินเชื่อม ไปยังอาคาร B และ D
5. อาคาร E เป็นอาคาร 4 ชั้น ชั้นแรกสามารถทำเป็นห้องกิจกรรมเพิ่มเติมได้ ส่วนชั้นถัดไปเป็นส่วนของห้องพัก
6. อาคารห้องพัก F (อาคาร F) เป็นอาคาร 4 ชั้น มีทางเดินเชื่อม ไปยังอาคาร E และ G
- 7 . อาคารห้องพัก G (อาคาร G) เป็นอาคาร 3 ชั้น มีทางเดินเชื่อม มาจากอาคารห้องพัก F (อาคาร F)

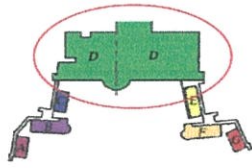
BUILDING ANALYSIS

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

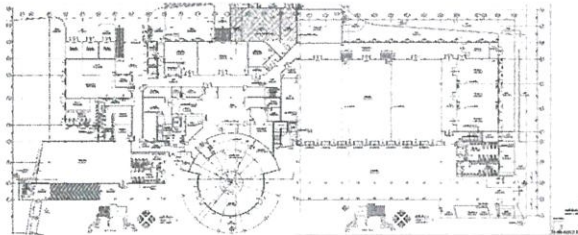
วิเคราะห์อาคาร

รูปตัดยาว
1:500

BUILDING D
ลักษณะอาคาร

เป็นอาคารส่วนกลางมี 4 ชั้น โครงสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก เน้นการเปิดโล่ง วิวธรรมชาติและ มี approach ทางเข้าตึกเข้าฝั่งสวนโอบล้อมรอบ และ ส่วนคั่นวันที่ชั้น 2 ชั้น 1 จะเป็นส่วนของ Back of the House ห้องรับมา และห้องอาหาร โดยพื้นที่ส่วนของห้องพักจะอยู่ที่ชั้น 2-4

รูปตัดตามขวาง
1:500

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.7 วิเคราะห์อาคารD

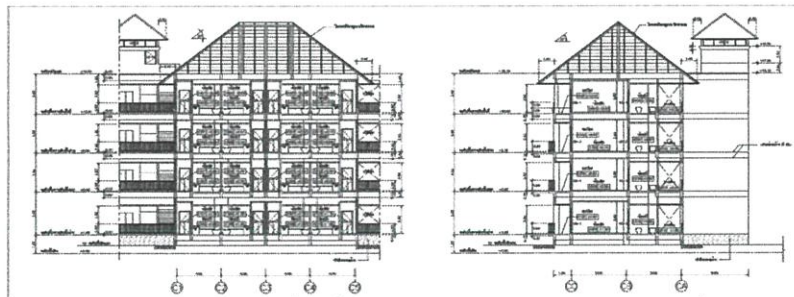
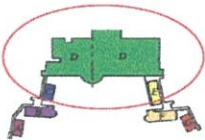
BUILDING ANALYSIS

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

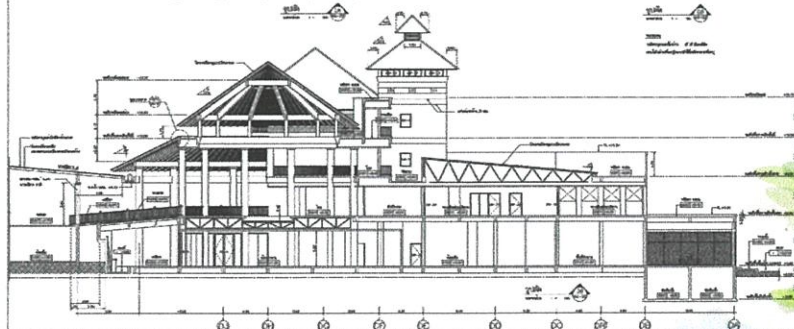
WANG KAEW
RESORT RAYONG

วิเคราะห์อาคาร

BUILDING D
ลักษณะอาคาร

เป็นอาคารส่วนกลางมี 4 ชั้น โครงสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีระดับพื้นของชั้น 1 สูง 4.50 ม. โดยที่ห้องมีความสูงเป็น 8.00 ม. และระดับพื้นถึงพื้นของชั้น 2-4 ในส่วนของห้องพักมีความสูง 3.50 ม.

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.8 วิเคราะห์อาคารD

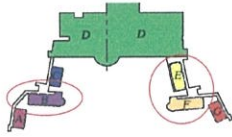
BUILDING ANALYSIS

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

วิเคราะห์อาคาร

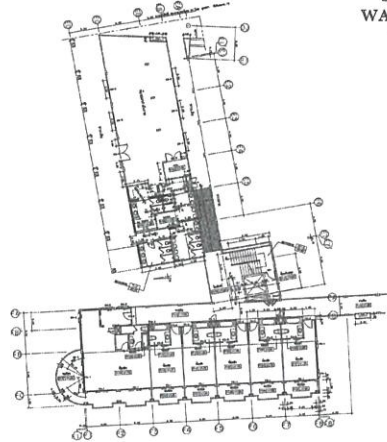
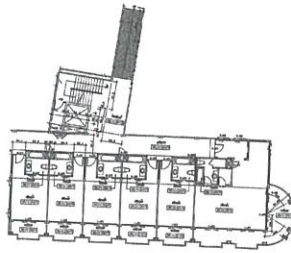

BUILDING B,E,F

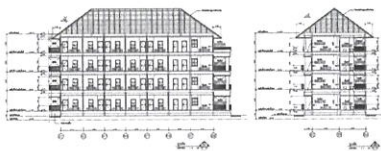
ลักษณะอาคาร

เป็นอาคารห้องพัก มี 4 ชั้น เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางเดินมีการเปิดโล่งรับชมธรรมชาติ

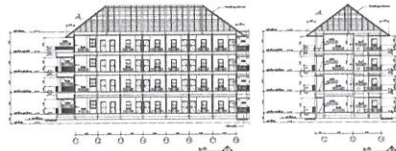
ชั้น 1 ของอาคาร E จะมีส่วนที่เป็นโถงโล่ง ส่วนชั้น 2-4 จะเป็นส่วนของห้องพัก โดยแต่ละชั้นของอาคาร B และ F จะมีห้องขนาดใหญ่ อยู่ที่ปลายสุดของแต่ละชั้น

BUILDING E

BUILDING B,F

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

BUILDING ANALYSIS

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

วิเคราะห์อาคาร

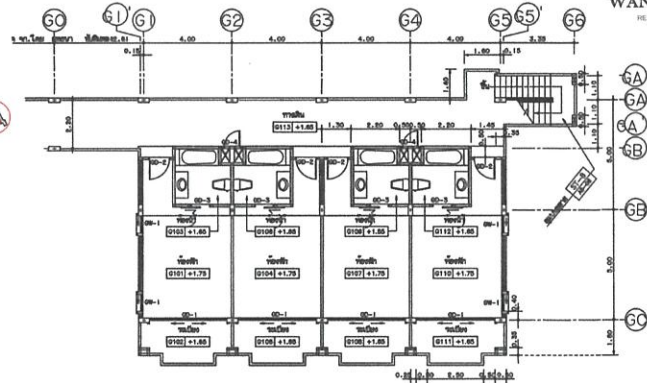
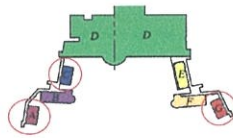
BUILDING A,C,G

ลักษณะอาคาร

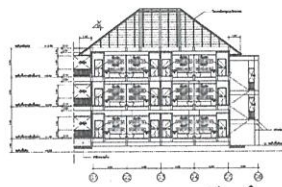
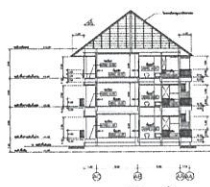
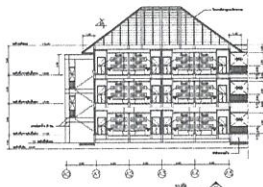
อาคาร A และ G เป็นอาคารห้องพักที่มี 3 ชั้น ชั้นละ 4 ห้อง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก

ทางเดินมีการเปิดโล่งรับชมธรรมชาติ ส่วนอาคาร C เป็นอาคาร 4 ชั้น แต่ละชั้นมี 4 ห้องพัก

อาคาร A,C,G เป็นส่วนที่อื่นออกมาจากด้านของอาคารส่วนกลาง ทางด้านชายและขวา

BUILDING A,C,G

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

4.3.3 ลักษณะโครงสร้างอาคาร

โครงสร้างอาคารโดยทั่วไปเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ในส่วนงานเสาเข็มใช้ระบบเข็มเจาะขนาดใหญ่ (Burep Pile) ปลายเสาเข็มอยู่ที่ระดับชั้นทรายชั้นที่ 1 เพื่อให้เกิดความมั่นคงในการรับน้ำหนักอาคาร ระดับความสูงเพดาน สูงจากชั้นที่ 1 ถึงชั้นที่ 2 เป็นระยะ 3.00 เมตร รวมความหนาของพื้นและฝ้าเพดานทำให้ระดับฝ้าเพดานของพื้นชั้นที่มีความสูงไม่เกิน 2.50 เมตร

4.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

ประเภทผู้ใช้อาคารผู้ใช้อาคารในโครงการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

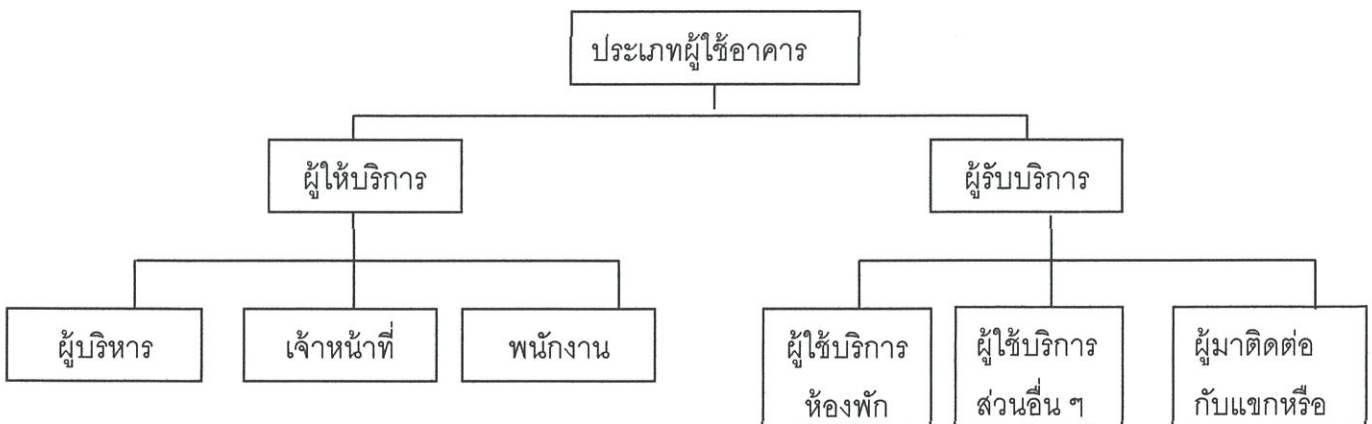
4.4.1 ผู้ใช้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง เช่น ผู้จัดการ, กรรมการ
2. เจ้าหน้าที่ทั่วไป เช่น พนักงานลงทะเบียน , พนักงานบัญชี
3. ลูกจ้าง เช่น พนักงานเสิร์ฟ, พนักงานรักษาความปลอดภัย

4.4.2 ผู้รับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการต่าง ๆ ภายในรีสอร์ท แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. ผู้เข้ามาพักในรีสอร์ท คือ ผู้ที่เข้ามาใช้บริการห้องพักเพื่อค้างคืน คือ
 - 1.1. ผู้ที่เดินทางมาเพื่อทำธุรกิจ การค้า การประชุมสัมมนา
 - 1.2. ผู้ที่เดินทางมาเป็นการส่วนตัว มีการจองห้องพักล่วงหน้าหรือมาพักโดยเลือกรีสอร์ทเอง หรืออาจเป็นกลุ่มทัวร์
2. ผู้มาใช้บริการอื่น ๆ โดยมากจะเป็นลูกค้าภายในจังหวัด ที่นิยมมาใช้บริการของทางรีสอร์ท ด้านอาหาร สถานที่ หรือส่วนบริการศูนย์สุขภาพฟิตเนส ซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับทางรีสอร์ท เช่น
 - 2.1 ผู้มาใช้บริการประชุมสัมมนา
 - 2.2 ผู้มาใช้บริการด้านการจัดเลี้ยง
 - 2.3 ผู้มาใช้บริการด้านอาหาร และเครื่องดื่ม
 - 2.4 ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักภายในโรงแรม

ภาพที่ 4.10 แผนผังแสดงประเภทผู้ใช้โครงการ

พฤติกรรมผู้ใช้อาคารในแต่ละประเภท

1. พฤติกรรมผู้ให้บริการ

พฤติกรรมผู้ให้บริการจะแตกต่างกัน ตามประเภทของตำแหน่งและหน้าที่ที่ทำงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ฝ่ายบริหาร และเจ้านายระดับสูง

เวลาทำงาน 8.30 น - 12.00 น

เวลาพัก 12.00 น - 13.00 น

17.30 น- 18.00 น

พฤติกรรม เดินทางถึงรีสอร์ท ทดกบ้ตรลงเวลาทำงาน ไปยังส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติงานจนหมดเวลา ทดกบ้ตรเพื่อลงเวลากลับ

1.2 ฝ่ายเจ้าหน้าที่

เวลาทำงานแบ่งเป็น 2 แบบ

- ทำงานเป็นผลัด 8.30 น - 16.30 น

16.30 น - 24.00 น

24.00 น - 17.00 น

- ทำงานไม่เป็นผลัด 08.30 น - 17.00 น

- เวลาพัก ผลัดเปลี่ยนกันไปพัก

-พฤติกรรม เดินทางมาถึงรีสอร์ท ทดกบ้ตรลงเวลาเข้า เปลี่ยนเครื่องแบบพนักงานเข้าปฏิบัติหน้าที่ จนหมดเวลาทำงาน ทดกบ้ตรลงเวลาออก

1.3 ลูกจ้างหรือพนักงานบริการ

- เวลาทำงาน แบ่งการทำงานเป็นผลัด และเข้าปฏิบัติงานตามเวลาบริการ

- พฤติกรรม เดินทางมาถึงรีสอร์ท ทดกบ้ตรลงเวลาเข้า เปลี่ยนเครื่องแบบ พนักงานเข้าปฏิบัติหน้าที่ จนหมดเวลาทำงาน ทดกบ้ตรลงเวลาออก

2. พฤติกรรมผู้รับบริการ

พฤติกรรมของผู้รับบริการ แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการเข้ามาใช้บริการของรีสอร์ท โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้มาพัก แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

2.1.1 ผู้ที่เดินทางมาเพื่อติดต่อธุรกิจ (กลุ่มนักธุรกิจ)

- เวลาเข้าใช้ ตลอดเวลาไม่มีกำหนดเวลาตายตัว

- การเดินทาง เดินทางมาเป็นการส่วนตัว รถรับจ้าง รถของทางโรงแรม

- พฤติกรรม เดินทางถึงรีสอร์ทเข้าสู่บริเวณล็อบบี้ติดต่อที่เคาน์เตอร์ ส่วนหน้า เพื่อติดต่อ ห้องพัก เข้าห้องพัก หรือ อาจนั่งเล่นอยู่บริเวณ คอฟฟี่ช็อป หรือเล้าจน์ แล้วจึงเข้าห้องพัก

2.2.2 ผู้เดินทางมาเป็นการส่วนตัว

- เวลาเข้าใช้ ไม่มีกำหนดตายตัว

- การเดินทาง เดินทางมาเป็นการส่วนตัว รถรับจ้าง รถของทางรีสอร์ท

- พฤติกรรม เดินทางถึงรีสอร์ทฯ เข้าสู่บริเวณล็อบบี้ ติดต่อที่เคาน์เตอร์ ส่วนหน้า เพื่อติดต่อห้องพัก เข้าห้องพัก หรืออาจนั่งเล่นอยู่บริเวณคอฟฟี่ช็อป หรือ เล้าจัน แล้วจึงเข้าห้องพัก

2.2 ผู้ใช้บริการ อาจเป็นบุคคลเดียว หรือมาเป็นกลุ่ม แบ่งเป็นดังนี้

2.2.1 ผู้มาใช้บริการด้านการประชุมสัมมนา

- เวลาเข้าใช้ 8.30 น - 17.00 น

- การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง รถของทางรีสอร์ทฯ

- พฤติกรรม มีการจองสถานที่ล่วงหน้า เมื่อถึงกำหนดเวลาทางรีสอร์ทฯ จัดเตรียมสถานที่ให้ ผู้เข้า มาประชุม เข้ามาที่ห้องประชุมตามเวลาที่กำหนด ทางรีสอร์ทฯ จัดเตรียม เครื่องดื่ม ของว่าง ให้บริการ และเมื่อประชุมเสร็จ ผู้มาประชุมเดินทางกลับหรือบางส่วนอาจจองห้องพัก ของรีสอร์ทฯ แล้วอาจใช้บริการส่วนต่าง ๆ ของรีสอร์ทฯ ต่อ

2.2.2 ผู้มาใช้บริการด้านสถานที่จัดเลี้ยง

- เวลาเข้าใช้ 10.00 น - 14.00 น หรือ 18.00 น - 21.00 น

- การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

- พฤติกรรม เมื่อจองสถานที่แล้ว แจ้งความประสงค์กับทางรีสอร์ทฯ ทางรีสอร์ทฯ จัดเตรียมสถานที่ให้ตามกำหนด ผู้มาใช้บริการเข้ามาในท้องจัดเลี้ยง เมื่อเสร็จสิ้น การจัดเลี้ยง จึงเดินทางกลับ หรือบางส่วนอาจจองห้องพักทางรีสอร์ทฯ

2.2.3 ผู้ใช้บริการส่วนอาหารและเครื่องดื่ม

- เวลาเข้าใช้ ตลอดวัน ส่วนมากเป็นเวลา ช่วง 10.00 น- 14.00 น และช่วง 17.00 น - 23.00 น

- การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

- พฤติกรรม เดินทางเข้ามาถึงรีสอร์ทฯ เข้าสู่ส่วนบริการเช่นคอฟฟี่ช็อป ล็อบบี้ เล้าจัน ภัตตาคาร เมื่อเสร็จภารกิจจึงเดินทางกลับ

2.2.4 ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักภายในรีสอร์ทฯ

- เวลาเข้าใช้ ติดต่อกับแขกที่มาพักในรีสอร์ทฯ ตามเวลาที่นัดหมาย

- การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

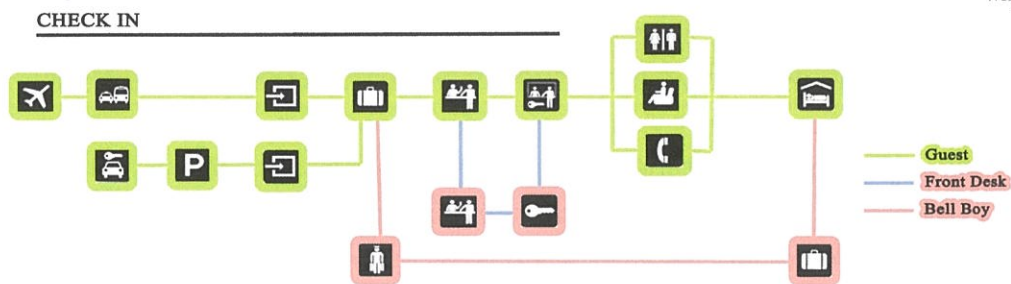
- พฤติกรรม นัดหมายกับแขกล่วงหน้า มานั่งรออยู่ที่นัดหมายไว้ แต่ถ้าไม่ได้ นัดล่วงหน้า จะ ติดต่อบริเวณเคาน์เตอร์ส่วนหน้า เพื่อสอบถามถึงห้องพัก อาจจะ ให้พนักงานติดต่อแจ้งให้แขกทราบ

USER BEHAVIOR

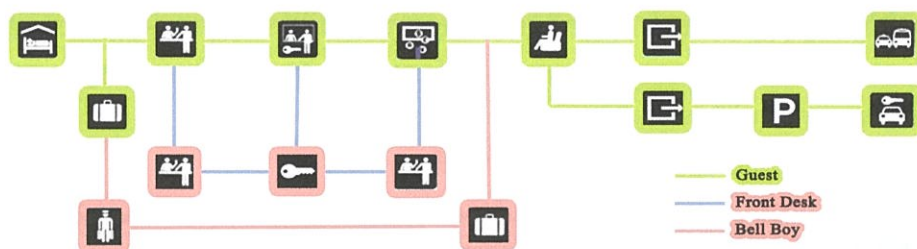
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

พฤติกรรมผู้ใช้งาน

CHECK OUT

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

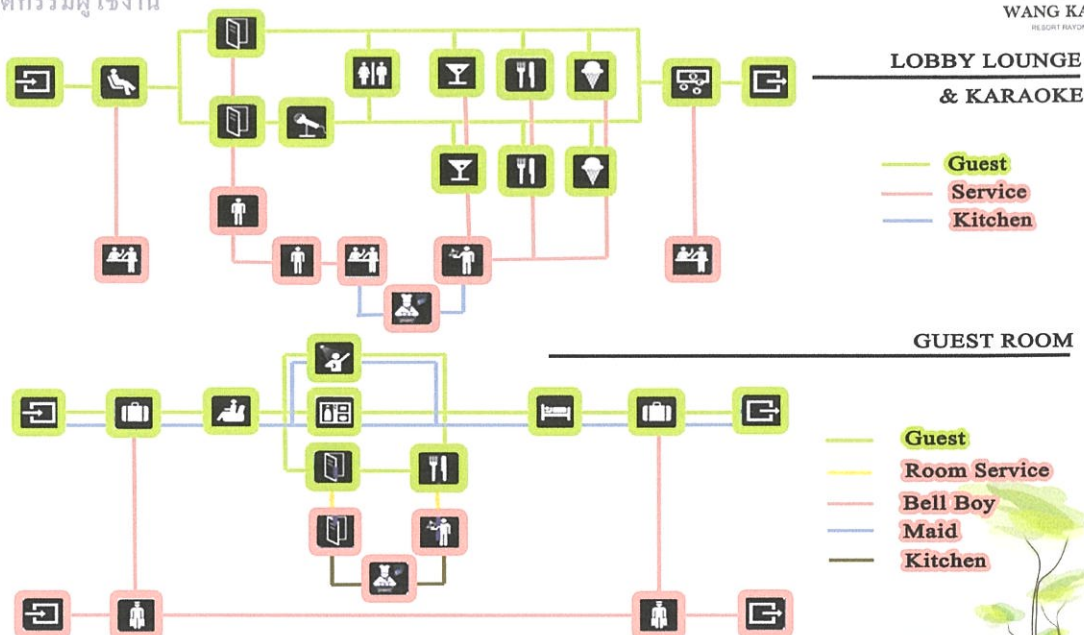
ภาพที่ 4.11แผนผังแสดงพฤติกรรมผู้ใช้อาคารส่วน lobby

USER BEHAVIOR

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

พฤติกรรมผู้ใช้งาน

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.12แผนผังแสดงพฤติกรรมผู้ใช้อาคารส่วน lobby lounge , karaoke และ guest room

USER BEHAVIOR

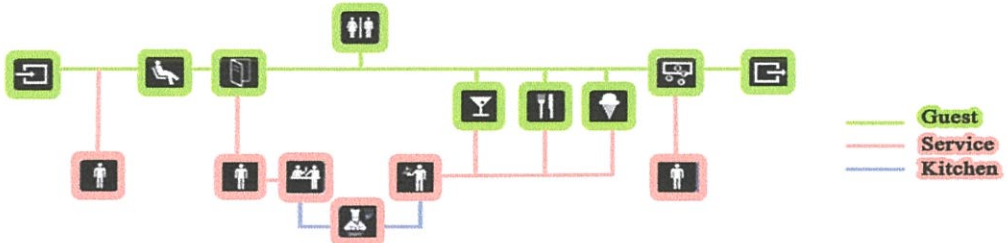
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

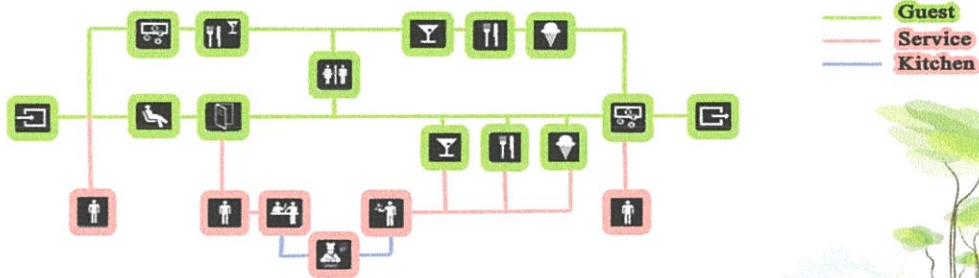
พฤติกรรมผู้ใช้งาน

WANG KAEW
RESORT RAYONG

RESTAURANT

COFFEE SHOP & BUFFET BAR

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.13 แผนผังแสดงพฤติกรรมผู้ใช้อาคารส่วน restaurant และ coffee shop

USER BEHAVIOR

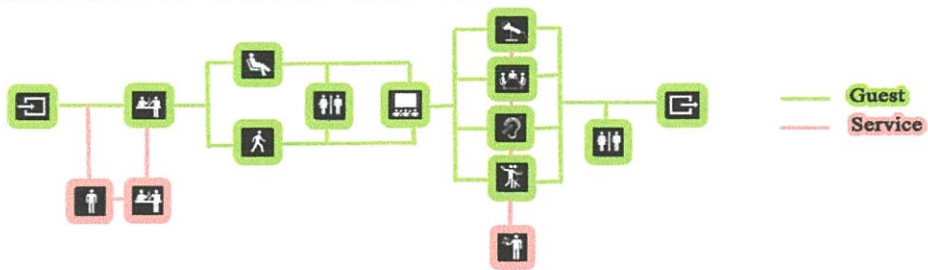
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

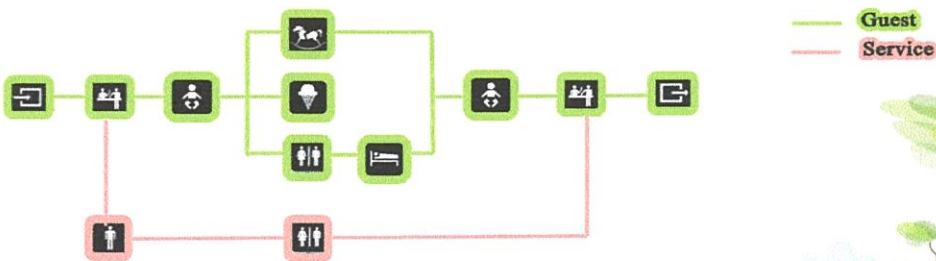
พฤติกรรมผู้ใช้งาน

WANG KAEW
RESORT RAYONG

FUNCTION ROOM

KIDS CLUB

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.14 แผนผังแสดงพฤติกรรมผู้ใช้อาคารส่วน function room และ kids club

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร

หลักการหาค่าความสัมพันธ์มีด้วยกันหลายวิธีแตกต่างกันไปในแต่ละโครงการ มีข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ มีระดับการวิเคราะห์ดังนี้

ก. ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยหลักกับหน้าที่ใช้สอยหลัก โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของหน้าที่ใช้สอยรองต่าง ๆ

ข. ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยรองต่าง ๆ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ในการดำเนินงานของกิจกรรมต่าง ๆ

ค. ระดับระหว่างกิจกรรมกับกิจกรรม โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของการกระทำต่าง ๆ

ง. ระดับระหว่างการกระทำกับการกระทำ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและปัจจัย

ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ระดับใดก็ตาม ต้องอาศัยการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบในระดับที่วิเคราะห์นั้น ๆ

การจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

โดยเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจได้มาจากการสัมภาษณ์ สอบถาม สังเกตหรือวิธีอื่น ๆ จำเป็นต้องผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติและจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ที่ต้องการ ในกรณีที่ต้องการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย ต้องอาศัยเทคนิคเฉพาะในการจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ซับซ้อน ทั้งในจำนวนองค์ประกอบและลักษณะความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เทคนิคที่ใช้ในการจัดระเบียบความสัมพันธ์นี้ ยังต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ในลักษณะการสรุปย่อข้อมูลความสัมพันธ์อย่างชัดเจน สำหรับในโครงการโรงแรมเดอะ ไทด์ รีสอร์ท สามารถจัดระเบียบความสัมพันธ์ได้ตามลำดับดังนี้

1. การจัดหาค่าความสัมพันธ์หลักของโครงการ
 2. การจัดหาค่าความสัมพันธ์สามารถแจกแจงขั้นตอนการดำเนินงาน
- การทำแผนภูมิแสดงค่าความสัมพันธ์ สามารถแจกแจงขั้นตอนการดำเนินงาน

1. การทำตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ
2. การหาโครงตาข่ายความสัมพันธ์
3. การทำแผนภูมิของความสัมพันธ์
4. การทำแผนภูมิความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย

1. การทำตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ (RELATIONSHIP MATRIX)

จะแสดงความสัมพันธ์ด้านความใกล้ชิดระหว่างพื้นที่ใช้สอยหนึ่งกับพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ ทั้งหมดในองค์ประกอบนั้น ทำให้ทราบว่าพื้นที่ใดควรอยู่ใกล้พื้นที่ใด และทำให้ทราบถึงรูปแบบความสัมพันธ์ทั้งหมด ทั้งนี้ เพราะการจัดระเบียบเป็นตารางความใกล้ชิดนี้ ทำให้สามารถกำหนดค่าความใกล้ชิด ระหว่างพื้นที่ที่ละคู่จนครบหมด ค่าความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การสังเกตหรือเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เกณฑ์การให้ค่าความใกล้ชิด สามารถกำหนดได้ดังนี้

1. เท่ากับ ความสัมพันธ์น้อย
2. เท่ากับ ความสัมพันธ์ปานกลาง
3. เท่ากับ ความสัมพันธ์มาก
4. เท่ากับ ความสัมพันธ์มากที่สุด

จากคะแนนแสดงว่าความสัมพันธ์นี้สามารถทำให้ทราบถึง หน่วยงานไหนมีความสัมพันธ์กับ หน่วยงานใดก็ตาม ถ้าคะแนนความสัมพันธ์ออกมาเป็น 4 คะแนนแสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมาก จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมีความสัมพันธ์กันมาก ควรจัดอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กันที่สุด ถ้า ระดับของคะแนนความสัมพันธ์นั้นออกมามีค่าน้อยกว่า 4 ลงไปก็จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมี ความสัมพันธ์กันน้อย จึงควรจัดให้มาอยู่ห่างกันเป็นสำคัญหรือในบริเวณเดียวกัน ถ้าคะแนน ความสัมพันธ์มีคะแนนลง ความใกล้ชิดของหน่วยงานก็จะลดหลั่นกันไป คือ ตำแหน่งการจัดวาง ห่างกัน

วิธีการให้คะแนนความสัมพันธ์

การให้คะแนนความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานใดก็ตาม พิจารณาคะแนนที่ได้จากหลัก 4 ประการดังนี้

ความสัมพันธ์ทางด้านบริหาร	1 คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านบริการ	1 คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอย	1 คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านติดต่อประสาน	1 คะแนน

ค่าคะแนน 4 แทนค่าความสัมพันธ์กันมาก

หมายถึง หน่วยงานหรือบุคคลที่มีการติดต่อประสานงานกันถี่ หรือเป็นลักษณะที่ จะต้องปรึกษาหารือกันตลอด หรือต้องให้บริการกับหน่วยงานอีกฝ่าย เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อ การบริหารงาน ซึ่งดูได้จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งกรณีสายงานบริหารที่ให้ค่าระดับคะแนน 3 บางทีอาจไม่จำเป็นต้องอยู่ใกล้กันก็ได้ เป็นไปตามสายงานบริหาร บางกรณีอาจอยู่ต่างชั้น

ค่าคะแนน 3 แทนค่าความสัมพันธ์กันปานกลาง

หมายถึง หน่วยงานที่มีการติดต่อกันตามลักษณะที่ต่อเนื่องกัน จากพฤติกรรมที่ จะต้องติดต่อประสานงานกันตลอด หรือการให้บริการเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กัน รองลงมาจากค่า คะแนนระดับ 3 ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงาน หน้าที่งาน ที่จะต้องสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นซึ่งบางที ตำแหน่งผังอาคารจำเป็นต้องจัดวางผังอยู่ใกล้เคียงกัน โดยเป็นไปตามกรณีสายงานการบริหาร

ค่าคะแนน 2 แทนค่าความสัมพันธ์กันน้อย

หมายถึง ความสัมพันธ์แต่ละหน่วยงานมีการติดต่อประสานงานกัน หรือ การ บริการ มีความถี่น้อยมาก โดยมีความสัมพันธ์กันตามระบบโครงสร้างการบริการเพียงอย่างเดียว ดู ได้จากพฤติกรรม และลักษณะสายงานการบริหาร การวางตำแหน่ง วางผังอาคาร จึงอยู่ใกล้กัน หรือคนละชั้นอาคาร

ค่าคะแนน 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อยมาก

หมายถึง ทั้งพฤติกรรม หน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ไม่มีการ ติดต่อประสานงานกันเลย อาจมีการติดต่อกันบ้าง ในบางครั้ง โดยกรณีลักษณะโครงสร้าง การ บริหาร การวางผังอาคาร สำนักงาน จะอยู่กันคนละชั้นอาคาร

2. การทำแผนภูมิโครงตาข่ายความสัมพันธ์ (INTERACTION NET DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์จากตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ (RELATIONSHIP MATRIX) โดยนำค่า 3 และ 4 (ความสัมพันธ์มากและความสัมพันธ์มากที่สุด) มาโยงเส้นความใกล้เคียงกัน การทำแผนภูมิแบบโครงตาข่ายเป็นการทำงานที่ง่ายเพียงนำค่าจากตารางค่าความสัมพันธ์มาใช้ แต่การมองความสัมพันธ์ยังยากอยู่เนื่องจากเส้นยังมากจึงทำให้ดูค่อนข้างสับสน

3. การทำแผนภูมิรูปฟองความสัมพันธ์ (BUBBLE DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องจากแผนภูมิโครงข่าย แต่จะปรับตำแหน่งขององค์ประกอบ ให้อยู่ใกล้เคียงกันตามค่าความสัมพันธ์จากเส้น เช่น องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด ก็จะทำให้อยู่ใกล้กันมากกว่า องค์ประกอบที่มีค่าน้อยกว่าและพยายามปรับเปลี่ยนให้ค่าความสัมพันธ์มีการติดต่อน้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้การมองแผนภูมิเป็นการมองที่ง่ายขึ้นโดยยังคงให้ค่าเป็นไปตามเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง

4. การทำแผนภูมิความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย (FUNCTION DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบกับกลุ่มใช้โครงการในแต่ละประเภทในการโยงเส้น สามารถพิจารณาจากพฤติกรรมและหน้าที่ของผู้ใช้โครงการ

แผนภูมิประเภทนี้จะมีการจัดวางตำแหน่งตามแผนภูมิต่างหน้าที่ใช้สอย ต่างกันในเรื่องเส้นโยงหากองค์ประกอบใดมีเส้นผ่านมากก็จะมีผลต่อการเพิ่มเนื้อที่สัญจร ในส่วนการคิดพื้นที่วิเคราะห์

RELATION METRIX

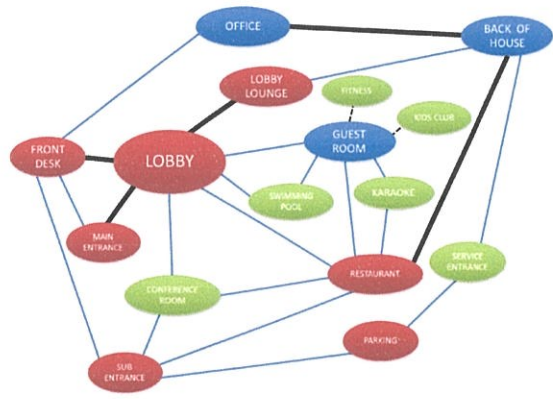
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

ตารางความสัมพันธ์ OVER ALL

WANG KAEW RESORT RAYONG

FUNCTION	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1.LOBBY	★	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
2.LOBBY LOUNGE	★	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
3.FUNCTION ROOM	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
4.KIDS CLUB	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
5.KARAOKE	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
6.RESTAURANT	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
7.FITNESS	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
8.SWIMMING POOL	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
9.GUEST ROOM	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
10.PARKING	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
11.MAIN ENTRANCE	★	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
12.SUB ENTRANCE	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
13.SERVICE ENTRANCE	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
14.FRONT DESK	★	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
15.OFFICE	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
16.BACK OF HOUSE	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○

- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย
- สัมพันธ์กันมาก
- — — สัมพันธ์กันปานกลาง
- — — — สัมพันธ์กันน้อย
- PUBLIC AREA
- SEMI-PUBLIC AREA
- PRIVATE AREA

MISS.TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.15 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์โดยรวมทั้งหมดของโครงการ

RELATION METRIX

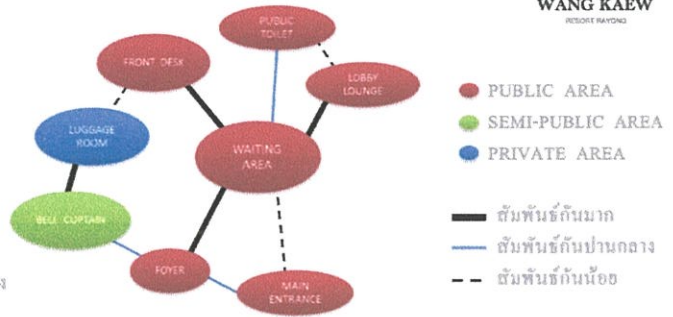
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

ตารางความสัมพันธ์ LOBBY

FUNCTION
1.MAIN ENTRANCE
2.FOYER
3.WAITING AREA
4.BELL CAPTION
5.LUGGAGE ROOM
6.FRONT DESK
7.LOBBY LOUNGE
8.TOILET

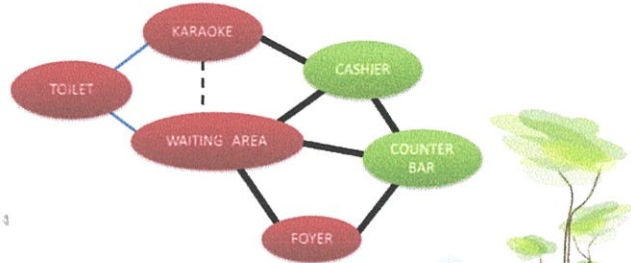
- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย

LOBBY LOUNGE & KARAOKE

FUNCTION
1.FOYER
2.WAITING AREA
3.COUNTER BAR
4.CASHIER
5.KARAOKE
6.TOILET

- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.16 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ส่วน lobby, lobby lounge , karaoke

RELATION METRIX

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

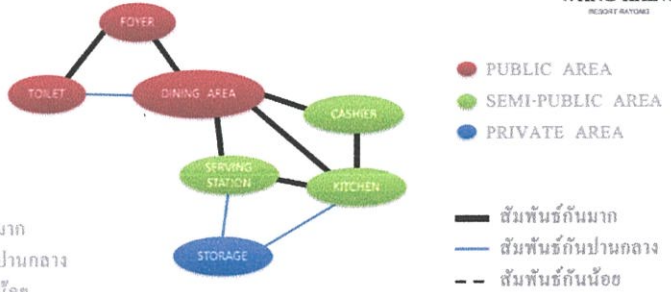

ตารางความสัมพันธ์

RESTAURANT

FUNCTION
1.FOYER
2.DINING AREA
3.SERVICE STATION
4.CASHIER
5.KITCHEN
6.STORAGE
7.TOILET

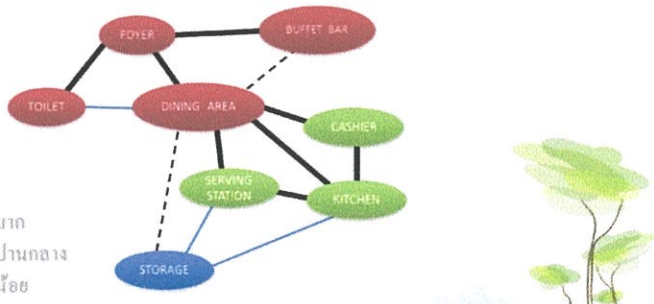
- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย

COFFEE SHOP

FUNCTION
1.FOYER
2.DINING AREA
3.BUFFET BAR
4.SERVICE STATION
5.CASHIER
6.KITCHEN
7.STORAGE
8.TOILET

- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.17 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ส่วน restaurant , coffee shop

RELATION METRIX

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

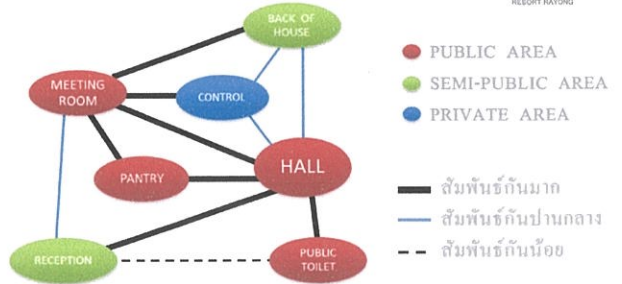
WANG KAEW
RESORT RAYONG

ตารางความสัมพันธ์

FUNCTION ROOM

FUNCTION	1	2	3	4	5	6	7
1.RECEPTION						★	
2.HALL							
3.PANTRY	◆	○					
4.CONTROL ROOM					★		
5.MEETING ROOM							
6.TOILET	◆	○					
7.BACK OF HOUSE							

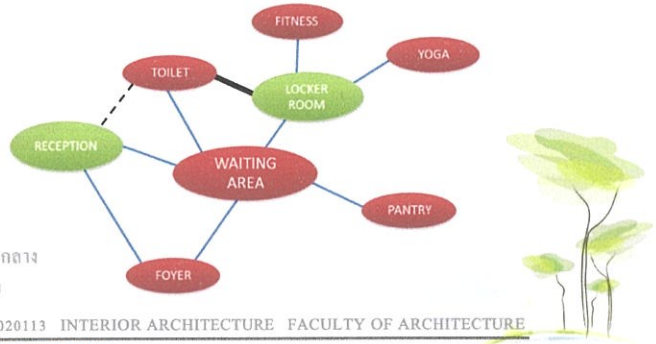
- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย

FITNESS

FUNCTION	1	2	3	4	5	6	7	8
1.FOYER								
2.WAITING AREA								
3.RECEPTION								
4.LOCKER ROOM	◆	○						
5.FITNESS								
6.YOGA								
7.PANTRY								
8.TOILET								

- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.18 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ส่วน function room , fitness

RELATION METRIX

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

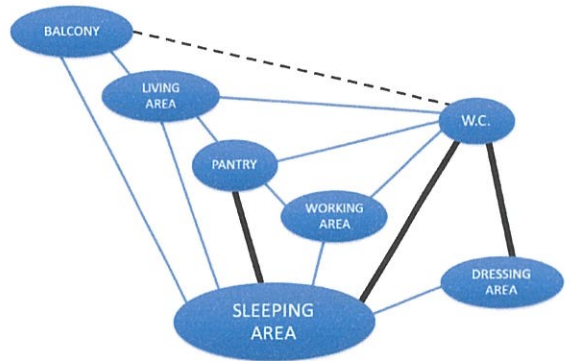
ตารางความสัมพันธ์ GUEST ROOM

FUNCTION	1	2	3	4	5	6	7
1.SLEEPING AREA							
2.WORKING AREA						★	
3.PANTRY	◆	○					
4.LIVING AREA							
5.DRESSING AREA							
6.W.C.	★	○					
7.BALCONY							

- ★ สัมพันธ์กันมาก
- ◆ สัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมพันธ์กันน้อย

- สัมพันธ์กันมาก
- สัมพันธ์กันปานกลาง
- - - สัมพันธ์กันน้อย

- PUBLIC AREA
- SEMI-PUBLIC AREA
- PRIVATE AREA

MISS. TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ภาพที่ 4.19 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ส่วน guest room

4. 6 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยโครงการ

การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยเป็นการคิดพื้นที่องค์ประกอบใช้สอยต่างๆ รวมทั้งพื้นที่ทางสัญจร และศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้พื้นที่นั้น ๆ ว่าเนื้อที่ในความต้องการใช้สอยจริง พอเพียงกับพื้นที่จริงหรือไม่ เพื่อเป็นการปรับพื้นที่ในแต่ละส่วนของโครงการให้เหมาะสมกับความต้องการพื้นที่ใช้สอยโดยอาจจะมีการเพิ่มหรือลดพื้นที่ในแต่ละส่วนจากพื้นที่จริง แต่ต้องยังคงองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมดไว้ โดยวิเคราะห์พื้นที่ของส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ส่วนโถงต้อนรับ	(Lobby Hall)
2. ส่วนล็อบบี้เล้าจน์	(Lobby Lounge)
3. ส่วนคอฟฟี่ช็อป	(Coffee Shop)
4. ส่วนภัตตาคารจีน	(Chinese Restaurant)
5. ส่วนภัตตาคารญี่ปุ่น	(Japanese Restaurant)
6. ส่วนจัดเลี้ยง	(Function Room)
7. ส่วนคาราโอเกะ	(Karaoke Room)
8. ส่วนฟิตเนส	(Fitness Room)
9. ส่วนห้องพัก	(Guest Room)
9.1 ห้องพักธรรมดา	(King Room)
9.2 ห้องพักพิเศษ	(Twin Room)
9.3 ห้องพักพิเศษ	(Deluxe Suite Room)

1. โถงต้อนรับ (Lobby Hall)

ลักษณะโดยทั่วไป

โถงต้อนรับเป็นศูนย์กลางของโครงการที่จะจ่ายไปยังส่วนอื่น ๆ และเป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักจะได้สัมผัสก่อน ส่วนล็อบบี้ควรอยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับทางเข้าหลัก และเนื้อที่ควรจะมีขนาดใหญ่พอสมควร มีเคาน์เตอร์ต้อนรับ มีบริเวณที่นั่งพักคอย และมีส่วนบริการอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ แลกเปลี่ยนเงินตรา เป็นต้น

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 2 ติดส่วนทางเข้าหลัก
เนื้อที่	256.00 ตารางเมตร
เวลาทำการ	24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ใช้บริการ 2. พื้นที่นั่งพักคอยคิดตามจำนวนผู้ใช้ในช่วงเวลาดับคั้ง
	- คิดจากจำนวนผู้ใช้สูงสุดของคนมากับกรุ๊ปทัวร์ 30 คน : 1 ชั่วโมง
	- คิดจากจำนวนผู้ใช้ต่ำสุดของคนที่มากรุ๊ปทัวร์ 10 คน : 1 ชั่วโมง

จำนวนเฉลี่ยของคนที่มากรุ๊ปทัวร์ $30 + 10/2 = 20$ คน

นอกจากนั้นมีแขกที่มาด้วยตนเองประมาณ 5 คน : 1 ชั่วโมง ดังนั้นจะต้องมีที่นั่งประมาณ 25 ที่

3. พื้นที่นั่งสำหรับโต๊ะทัวร์
 - คิดจากจำนวนพนักงาน 1 คน มีเก้าอี้รับแขก 2 ที่นั่ง รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด คือ 3.36 ตารางเมตร
4. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ
 - คิดจากโทรศัพท์จำนวน 1 เครื่อง ใช้พื้นที่ 0.98 ตารางเมตรในโครงการต้องการใช้ 3 เครื่อง ดังนั้นต้องใช้พื้นที่ 2.94 ตารางเมตร
5. พื้นที่วางกระเป๋า
 - คิดจาก พื้นที่วางกระเป๋า 1 ใบ ใช้พื้นที่ 0.18 ตารางเมตร แขก 1 คน มีกระเป๋าเดินทางเฉลี่ย 2 ใบ ใช้พื้นที่ 0.36 ตารางเมตร แขก 30 คน ใช้พื้นที่ $0.25 \times 30 = 10.80$ ตารางเมตร
6. พื้นที่ของหัวหน้าพนักงานชมการ (BALL CAPTAIN)
 - คิดจากความกว้าง X ยาว ของเคาน์เตอร์และขนาดของพื้นที่บริการ : พนักงาน 1 คน $2.40 \times 1.20 = 2.88$ ตรม.
7. พื้นที่สำหรับรถเข็น
 - คิดจากพื้นที่การใช้งานและขนาดของรถเข็น $2.10 \times 0.80 = 1.68$ ตรม. ดังนั้นนโยบายของโรงแรมต้องการจำนวนรถเป็น 4 คัน ความต้องการใช้พื้นที่คิดเป็น $1.68 \times 4 = 6.72$ ตารางเมตร
8. พื้นที่ทางสัญจร ภายในส่วนโถงต้อนรับเป็นที่รองรับของคนจำนวนมากเนื้อที่ทางสัญจรจะต้องมากกว่าที่อื่น ๆ คิดเป็น 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
9. พื้นที่ความโอโงงคิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
 - ผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า
 - ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า
 - พนักงานต้อนรับ
 - พนักงานจองห้องพักและลงทะเบียน
 - พนักงานรับโทรศัพท์
 - พนักงานแคชเชียร์
 - หัวหน้าพนักงานชมการ
 - พนักงานชมการ

ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม
- แขกที่มาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม
- แขกที่มาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

1. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นส่วนตัว
เข้ามาส่วนล๊อบบี้ ติดต่อบริการแล้วพนักงานต้อนรับให้คำแนะนำลงทะเบียนห้องพัก ตรวจสอบหลักฐานมอบกุญแจ รับฝากของมีค่า และอาจจะใช้บริการอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำโทรศัพท์

2. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นกลุ่ม

เข้ามาในส่วนล็อบบี้ แล้วแขกจะนั่งพักคอย ในระหว่างที่รอไกด์ซึ่งจะไปติดต่อ สอบถามการ

จองห้องพักอาจมีการใช้บริการในส่วนอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ร้านขายของ ต่าง ๆ พอ ลงทะเบียนเสร็จไกด์จะมอบกุญแจห้องพักให้แขกแล้วไปยังห้องพัก

3. ผู้ใช้บริการในส่วนอื่น ๆ

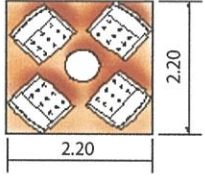
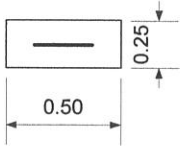
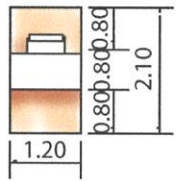
เข้ามาในส่วนล็อบบี้ พนักงานกล่าวต้อนรับ สอบถามพนักงานแล้วไปยังสถานที่ นัดแนะกันได้ หรืออาจจะนั่งรอจนกว่าแขกจะมา ระหว่างที่ทำธุระอาจจะใช้บริการของโรงแรม เช่น สั่งเครื่องดื่ม อาหารมารับประทาน พอทำธุระเสร็จก็จะออกจากโรงแรม

ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

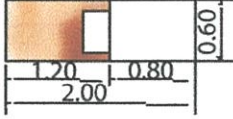
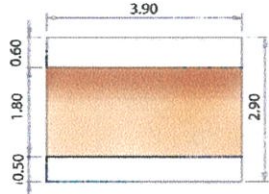
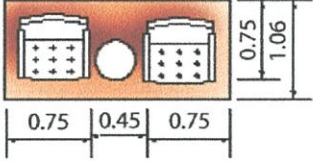
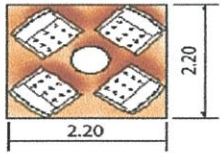
องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK) ประกอบด้วย</p> <p>1.1 พื้นที่แคชเชียร์(CASHIER)</p> <ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์ - โทรศัพท์ - บริเวณเขียนหนังสือ - เกือบิล - เครื่องรูดบัตรเครดิต - ที่เก็บเงิน - เครื่องปริ้นเตอร์ <p>1.2 พื้นที่ส่วนลงทะเบียน (INFORMATION)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริเวณเขียนหนังสือ - โทรศัพท์ - คอมพิวเตอร์ - ช่องเก็บ - ที่เก็บเอกสาร - กุญแจ - ข่าวสาร <p>1.3 พื้นที่ส่วนต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคาน์เตอร์ต้อนรับ - กล่องใส่แผ่นพับ 	<p style="text-align: center;">ความต้องการพื้นที่ใช้สอยจาก $6.80 \times 3.20 = 21.76$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL) (ต่อ)

<p>2. พื้นที่พักคอย</p> <p>2.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ 2 ตัว ขนาด 0.60 x 0.60 เมตร - โต๊ะข้าง 1 ตัว ขนาด 0.45 x 0.45 เมตร 	<p style="text-align: center;">พื้นที่ใช้สอย 1 ชุด /2 ที่นั่ง $1.95 \times 1.06 = 2.67$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากจุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.03 ตารางเมตร</p>
---	---

<p>2.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ 4 ตัว ขนาด 0.60 x 0.60 เมตร - โต๊ะกลาง 1 ตัว ขนาด 0.50 x 0.50 เมตร <p>เมตร</p>	 <p>พื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $2.20 \times 2.20 = 4.84$ ตร.ม. เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.21 ตารางเมตร</p>
<p>3.พื้นที่วางกระเป๋า</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย กระเป๋า 1 ใบ = 0.125 ตารางเมตร</p>
<p>4.ส่วนสัมภาระ</p> <p>4.1 หัวหน้าพนักงานขนสัมภาระ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะทำงาน 1 ตัว ขนาด 0.60 x 1.20 เมตร - เก้าอี้ 1 ตัว ขนาด 0.45 x 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 2.40 = 2.52$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)
(ต่อ)

<p>4.2พื้นที่รถเข็นกระเป๋า</p> <ul style="list-style-type: none"> - รถเข็นกระเป๋าขนาด $2.10 \times 0.80 = 1.68$ เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย / 1 คัน $2.10 \times 0.80 = 1.20$ ตารางเมตร</p>
<p>5.เคาน์เตอร์บาร์</p> <p>ส่วนเคาน์เตอร์บาร์ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม - เก็บเครื่องดื่ม เก็บน้ำแข็ง - บริเวณเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ - บริเวณวางเครื่องดื่ม - โข้วเครื่องดื่ม - ส่วนแคชเชียร์ <p>โทรศัพท์</p> <ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์คิดเงินพร้อมช่องเก็บเงิน 	 <p>พื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $2.20 \times 2.20 = 4.84$ ตร.ม. เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.21 ตารางเมตร</p>
<p>6. พื้นที่นั่ง</p> <p>6.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ 2 ตัว ขนาด 0.65×0.65 เมตร - โต๊ะกลาง 1 ตัว ขนาด 0.45×0.45 เมตร 	 <p>$1.95 \times 1.06 = 2.67$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.03 ตารางเมตร</p>
<p>6.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ 4 ตัว ขนาด 0.65×0.65 เมตร - โต๊ะกลาง 1 ตัว ขนาด 0.50×0.50 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $2.20 \times 2.20 = 4.84$ ตารางเมตร เฉลี่ยชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.21 ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)

- คิดจากความกว้าง X ยาว ของเคาน์เตอร์ โดยคิดจากองค์ประกอบใช้สอยภายในเคาน์เตอร์

ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ

องค์ประกอบ	พื้นที่/หน่วย (ตารางเมตร)	จำนวน	พื้นที่รวม	หมายเหตุ
1. เคาน์เตอร์ (Front Desk)	25.60	1	25.60	คิดจากองค์ประกอบใช้สอย
2. พื้นที่พักคอย	1.62	20	32.40	คิดจากค่าเฉลี่ยการวาง แปลนในลักษณะต่าง ๆ
3. พื้นที่โต๊ะทัวร์	3.36	1	3.36	จากจำนวนพนักงาน
4. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	0.98	3	2.94	จากนโยบายของทางโรงแรม
5. พื้นที่ส่วนสัมภาระ เคาน์เตอร์ (Bell Captian)	2.88	1	2.88	จากนโยบายของทางโรงแรม
รถเข็น	1.68	4	6.72	คิดจากแขก 1 คน/ กระเป๋า 2 ใบ
วางกระเป๋าเดินทาง	0.18	60	10.80	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			52.30	ตารางเมตร
6. พื้นที่ทางสัญจร			25.45	คิดจาก 50% ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
7. พื้นที่เพื่อความโอโถง			25.45	คิดจาก 50% ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			153.20	ตารางเมตร

สรุป พื้นที่จริง > พื้นที่วิเคราะห์

$$336.00 > 103.20 \text{ ตารางเมตร}$$

ดังนั้น พื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม $336.00 - 103.20 = 232.80$ ตารางเมตร นำพื้นที่เหลื้อมหาค่าเฉลี่ยเพื่อเพิ่มเติมในส่วนโถงต้อนรับที่แสดงตารางดังต่อไปนี้

โดยนำพื้นที่เหลื้อมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโถงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.3 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมในส่วนโถงต้อนรับ

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ(ตาราง เมตร)	พื้นที่ที่เพิ่มเติม(ตาราง เมตร)	พื้นที่รวม (ตาราง เมตร)
1. เคาน์เตอร์ (Front Desk)	25.60	90.38	115.98
2. พื้นที่พักคอย	32.40	80.25	112.65
3. พื้นที่โต๊ะทัวร์	3.36	10.00	13.36

4. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	2.94	10.00	12.94
5. พื้นที่ส่วนสัมภาระ			
เคาน์เตอร์ Bell Captain	2.88	10.25	13.13
รถเข็น	6.72	20.76	27.48
วางกระเป๋าเดินทาง	10.80	28.66	39.46
รวมพื้นที่องค์ประกอบ	84.70		
6. พื้นที่ทางสัญจร		25.45	คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
7. พื้นที่เพื่อความโอเอโง		25.45	คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ทั้งหมด	84.70	251.30	336.00

2. ล็อบบี้เล้าจน์ (LOBBY LOUNGE)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นบริเวณที่ตั้งอยู่ติดกับส่วนพักคอย แยกจะมาพักหรือติดต่อทำธุระใช้เป็นบริเวณพักผ่อนนั่งเล่น ดื่มเครื่องดื่ม และชมทิวทัศน์ อ่านหนังสือ พบปะสังสรรค์ นั่งรอที่นั่งจะต้องมีลักษณะค่อนข้างสบาย

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 2 ติดกับส่วนโถงต้อนรับ

เนื้อที่ 80.00 ตารางเมตร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

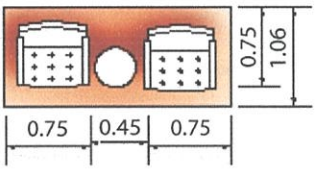
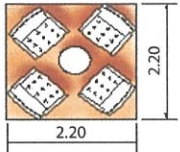
ผู้ใช้พื้นที่

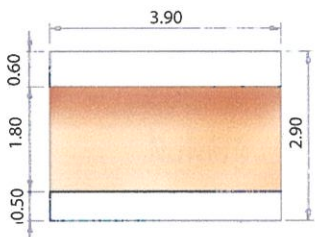
1. ผู้ให้บริการ
 - หัวหน้าพนักงานบริการ
 - พนักงานบริการ
 - พนักงานแคชเชียร์
 - บาร์เทนเดอร์
2. ผู้ใช้บริการ
 - แยกที่มาพักในโรงแรม
 - ผู้มาติดต่อหรือใช้บริการอื่น ๆ

พฤติกรรมโดยย่อ

แยกที่มาใช้บริการในส่วนนี้ต้องผ่านโถงต้อนรับ โดยเมื่อแยกมานั่งแล้วพนักงานบริการจะให้แยกเลือกเครื่องดื่ม แล้วบาร์เทนเดอร์จะทำตามที่แยกต้องการ พนักงานเสิร์ฟจะนำเครื่องดื่มมาเสิร์ฟ แยกใช้บริการตรงนี้เพื่อพักผ่อน พักคอย พบปะสังสรรค์

ตารางที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนล็อบบี้เล้าจน์ (LOBBY LOUNGE)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. ที่นั่ง</p> <p>1.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ 2 ตัว ขนาด 0.65 x 0.65 เมตร - โต๊ะกลาง 1 ตัวขนาด 0.45 x 0.45 เมตร 	 <p>$1.95 \times 1.06 = 2.67$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากจุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.03 ตารางเมตร</p>
<p>1.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ 4 ตัวขนาด 0.65 x 0.65 เมตร - โต๊ะกลาง 1 ตัวขนาด 0.50 x 0.50 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $2.20 \times 2.20 = 4.84$ ตารางเมตร เฉลี่ยชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.21 ตารางเมตร</p>

<p>2.เคาน์เตอร์บาร์</p> <p>ส่วนเคาน์เตอร์บาร์ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม - เก็บเครื่องดื่ม เก็บน้ำแข็ง - บริเวณเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ - บริเวณวางเครื่องดื่ม - โซนเครื่องดื่ม - ส่วนแคชเชียร์ <p>โทรศัพท์</p> <ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์คิดเงินพร้อมช่องเก็บเงิน 	 <p>$3.90 \times 2.80 = 10.92$ ตารางเมตร</p>
--	---

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนล็อบบี้เล้าจน์ (LOBBY LOUNGE)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. ที่นั่ง คิดจาก 90% -ของผู้ใช้สูงสุด ความต้องการพื้นที่นั่ง /1 คน คือ 1.57 ตารางเมตร ดังนั้นความ ต้องการพื้นที่นั่งทั้งหมดคิดเป็น 37.68 ตารางเมตร
2. เคาน์เตอร์บาร์ คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ที่นั่งด้านหน้าเคาน์เตอร์คิดจาก 10% ของ จำนวนที่นั่งทั้งหมด

(ที่มา : จาก INTERIOR GRAPHING AND DESIGN STANDARD)

ตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ส่วนล้อยบี่ล่าง

องค์ประกอบ	พื้นที่/หน่วย (ตารางเมตร)	จำนวน	พื้นที่รวม	หมายเหตุ
1. พื้นที่ส่วนที่นั่ง	1.57	5	7.85	คิดจากการจัดวางแปลนลักษณะต่าง ๆ
2. พื้นที่ส่วนเคาน์เตอร์	20.01	1	20.01	คิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของการใช้งาน
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			27.86	ตารางเมตร
พื้นที่ทางสัญจร			33.79	คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			61.65	ตารางเมตร

สรุป พื้นที่จริง > พื้นที่วิเคราะห์

80.00 > 61.65 ตารางเมตร

ดังนั้น พื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม 80.00 - 61.65 = 18.35 ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์
4. พื้นที่เพื่อความโอโงะความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่เพิ่มเติมในส่วนล้อยบี่ล่าง

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตารางเมตร)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)
1. พื้นที่ส่วนนั่งรับประทาน	7.85	10.00	17.85
2. พื้นที่เคาน์เตอร์บาร์	20.01	8.35	28.36
รวมพื้นที่องค์ประกอบ	27.86		
4. พื้นที่ทางสัญจร		33.79	คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ทั้งหมด	27.86	52.14	80.00

3. คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นที่รับประทานอาหารเช้า อาหารว่างตลอดจนเครื่องดื่มต่าง ๆ ในลักษณะเป็นกันเอง มักจะแตกต่างให้บรรยากาศดูสนุกสนาน โดยทั่วไปมักเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ให้บริการรวดเร็วสะดวกต่อการบริโภค มีครัวต่าง ๆ หากเป็นครัวขนาดย่อมจะปรุงอาหารเบา ๆ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 1 ติดกับส่วนโถงต้อนรับ

เนื้อที่ 576.00 ตารางเมตร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

- ผู้จัดการ
- หัวหน้าพนักงานบริการ
- พนักงานบริการ
- พนักงานแคชเชียร์
- บาร์เทนเดอร์

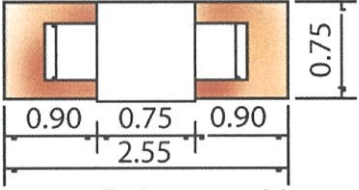
2. ผู้ใช้บริการ

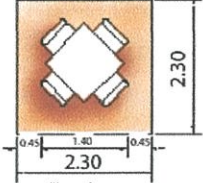
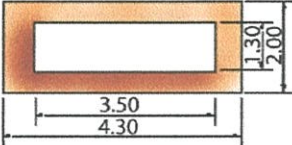
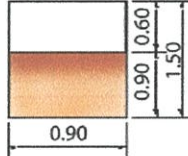
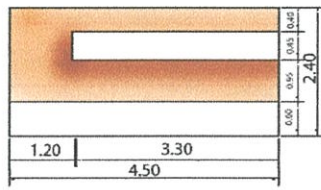
- แขกที่มาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอก

พฤติกรรมโดยย่อ

แขกผู้มาพักอาศัยหรือบุคคลภายนอก เมื่อแขกเข้ามาในคอฟฟี่ช็อป พนักงานกล่าวต้อนรับ และจัดหาที่นั่งให้เมื่อแขกนั่ง พนักงานนำเมนูมาให้ แนะนำอาหาร รอแขกสั่งอาหาร และเครื่องดื่ม พนักงานบริการนำใบสั่งอาหารไปให้แคชเชียร์ตรวจสอบ-ส่งอาหาร และนำใบสั่งอาหารและเครื่องดื่มไปให้แคชเชียร์บาร์ รับเครื่องดื่มมาเสิร์ฟก่อน แขกดื่มเครื่องดื่มในระหว่างการรออาหาร เมื่ออาหารออกจากครัวตรวจสอบรายการ พนักงานนำไปเสิร์ฟ และคอยบริการ เมื่อแขกรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว เรียกเก็บเงิน แคชเชียร์คิดเงิน พนักงานเสิร์ฟรับเงินหรือบัตรเครดิต นำมาให้แคชเชียร์ทอนเงินลูกค้า กล่าวขอบคุณ พนักงานทำความสะอาดและจัดบริเวณโต๊ะให้เรียบร้อย

ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วน(COFFEE SHOP)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร 1.1 การจัดชุดนั่ง 2 ที่นั่ง - โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 0.75 x 0.75 เมตร - เก้าอี้ 2 ตัว ขนาด 0.45 x 0.45 เมตร	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง $0.75 \times 2.55 = 1.91$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 0.95 ตารางเมตร</p>

<p>1.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 0.75 x 0.75 เมตร - เก้าอี้ 4 ตัว ขนาด 0.45 x 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $2.30 \times 2.30 = 5.29$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.32 ตารางเมตร</p>
องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>2. พื้นที่บุพเฟต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคาน์เตอร์บุพเฟต์ขนาด 1.20 x 3.50 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยโต๊ะบุพเฟต์ $4.30 \times 2.00 = 8.60$ ตารางเมตร</p>
<p>3. พื้นที่จุดบริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จุดบริการ 1 จุด มีขนาด 0.90 x 0.60 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยจุดบริการ $0.90 \times 1.50 = 1.35$ ตารางเมตร</p>
<p>4. เคาน์เตอร์บริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนแคชเชียร์ - ส่วนรับโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์คิดเงิน - ส่วนรับส่ง - บริเวณส่งอาหาร เก็บบิล - ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม - เก้าอี้เครื่องดื่ม/น้ำแข็ง - โข้วเครื่องดื่ม 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยเคาน์เตอร์บริการ $2.40 \times 4.50 = 10.80$ ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนคอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

โดยมาตรฐานทั่วไปส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มของโรงแรมคิดจาก 75% ของจำนวนห้องพัก โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนคอฟฟี่ช็อป และภัตตาคาร จำนวนที่นั่งภายในคอฟฟี่ช็อปคิดจาก 50% ของจำนวนห้องพัก ส่วนภัตตาคารคิด 25% -ของจำนวนห้องพัก โรงแรมเดอะ ไทด์ รีสอร์ทท จ.ชลบุรี มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 154 ห้อง

ความต้องการใช้พื้นที่ -

1. ที่นั่ง คิดจาก 50% ของจำนวนห้องพัก 154 ห้อง จำนวนที่นั่งรับประทานอาหาร ทั้งหมด 40 ที่นั่ง ดังนั้นพื้นที่เฉลี่ย /1 คน - 1.32 ตารางเมตร
2. เคาน์เตอร์บริการ คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความต้องการพื้นที่ใช้สอยของเคาน์เตอร์คิดจากองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมด คือ 21.75 ตารางเมตร (นโยบายทางโรงแรมกำหนดเก้าอี้หน้าเคาน์เตอร์ 8 ที่นั่ง)
3. ส่วนบริการ 1 จุด ต่อจำนวนผู้ใช้บริการ 40 คน ความต้องการทั้งหมด 1 จุด
4. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์) โดยศึกษาขนาดจากโรงแรมลักษณะและขนาดใกล้เคียงกันความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ 8.60 ตารางเมตร
5. พื้นที่เวทีดนตรี คิดจากองค์ประกอบใช้สอย คือ 3.75 ตารางเมตร
6. พื้นที่ทางสัญจรคิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ในส่วนคอฟฟี่ช็อป

องค์ประกอบ	พื้นที่/ หน่วย (ตารางเมตร)	จำนวน	พื้นที่รวม(ตารางเมตร)	หมายเหตุ
1. พื้นที่ส่วนรับประทานอาหาร	1.32	40	52.8	
2. เคาน์เตอร์บาร์	21.75	1	21.75	
3. พื้นที่จุดบริการ	1.35	1	1.35	
4.พื้นที่บุฟเฟต์	8.60	1	8.60	
5. พื้นที่รถเข็นเครื่องดื่ม	3.08	1	3.08	
6. พื้นที่เวทีดนตรี	3.75	1	3.75	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์			91.33	ตารางเมตร
7. พื้นที่ทางสัญจร			45.67	คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			137.00	ตารางเมตร

สรุป พื้นที่จริง > พื้นที่วิเคราะห์

576.00 > 137.00 ตารางเมตร

ดังนั้น พื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม 576.00 - 137.00 = 439.00 ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่ทางสัญจรที่เหลือนำไปเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
2. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมในส่วนคอฟฟี่ช็อป

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตารางเมตร)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)
1. พื้นที่ส่วนนั่งรับประทาน	264.00	211.98	475.98
2. พื้นที่บุฟเฟต์	8.60	6.90	15.50
3. พื้นที่จุดบริการ	5.40	4.33	9.73
4. พื้นที่เคาน์เตอร์บาร์	21.75	17.46	39.21
5. พื้นที่รถเข็นเครื่องดื่ม	3.08	2.47	5.55
6. พื้นที่เวทีดนตรี	3.75	3.01	3.76
รวมพื้นที่องค์ประกอบ	306.58	223.21	
7. พื้นที่ทางสัญจร		153.29	คิดจาก 50% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ทั้งหมด	306.58	269.42	576.00

4. ภัตตาคาร (Restaurant)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องอาหารที่ให้บริการในด้านอาหารจีนบริการเป็นช่วง ๆ คือช่วงกลางวันและช่วงเย็น มีส่วนพักคอยอยู่ด้านหน้า มีจุดบริการสำหรับพนักงานในส่วนที่นั่งอำนวยความสะดวก มีห้องครัวต่างหากอยู่ในส่วนด้านใน อีกทั้งมีส่วนแสดงการประกอบอาหาร บรรยากาศหรูหรา

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 2 ติดกับโถงต้อนรับ

เนื้อที่ 80.00 ตารางเมตร

เวลาทำการ 11.00 – 14.00 น. และ 18.00 – 22.00 น.

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

- ผู้จัดการภัตตาคาร
- หัวหน้าภัตตาคาร
- กัปตัน
- พนักงานต้อนรับ
- พนักงานบริการ

2. ผู้รับบริการ

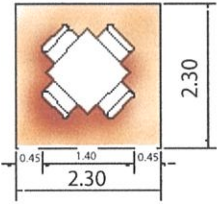
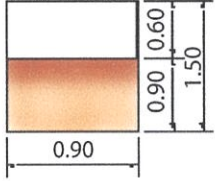
- แขกที่มาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอก

พฤติกรรมโดยย่อ

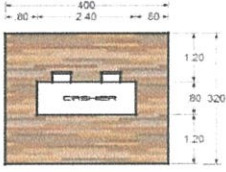
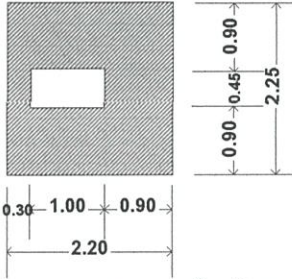
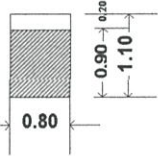
แขกผู้มาพักอาศัยหรือบุคคลภายนอก เมื่อแขกเข้ามาในภัตตาคาร พนักงานต้อนรับกล่าวต้อนรับ และจัดหาที่นั่งให้เมื่อแขกนั่ง พนักงานนำเมนูมาให้ แนะนำอาหาร รอ

แขกสั่งอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานบริการนำใบสั่งอาหารไปให้แคชเชียร์ตรวจเช็ครับ- ส่งอาหาร และนำใบสั่งอาหารและเครื่องดื่มไปให้แคชเชียร์บาร์ รับเครื่องดื่มมาเสิร์ฟก่อน แขกดื่มเครื่องดื่ม ในระหว่างการรออาหาร เมื่ออาหารออกจากครัวตรวจเช็ครายการ พนักงานนำไปเสิร์ฟ และคอย บริการ เมื่อแขกรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว เรียกเก็บเงิน แคชเชียร์คิดเงิน พนักงานเสิร์ฟ รับเงินหรือบัตรเครดิต นำมาให้แคชเชียร์ทอนเงินลูกค้า กล่าวขอบคุณ พนักงานทำความสะอาด และจัดบริเวณโต๊ะให้เรียบร้อย

ตารางที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคาร (Restaurant)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร</p> <p>1.1 การจัดชุดนั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 0.75x0.75เมตร - เก้าอี้ 2 ตัว ขนาด 0.45 x 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> $0.75 \times 2.55 = 1.91 \text{ ตารางเมตร}$ <p>เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 0.95 ตารางเมตร</p>
<p>1.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 0.75 x 0.75 เมตร - เก้าอี้ 4 ตัว ขนาด 0.45 x 0.45 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> $2.30 \times 2.30 = 5.29 \text{ ตารางเมตร}$ <p>เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อ 1 คน = 1.32 ตารางเมตร</p>
<p>2. พื้นที่จุดบริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จุดบริการ 1 จุด มีขนาด 0.90 x 0.60 เมตร 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยจุดบริการ</p> $0.90 \times 1.50 = 1.35 \text{ ตารางเมตร}$

ตารางที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคาร (Restaurant)(ต่อ)

<p>3.ส่วนแคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนแคชเชียร์ - ส่วนรับโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์คิดเงิน - ส่วนรับส่ง - บริเวณส่งอาหาร เก็บบิล 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยเคาน์เตอร์แคชเชียร์ 3.20 x 4.00 = 12.80 ตารางเมตร</p>
<p>4.พื้นที่ต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคาน์เตอร์ ขนาด 0.45 x 0.60 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนต้อนรับ 0.45 x 0.60 = 4.65 ตารางเมตร</p>
<p>5.พื้นที่วางแผ่นป้ายเมนู ขนาด 0.60 x 0.10 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยแผ่นป้ายเมนู 0.60 x 0.10 = 0.88 ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคาร

โดยมาตรฐานการคำนวณที่นั่งในภัตตาคารภายในโรงแรมคิดจาก 25% ของจำนวนห้องพักทั้งหมด

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย

1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหารคิด 25% ของจำนวนห้องพักจำนวนห้องพักมี 154 ห้อง มีที่นั่งทั้งหมด 30 ที่นั่งคิดค่ามาตรฐานที่นั่ง ต่อ 1 คน = 1.32 ตารางเมตร
2. พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ
คิดจากองค์ประกอบพื้นที่ใช้สอย ความกว้าง X ความยาว ของเคาน์เตอร์พื้นที่ใช้งานคิดเป็น 8.90 ตรม.
3. พื้นที่จุดบริการ
คิดจาก จำนวนผู้ใช้บริการ 15 คน/ 1 จุด

ดังนั้น จำนวนผู้ใช้บริการ 30 คน จะมีจุดบริการทั้งหมด 2 จุด

4. พื้นที่ต้อนรับ

คิดจากองค์ประกอบใช้สอยของผู้ให้บริการ 1 คน ใช้พื้นที่ 2.10 ตารางเมตร

5. ทางสัญจร คิด 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	จำนวน	พื้นที่รวม	หมายเหตุ
1. พื้นที่ส่วนต้อนรับ	2.10	1	2.10	
2. พื้นที่ส่วนนั่งรับ	1.32	10	13.20	คิดจากการวางแผนลักษณะต่าง ๆ
3. พื้นที่เคาน์เตอร์บริการ	8.90	1	8.90	
4. พื้นที่จุดบริการ	1.35	2	2.70	คิด 1 จุด/ 50 ที่นั่ง
5. พื้นที่รถเข็นอาหาร	3.06	1	3.06	ตารางเมตร
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์			29.66	
6. พื้นที่ทางสัญจร			28.18	คิดจาก 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			57.84	ตารางเมตร

สรุป พื้นที่จริง พื้นที่วิเคราะห์

$$80.00 > 57.84 \text{ ตารางเมตร}$$

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพิ่มเติม $80.00 - 57.84 = 22.16$ ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ย เพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ที่ใช้ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโงะ
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตารางเมตร)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตารางเมตร)	พื้นที่รวม (ตารางเมตร)
1. พื้นที่ส่วนต้อนรับ	2.10	2.16	5.75
2. พื้นที่นั่งรับประทาน	13.20	7.50	38.20
3. เคาน์เตอร์บริการ	10.80	5.30	29.60
4. พื้นที่จุดบริการ	2.70	2.00	7.40
5. พื้นที่รถเข็นอาหาร	3.06	4.00	8.38

รวมพื้นที่องค์ประกอบ	31.86		
6. พื้นที่ทางสัญจร		28.18	คิดจาก 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ทั้งหมด	31.86	49.14	80.00

5. ห้องจัดเลี้ยง (BANQUET ROOM)

ลักษณะโดยทั่วไป

ใช้เป็นที่จัดเลี้ยง งานรื่นเริงอื่นๆ และการจัดสัมมนา , ประชุมแบบไม่เป็นทางการ ถ้าเป็นงานเลี้ยงสามารถจัดได้ทั้งแบบบุฟเฟต์และแบบค็อกเทล ลักษณะภายในและห้องโถง มีการตกแต่งได้บรรยากาศอบอุ่น สามารถจุคนได้จำนวนมาก เพื่อต้อนรับแขกทั้งภายในและภายนอกโรงแรม

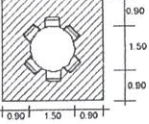
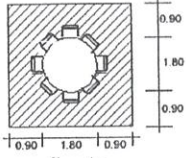
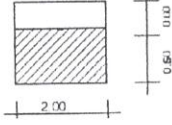
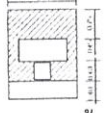
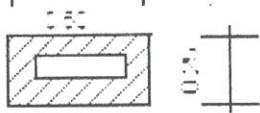
บทวิเคราะห์พื้นที่

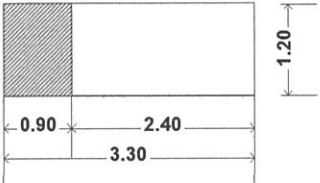
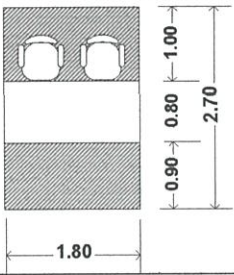
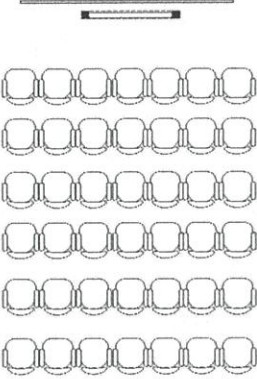
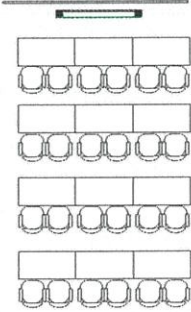
ที่ตั้ง	อาคารโถงรับรอง
เนื้อที่	287 ตารางเมตร
เวลาทำการ	9.00 – 02.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการ - พนักงานบริการ - พนักงานต้อนรับ
	2. ผู้ใช้บริการ <ul style="list-style-type: none"> - แขกที่มาพักในโรงแรม - บุคคลภายนอก

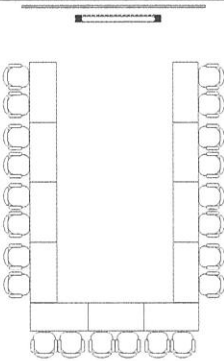
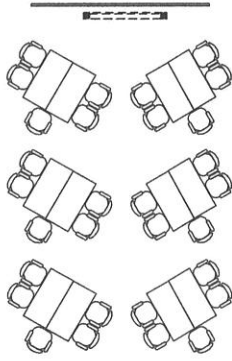
พฤติกรรมโดยย่อ

แขกที่มาบางส่วนจะต้องมารออยู่ที่พักคอยด้านหน้าทางเข้าก่อน แล้วจะมีพนักงานต้อนรับอยู่ พอเข้ามาด้านในก็จะหาที่นั่ง ระหว่างนั้นจะมีพนักงานเสิร์ฟคอยให้บริการอยู่ตลอด

ตารางที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องจัดเลี้ยง (Function Room)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร 1.1 การจัดชุดที่นั่ง 6 ที่นั่ง - เก้าอี้ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 6 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 1.50 ม. 1 ตัว	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 6 ที่นั่ง $3.30 \times 3.30 = 10.89$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อคน 1.81 ตารางเมตร</p>
1.2 การจัดชุดที่นั่ง 8 ที่นั่ง - เก้าอี้ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 8 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.80 ม. 1 ตัว	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 8 ที่นั่ง $3.30 \times 3.30 = 10.89$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่งต่อคน 1.81 ตารางเมตร</p>
2. จุดบริการ	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 1.10 = 2.20$ ตารางเมตร</p>
องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
3. ส่วนต้อนรับ - เคาน์เตอร์ - ส่วนลงชื่อ , วางเอกสาร - เก้าอี้พนักงาน	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 2.80 = 5.60$ ตารางเมตร</p>
4. ส่วนวางอาหารเครื่องดื่ม	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.13 \times 2.60 = 3.38$ ตารางเมตร</p>

<p>5. เวที</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยเวที 10%ของพื้นที่ทั้งหมด $482.50 / 10 = 48.25$ ตร.ม.</p>
<p>6. โต๊ะต้อนรับลงทะเบียน ขนาด 0.80x0.80 ม. - เก้าอี้พนักงาน 2 ตัว 0.45x0.45 ม.</p>	
<p>7 .การจัดโต๊ะประชุมสัมมนา 7.1 แบบ THEATER เฉลี่ยต้องการ พ.ท. 1.6 ตร.ม./คน</p>	
<p>องค์ประกอบ</p>	<p>พื้นที่จากองค์ประกอบ</p>
<p>7.2 แบบ Class Room เฉลี่ยต้องการ พ.ท. 2.3 ตร.ม./คน</p>	

<p>7.3 แบบ U-SHAPED เฉลี่ยต้องการ พ.ท. 3.18 ตร.ม./คน</p>	
<p>7.4 แบบ CLUSTER เฉลี่ยต้องการ พ.ท. 3.18 ตร.ม./คน</p>	

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องจัดเลี้ยง (Banquet room)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร จากนโยบายของโรงแรมต้องการห้องจัดเลี้ยงที่สามารถรองรับลูกค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแขกภายนอกประมาณ 80- 90% และขนาด ความจุของห้องจัดเลี้ยงไม่ต่ำกว่า 100 คน พื้นที่นั่งเฉลี่ย / คน = 1.81 ตารางเมตร(คิดจากที่นั่งต่อคน จากชุดที่นั่ง 8 ที่นั่ง)
ดังนั้นพื้นที่รับประทานอาหาร 100 ที่นั่งใช้พื้นที่ $100 \times 1.81 = 181$ ตร.ม.

2. จุดบริการ จากมาตรฐานจะใช้ 50 คน / 1 จุด

โรงแรมวิรันดา รีสอร์ท แอนด์ สปา จะต้องใช้ 2 จุด

1	จุดบริการ	ใช้พื้นที่	2.20 ตารางเมตร
2	จุดบริการ	ใช้พื้นที่	4.40 ตารางเมตร

3. พื้นที่โต๊ะวางอาหาร จากมาตรฐาน จะใช้ 50 คน / 1 จุด

โรงแรมวิรันดา รีสอร์ท แอนด์ สปา จะต้องใช้ 2 จุด

1	จุดบริการ	ใช้พื้นที่	3.38 ตารางเมตร
2	จุดบริการ	ใช้พื้นที่	6.76 ตารางเมตร

4. พื้นที่เวที คิด 10% ของพื้นที่ทั้งหมด 28.7 ตารางเมตร

5. พื้นที่ทางสัญจรคิดจาก 20 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องจัดเลี้ยง (Function Room)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	ทางสัญจร 20%
1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร	1.81	100	181	217.2
2. พื้นที่บริการ	2.20	2	4.40	5.28
3. พื้นที่โต๊ะวางอาหาร	3.38	2	6.76	8.11
4.พื้นที่เวที	28.7	1	28.7	34.44
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			220.86	265.03

สรุป พื้นที่จริง > พื้นที่วิเคราะห์

287 > 265.03 ตารางเมตร

ดังนั้น พื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม $287 - 265.03 = 21.97$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนห้องจัดเลี้ยง (Function Room)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร	181	15.00	196
อาหาร	4.40	0.36	4.76
2. พื้นที่จุดบริการ	6.76	0.56	7.32
3. พื้นที่โต๊ะวางอาหาร	28.7	2.37	31.07
4.พื้นที่เวที			
รวม	265.03	21.97	287

6. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPORT FACILITIES & HEALTH SPA)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นส่วนบริการเพื่อสุขภาพ การผ่อนคลายร่างกาย โดยจะมีทั้งออกกำลังกาย ห้องนวด ห้อง ซาวหน้า อ่างน้ำวน เป็นต้น บรรยากาศจะดูสบาย ผ่อนคลาย เหมือนอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 1 อาคารรับรองฝั่งเหนือ

เนื้อที่ 361.20 ตารางเมตร

เวลาทำการ 9.00- 18.00 น.

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

-ผู้จัดการฝ่ายบริการเพื่อสุขภาพ

- พนักงานต้อนรับ

- พนักงานนวด

2. ผู้ใช้บริการ

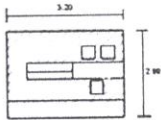
- แขกที่มาพักในโรงแรม

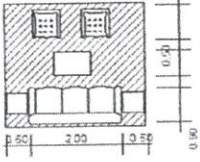
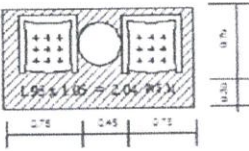
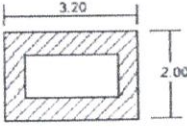
- บุคคลภายนอก

พฤติกรรมโดยย่อ

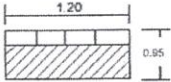
เมื่อแขกเข้ามาติดต่อส่วนต้อนรับและล็อกเกอร์ เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วรับบริการในส่วนต่างๆ เช่น ออกกำลังกาย อบซาวหน้า อบไอน้ำ นวด วายน้ำ เมื่อทำการกิจเสร็จก็จะเปลี่ยนเสื้อผ้า คืนกุญแจและจ่ายเงินที่เคาน์เตอร์แล้วออกไป

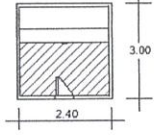
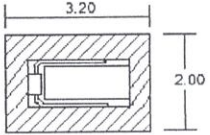
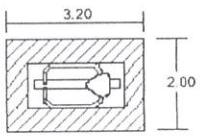
ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (Fitness & Spa)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1.เคาน์เตอร์ต้อนรับ - เคาน์เตอร์ ขนาด 0.60 X 2.40 ม. - เก้าอี้ ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 3 ตัว	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.90 \times 3.20 = 9.28$ ตารางเมตร</p>

<p>2.พื้นที่นั่ง</p> <p>2.1 การจัดชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง</p> <p>- โซฟา 3 ที่นั่ง</p> <p>ขนาด 0.85 X 1.80 ม.</p> <p>- เก้าอี้มีเท้าแขน 0.60 X 0.60 ม. 2 ตัว</p> <p>- โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 X 0.80 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง</p> <p>2.90 x 3.30 = 7.26 ตารางเมตร</p>
<p>2.2การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <p>- เก้าอี้ ขนาด 0.75 X 0.75 ม. 2 ตัว</p> <p>- โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 X 0.50 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <p>1.95 x 1.05 = 2.04 ตารางเมตร</p>
<p>3. เติียงขนาด ขนาด 0.80 X 2.00 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>2.00 x 3.20 = 6.40 ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(Fitness & Spa)(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>4. ตู้ล็อกเกอร์ ขนาด 0.35 X 0.40 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยคิดจำนวน 4 ตู้</p> <p>0.95 x 1.20 = 1.14 ตารางเมตร</p>

<p>5. ห้องอาบน้ำ ขนาด 2.40 X 3.0 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.40 \times 3.00 = 7.20$ ตารางเมตร</p>
<p>6. เครื่องออกกำลังกาย 6.1 ลู่วิ่ง ขนาด 0.80 X 1.50 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 3.20 = 6.40$ ตารางเมตร</p>
<p>6.2 გრჩყყყ ขนาด 0.80 X 1.50 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 3.20 = 6.40$ ตารางเมตร</p>

**การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ
(Fitness & Spa)**

ความต้องการใช้พื้นที่

1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ

คิดจาก ความกว้าง X ยาว เท่ากับ 9.28 ตารางเมตร

2. ที่นั่งพักคอย

- คิดจากองค์ประกอบใช้สอยของชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง คือ 7.26 ตารางเมตร

- คิดจากองค์ประกอบใช้สอยของชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง คือ 2.04 ตารางเมตร

3. ตู้ล็อกเกอร์

- คิดจาก ความกว้าง X ยาว ของตู้ขนาด 0.35 X 0.40 ม. คิด

จำนวน 4 ตู้ รวมทางสัญจรทั้งหมดคือ 1.14 ตารางเมตร

4. ห้องชานา

- คิดจาก ความกว้าง X ยาว ของห้องขนาด 2.40 X 3.00 ม.
คือ 7.20 ตร.ม.

5. ห้องนวด

คิดจากองค์ประกอบใช้สอยภายในห้องทั้งหมด ดังนี้

- เติียงนวด ขนาด 0.80 X 2.00 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 3.84 ตร.ม.
- ห้องอบไอน้ำ ขนาด 1.20 X 2.50 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 3.00 ตร.ม.
- ห้องอาบน้ำ ขนาด 1.20 X 1.50 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 0.96 ตร.ม.
- อ่างล้างมือ ขนาด 0.60 X 1.00 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.00 ตร.ม.

6. ห้องออกกำลังกาย ประกอบด้วยอุปกรณ์ดังนี้

- เติียงนวด ขนาด 0.80 X 2.00 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 3.84 ตร.ม.
- กรรเชียงบก ขนาด 1.00 X 1.50 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 4.14 ตร.ม.
- จักรยาน ขนาด 0.60 X 1.00 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.52 ตร.ม.
- บาร์เบล ขนาด 1.00 X 1.00 ม. รวมพื้นที่ทางสัญจร = 3.24 ตร.ม.

7. ห้องเก็บของ ขนาด 2.00 X 3.00 ม. = 6.00 ตร.ม.

8. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ขนาด 1.20 X 1.50 ม. = 0.95 ตร.ม.

9. ห้องอาบน้ำ ขนาด 1.20 X 1.50 ม. = 0.96 ตร.ม.

10. ห้องส้วม ขนาด 1.20 X 1.50 ม. = 0.96 ตร.ม.

11. ห้องพักผ่อน คิดจากองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมด

12. อ่างน้ำวน ขนาด 2.60 X 2.30 ม. = 5.98 ตร.ม.

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (Fitness & Spa)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	9.28	1	9.28	-คิดจากพนักงาน 2 คน
2. พื้นที่นั่งพักคอย				
- ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	2.04	1	2.04	
- ชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง	7.26	1	7.26	
-ห้องส้วม 1.20 x 1.50 ม.	0.96	2	1.92	
-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า 1.20 x 1.50 ม.	0.96	1	1.92	
-ชุดพักคอย 2 ที่นั่ง	1.98	10	1.98	
-ตู้ล็อกเกอร์	0.50	1	5.00	- คิดจากผู้ใช้ 6 คน
-ส่วนแต่งตัว	2.81	2	2.88	
-อ่างล้างหน้า	1.00	1	2.00	
-อ่างนํ้าวน 2.50 x 2.50 ม.	6.25	1	6.25	
-ห้องเก็บของ 2.00 x 1.50 ม.	3.00		3.00	
3. ส่วนสปาหญิง				
-ห้องอาบน้ำ 2.40 x 3.00 ม.	7.20	1	7.20	- คิดจากผู้ใช้ 6 คน
-ห้องอาบน้ำ 1.20 x 1.50 ม.	0.96	2	1.92	
-ห้องส้วม 1.20 x 1.50 ม.	0.96	2	1.92	
-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า 1.20 x 1.50 ม.	0.96	2	2.88	
-ชุดพักคอย 2 ที่นั่ง	1.98	1	1.98	
-ตู้ล็อกเกอร์	0.50	10	5.00	
-ส่วนแต่งตัว	2.81	1	2.88	
-อ่างล้างหน้า	1.00	2	2.00	
-อ่างนํ้าวน 2.50 x 2.50 ม.	6.25	1	6.25	
-ห้องเก็บของ 2.00 x 1.50 ม.	3.00	1	3.00	- คิดจากผู้ใช้ 6 คน

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (Fitness & Spa) (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
4. ห้องนวดทั่วไป - เตียงนวด 80 x 2.00 ม. -ห้องชาน้ำ 1.20 x 1.20 ม. -ห้องอบไอน้ำ 1.20 x 1.20ม. -ห้องอาบน้ำ 1.20x 1.50 ม. -ห้องส้วม 1.20 x 1.50 ม. -ตู้เสื้อผ้า 0.60 x 1.00 ม. -อ่างล้างหน้า 0.60 x 1.00 ม. -ห้องเก็บของ 2.00 x 1.50 ม.	3.84 1.44 1.44 0.96 0.96 1.00 1.00 1.20	6 2 2 2 2 2 2 2	23.04 2.88 2.88 1.92 1.92 2.00 2.00 2.40	- จำนวนผู้ใช้ 2 คน - จำนวนผู้ใช้ 2 คน
5. ห้องออกกำลังกาย -ลู่วิ่ง 0.80 x 1.20 ม. -กรรเชียงบก 1.00 x 1.50 ม. -จักรยาน 0.60 x 1.00 ม. -บาร์เบล 1.00 x 1.00 ม.	6.40 6.40 3.96 3.96	1 1 1 1	6.40 6.40 3.96 3.96	- ขนาดของ อุปกรณ์มาจาก การเฉลี่ย - การคอดพื้นที่ ที่มาขนาดของ อุปกรณ์และ ทางสัญจร
6. ห้องพักเจ้าหน้าที่ - ชุดพักผ่อน 5 ที่นั่ง -เตรียมอาหาร -โต๊ะวางโทรศัพท์	7.20 1.20 0.80	1 1 1	7.20 1.20 0.80	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			157.24	
พื้นที่ทางสัญจร			47.17	- คิดจาก 30% ของ พื้นที่ของ เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			241.41	

สรุป พื้นที่จริง >พื้นที่วิเคราะห์

$$361.20 > 204.41$$

ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพิ่มเติม $361.20 - 204.41 = 156.79$ ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

$$\begin{aligned} & \text{นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน} \\ & \text{พื้นที่เหลือ} + \text{พื้นที่ทางสัญจร} = \text{พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย} \\ & 156.79 + 47.17 = 203.96 \text{ ตารางเมตร} \end{aligned}$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโงะสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์
- 5.

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	9.28	12.04	21.32
2. พื้นที่นั่งพักคอย			
- ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	2.04	2.65	4.69
- ชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง	7.26	9.42	16.68
3. ส่วนสปาชาย			
- ห้องอาบน้ำ 2.40 x 3.00 ม.	7.20	9.34	16.54
- ห้องอาบน้ำ 1.20 x 1.50 ม.	1.92	2.49	4.41
- ที่ปัสสาวะชาย 0.60 x 1.00 ม.	0.60	0.78	1.38
- ห้องส้วม 1.20 x 1.50 ม.	1.92	2.49	4.41
- ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า 1.20x1.50 ม.	1.92	2.49	4.41
- ชุดพักคอย 2 ที่นั่ง	1.98	2.57	4.55
- ตู้ล็อกเกอร์	5.00	6.49	11.49
- ส่วนแต่งตัว	2.88	3.74	6.62
- อ่างล้างหน้า	2.00	2.59	4.59
- อ่างน้ำวน 2.50 x 2.50 ม.	6.25	8.11	14.36

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
4. ส่วนสปาหญิง			
- ห้องอาบน้ำ 2.40 x 3.00 ม.	7.20	9.34	16.54
- ห้องอาบน้ำ 1.20 x 1.50 ม.	1.92	2.49	4.41
- ห้องส้วม 1.20 x 1.50 ม.	1.92	2.49	4.41
- ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า 1.20x1.50 ม.	2.88	3.74	6.62
- ชุดพักคอย 2 ที่นั่ง	1.98	2.57	4.55
- ตู้ล็อกเกอร์	5.00	6.49	11.49
- ส่วนแต่งตัว	2.88	3.74	6.62
- อ่างล้างหน้า	2.00	2.59	4.59
- อ่างน้ำวน 2.50 x 2.50 ม.	6.25	8.11	14.36
- ห้องเก็บของ 2.00 x 1.50 ม.	3.00	3.89	6.89
5. ห้องขนาดทั่วไป			
- เตียงขนาด 0.80 x 2.00 ม.	23.04	29.89	52.93
- ห้องขางน้ำ 1.20 x 1.20 ม.	2.88	3.74	6.62
- ห้องอบไอน้ำ 1.20 x 1.20 ม.	2.88	3.74	6.62
- ห้องอาบน้ำ 1.20 x 1.50 ม.	1.92	2.49	4.41
-ห้องส้วม 1.20 x 1.50 ม.	1.92	2.49	4.41
- ตู้เสื้อผ้า 0.60 x 1.00 ม.	2.00	2.59	5.20
- อ่างล้างหน้า 0.60 x 1.00 ม.	2.00	2.59	4.59
- ห้องเก็บของ 2.00 x 1.50 ม.	2.40	3.11	5.51
6. ห้องออกกำลังกาย			
-ลู่วิ่ง 0.80 x 1.20 ม.	6.40	8.30	14.70
-กรรเชียงบก 1.00 x 1.50 ม.	6.40	8.30	14.70
-จักรยาน 0.60 x 1.00 ม.	3.96	5.14	9.10
-บาร์เบล 1.00 x 1.00 ม.	3.96	5.14	9.10
7. ห้องพักเจ้าหน้าที่			
-ชุดพักผ่อน 5 ที่นั่ง	7.20	9.34	16.54
- เตรียมอาหาร 0.60 x 1.00 ม.	1.20	1.56	2.76
- โต๊ะวางโทรทัศน์ 0.60 x 0.80 ม.	0.80	1.04	1.84
	157.24	203.96	361.20

7. ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ลักษณะโดยทั่วไป

โครงการ มีห้องพักทั้งหมด 3 แบบดังนี้

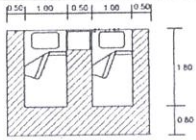
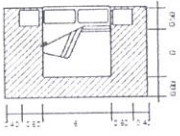
1. STANDARD SUITE
2. DELUXE SUITE
3. PREMIER SUITE

ห้องพักทั้งหมดตั้งอยู่ในอาคารโรงแรม บนชั้นที่ 1 - 4 เป็นห้องพักของทางโรงแรม

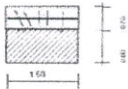
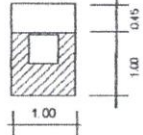
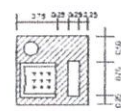
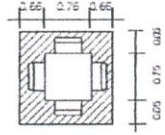
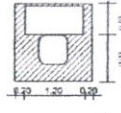
1. STANDARD SUITE	มีพื้นที่	36.00 ตารางเมตร
2. DELUXE SUITE	มีพื้นที่	36.00 ตารางเมตร
3. PREMIER SUITE	มีพื้นที่	70.00 ตารางเมตร

* หมายเหตุ ไม่รวมพื้นที่ในส่วนห้องน้ำ

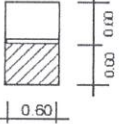
ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. เตียงนอน 1.1 เตียงนอนแบบ Twin bed - เตียงนอน ขนาด 1.00x 2.00 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45x 0.45 ม.1 ตัว	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $3.60 \times 2.60 = 9.36$ ตารางเมตร</p>
1.2 เตียงนอนแบบ Double bed - เตียงนอน ขนาด 2.00x 2.00 ม. - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45x 0.45 ม.2 ตัว	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $4.00 \times 2.60 = 10.40$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)
(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
2. ตู้เก็บเสื้อผ้า - ขนาด 0.70 x 1.50 ม.	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 1.50 = 1.80$ ตารางเมตร</p>
3. ส่วนแต่งตัว - โต๊ะขนาด 0.45 x 1.00 ม.	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.45 = 1.45$ ตารางเมตร</p>
4. ส่วนพักผ่อน - เก้าอี้หนังมีเท้าแขน ขนาด 0.75 x 0.75 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้าง 0.40 x 0.40 ม. 1 ตัว	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 2.25 = 2.70$ ตารางเมตร</p>
5. ส่วนรับประทานอาหาร - โต๊ะรับประทานอาหาร ขนาด 0.75 x 0.75 ม. - เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 4 ตัว	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.10 \times 2.10 = 4.41$ ตารางเมตร</p>
6. ส่วนทำงาน - โต๊ะขนาด 0.70 x 1.20 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.60 \times 1.60 = 2.56$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)
(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
7. ส่วนตู้เย็น - ตู้เย็น 2.5 คิว ขนาด 0.60 x 0.60 ม.	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 0.60 x 1.20 = 0.72 ตารางเมตร</p>

7.1 ห้องพัก STANDARD SUITE และห้องพัก DELUXE SUITE

ลักษณะทั่วไป

A: เตียงนอนคู่ (DOUBLE BED) มีเฟอร์นิเจอร์ สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ที่สามารถตอบสนองพฤติกรรมชั้นพื้นฐานได้ครบ การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย

B: เตียงนอนเดี่ยว (TWIN BED) มีเฟอร์นิเจอร์ สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ที่สามารถตอบสนองพฤติกรรมชั้นพื้นฐานได้ครบ การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย (ในกรณีที่มาพักคนเดียวจะคิดอัตราค่าบริการอีกราคาหนึ่ง)

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 1- 4

เนื้อที่ 36.00 ตารางเมตร

เวลาทำการ ตลอด 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่

1. ผู้ใช้บริการ
- พนักงานทำความสะอาด
2. ผู้ใช้บริการ
- แยกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก SUPERIOR ,DELUXE SUITE

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย

1. พื้นที่เตียงนอน (Double Bed)

-เตียงนอน ขนาด 2.00 X 2.00 เมตร จำนวน 1 เตียง

- ตู้ข้างเตียง 0.45 X 0.45 เมตร จำนวน 2 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 10.40 ตารางเมตร

พื้นที่เตียงนอน (Twin Bed)

-เตียงนอน ขนาด 1.00 X 2.00 เมตร จำนวน 2 เตียง

-ตู้ข้างเตียง 0.45 X 0.45 เมตร จำนวน 2 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 9.36 ตารางเมตร

2. ส่วนโต๊ะเครื่องแป้ง
 - โต๊ะแต่งตัว ขนาด 0.45 X 1.00 เมตร
 - เก้าอี้ 0.45 X 0.45 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.45 เมตร
3. พื้นที่วางกระเป๋า ขนาด 0.45 X 1.00 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.65 เมตร
4. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.50 X 1.50 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 เมตร
5. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.80 X 1.20 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 0.96 เมตร
6. มินิบาร์ ขนาด 0.60 X 0.60 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 0.72 เมตร
7. ส่วนพักผ่อน
 - เก้าอี้นั่งสบาย ขนาด 0.75 X 0.75 เมตร
 - โต๊ะข้าง ขนาด 0.35 X 0.35 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.25 เมตร
 - ทางสัญจรภายในห้องพักคิด 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ในส่วนห้องพักธรรมดา (STANDARD ROOM)

A: เตียงนอนคู่ (DOUBLE BED ROOM)

B: เตียงนอนเดี่ยว 2 เตียง (TWIN BED ROOM)

องค์ประกอบ	A	B	จำนวน	A	B	หมายเหตุ
	พื้นที่/หน่วย (ตารางเมตร)			พื้นที่รวม		
1. พื้นที่เตียงนอน	10.40	9.36	1	10.40	9.36	-เตียงนอน พร้อมตู้ข้างเตียง
2. ส่วนวางสัมภาระ	1.65	1.65	1	1.65	1.65	
3. ส่วนตู้เสื้อผ้า	1.45	1.45	1	1.45	1.45	
4. ส่วนแต่งตัว	1.45	1.45	1	1.45	1.45	-เก้าอี้นั่งพร้อมโต๊ะข้าง
5. ส่วนพักผ่อน	2.25	2.25	1	2.25	2.25	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์				17.55	16.51	ตารางเมตร

6. พื้นที่ทาง สัญจร				5.48	5.16	คิดจาก 30% ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ ต้องการ				23.03	21.67	ตารางเมตร

สรุป A : เตียงนอนคู่ (DOUBLE BEDROOM)

พื้นที่จริง > พื้นที่วิเคราะห์

27.00 > 23.03 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพิ่มเติม 27.00 - 23.03 = 3.97 ตารางเมตร

B : เตียงนอนเดี่ยว (TWIN BEDROOM)

พื้นที่จริง > พื้นที่วิเคราะห์

27.00 > 21.67 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพิ่มเติม 27.00 - 21.67 = 5.33 ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโงะ

ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมในส่วนห้องพักธรรมดา (STANDARD ROOM)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ		พื้นที่เพิ่มเติม		พื้นที่รวม	
	A	B	A	B	A	B
1. พื้นที่เตียงนอน	10.40	9.36	5.70	6.01	16.10	15.37
2. ส่วนวางสัมภาระ	1.65	1.65	0.90	1.06	2.55	2.71
3. ส่วนตู้เสื้อผ้า	1.80	1.80	0.98	1.15	2.78	2.95
4. ส่วนแต่งตัว	1.45	1.45	0.79	0.93	2.24	2.38
5. ส่วนพักผ่อน	2.25	2.25	1.23	1.44	3.48	3.69
รวมพื้นที่องค์ประกอบ	17.55	16.51				
6. พื้นที่ทางสัญจร			5.48	5.16	พื้นที่สัญจรคิด30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด	
รวมพื้นที่ทั้งหมด	17.55	16.51	9.45	10.49	27.00	27.00

7.2 ห้องพักพิเศษ PREMIER SUITE

ลักษณะทั่วไป

เป็นห้องพักที่มีขนาดใหญ่ เหมาะสำหรับการพักผ่อนแบบครอบครัว มีเตียงนอน Double Bed 1 เตียง นอกจากนั้นก็จะมีส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น ส่วนรับแขกที่สามารถปรับเป็นที่ประชุมย่อยได้ ส่วนรับประทานอาหาร ส่วนเตรียมอาหาร ส่วนทำงาน ส่วนแต่งตัว และมี

ห้องน้ำภายในห้องนอน บางกรณีที่มาเป็นครอบครัวใหญ่อาจเปิดห้องที่เชื่อมต่อกัน ฯลฯ ซึ่งจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีส่วนประกอบต่าง ๆ ภายในห้องมากมาย คือมีการตกแต่งภายในหรูหรากว่าห้องพักธรรมดา

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้นที่ 1 - 4
เนื้อที่	70.00 ตารางเมตร
เวลาทำการ	ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้เข้าพัก	1. ผู้ให้บริการ - พนักงานทำความสะอาด 2. ผู้ใช้บริการ - แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คิณกฤตเจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก

- พื้นที่เตียงนอน (Double Bed)
 - เตียงนอน ขนาด 2.00 X 2.00 เมตร จำนวน 1 เตียง
 - ตู้ข้างเตียง 0.45 X 0.45 เมตร จำนวน 2 ตัว
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 10.40 เมตร
- ส่วนโต๊ะเครื่องแป้ง
 - โต๊ะแต่งตัว ขนาด 0.45 X 1.00 เมตร
 - เก้าอี้ 0.45 X 0.45 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.45 เมตร
- ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.50 X 1.50 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 เมตร
- ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.80 X 1.20 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 0.96 เมตร
- ตู้วางโทรทัศน์ 0.80 X 1.20 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 0.99 เมตร
- ตู้เย็น ขนาด 0.60 X 0.60 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 0.72 เมตร
- ส่วนพักผ่อน
 - เก้าอ้นั่งสบาย ขนาด 0.75 X 0.75 เมตร
 - โต๊ะข้าง ขนาด 0.35 X 0.35 เมตร
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.25 เมตร
- ส่วนรับประทานอาหาร
 - โต๊ะรับประทานอาหาร 1 ตัว ขนาด 0.75 X 0.75 เมตร
 - เก้าอ้นั่งรับประทานอาหาร 4 ตัว ขนาด 0.45 X 0.45 เมตร

รวมพื้นที่ทางสัญจร 4.41 ตารางเมตร

9. ส่วนรับแขก

- ชุดโซฟา 2 ที่นั่ง เก้าอี้นั่งสบาย 2 ตัว โต๊ะข้าง โต๊ะกลาง

รวมพื้นที่ทางสัญจร 8.69 ตารางเมตร

10. ส่วนเตรียมอาหาร เคาน์เตอร์เตรียมอาหาร ขนาด 0.60 X 2.00

เมตร

รวมพื้นที่ทางสัญจร 3.60 ตารางเมตร

11. พื้นที่ทางสัญจร คิด 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ในส่วนห้องพักพิเศษ (DELUXE ROOM)

องค์ประกอบ	พื้นที่/หน่วย ตารางเมตร	จำนวน	พื้นที่รวม	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	10.40	1	10.40	เตียงนอนพร้อมตู้ข้างเตียง
2. ส่วนแต่งตัว	1.45	1	1.45	
3. ส่วนวางสัมภาระ	1.80	1	1.80	
4. ตู้เสื้อผ้า	1.65	1	1.65	
5. ส่วนวางโทรทัศน์	0.96	1	0.96	
6. ส่วนตู้เย็น	0.72	1	0.72	-ขนาดตู้เย็น 2.5 คิว
7. ส่วนพักผ่อน	2.25	1	2.25	-เก้าอี้พร้อมโต๊ะข้าง
8. ชุดรับแขก	8.69	1	8.69	-โซฟาชุด 4 ที่นั่ง
9. ชุดรับประทานอาหาร	4.41	1	4.41	-โต๊ะพร้อมเก้าอี้ 4 ที่นั่ง
10. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	1	3.60	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			35.93	ตารางเมตร
11. พื้นที่ทางสัญจร			10.77	-คิดจาก 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			46.67	ตารางเมตร

สรุป พื้นที่จริง

พื้นที่จริง > พื้นที่วิเคราะห์

80.00 > 46.70 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพิ่มเติม 80.00 - 46.70 = 33.30 ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่ที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วน ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอ้โงง

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมในส่วนห้องพักพิเศษ (DELUXE ROOM)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตารางเมตร)	พื้นที่เพิ่มเติม	พื้นที่รวม
1. พื้นที่เตียงนอน	1.40	17.34	27.74

2. ส่วนแต่งตัว	1.45	2.41	3.86
3. ส่วนวางสัมภาระ	1.80	3.00	4.80
4. ตู้เสื้อผ้า	1.65	2.75	4.40
5. ส่วนวางโทรทัศน์	0.96	1.60	2.56
6. ส่วนตู้เย็น	0.72	1.20	1.92
7. ส่วนพักผ่อน	2.25	3.75	6.00
8. ชุดรับแขก	8.69	14.48	23.17
9. ชุดรับประทานอาหาร	4.41	7.35	11.76
10. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	6.00	9.60
รวมพื้นที่องค์ประกอบ	35.93		
11. พื้นที่ทางสัญจร		10.77	คิดจาก 30% -ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ทั้งหมด	35.93	44.07	80.00

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบ

5.1 แนวความคิดในการออกแบบตกแต่งภายในโครงการ

วังแก้วรีสอร์ท เป็นรีสอร์ทที่เน้นกลุ่มเป้าหมายหลักคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเป็นครอบครัว และกรุ๊ปทัวร์ ที่มาจัดการประชุม-สัมมนา ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ใกล้ชายหาด และไม่ไกลจากตัวเมือง หรือ ความเจริญมากนัก ชายทะเลจังหวัดระยอง จึงเป็นทำเลที่ตั้งของ วังแก้ว รีสอร์ท ซึ่งได้อาศัยแนวคิดในการออกแบบมาจากสภาพแวดล้อมโดยรอบโครงการ นั่นคือ ท้องฟ้า และท้องทะเล และป่าไม้ โดยได้จำลองส่วนต่างของ ชายทะเลระยองมาสร้างเป็นแนวความคิด ภายใต้การออกแบบที่เป็นกันเอง ใกล้ชิดธรรมชาติ การเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมกับการใช้งาน และกลมกลืนไปกับธรรมชาติ เพื่อให้เข้ากับพฤติกรรมของผู้ใช้งานที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคปัจจุบัน

5.2 สรุปการออกแบบตกแต่งภายในส่วนต่างๆดังต่อไปนี้

- 5.2 .1 ส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY)
- 5.2 .2 ส่วนล็อบบี้เล้าจน์ (LOBBY LOUNGE)
- 5.2 .3 ส่วนคาราโอเกะ (KARAOKE)
- 5.2 .4 ส่วนบริการรับเลี้ยงเด็ก (KIDS CLUB)
- 5.2 .5 ส่วนจัดเลี้ยง (FUNCTION ROOM)
- 5.2 .6 ส่วนคอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)
- 5.2 .7 ส่วนภัตตาคาร (RESTAURANT)
- 5.2 .8 ส่วนฟิตเนส (FITNESS)
- 5.2 .9 ส่วนห้องประชุม (MEETING ROOM)
- 5.2 .10 ส่วนบริการอินเทอร์เน็ต (INTERNET CAFÉ)
- 5.2 .11 ส่วนห้องพัก - SUPERIOR SUITE
- DELUXE SUITE
- PREMIER SUITE

CONCEPT DESIGN

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

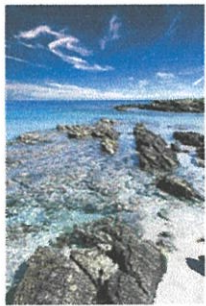

WANG KAEW
RESORT RAYONG

แนวความคิด

“ECO LIVE”

เนื่องจากโครงการวังแก้ว รีสอร์ท ระยอง ตั้งอยู่ในพื้นที่ติดชายทะเลของจังหวัดระยอง ซึ่งมีบรรยากาศอันเงียบสงบ และแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติของป่าไม้ และ ทะเล มีอากาศที่บริสุทธิ์ เหมาะแก่การพักผ่อน การออกแบบจึงต้องการให้สภาพแวดล้อม ภายใน รีสอร์ทมีความกลมกลืนกับธรรมชาติและลักษณะพื้นที่นั้นของจังหวัดระยองอีกทั้งยังสอดคล้องกับที่ตั้งอาคาร พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร และวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นอีกด้วย

การออกแบบ เป็นการออกแบบที่ไม่รบกวนทำลายสิ่งแวดล้อม ดำเนินถึงการลดใช้พลังงาน ด้วยวิถีธรรมชาติ การจัดวางอาคาร จัดวางให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เป็นอาคารแบบเปิด เพื่อให้เชื่อมต่อกับธรรมชาติ และบรรยากาศภายนอก อาคารเปิดรับลมธรรมชาติ เป็นการประหยัดพลังงานช่วยระบายความร้อนแก่ตัวอาคารและทำให้เกิดความผ่อนคลายแก่นักท่องเที่ยว

วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ เป็นวัสดุจากธรรมชาติ ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากร และสืบสานวิถีชีวิตของชาวประมง ให้ดำรงคงอยู่ต่อไป

MISS TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

CONCEPT DESIGN

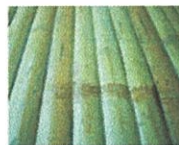
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

แนวความคิด

โครงการวังแก้ว รีสอร์ท ระยอง คือการ คสมศสวน ลักษณะความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นมาใช้ โดยเป็นการเล่าเรื่องราวของวิถีชีวิตชาวประมง ซึ่งเป็นอาชีพหลักอย่างหนึ่งของชาวระยอง เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ถึงสภาพแวดล้อม วิถีความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่นั้น และได้รู้ใกล้ชิดกับธรรมชาติมากที่สุด

สิ่งที่น่าสนใจในการออกแบบ

ทั้งโทนสี รูปทรง และวัสดุของสิ่งต่างๆที่ใช้ในการออกแบบ มีที่มาจากเส้นสายในธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นหาดทราย เกลือคลื่น และต้นไม้ คสมศสวนกับวิถีชีวิต แบบชาวประมง เพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมตาม CONCEPT “ECO LIVE” เป็นการใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์ อยู่ร่วมกับธรรมชาติ

โทนสี เน้นโทนสี EARTH TONE ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย เป็นธรรมชาติ เหมาะแก่การพักผ่อน

MISS TANANYAPAT THONGJAMROON CODE. 51020113 INTERIOR ARCHITECTURE FACULTY OF ARCHITECTURE KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

NATURAL RESORT DESIGN

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

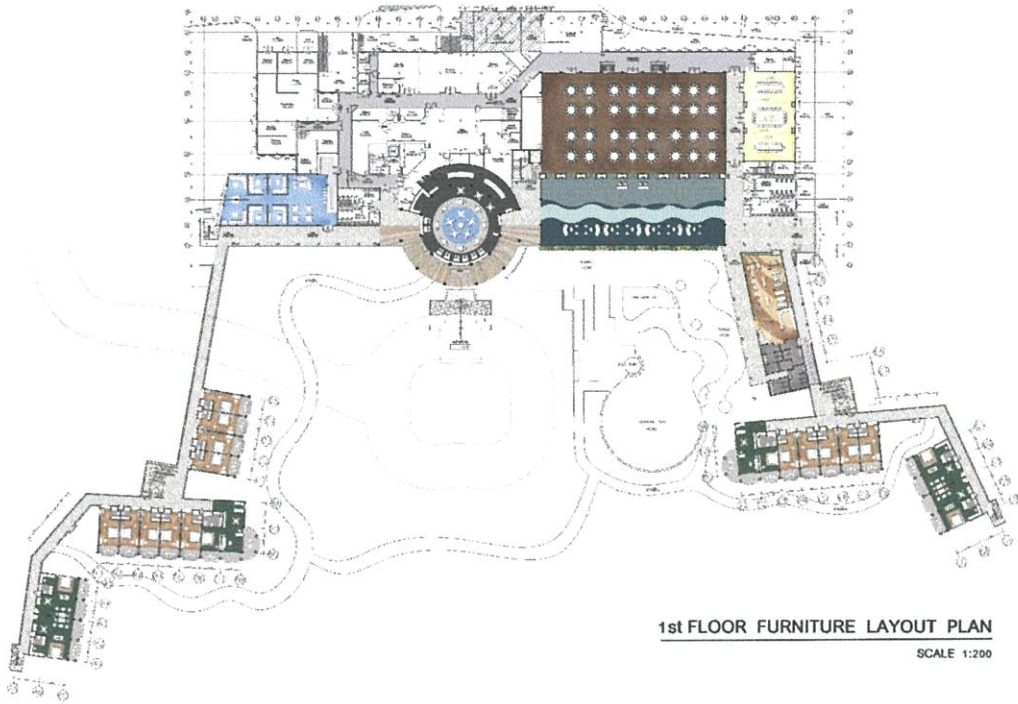
LAYOUT PLAN

SCALE 1:500

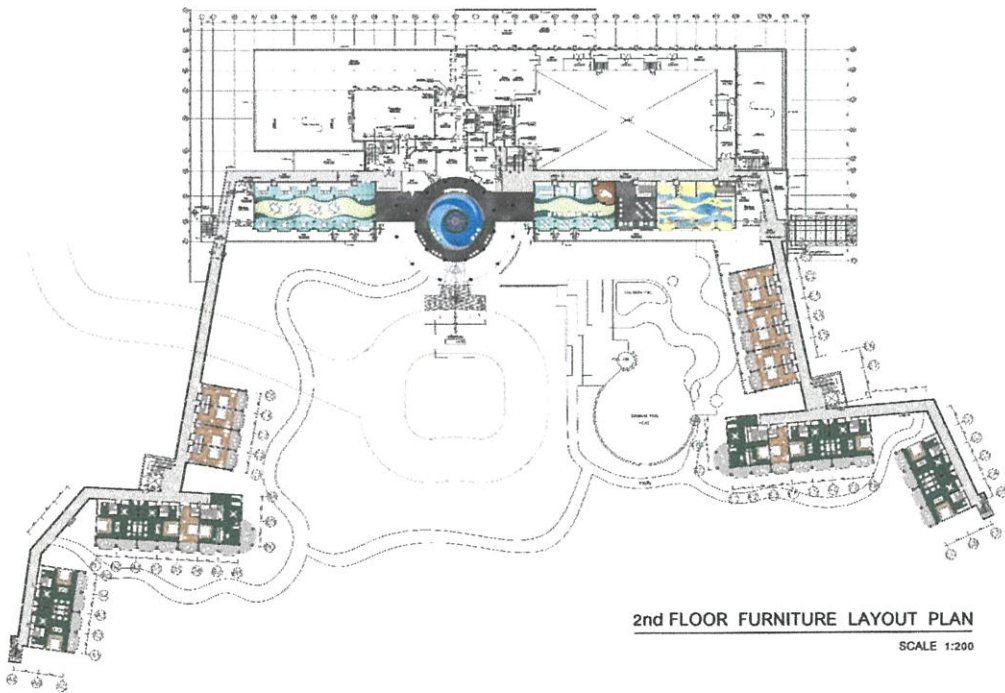
NATURAL RESORT DESIGN
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KARW RESORT BAYONG

MISI DANAMBARAT (PONDOKSIKUN) CODE: F12N/11 INTERIOR ARCHITECTURE, FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONDOK'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAUKARABANG

NATURAL RESORT DESIGN
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KARW RESORT BAYONG

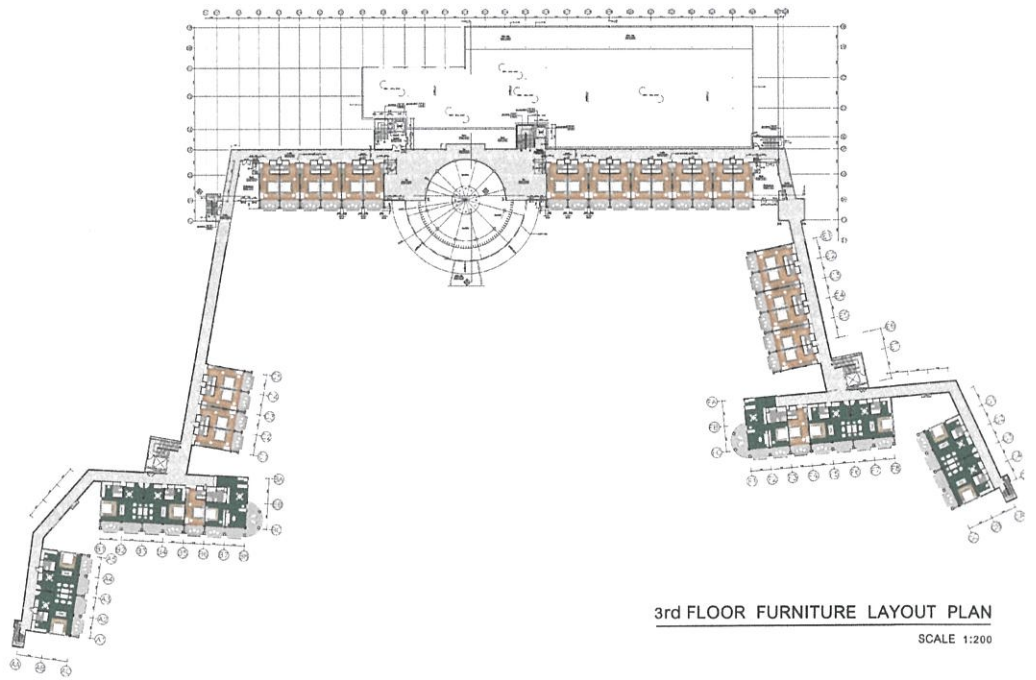

MISI DANAMBARAT (PONDOKSIKUN) CODE: F12N/11 INTERIOR ARCHITECTURE, FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONDOK'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAUKARABANG

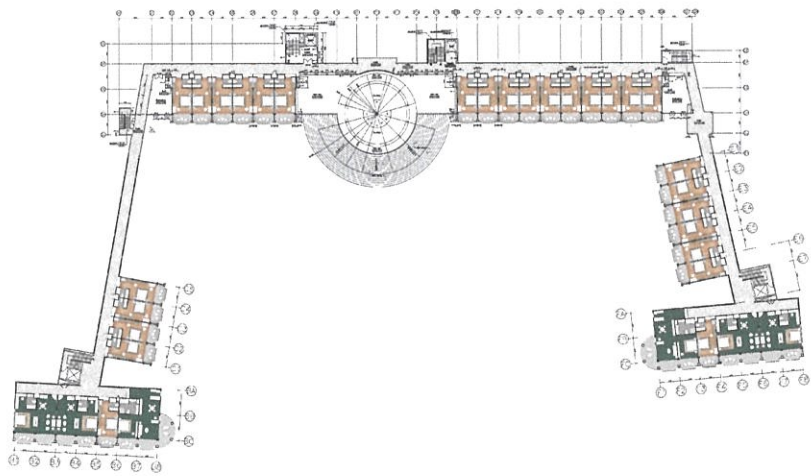
NATURAL RESORT DESIGN
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAIW RESORT RAYONG

3rd FLOOR FURNITURE LAYOUT PLAN
SCALE 1:200

NATURAL RESORT DESIGN
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAIW RESORT RAYONG

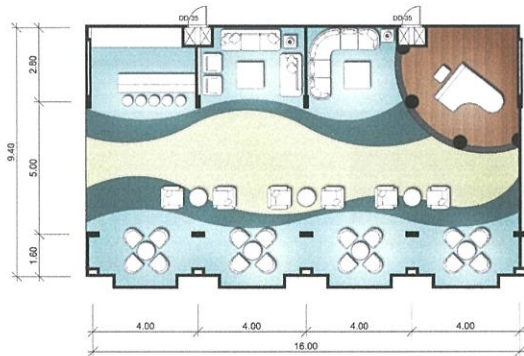

4th FLOOR FURNITURE LAYOUT PLAN
SCALE 1:200

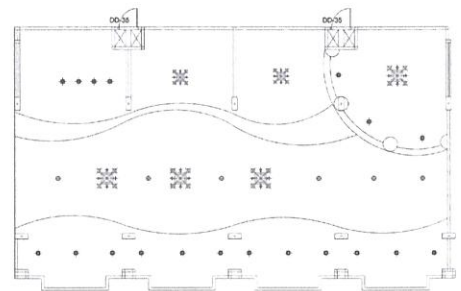

NATURAL RESORT DESIGN

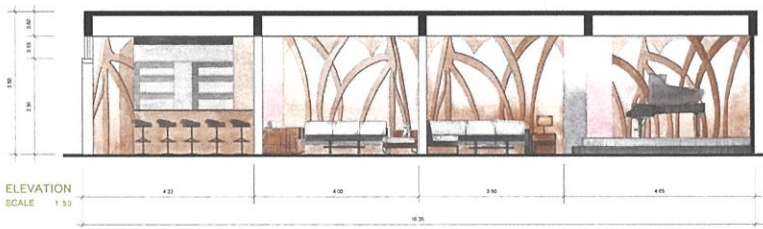
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

LOBBY LOUNGE PLAN
SCALE 1:75

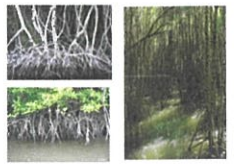
LOBBY LOUNGE CEILING PLAN
SCALE 1:75

ELEVATION
SCALE 1:50

LOBBY LOUNGE

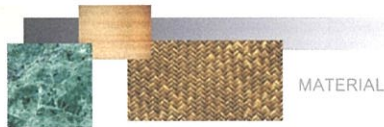
MANGROVE FOREST

COLOUR SCHEME

FURNITURE

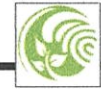

MATERIAL

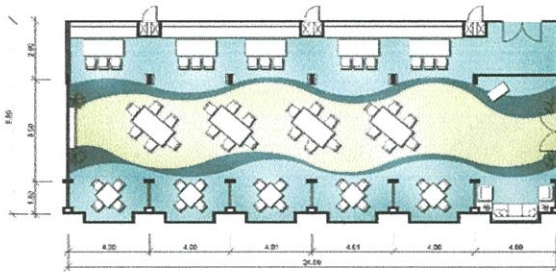

NATURAL RESORT DESIGN

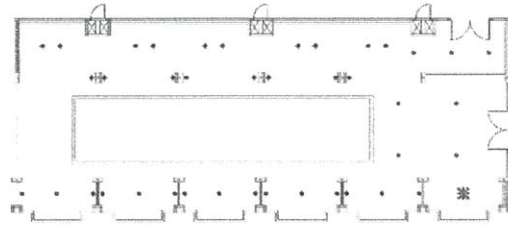
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

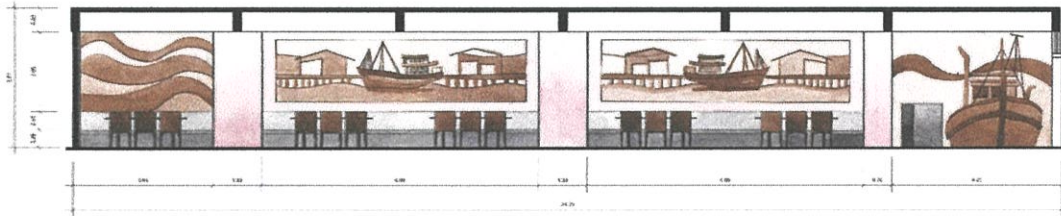

RESTAURANT PLAN
SCALE 1:100

RESTAURANT CEILING PLAN
SCALE 1:100

RESTAURANT

ELEVATION
SCALE 1:50

FISHING BOAT

COLOUR SCHEME

MATERIAL

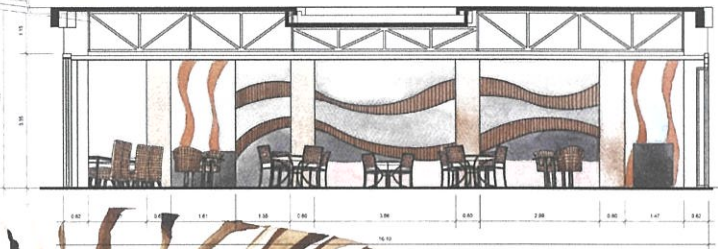
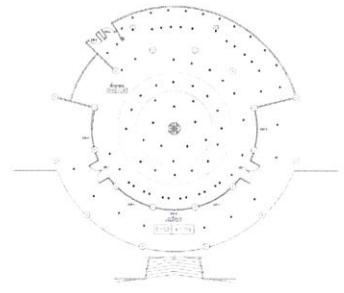
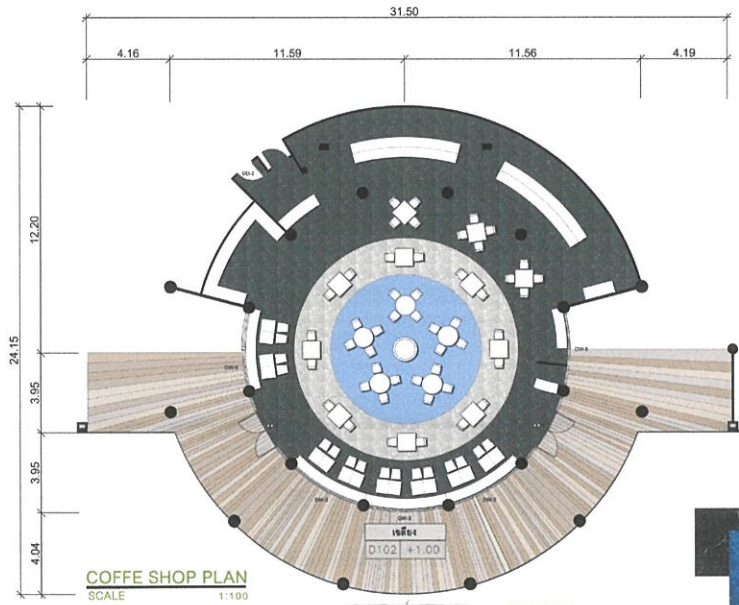

FURNITURE

NATURAL RESORT DESIGN

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

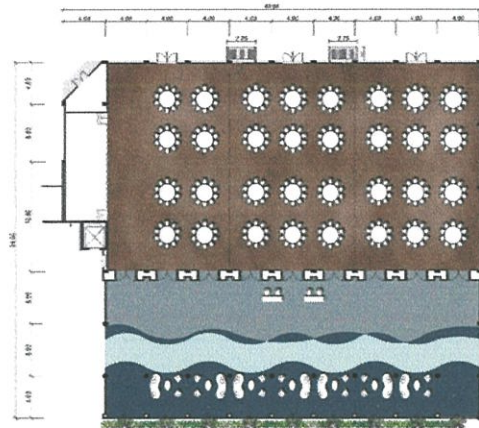

NATURAL RESORT DESIGN

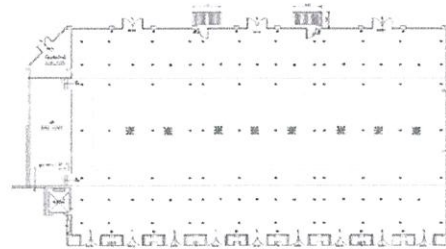

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

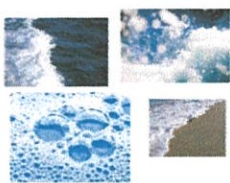

FUNCTION ROOM PLAN
SCALE 1:200

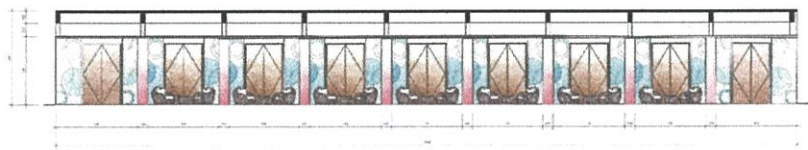

FUNCTION ROOM CEILING PLAN
SCALE 1:200

FUNCTION ROOM

SEA FOAM

ELEVATION
SCALE 1:100

FURNITURE

MATERIAL

COLOUR SCHEME

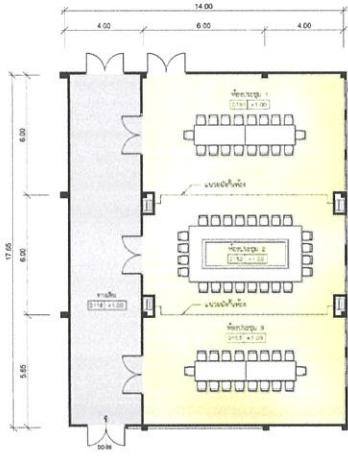

NATURAL RESORT DESIGN

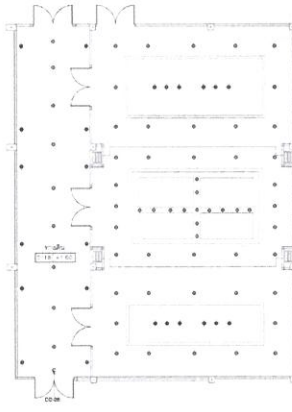
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

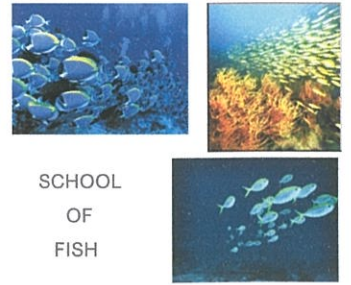

MEETING ROOM PLAN
SCALE 1:100

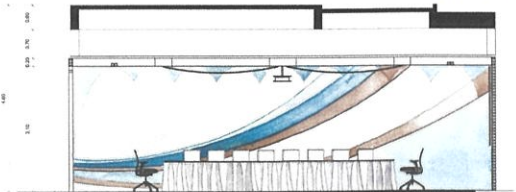
MEETING ROOM CEILING PLAN
SCALE 1:100

MEETING ROOM

SCHOOL
OF
FISH

ELEVATION
SCALE 1:50

MATERIAL

FURNITURE

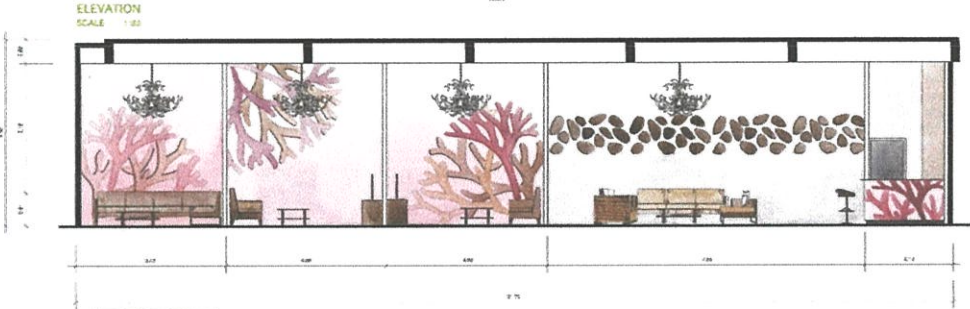
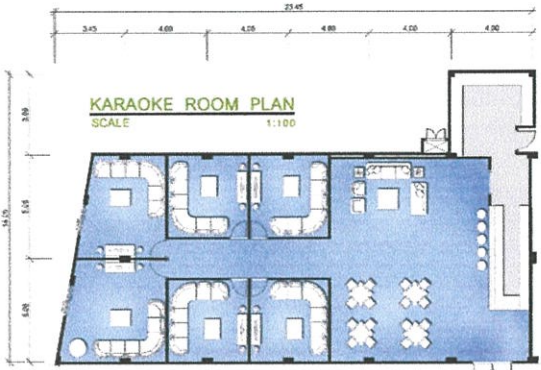
NATURAL RESORT DESIGN

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

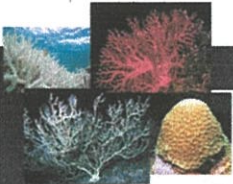

WANG KAEW
RESORT RAYONG

KARAOKE ROOM

MATERIAL

CORAL

COLOUR SCHEME

FURNITURE

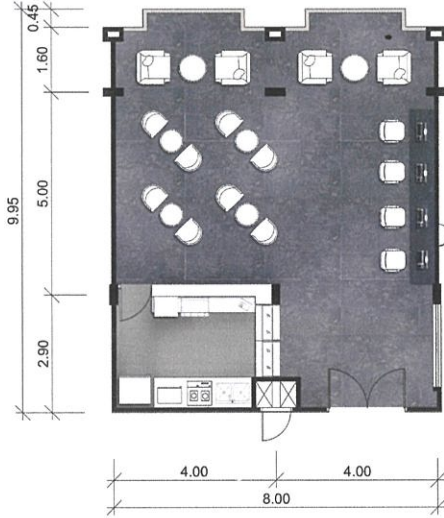
NATURAL RESORT DESIGN

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

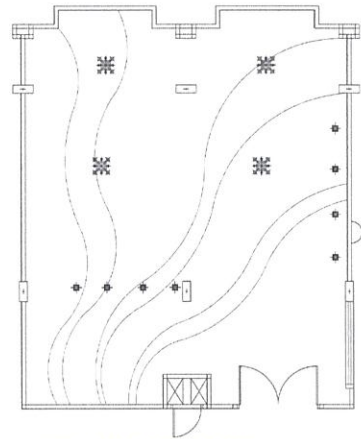

WANG KAEW
RESORT RAYONG

INTERNET CAFÉ PLAN
SCALE 1:50

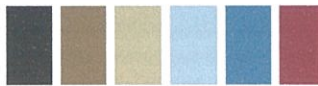
INTERNET CAFÉ

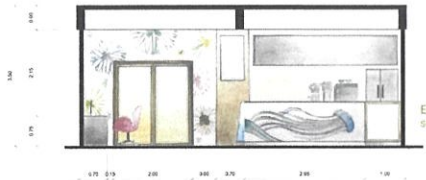
INTERNET CAFÉ CEILING PLAN
SCALE 1:50

JELLYFISH

COLOUR SCHEME

ELEVATION
SCALE 1:50

FURNITURE

MATERIAL

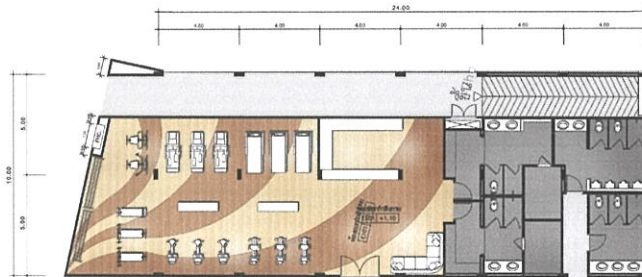

NATURAL RESORT DESIGN

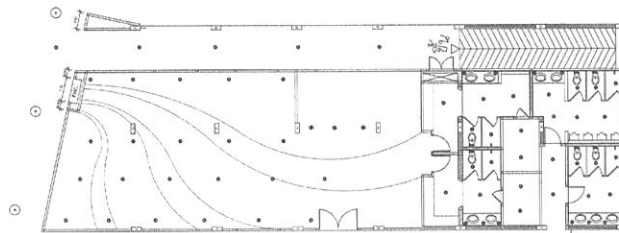
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

FITNESS PLAN
SCALE 1:100

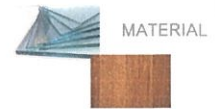

FITNESS CEILING PLAN
SCALE 1:100

WAVE

COLOUR SCHEME

MATERIAL

FITNESS

FURNITURE

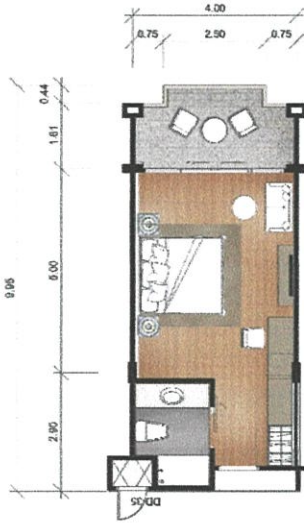

NATURAL RESORT DESIGN

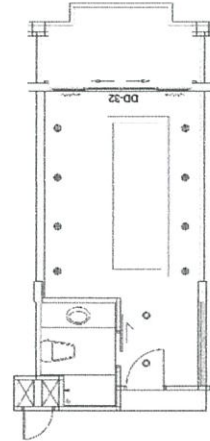
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

SUPERIOR SUITE PLAN
SCALE 1:50

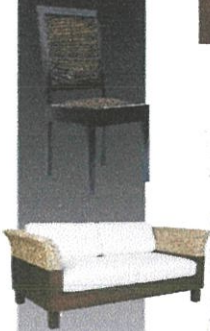
SUPERIOR SUITE CEILING PLAN
SCALE 1:50

SUPERIOR SUITE

ELEVATION
SCALE 1:25

FURNITURE

MATERIAL

COLOUR SCHEME

PINE

NATURAL RESORT DESIGN

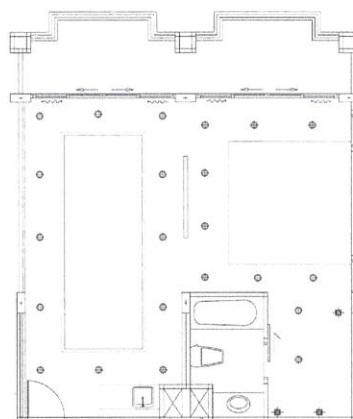
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

DELUXE SUITE PLAN
SCALE 1:50

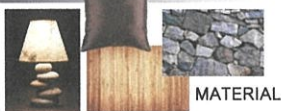
DELUXE SUITE CEILING PLAN
SCALE 1:50

DELUXE SUITE

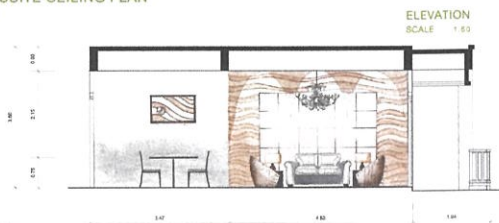
COLOUR SCHEME

BEACH

MATERIAL

ELEVATION
SCALE 1:50

FURNITURE

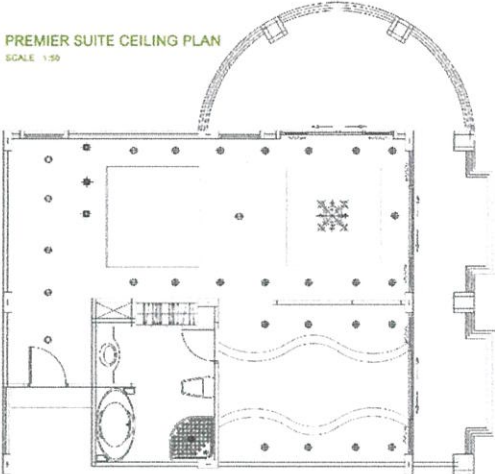
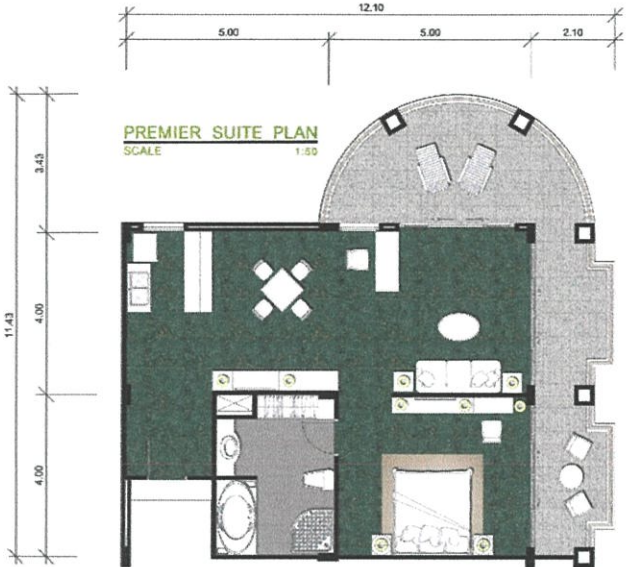
NATURAL RESORT DESIGN

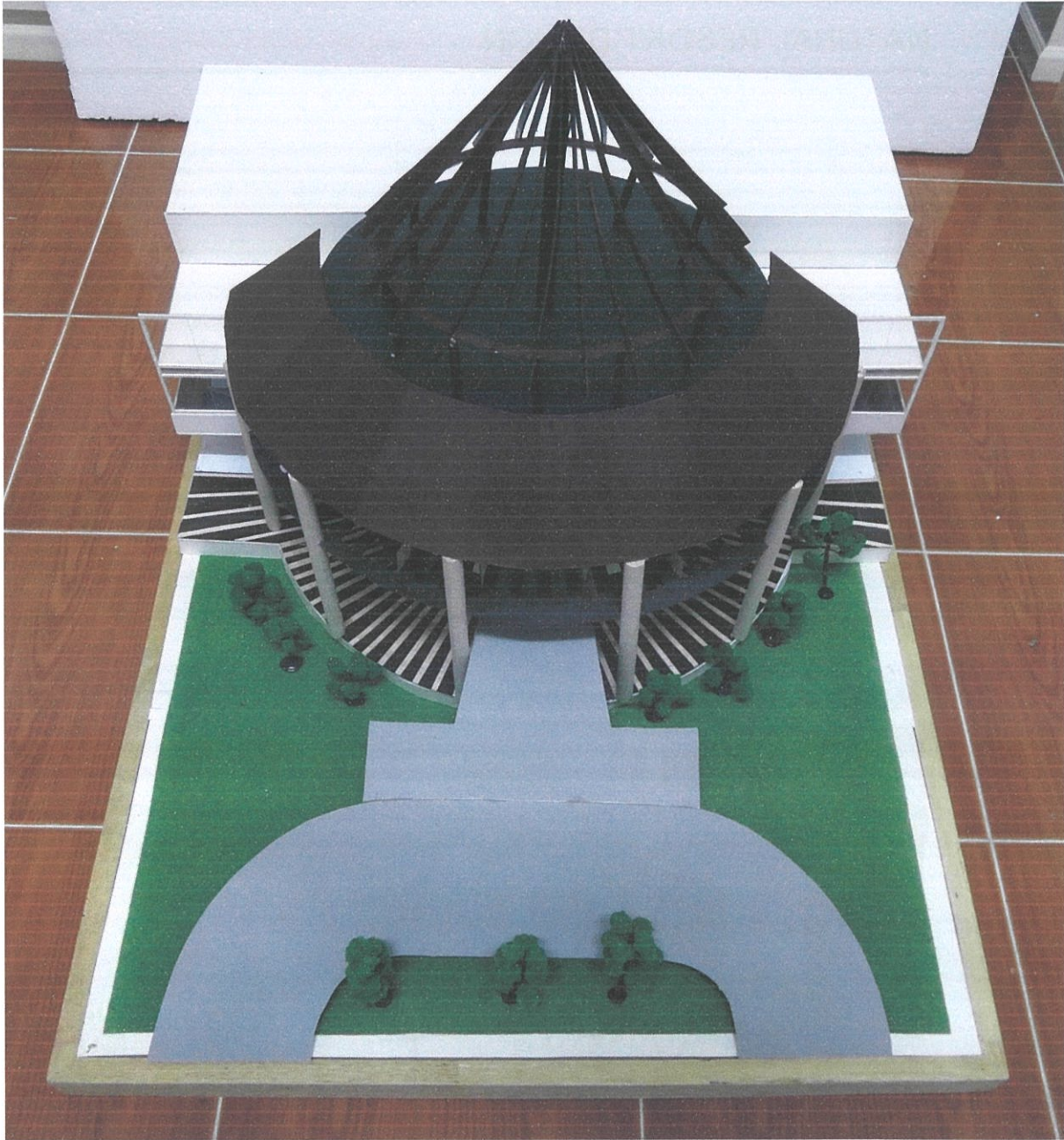
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROPOSAL FOR WANG KAEW RESORT RAYONG

WANG KAEW
RESORT RAYONG

PREMIER SUITE

ภาพ แบบจำลอง ส่วน LOBBY

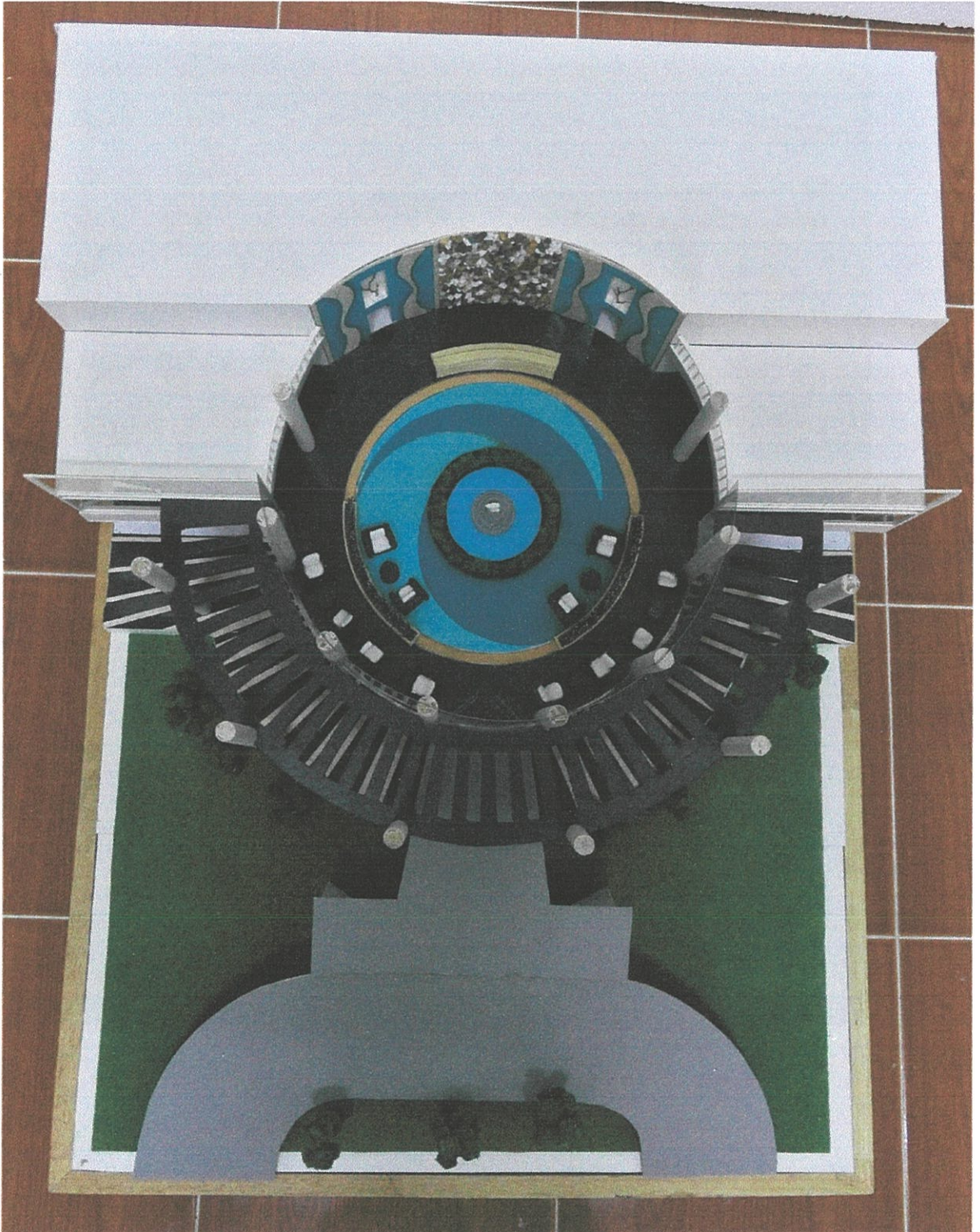

ลักษณะโครงสร้างอาคารและทางเข้า

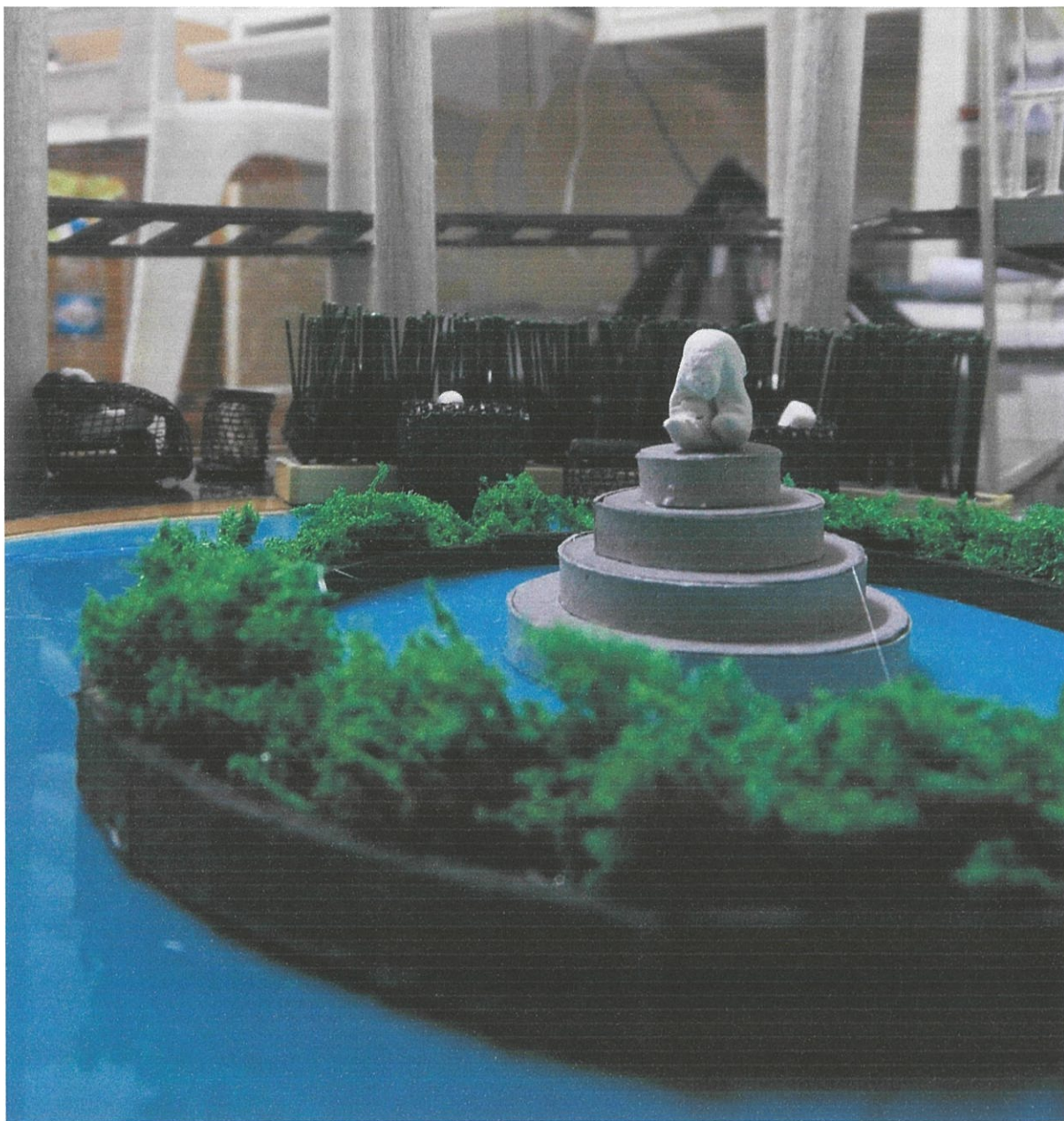

ด้านหน้าอาคารและทางเข้า

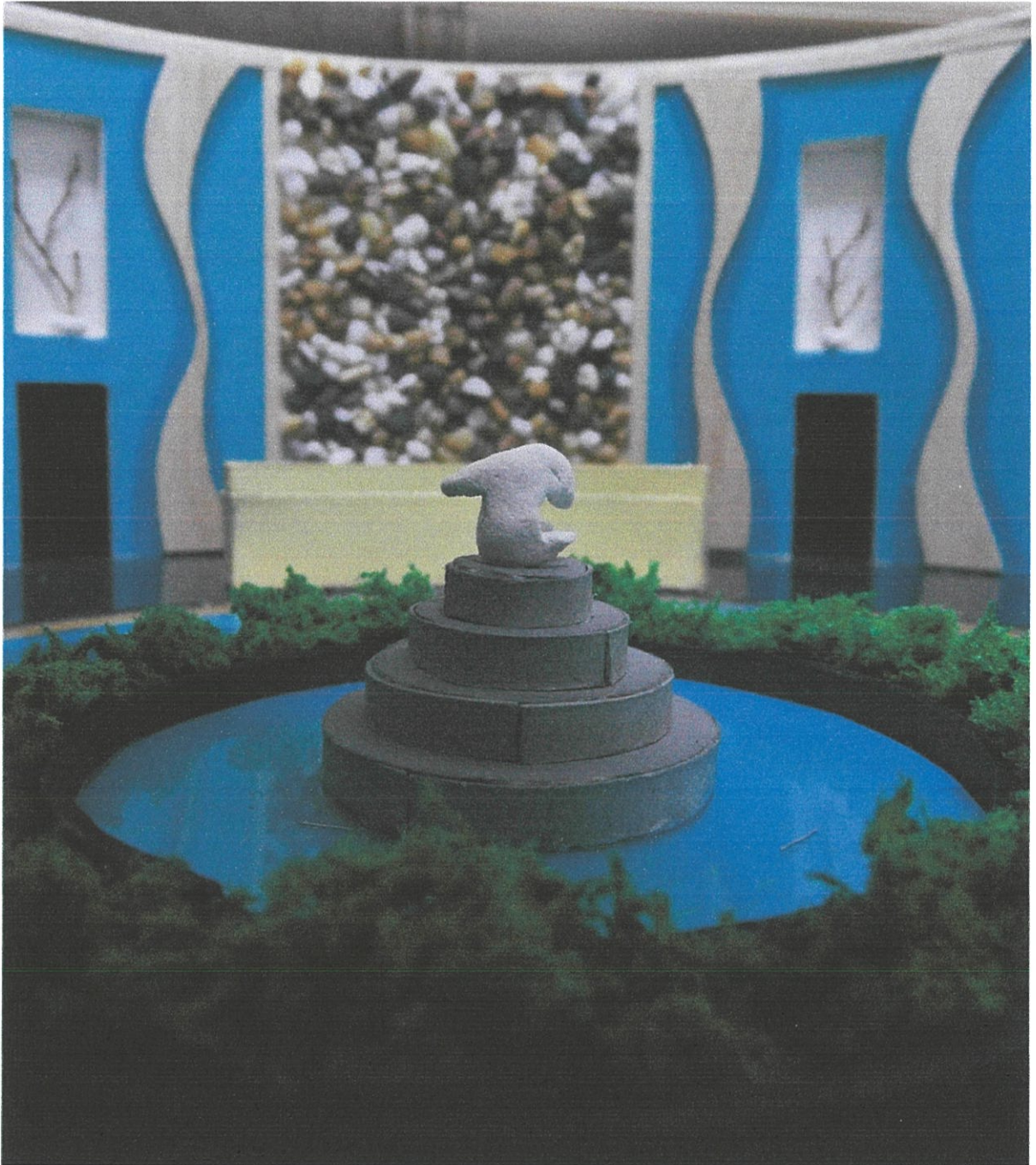

การออกแบบแปลนส่วน LOBBY

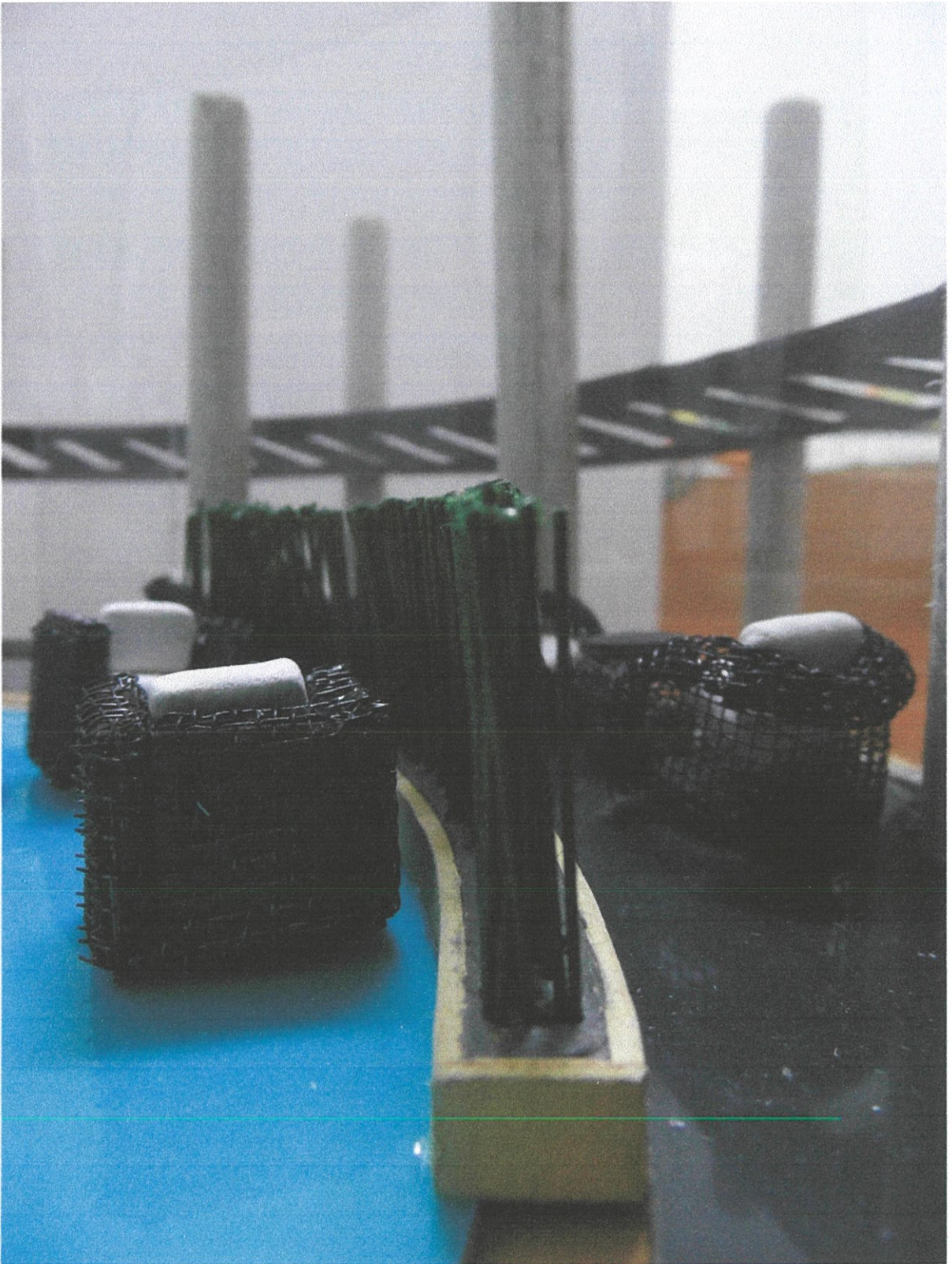
แสดงส่วน SCULPTURE ตรงกลางโถง LOBBY

SCULPTURE และการออกแบบผนังส่วนด้านหลัง COUNTER

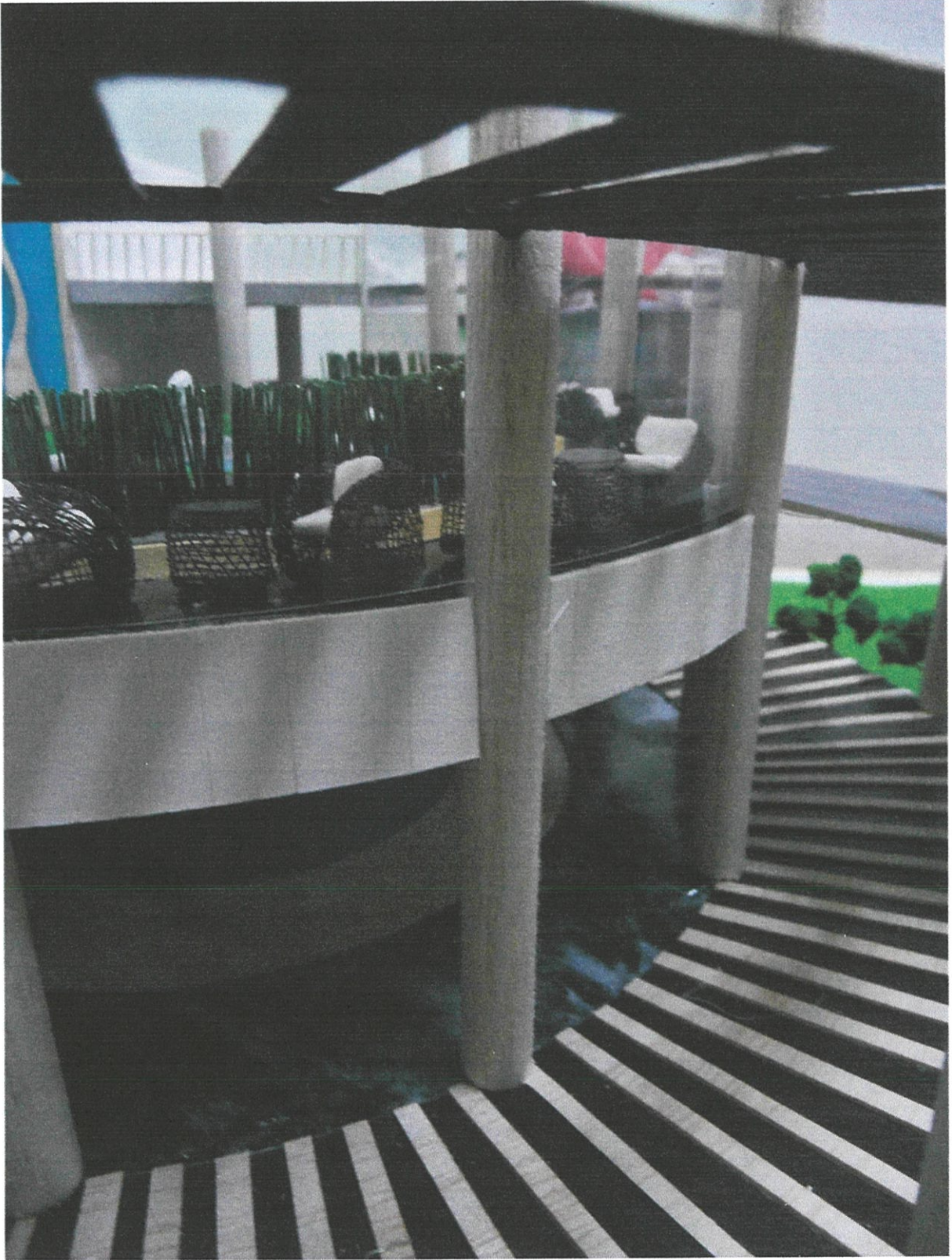
การออกแบบลดทอนพื้นที่ และการวางเฟอร์นิเจอร์

ลักษณะเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในการออกแบบ

ทางเข้าและบรรยากาศภายใน LOBBY

บรรยากาศจากภายนอกอาคาร

บรรณานุกรม

- พีรพล โพธิ์พินิจ. (2552-2553). **โครงการปรับปรุงสถาปัตยกรรมภายใน เดอะ ไทด์ รีสอร์ท** .วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต, สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุชิตา บัวงาม . (2547). **โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในเสนอแนะ วังแก้ว อีโครีสอร์ท ระยอง** . วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต, สาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- Huffadine , Margaret . (2000). **Resort Design Planning, Architecture, and Interiors** . New York : McGraw Hill Professional.
- Henderson , Justin . (2002). **Jungle Luxe**. 2 nd ed. USA : Rockport.